

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 · Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Angående anvisningar vid 1976 års taxering beträffande beräkning av pensionsskuld i FPG/PRI-systemet

RSV Dt
1975:35

Tryckt den
9 december 1975

den 6 november 1975

I skrivelse, som inkom till RSV den 14 oktober 1975, har Pensionsregistreringsinstitutet (PRI) anfört:

Pensionsregistreringsinstitutet (PRI) har att för arbetsgivare, som är anslutna till det sk FPG/PRI-systemet, lämna uppgift om pensionsskuld vid företagets bokslutstidpunkt. Denna uppgift är avsedd att bifogas arbetsgivarens deklaration.

I år blev de centrala förhandlingarna mellan SAF och PTK om 1975 års löner klara först i juni månad och de har därefter följts av lokala förhandlingar, som på många håll ännu pågår. Ett flertal företag har meddelat, att de troligen ej kan insända årets nya löner till PRI förrän i december månad, men att man i bokslutet vill ange den pensionsskuld som uppkommer med hänsyn till löneförhöjningar. Den av PRI meddelade pensionsskulden kommer emellertid i dessa fall att grundas på 1974 års löner, eftersom det inte är möjligt att få med löneförhöjningarna i beräkningsunderlaget. En korrektion av PRI:s uppgift skulle kunna göras på följande sätt.

Löneförhöjningen medför en ökning av den sk tekniska månadsavgiften, som ligger till grund för beräkningen av pensionsskulden. Approximativt blir ökningen av pensionsskulden för ett företag till följd av löneförhöjningar $n \cdot k \cdot a$, där n = antalet månader från löneförhöjningen till bokslutstidpunkten och k = den relativa ökningen av den tekniska avgiften a till följd av löneförhöjningarna. En löneförhöjning med i genomsnitt 20 % medför en större ökning av avgiften än 20 %. Hur mycket procentsatsen skall ökas för ett visst företag, blir beroende bl a på löneläget och ålderssammansättningen. I genomsnitt torde avgiften procentuellt öka dubbelt så mycket som lönen ökar. En löneförhöjning på 20 % skulle då medföra, att den tekniska avgiften skulle öka med 40 %.

PRI hemställer att Riksskatteverket måtte meddela anvisningar av innebörd att arbetsgivare, som är anslutna till FPG/PRI-systemet (ITP-plan) och för vilka 1975 års löner ej kunnat beaktas i uppgift om pensionsskuld, får vid bokslut som gått till ända

RSV Dt 1975:35

efter den 1 maj 1975 och som ligger till grund för 1976 års taxering, uppräknas skulden enligt ovan angiven metod, under antagande att avgiften procentuellt ökar dubbelt så mycket som lönen ökar. Metoden torde i genomsnitt medföra en ökning av den av PRI meddelade skulden med cirka 2 %.

Den avvikelse som i år uppkommer jämfört med en exakt beräkning upphäves under nästkommande år.

Med anledning härav har RSVs styrelse vid sammanträde den 6 november 1975 beslutat att *till ledning för taxeringsmyndigheterna* meddela följande anvisningar angående beräkning av pensionskund i FPG/PRI-systemet. Anvisningarna är avsedda att tillämpas endast vid 1976 års taxering.

Enligt punkten 2 c av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen får arbetsgivare, som enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m m redovisar pensionskund under rubriken Avsatt till pensioner i sin balansräkning, under vissa förutsättningar avdrag vid inkomsttaxeringen för *ökningen* i pensionskund.

För arbetsgivare, som är anslutna till FPG/PRI-systemet, svarar PRI för bl a uträkning av pensionerna (pensionskund). Av skäl, som närmare anges i skrivelsen, är det emellertid omöjligt för PRI att tillförlitligt beräkna 1975 års löner. Då det emellertid får anses vara angeläget att beräkna pensionskundens storlek för berörda arbetsgivare finner RSV skäl att bifälla institutets hemställan.

RSV förordnar således, att arbetsgivare, som är anslutna till FPG/PRI-systemet (ITP-plan) och för vilken 1975 års löner ej kunnat beaktas i uppgift om pensionskund, får vid bokslut som gått till ända efter den 1 maj 1975 och som ligger till grund för 1976 års taxering på sätt närmare anges i skrivelsen uppräknas pensionskund enligt däri angiven metod.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 9 1975 – Årg. 5

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i PRIBO (Prippbolagen) Aktiebolag till Bejerinvest Aktiebolag (apportemission)

RSV Dt
1975:36

Tryckt den
14 januari 1976

den 14 oktober 1975

I januari 1975 erbjöd styrelsen för Bejerinvest – i enlighet med av styrelserna för Bejerinvest och PRIBO den 8 december 1974 fattade beslut om förslag om samgående mellan de båda företagen – aktieägarna i PRIBO att överlåta sina aktier i PRIBO till Bejerinvest på följande villkor:

För varje aktie i PRIBO erhöles

dels en B-aktie i Bejerinvest,

dels ett konvertibelt skuldebrev av lån I på nominellt 160 kr, förfallande till betalning den 1 juni 1985 och löpande med 7 1/2 % årlig ränta,

dels ock ett konvertibelt skuldebrev av lån II på nominellt 40 kr, löpande på samma villkor som lån I men med tillägget att innehavaren dessutom ägde rätt att under april 1976 få skuldebrevet inlöst till pari.

Skuldebrevsinnehavare skulle – utom under perioden från den 1 april – till den 1 juni – äga rätt att under tiden från den 2 juni 1976 till den 31 mars 1985 påkalla konvertering av skuldebrev mot nya aktier av serie B i Bejerinvest till en kurs av 160 kr (konverteringskursen). Vidare gällde att Bejerinvest hade rätt att den 1 juni under ett vart av åren 1980–1984 på en gång återbetala då återstående lånebelopp.

Aktierna i PRIBO skulle vara åtföljda av kuponger från nr 12.

De nytecknade aktierna i Bejerinvest medförde rätt till utdelning från för verksamhetsåret 1975.

Erbjudandet offentliggjordes den 9 december 1974. Den 5 mars 1975 utgick den tid inom vilken aktieägarna i PRIBO hade att begagna sig av erbjudandet. För affärens genomförande uppställdes såsom villkor:

dels att bolagsstämman i Bejerinvest godkände för affärens genomförande erforderlig kapitalökning i Bejerinvest och om utgivande av konvertibla skuldebrev

dels ock att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att Bejerinvest blev ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i PRIBO – dock med rätt för Bejerinvest att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning.

RSV Dt 1975:36

Vid anmälningstidens slut den 5 mars 1975 hade Beijerinvests erbjudande accepterats av aktieägare representerande mer än 90 % av samtliga aktier i PRIBO.

Den 19 december 1974 sammanträdde styrelsen för Beijerinvest och beslöt – under förutsättning av bolagsstämmans godkännande jämlikt 63 § aktiebolagslagen – dels att aktiekapitalet i Beijerinvest skulle ökas genom nyteckning av högst 1 776 900 nya B-aktier (88 845 000 kr) dels att bolaget skulle ta upp två konverteringslån, varav det ena på nominellt högst 284 304 000 kr (lån I) och det andra på nominellt högst 71 076 000 kr (lån II) dels ock att föreslå att 4 § i bolagsordningen skulle ändras och erhålla följande lydelse:

”§ 4. Aktiekapitalet utgör lägst Etthundratjugofem Millioner (125 000 000) kronor och högst Trehundrasjuttiofem Millioner (375 000 000) kronor.”

För nyteckning och upptagandet av konverteringslånen skulle bl a följande villkor gälla:

De nya B-aktierna, som envar lyder på 50 kr, skulle ges ut till en emissionskurs av 60 kr per aktie och medförde rätt till utdelning första gången fr o m för verksamhetsåret 1975. – Emissionskursen på konverteringslånen skulle motsvara nominella beloppet. Ansökan skulle göras om lånens inregistrering på Stockholms Fondbörs. Skuldebrev skulle löpa med ränta på 7 1/2 % årlig ränta räknat från den 1 juni 1975 och räntan skulle förfalla till betalning halvårsvis, med början den 1 juni 1976. Lånen skulle förfalla till betalning den 1 juni 1985, dock att betalning för skuldebrev enligt lån II kunde – om så önskades – erhållas redan under perioden 1 april – 30 april 1976. Bolaget i sin tur ägde rätt att efter uppsägning den 1 juni under ettdera av åren 1980–1984 återbetala då utestående lån. Med skuldebreven följde – bortsett från perioden 1 april–1 juni – rätt att påkalla utbyte av skuldebrev mot nya B-aktier i bolaget till en konverteringskurs av 160 kr. Skuldebrev skulle vid utbyte avräknas till pari. Det belopp, varmed aktiekapitalet skulle kunna ökas genom utbyte, skulle sålunda utgöra 111 056 250 kr. Om nominellt belopp av skuldebrev, som ingavs av en innehavare, inte motsvarade värdet av visst antal aktier kunde kontant mellanskillnad utgå. Genom utbytet erhållna aktier medförde rätt till utdelning närmast påföljande avstämningsdag efter ingivandet av skuldebrev för utbyte. Särskilda bestämmelser gällde för utbytet för skuldebrevsinnehavare vid fond- och nyemission, fusion, likvidation m m. – De nya B-aktierna och skuldebrev fick tecknas endast av aktieägarna i PRIBO (Prippbolagen) med rätt och skyldighet för tecknarna att betala aktierna och skuldebrev genom överlåtelse av sina aktier i PRIBO. Därvid skulle en aktie i PRIBO berättiga till teckning av dels

en ny B-aktie i Beijerinvest dels ock två konvertibla skuldebrev, varav det ena på nominellt 160 kr (lån I) och det andra på nominellt 40 kr (lån II). Överteckning fick ej äga rum. Med hänsyn till att i bolagsordningen finns intaget förbehåll som anges i 177 § aktiebolagslagen fanns särskilda regler beträffande rätt till utbyte av fria resp bundna aktier. De nya aktierna och de konvertibla skuldebreven skulle tecknas tidigast två veckor efter den dag då beslutet om kapitalökningen kungjorts i tidningarna jämlikt 54 § aktiebolagslagen och senast fyra veckor efter teckningstidens början. Betalning för de tecknade aktierna och skuldebreven skulle ske med de för teckning utnyttjade aktierna i PRIBO, vilka aktier, överlåtna in blanco jämte talonger med kuponger fr o m kupong nr 12, skulle överlämnas vid teckningen. Stämpelskatten för de nya aktierna och de konvertibla skuldebreven samt eventuell fondstämpel skulle betalas av bolaget.

Såsom ytterligare förutsättning för aktiekapitalökningen och emissionen av de konvertibla skuldebreven skulle gälla, att ägare till mer än 90 % av aktierna i PRIBO tecknade nya aktier och skuldebrev; bolaget skulle dock äga rätt att verkställa kapitalökningen och emissionen av de konvertibla skuldebreven även vid mindre anslutning från aktieägarna i PRIBO.

Den 27 januari 1975 sammanträdde aktieägarna i Beijerinvest till extra bolagsstämma och fattade – i enlighet med styrelsens förslag – ett första beslut om ändring av bolagsordningen för att möjliggöra den kapitalökning som styrelsen beslutat. Den 7 april 1975 sammanträdde aktieägarna i Beijerinvest till extra bolagsstämma och fattade ett för giltigheten erforderligt andra beslut om ändring av bolagsordningen. Stämman fattade också samma dag beslut om att godkänna styrelsens beslut den 19 december 1974 om ökning av aktiekapitalet i Beijerinvest mot apport av aktier i PRIBO.

Sedan en av Patent- och registreringsverket den 9 januari 1975 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i Beijerinvest, framlagts den 5 februari 1975 tecknade Svenska Handelsbanken 1 717 086 aktier i Beijerinvest såsom ombud för de aktieägare i PRIBO, som accepterat erbjudandet.

Regeringen hade genom beslut den 13 februari 1975 medgivit aktieägarna i PRIBO (Prippbolagen) befrielse vid 1976 års taxering från realisationsvinstbeskattning vid överlåtelse till Beijerinvest av sina under minst fem år innehavda aktier i PRIBO (Prippbolagen).

I framställning till RSV har Svenska Handelsbanken hemställt, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor.

1. Vilken dag skall de aktier i PRIBO, vilka Beijerinvest förvärvat såsom apportegendom, anses överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade aktierna i Beijerinvest och de konvertibla skuldebreven anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?

- RSV Dt 1975:36
2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i PRIBO anses ha blivit överlåtna?
 3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nya aktierna i Beijerinvest resp för de konvertibla skuldebrevens anses utgöra?

RSV – som inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län, Göteborgs och Bohus län samt Västernorrlands län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

Aktieteckningen har skett under förutsättning att bolagsstämma i Beijerinvest enligt 63 § aktiebolagslagen godkände för affärens genomförande erforderlig ökning av aktiekapitalet samt upptagande av konverteringslånen. Något för Beijerinvest bindande ställningstagande till frågan om aktieteckningen och upptagande av konverteringslånen har inte skett förrän i och med sådant godkännande lämnats på extra bolagsstämma den 7 april 1975. På grund härav bör de aktier i PRIBO, vilka Beijerinvest förvärvat såsom apportegendom, anses avyttrade av aktietecknarna den 7 april 1975.

De nytecknade aktierna i Beijerinvest ävensom de konvertibla skuldebrevens bör anses ha av aktietecknarna förvärvats samma dag.

2. Avyttringspris för en aktie i PRIBO

Avyttringen bör ifråga om varje aktie i PRIBO i princip anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av värdet den 7 april 1975 av en nytecknad aktie i Beijerinvest och de två konvertibla skuldebrevens.

Den 7 april 1975 utgjorde lägsta betalkurs på Stockholms Fondbörs för en "gammal" aktie i Beijerinvest 146 kr. På grund härav och då de nytecknade aktierna ej noterades denna dag bör lägsta betalkursen på en "gammal" aktie i Beijerinvest läggas till grund för beräkning av avyttringspriset för en aktie i PRIBO. Nämnda betalkurs, 146 kr, bör emellertid reduceras med hänsyn till att de nytecknade aktierna inte kommer att lämna vinstutdelning förrän från för verksamhetsåret 1975.

För de konvertibla skuldebrevens förelåg inga noteringar den 7 april 1975 på Stockholms Fondbörs. Den 10 april 1975 hade noterats 95 % som första betalkurs för skuldebrev enligt lån I (på nominellt 160 kr per skuldebrev) och den 18 april 1975 hade noterats 97 % som första betalkurs för skuldebrev enligt lån II (nominellt 40 kr per skuldebrev). På grund härav bör nämnda först noterade betalkurser läggas till grund för värderingen av en aktie i PRIBO.

Vid angivna förhållanden bör avyttringen av varje aktie i PRIBO anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av 146 kr – efter avdrag för beslutad utdelning för 1974, 4 kr – samt 95 % av 160 kr och 97 % av 40 kr, dvs $(142 + 152 + 39 =) 333$ kr för varje aktie i PRIBO.

**3. Anskaffningskostnad för en nytecknad aktie i Beijerinvest resp RSV Dt 1975:36
för ettvar av de konvertibla skuldebrev**

Aktietecknarnas anskaffningskostnad för en nytecknad aktie i Beijerinvest jämte två konvertibla skuldebrev, på nominellt 160 kr resp på nominellt 40 kr, bör anses motsvara värdet av det för aktierna jämte skuldebreven lämnade vederlaget – en aktie i PRIBO. Den 7 april 1975 utgjorde köpkursen på Stockholms Fondbörs för en aktie i PRIBO 318 kr. Någon betalkurs noterades inte denna dag. På grund härav bör en aktie i Beijerinvest jämte de två skuldbreven på nominellt 160 kr resp 40 kr anses förvärvade till ett gemensamt pris av 318 kr. Förvärvspriset för en aktie resp för ettvar av skuldbreven bör genom proportionering bestämmas till nedan angivna belopp, nämligen:

$$\text{för varje aktie i Beijerinvest} \quad \frac{142 \times 318}{333} = 136 \text{ kr;}$$

$$\text{för varje skuldebrev på nominellt 160 kr} \quad \frac{152 \times 318}{333} = 145 \text{ kr;}$$

samt

$$\text{för varje skuldebrev på nominellt 40 kr} \quad \frac{39 \times 318}{333} = 37 \text{ kr.}$$

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Normalavdrag för vårdgivare i sk kontrollerad familjevård¹

den 27 november 1975

RSV Dt
1975:45

Tryckt den
14 januari 1976

RSV har den 27 november 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående schablonavdrag för vårdgivare i kontrollerad familjevård. Anvisningarna tillämpas fr o m 1976 års taxering.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt nedan angivna normalavdrag. Understiger ersättningen dessa normalavdrag bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Normalavdragen har fastställts med utgångspunkt från att däri skall ingå kostnader för mat, bostad och sk flitpengar. Vidare har inräknats andel i kostnader som är gemensamma för hushållet, såsom för resor, tvätt, toalettariklar, telefon, tidningar och dylikt. Dessutom har beaktats vissa merkostnader för inköp av sängkläder och porslin samt för slitage på möbler och annan utrustning i hemmet.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården av patienter med fysiska, psykiska eller sociala handikapp medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Har vårdnadsgivaren en eller högst två patienter i sitt hushåll utgör normalavdraget 26 kr per patient och dygn. Vårdas samtidigt tre till fem patienter utgör normalavdraget 24 kr per patient och dygn. Uppgår antalet patienter till fler än fem bör i regel verksamheten betraktas som rörelse och deklarerar på basis av räkenskaper på blankett R1 eller R5.

Utöver normalavdragen medges avdrag för styrkt kostnad för vårdnadsvikarie.

Vid vård i jordbrukarhem bör vårdnadsersättningen i regel inte redovisas såsom inkomst i förvärvskällan jordbruksfastighet utan som inkomst av tjänst eller rörelse. Däremot skall som förmånsvärde i jordbruksbilagan upp- tas värdet av rum som disponerats av patienten samt värdet av de produkter från egendomen som förbrukats vid tillhandahållande av kost åt patienten.

¹ Jfr RSV Dt 1974:55

RSV Dt 1975:45

Avdrag för sådan kost får inte ske såsom för kost åt anställd personal. Vad nu anförts äger inte tillämpning i sådana fall där jordbrukaren yrkar avdrag för lön och kost till patienten, därför att denne utfört arbete åt jordbrukaren i en omfattning, som åtminstone i huvudsak motsvarar arbetsprestationer från i annan ordning anställd arbetskraft. I dylika fall skall vårdnadsersättningen redovisas som inkomst av jordbruksfastigheten, medan lön och kost åt patienten i beskattningshänseende behandlas på samma sätt som lön och kost till andra i jordbruket anställda.

Kostnadsavdraget – normalavdraget – görs i samma förvärvskälla som vårdnadsersättning redovisas i.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt - taxering

Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade¹

den 27 november 1975

RSV Dt
1975:46

Tryckt den
13 januari 1976

RSV har den 27 november 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna vid 1976 års taxering angående avdrag för kostnader för vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade som vistas i annat enskilt hem än det egna och för vilken vård landsting betalar ersättning.

Som skattepliktig intäkt bör tas upp under året uppuren ersättning med undantag av särskild kostnadsersättning som landstinget kan ha utbetalt för t ex läkarvård, tandläkarvård och resor i samband därmed, skäligen fickpengar eller för särskild utrustning. Intäkten skall tas upp under inkomst av tjänst vid punkt 1 om anställningsförhållande kan anses föreligga och vid punkt 2 i annat fall. Beträffande makar kan intäkten redovisas antingen hos en av dem eller fördelad mellan dem.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt ett normalavdrag om 26 kr per dygn och person som erhåller vård. Understiger ersättningen normalavdraget bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med *högre* belopp än normalavdraget. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

¹ Jfr RSV Dt 1974:54

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 10 1975 – Årg. 5

Genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder¹

RSV Dt
1975:28

den 27 november 1975

Tryckt den
28 januari 1976

Genom lagen (1972:741) infördes i kommunalskattelagen (KL) nya bestämmelser om beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder. De nya bestämmelserna trädde enligt lagen (1972:742) om ikraftträdande av förstnämnda lag (ikraftträdandelagen) i kraft den 1 januari 1973 och tillämpades första gången vid 1974 års taxering. Skyldighet att gå över till att tillämpa de nya bestämmelserna regleras i 2 § ikraftträdandelagen.

RSV har vid sammanträde den 27 november 1975 beslutat *dels* fastställa genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier² att användas vid övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet *dels ock* meddela följande anvisningar för sådan övergång. Värdena på djur är även avsedda att ligga till grund för värdesättningen av djur för skattskyldiga som tillämpar bokföringsmässig redovisning det beskattningsår, för vilket taxering skall ske år 1976 under förutsättning att beskattningsåret avslutas efter den 30 september 1975. Värdena på djur och inventarier vid övergång till bokföringsmässig redovisning samt anvisningarna, i vad avser beräkning av ingångsvärden vid övergång till sådan redovisning, skall tillämpas vid 1977 års taxering beträffande

- skattskyldig som under år 1975 förvärvat äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som utgör särskild förvärvskälla, men beträffande vilken fastighet den skattskyldige redan före förvärvet beräknat inkomsten av jordbruksfastigheten enligt den s k kontant-

¹ Jfr RSV Dt 1974:49 – Fr o m 1975 års taxering äger lantbrukare med inkomstredovisning av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen rätt att tillämpa samma regler vid förmögenhetsberäkningen som tidigare införts beträffande lantbrukare med bokföringsmässig inkomstredovisning (SFS 1974:1056). De nu angivna bestämmelserna innebär att lagret får tas upp till lägst 40 %. Till grund för denna lagervärdering i förmögenhetshänseende skall användas de djurvärden som anges i bilaga 1 till dessa anvisningar eller, om sådant värde ej fastställts, t ex ifråga om särskilt dyrbara avelsdjur, allmänna saluvärdet. Lägst värde, som får tillämpas av lantbrukare med inkomstredovisning enligt kontantprincipen vid förmögenhetsberäkningen blir således 40 % av fastställda genomsnittspriser resp i förekommande fall 40 % av allmänna saluvärdet.

² Här avses inte s k byggnadsinventarier. Kostnaden för sådana tillgångar får enligt 10 § ikraftträdandelagen under däri angivna förutsättningar avräknas från avskrivningsunderlag eller ingångsvärde för byggnad och tillföras ingångsvärde för inventarier (jfr avsnitt C på s 9–10).

- principen, och som vid 1976 års taxering inte tillämpat bokföringsmässig redovisning
- skattskyldig som fr o m den 1 januari 1976 förvärvar äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som är särskild förvärvskälla³
 - skattskyldig som haft bruttointäkt av jordbruksfastighet, vilken utgör särskild förvärvskälla, om bruttointäkten för beskattningsåret 1974 enligt taxeringsnämndens beslut uppgått till eller överstigit 50 000 kr, och som vid 1976 års taxering inte redovisat inkomst av jordbruksfastigheten enligt bokföringsmässiga grunder⁴
 - skattskyldig som frivilligt övergått att redovisa inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder fr o m den 1 januari 1976. Som förutsättning för frivillig övergång till bokföringsmässiga grunder gäller att den skattskyldige senast tre månader före övergången gjort anmälan härom till skattechefen i det län där jordbruksfastigheten är belägen (3 § ikraftträdandelagen).

Vid bedömning om bruttointäkt av jordbruksfastighet enligt taxeringsnämndens beslut uppgått till eller överstigit 50 000 kr för beskattningsåret 1974 bör i sådana fall, där flera delägare eller brukare finns till jordbruksfastigheten, med bruttointäkt förstås bruttointäkten av jordbruksfastigheten i dess helhet.

Exempel En jordbruksfastighet ägs och brukas av far och son tillsammans. Fadern äger 3/4 och sonen äger 1/4. Bruttointäkten för brukningsenheten utgör enligt taxeringsnämndens beslut vid 1975 års taxering (beskattningsåret 1974) 160 000 kr. Även sonen, vars andel av bruttointäkten utgör 40 000 kr, skall gå över till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder.

Exempel Två makar äger en jordbruksfastighet som de brukar tillsammans. Bruttointäkten utgör 90 000 kr enligt taxeringsnämndens beslut vid 1975 års taxering. Båda skall gå över till bokföringsmässig redovisning, även om varderas andel av bruttointäkten understiger den vid 1977 års taxering gällande gränsen 50 000 kr.

Värden vid beskattningsårets ingång på djur och inventarier

Enligt kraftträdandelagen skall RSV fastställa värden som skall tjäna till ledning vid beräkning av ingångsvärden på stamdjur⁵ och inventarier. De

³ De nya reglerna för obligatorisk övergång vid 1977 års taxering skall emellertid ej tillämpas om skattskyldig under år 1976 förvärvat äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som utgör särskild förvärvskälla, men beträffande vilken fastighet den skattskyldige redan före förvärvet beräknat inkomsten av jordbruksfastigheten enligt kontantprincipen.

⁴ Övergång till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder behöver ej ske, om driften i förvärvskällan upphör under det beskattningsår, för vilket taxering skall äga rum i första instans år 1977.

⁵ Djurbeståndet behandlas enligt de nya reglerna som lager. Skillnaden mellan stamdjur och omsättningsdjur har betydelse vid övergången till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder och för värdering de närmast därpå följande tre beskattningsåren, se nedan s 9–10 "Värde på djur vid utgång av beskattningsår, för vilket taxering skall ske år 1976".

värden, som skall gälla vid 1977 års taxering för skattskyldiga som övergår till bokföringsmässig redovisning den 1 januari 1976, framgår av bifogade förteckning. Dessa värden skall användas även i vissa fall då djur och inventarier förvärvas benefikt efter den 26 november 1975. Värdena motsvarar beträffande inventarier faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad och beträffande djur genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1974 – den 30 september 1975.

I sådana fall (vid förlängt räkenskapsår), där skattskyldig vid 1977 års taxering skall använda *tidigare fastställda anvisningar* vid övergång från kontantprincipen till bokföringsmässig redovisning eller vid vissa förvärv av inventarier eller djur genom benefikt fång från överlåtare, som tillämpat kontantprincipen, skall följande gälla.

Om övergång från kontantprincipen till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet ägt rum den 1 januari 1975 eller om vissa benefika förvärv av djur och inventarier skett efter den 20 november 1974 men före den 27 november 1975 skall såsom värde på djur och återanskaffningskostnad för inventarier tas upp de värden som fastställts i RSV Dt 1974:49. Värdena däri motsvarar beträffande inventarier faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad och beträffande djur genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1973 – den 30 september 1974.

Om vissa benefika förvärv av djur och inventarier skett efter den 1 september 1974 men före den 21 november 1974 skall såsom värde på djur och återanskaffningskostnad för inventarier tas upp de värden som fastställts i RSV Dt 1974:10. Värdena däri motsvarar beträffande inventarier faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad och beträffande djur genomsnittspriserna under tiden 1 oktober 1972 – den 30 september 1973.

Beträffande tillämpningen av värdena gäller följande.

Med ingångsvärde nedan förstås det värde av tillgång som enligt ikraftträdandelagen skall tas upp vid tidpunkten för övergången.

A. Djur

Stamdjur m m

Ingångsvärde får endast tas upp för s k stamdjur.

Till stamdjur hänförs i beskattningshänseende de djur som vid inkomstredovisning enligt kontantprincipen är att anse såsom inventarier. Av 18 § ikraftträdandelagen jämfört med förarbetena (prop 1972:120 s 236 och 238) framgår, att såsom stamdjur skall räknas både föräldradjur och rekryteringsdjur. Enligt rådande praxis hänförs till stamdjur som regel – förutom rekryteringsunderlag i förekommande fall – i nötkreaturbesättningar stamtjurar, mjölkkor, amkor och dikor samt i svin-, får- och getbesättningar sådana djur som används för avelsändamål. Vidare anses i praxis hästar av viss ålder som stamdjur. När det gäller arbetshästar bör regelmässigt till stamdjur räknas hästar som uppnått lägst två års ålder. Vid hästuppfödningens verksamhet bör till stamdjur hänföras endast de djur som används för avelsändamål.

För omsättningsdjur, dvs djur av annat slag än stamdjur, får något

värde inte tas upp vid övergången. Till omsättningsdjur hänförs fjäderfä, kaniner, slaktsvin och andra djur, uppfödda för direkt försäljning.

Ingångsvärde för stamdjur, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, tas upp till ett belopp motsvarande den ursprungliga nyuppsättningskostnaden för stamdjur. Skattskyldig som *under de senaste fem åren före övergången* haft stamdjur i förvärvskällan får, i stället för sin ursprungliga nyuppsättningskostnad, som ingångsvärde för stamdjur ta upp ett belopp motsvarande *värdet av det genomsnittliga antalet* stamdjur av samma slag under de senaste fem åren, dock högst värdet av de stamdjur som finns vid övergången. Värderingen vid denna schablonregel skall då ske på grundval av de genomsnittspriser som har fastställts av RSV närmast före övergången. Om sådant värde inte fastställts tas det allmänna saluvärdet upp som ingångsvärde. Valfrihet råder alltså mellan ursprunglig nyuppsättningskostnad och schablonvärdet eller, i förekommande fall, allmänt saluvärde, om stamdjur innehafts fem år eller längre tid. Schablonregeln gäller även för t ex en arrendator, som har bedrivit jordbruk under de senaste fem åren före övergången och som under dessa år eller år 1976 bytt arrende och därvid tagit djuren med sig till den nya arrendegården.

Genomsnittsberäkningen bör grundas på det antal stamdjur som den skattskyldige innehaft *per den 31 december* jämförelseåren. Hänsyn till växlingar av stamdjursbeståndet *under resp år* tas alltså inte.

Om det framräknade genomsnittliga antalet stamdjur inte utgör fullt heltal skall decimal under 0,5 avrundas nedåt och annan decimal avrundas uppåt till närmaste fulla heltal.

Beräkningen av rekryteringsunderlag tillgår så att man utgår från antalet stamdjur vid varje års utgång. Antalet rekryteringsdjur får dock aldrig överstiga det genomsnittliga antalet moderdjur multiplicerat med relationstalet. Med relationstal förstås förhållandet mellan antalet moderdjur och antalet rekryteringsdjur. Relationstalet 1:1 innebär således ett rekryteringsdjur för ett moderdjur.

Exempel En jordbrukare, som beslutat övergå till bokföringsmässig inkomstredovisning från den 1 januari 1976 och som haft stamdjur minst fem år, har vid utgången av år 1975 och de närmast föregående fyra kalenderåren haft nedan angivna antal mjölkkor samt kvigor och kvigkalvar.

År och datum	Mjölkkor	Kvigor och kvigkalvar	Rekryteringsdjur
1971-12-31	6	4	4
1972-12-31	9	6	6
1973-12-31	8	10	8
1974-12-31	7	12	7
1975-12-31	10	10	10
Summa	40	42	35

Det genomsnittliga antalet mjölkkor blir då 40 delat med 5, dvs 8, och det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur (rekryteringsunderlaget) 35 delat med 5, dvs 7.

Vid övergången får således som rekryteringsunderlag för mjölkorna medräknas värdet av högst 7 rekryteringsdjur, dvs kvigor och kvigkalvar. Det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur överstiger varken det genomsnittliga antalet mjölkkor (= 8) eller det faktiska antalet rekryteringsdjur (= 10) vid övergången (jämför 18 § andra stycket ikraftträdandelagen).

Om förutsättningarna i exemplet ändras så att antalet mjölkkor resp kvigor och kvigkalvar den 31 december 1974 antas utgöra 10 av vardera slaget och den 31 december 1975 7 resp 12, blir summan av mjölkkor, kvigor och kvigkalvar samt rekryteringsdjur 40, 42 och 35, dvs desamma som i exemplet. Anledningen till nedgången i koantalet förutsätts vara tillfällig. Som ingångsvärde får då medräknas värdet av det vid övergången faktiskt befintliga antalet mjölkkor, som är 7, och däremot i relations-talet 1:1 svarande antalet rekryteringsdjur, dvs 7. Någon utfyllnad med rekryteringsdjur får således inte ske.

Av förarbetena (prop 1972:120 s 239) framgår, att i sådana fall, där nyuppsättningskostnaden används som ingångsvärde, endast vad som kvarstår i beskattningshänseende bör få tas upp. Om del av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden kan anses konsumerad genom *delrealisation* bör alltså endast återstående del, netto-nyuppsättningskostnaden få tas upp.

Exempel Om en skattskyldig år 1960 nyuppsatt 10 stamdjur för 21 000 kr och år 1966, då stamdjursbesättningen har ökat till 15 djur, realiserat 10 stamdjur eller 2/3 av besättningen, bör motsvarande andel av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden anses vara konsumerad. Netto-nyuppsättningskostnaden bör i detta fall beräknas till 1/3 av 21 000 kr, eller till 7 000 kr. Det är således endast detta belopp som får tas upp som ingångsvärde vid tillämpning av metoden med ursprunglig kostnad för nyuppsättning.

Rekryteringsunderlag

Som allmän spärregel vid bestämmande av ingångsvärde på rekryteringsunderlag bör oavsett djurslag gälla, att sådant ingångsvärde inte får överstiga *värdet* av det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur under de senaste fem åren. Ingångsvärdet får ej heller i något fall överstiga *värdet* av det faktiska antalet sådana djur vid övergången, beräknat på grundval av de värden som i förekommande fall har fastställts enligt lämnade anvisningar för varje särskilt djurslag. (Jämför även vad som sägs på s 4 och s 5 angående beräkning av det genomsnittliga *antalet* rekryteringsdjur.)

Nötkreatur

a) Mjölkdjursbesättningar

Som regel bör gälla att rekryteringsunderlaget utgör ett ungdjur (kviga, kvigkalv) per mjölkko (1:1). Värdet av rekryteringsunderlaget bör – med den begränsning som följer av spärregeln ovan – schablonmässigt beräknas utgöra 50 % av värdet på moderdjuren.

b) Köttdjursbesättningar

I prop 1972:120 s 238 uttalade departementschefen bl a följande.

”På grund av vad som anförts vid remissbehandlingen finner jag anledning att påpeka att i vissa fall stamdjur kan förekomma även i kreaturbesättningar av köttdjursras. Kravet på utredning om att stamdjur finns i sådan besättning torde dock i allmänhet få ställas högre än när det gäller stamdjur i mjölkdjursbesättning. Rätten till ingångsvärde bör dock inte helt knytas till möjligheten att visa att icke avdragsgill nyuppsättningskostnad föreligger”.

I enlighet härmed bör gälla att den skattskyldige skall styrka antalet stamdjur. Som regel bör gälla att rekryteringsunderlaget utgör ett ungdjur (kviga, kvigkalv) per två moderdjur (dikor, amkor). Värdet av rekryteringsunderlaget bör – med den begränsning som följer av spärregeln ovan – schablonmässigt beräknas utgöra 25 % av värdet på moderdjuren.

c) Svin-, får- och getbesättningar

Vad gäller stamdjur i svin-, får- och getbesättningar får frågan om hur många avelsdjur som skall räknas som stamdjur och hur ingångsvärdet på dessa skall bestämmas prövas efter omständigheterna i det enskilda fallet.

Normalt räknas inte med rekryteringsunderlag i fråga om svin-, får- och getbesättningar. Ingångsvärde för rekryteringsdjur i sådana besättningar bör således regelmässigt inte tas upp.

B. Inventarier⁶

Skattskyldig, som övergår från kontantprincipen till att redovisa inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder, får som ingångsvärde för inventarier, som finns på fastigheten vid övergången och som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, ta upp ett belopp motsvarande den ursprungliga nyuppsättningskostnaden. Har den skattskyldige vid övergången haft intäkt av jordbruksfastighet under de senaste fem åren, får han dock i stället efter eget val beräkna ingångsvärdet till ett belopp motsvarande summan av anskaffningskostnaden för de inventarier, som han ägt under kortare tid än fem år, och 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången för övriga inventarier (s k kombinationsmetoden). Kombinationsmetoden gäller även för t ex en arrendator, som har bedrivit jordbruk under de senaste fem åren före övergången och som under dessa år eller år 1976 bytt arrende och därvid tagit inventarierna med sig till den nya arrendegården.

Har inventarium förvärvats på annat sätt än genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, dvs genom arv, gåva eller annat benefikt fång, får ingångsvärdet för inventariet beräknas till högst 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången. Har den huvudsakliga delen av inventarie-

beståndet förvärvats genom benefikt fång, får dock som ingångsvärde för inventarierna tas upp samma värde som överlåtaren skulle fått ta upp om han övergått till bokföringsmässig redovisning. Detta innebär att, om överlåtaren och mottagaren drivit jordbruket mindre än fem år sammanlagt, ingångsvärdet skall utgöras av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden och att, om den sammanlagda innehavstiden överstiger fem år, ingångsvärdet på inventarierna får beräknas enligt vilken som helst av metoderna.

Inventarier, för vilka ingångsvärdet beräknas till 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången, skall vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet behandlas på samma sätt som om de anskaffats under det beskattningsår för vilket den skattskyldige första gången beräknar inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder.

För att ett inventarium skall få tas med vid beräkning av ingångsvärde krävs vidare att det tillhör inventariebeståndet vid tidpunkten för övergången till bokföringsmässig redovisning och att det är avsett att stadigvarande användas för jordbruksdriften.

Bestämmande av återanskaffningskostnaden

RSV har fastställt följande normvärden för bestämmande av schablonmässigt beräknat värde för inventarier, som ägts fem år eller längre.

1. Traktorer

Återanskaffningskostnad för traktorer, som ägts under minst fem år, kan normalt bestämmas med ledning av följande tabell. De grupper, som anges i tabellen, motsvarar den gruppindelning av traktorer som finns i Riksskatteverkets anvisningar angående avdrag för utbyte av traktor vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen.⁷

Grupp	Maximal effekt på kraftuttaget, hk*	Återanskaffningskostnad, kr
1	15 – 29	28 000
2	30 – 44	34 000
3	45 – 60	40 000
4	61 – 80	54 000
5	81 – 100	70 000

* Vid inplacering av traktor i viss grupp har effekten avrundats nedåt till fullt heltal.

Återanskaffningskostnaden i tabellen innefattar sedvanlig standardutrustning. Tillägg bör dock göras för särskilt värdefull extrautrustning, se exempel i bilaga 2 s 1.

I fråga om större och dyrbarare traktorer, som inte omfattas av tabellen, bestäms återanskaffningskostnaden med hänsyn till förhållandena i det enskilda fallet.

⁷ Senaste lydelse i RSV Dt 1975:1.

För traktorer, som är att hänföra till sk reservmaskiner, tillämpas ej de i tabellen angivna värdena. Värderingen bör i stället ske enligt anvisningarna nedan under "Reservmaskiner".

2. Andra inventarier än traktorer

I bilaga 2 finns för olika jordbruksinventarier angivet de värden – motsvarande faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad – som bör läggas till grund för beräkning av ingångsvärden för andra inventarier än traktorer. Om befintligt inventarium inte finns med i förteckningen, bör som grund för ingångsvärdets bestämmande läggas det i förteckningen angivna värdet för närmast motsvarande inventarium av samma slag.

Om i förteckningen inte heller finns motsvarighet till befintligt inventarium bör – med iakttagande av vad som nedan sägs om vissa specialmaskiner m fl samt om reservmaskiner – ett skäligen värde läggas till grund för ingångsvärdets bestämmande.

3. Vissa maskiner med högt återanskaffningsvärde (specialmaskiner)

På vissa jordbruk förekommer maskiner som har ett mycket högt återanskaffningsvärde – t ex grävmaskiner och skogsmaskiner. Ingångsvärdet på sådana maskiner bör även i den mån de inköpts i begagnat skick och till lågt pris mer än fem år före övergången i första hand tas upp till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden samt, om denna ej kan visas, i andra hand till 15 % av den i dessa anvisningar angivna återanskaffningskostnaden eller, om sådan ej finns, till 15 % av visad återanskaffningskostnad vid övergångstillfället.

Reservmaskiner

Ingångsvärdet på sk reservmaskiner, som behållits kvar på gården, bör i första hand tas upp till 15 % av den verkliga anskaffningskostnaden. Om denna ej kan visas – liksom i de fall (vid ersättningsköp) äldre begagnade inventarier bytts bort men återköpts för tämligen ringa belopp, dock för väsentligt högre belopp än skrotvärdet, för att innehas "i reserv" – bör ingångsvärdet beräknas till 15 % av den i dessa anvisningar angivna återanskaffningskostnaden eller, om sådan ej finns, till 15 % av visad återanskaffningskostnad vid övergångstillfället. Har begagnat inventarium återköpts inom fem år före övergången skall dock enligt huvudregeln kostnaden för återköpet tas upp som ingångsvärde.

Nyuppsättning med begagnade inventarier kort före övergång till bokföringsmässig redovisning

Om nyuppsättning sker med inventarier, som inköpts i begagnat skick kort tid före övergången till bokföringsmässig redovisning, och de begagnade inventarierna, likaledes före övergången, ersätts med nya inventarier, bör enligt departementschefens uttalande (prop 1972:120 s 234) jämkning av ingångsvärdet för det nya inventariet ske med hänsyn

till att syftet med sådana åtgärder huvudsakligen kan ha varit att vinna förmån vid beskattningen. Vid en sådan jämkning bör man försöka komma fram till ett värde som så nära som möjligt ansluter sig till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden.

C. S k byggnadsinventarier

Med byggnadsinventarier förstås i dessa anvisningar sådana delar och tillbehör som är särskilt avsedda att direkt tjäna byggnadens användning i driften, jämför punkt 3 tredje stycket av anvisningarna till 22 § KL. Dessa delar och tillbehör utgör i regel såväl civilrättsligt som skatterättsligt byggnad (fast egendom resp fastighet), men i avskrivningshänseende är det tillåtet att behandla dem enligt inventariereglerna.

Torkar och silor, hydroforer, maskinutrustning i djurstallar etc är i normalfallet tillbehör till byggnad, s k byggnadsinventarier. Endast undantagsvis är dessa tillgångar lösa inventarier.

I de fall t ex torkar och silor, hydroforer samt maskinutrustning i djurstallar är s k byggnadsinventarier får enligt 10 § ikraftträdandelagen vid övergången kostnad för sådan tillgång avräknas från avskrivningsunderlag eller ingångsvärde för byggnad och tillföras ingångsvärde för inventarier (jämför 14 § ikraftträdandelagen), under förutsättning att tillgången anskaffats efter förvärvet av fastigheten, dock inte tidigare än efter utgången av år 1969 och i den mån kostnaden inte tidigare dragits av.

Detta innebär att restvärdet av sådana s k byggnadsinventarier får öka avskrivningsunderlaget för inventarier, oavsett om anskaffningskostnaden uppförts på särskild plan och blivit föremål för avskrivning såsom fasta inventarier eller ej. Samtidigt skall dock avskrivningsunderlaget för byggnaden minska – såvitt avser byggnadsinventarier anskaffade under tiden 1970–1974 – med dessa s k byggnadsinventariers restvärde och – såvitt avser byggnadsinventarier anskaffade efter utgången av år 1974 – med dessa s k byggnadsinventariers anskaffningskostnad.

Vid bestämmande av kostnaden för tillgångar av nu nämnt slag är däremot 13 § ikraftträdandelagen inte tillämplig. Denna paragraf behandlar endast bestämmande av ingångsvärde för inventarier, men ej för s k byggnadsinventarier.

Värde på djur vid utgång av beskattningsår, för vilket taxering skall ske år 1976

Värde på lager av djur på jordbruksfastighet vid beskattningsårets *utgång* får enligt punkt 1 av anvisningarna till 41 § KL inte tas upp till lägre belopp än 40 % av de i bilaga 1 angivna värdena för respektive slag av djur om beskattningsåret avslutats efter den 30 september 1975. Har beskattningsåret avslutats dessförinnan skall värde på lager av djur tas upp till lägst 40 % av de värden för respektive slag av djur som anges i RSV Dt 1974:49. Om sådant värde icke fastställts, t ex i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur, får djuren tas upp till lägst 40 % av allmänna saluvärdet.

RSV Dt 1975:28

Under en övergångsperiod efter byte av redovisningsmetod får enligt det följande annan värdering ske i fråga om omsättningsdjur.

Enligt 20 § ikraftträdandelagen får skattskyldig, som övergått från kontantprincipen till bokföringsmässig redovisning med tillämpning av de nya bestämmelserna, utan hinder av punkt 1 av anvisningarna till 41 § KL vid utgången av de första tre beskattningsåren efter övergången ta upp värdet av andra djur än stamdjur till lägst nedan angiven del av de värden som fastställts av RSV för olika slag av djur, nämligen

för det första beskattningsåret 10 %

för det andra beskattningsåret 20 %

för det tredje beskattningsåret 30 %

Värden på djur

(Värdena avser kastningssjukefria och reaktionsfria djur. I värdena har mervärdeskatt *inte* inräknats.)

Hästar**Draghästar**

Värde per djur vid olika levande vikt och ålder

Levande vikt, kg	Yngre hästar (4–15 år) värde, kr	Äldre hästar (över 15 år) värde, kr
550	4 000	3 000
650	4 500	3 500
750	5 000	4 000

Unghästar

Aldersklass eller motsv	Värde i procent av värde på motsvarande klass av 4–15-åringar
Föl	25
Ett-åringar	45
Två-åringar	70
Tre-åringar	90

Nötkreatur**Kor**

Värde per mjölkko vid olika levande vikt och mjölkavkastning

Levande vikt, kg	Avkastning per ko och år, kg 4-procentig mjölk						
	2 000	3 000	4 000	5 000	6 000	7 000	8 000
300	1 600	1 900	2 200	2 500	2 800	–	–
400	2 100	2 300	2 600	2 900	3 200	3 600	4 000
500	2 500	2 700	3 000	3 200	3 500	3 900	4 300
550	2 700	3 000	3 200	3 400	3 700	4 000	4 400
600	3 000	3 200	3 400	3 600	3 800	4 100	4 500
650	3 300	3 500	3 600	3 800	4 000	4 300	4 600
700 (dikor, amkor)	3 700	3 800	3 900	–	–	–	–

I förekommande fall kan tillägg för speciellt avelsvärde ifrågakomma.

Ungnöt**Kvigor och kvigkalvar**

Åldersklass		Värde i procent av värde på mjölkkor
Över	2 år	100
	1-2 år	70
Under	1 år	35

Gödnöt

Gödnöt värderas efter slaktvärde med följande å-priser. Värde per djur vid olika levande vikt.

Levande vikt, kg	Värde, kr/kg
Under 200	6:-
200-300	5:50
Över 300	5:-

Svin**Avelssvin**

Galtar värderas till 1 200 kr, suggor (gyltor) till 1 000 kr per djur. Tillägg för speciellt avelsvärde kan ifrågakomma.

Smågrisar och gödsvin

Åldersklass	Värde, kr
Smågrisar under 2 mån	125
Gödsvin 2-4 mån	225
Gödsvin 4-6 mån	375
Gödsvin över 6 mån	450
Gödsvin per kg levande vikt	4:50

Får**Baggar och tackor**

Värde per djur vid olika levande vikt

Levande vikt, kg	Värde, kr
50	250
70	300
90	350

Tillägg för speciellt avelsvärde kan ifrågakomma.

Höns

Värdet på höns tas upp till 1:75 à 2:75 kr per styck.

Återanskaffningskostnad för lantbruksinventarier(I värdena har mervärdesskatt *inte* inräknats)

Traktorer		Kr
Värdefullare extrautrustning		
Halvbandsutrustning		
jordbruks- och snöband		4 000– 7 000
skogsband		4 500– 8 000
Stålhytt med värme		4 000– 5 000
Dubbelmontage av hjul med fälg per par		2 000
Redskap för jordbearbetning		
Plogar		
Hästplog, för 1–2 hästar	1 skär	300– 500
Årderplog, för 1–2 hästar		100– 200
Kupningsplog		150
Traktorplog, hjulplog	1–2 skär	1 500– 3 000
Traktorplog, buren		
mekanisk stentlösning	1 skär	1 600
	2 ”	2 500
	3 ”	3 500
	4 ”	4 500
hydraulisk stentlösning	2 skär	3 500
	3 ”	5 000
	4 ”	6 000
	5 ”	8 000
Traktorplog, buren, med hydrauliskt manövrerade stödhjul		
mekanisk stentlösning	4 skär	9 000
	5 ”	11 500
hydraulisk stentlösning	4 skär	11 000
	5 ”	13 000
	6 ”	15 000
	7 ”	18 000
	8 ”	19 000
Skumplog	2 skär	500
Tallriksplog för traktor		
bogserad	2–4 tallrikar 26 tum	6 000– 7 500
buren	2–3 tallrikar 26 tum	3 500– 4 000
Tallriksskumplog för traktor		
bogserad	8 tallrikar 22 tum	5 000
	7–11 tallrikar 26 tum	6 500– 7 500
buren	6–8 tallrikar 21 tum	3 500– 4 000
Växelplog	2x2 – 2x4 skär	7 000–13 000

RSV Dt 1975:28		Kr
Extra tillbehör för plogar		
	stödhjul	400
	hydraulisk bäraxelreglering	500
	ackumulator	900
	alvluckrare	800
Lätta pinnharvar		
Ställbar slättharv	25–60 pinnar	200– 400
Ogräsharv	45–170 pinnar	100– 400
Myllningsharv, för traktor		
buren	120 pinnar	1 200
Sicksackharv, ”hundrapinnharv”	40–160 pinnar	300– 1 500
Långfingerharv, buren		
med stödhjul	60 pinnar 1 sekt.	1 000
	80 pinnar 3 sekt.	1 500
	90 pinnar 6 sekt.	2 000
	120 pinnar 8 sekt.	3 500
utan stödhjul	60 pinnar 1 sekt.	1 000– 1 200
	80 pinnar 3 sekt.	1 200– 1 500
Nätharv		
buren	arbetsbredd 4,2–6,2 m	2 000– 2 500
bogserad	” 3,0–6,0 m	600– 1 500
Tunga pinnharvar		
Fjäderharv	7–17 pinnar	200– 400
Sladdfjäderharv		
bogserad	11–16 pinnar	1 000– 1 500
	20–26 glespinnar	800– 1 500
Sladdfjäderharv		
buren	18–63 pinnar	2 000– 5 000
bogserad med:		
fällbara sidosektioner	128–176 pinnar	7 500–10 000
hydraulisk manövrering av sektioner	41– 71 pinnar	7 000–11 000
hydrauliskt manövrerad ramhöjd	53–101 pinnar	11 500–17 500
Krokpinnharv	40–120 pinnar	1 000– 3 000
Styvpinnharv, buren		
9–19 pinnar		2 000– 4 500
11–21 pinnar, automatisk stenulösning		5 000–11 000
31 pinnar, automatisk stenulösning, med stödhjul		29 000
Sladdharv		
bogserad	7–19 styva pinnar	200– 400
Beteskulturharv		
	3–9 pinnar	250– 700
	3–7 armar	500– 2 000
Kultivator för häst		
	7–17 pinnar	400– 1 000
för traktor	13–42 fjädrande pinnar	1 200– 5 500
	8–21 styva pinnar	2 000– 6 500
Tallriksharvar		
	Tallriksharv för 1–3 hästar 6–14 tallrikar	600– 1 500

		Kr	RSV Dt 1975:28
Tallriksharv			
buren	24–40 tallrikar 51 cm	3 500– 6 000	
Tallriksredskap			
bogserat, med hydraulisk cylinder			
	18 tallrikar 58,5 cm	10 500	
	24 tallrikar 58,5 cm	15 500	
	36 tallrikar 58,5 cm	18 500	
Extra tillbehör			
belastningslådor, per par		300	
transportanordning		500– 1 000	
Knivharvar			
Rullharv för häst	5–10 kors	300– 500	
Spadrullharv för häst	8–14 kors	300– 600	
Spadrullharv, buren			
4 axlar, 56–80 knivar		2 000– 2 500	
6 axlar, 82–94 knivar		3 500– 4 000	
Spadrullharv, bogserad			
12 axlar 112–152 knivar		5 500– 7 500	
Jordfräs, arbetsbredd 50–150 cm		1 200– 4 000	
Rotorkultivator			
Rotorkultivator			
buren, arbetsbredd 1,0 m		5 500	
	1,5 m	6 000	
	1,8 m	7 500	
	2,0 m, med 2 hjul	12 000	
	2,5 m, med 2 hjul	13 000	
Sladdar och vältar			
Sladd, arbetsbredd 3 m		500	
Planersladd, arbetsbredd 2,2–5,0 m		3 000– 6 000	
Styvpinnsladd, del-buren, arbetsbredd 3,0–7,0 m		4 000–13 000	
Mullskopa 175 l		300	
Ringvält			
20–40 ringar		800– 1 200	
Cambridgevält för häst			
19–47 ringar		800– 1 500	
Standardvält för traktor			
57–175 ringar		3 000– 8 000	
Tung vält för traktor			
69–155 ringar		7 500–17 000	
Knastervält			
10–70 ringar		2 000–12 000	
Ribbvält, arbetsbredd 1,7–2,6 m		2 000– 4 500	
Betongvält, arbetsbredd 1,7–4,0 m		1 500– 3 000	
	4,5 m	5 000	
Hack- och kupredskap			
Hästhacka 1 rad		200	
2–4 rad		1 000– 1 500	
4–6 rad		1 500– 2 500	

RSV Dt 1975:28		Kr
	Traktorhacka, buren	
	hel knivbalk 6–7 rader	3 500– 4 000
	3-delad knivbalk 8–9 rader	6 500
	tillägg för individuell radlyft	800
	självrensande UNIK-skaft	100
	uttunnare per st	100
	Fronthacka, med bärhjul	
	odelad 6–7 rader	5 000
	3-delad 8–9 rader	11 000
	Redskapsbärare med hackaggregat, 6–9 rader	10 000–12 000
	Kupaggregat, buret 3 billar	300
	Kupredskap, buret 2–4 rader, med stödhjul	1 000– 1 800
	utan stödhjul	900– 1 200
	Universalredskap för potatisodling, 2–4 rader	1 500– 2 800
	Extra tillbehör för harvar och hackor:	
	Belastningslåda	100– 200
	Harvlyft	200– 1 800
	Efterharv 10–100 pinnar	100– 1 000
	Dragbom	100– 300
	Dragbom med gummihjulstrustning	400– 600
	Centrumdrag för hydraulisk lyft	300– 500
	Upphängningsanordning	300
	Vinsch för yttersektion	300
	Transportutrustning	900– 1 200
	Så- och sättningsmaskiner	
	Radsåmaskin för 1–2 hästar, 11–25 billar	
	raka billar eller släpbillar	1 500– 4 000
	dubbla skivbillar	2 500– 5 000
	Radsåmaskin, buren	
	17–25 släpbillar	3 500– 4 500
	30–50 släpbillar	5 000–10 500
	21–29 skivbillar	8 000–10 500
	50 släpbillar	28 000
	Radsåmaskin, bogserad (hydr manövr av billar)	
	33 släpbillar	17 000
	Extra tillbehör:	
	bogservagn	3 200– 3 500
	spårluckrare efter traktorhjulen	100– 200
	arealmätare	200
	frölåda	500– 1 500
	tillsatsharv	400– 1 000
	transportanordning	500
	hydraulisk lyft	300– 500
	låda för handelsgödsel	1 000– 2 000
	Frösåmaskin	
	för handkraft, på kärra	200
	Maskin för enkorssådd, markdriven	
	6–12 rader	7 000–14 000

	Kr	RSV Dt 1975:28
Radsåmaskin och handelsgödselspridare		
antal såbillar 18	3 500– 4 000	
20–24	8 000–12 500	
33	17 000	
Potatissättare		
för häst 1–2 rader	1 500– 3 000	
för traktor, buren 2–4 rader	2 500– 5 500	
4 rader, med 20 hl behållare	10 500–15 500	
Planteringsmaskin, buren		
för plantor 2–7 rader	3 500–10 000	
Gallringsmaskin 6–12 rader	40 000–65 000	
 Maskiner och redskap för gödselspridning		
För handelsgödsel		
Bredspridare för 1–2 hästar, arbetsbredd 1–2 m	1 200– 3 000	
buren, tallriksutmatning arbetsbredd 2,0–2,5 m	1 000– 1 800	
bogserad, tallriksutmatning arbetsbredd 3,8–4,8 m	5 000– 6 000	
bogserad, fördelningsrör arbetsbredd 3,8–4,0 m	6 500–10 500	
Rotationspridare		
centrifugalspridning, rymd 200–500 l	800– 1 200	
rymd 600–1 000 l	2 000– 4 000	
rymd 2 000 l (bulkvagn)	6 500	
Bulkspridare, rymd 1 500–4 000 l	10 000–19 000	
 För stallgödsel		
Stallgödselspridare för 1–2 hästar, rymd 5–15 hl	1 000– 1 800	
markdriven, rymd 2,0–2,5 m ³	4 000– 4 500	
rymd 2,5–4,0 m ³	6 500–12 500	
direktdriven, rymd 2,5–4,0 m ³	6 000– 7 000	
Kombinationsvagn (stallgödselspridare och självlossande transportvagn)		
lastkapacitet 3–6,5 ton, direktdriven	5 500–14 000	
avlastningselevator	1 500	
Gödselvattenpump, exkl motor		
turbinpump, uppfodringshöjd 2,5–6,0 m	300– 1 000	
för handkraft, uppfodringshöjd 3,0–6,0 m	300– 600	
för motor, uppfodringshöjd 3,0–6,0 m	300– 600	
Gödselpump med omrörare, exkl motor		
kapacitet 1 500–6 000 l/min	1 800– 5 500	
Gödselvattentunna av trä, 600–2 000 l	600– 800	
Gödselvattentunnor med kran och bladspridare		
500– 800 l	1 000– 1 200	
1 000–3 000 l	1 500– 3 000	
Gödselvattenspridare, 2,5–3,0 m	300	
Urinmyllare för häst, 7–9 billar	500	
traktor 9 billar	800	

RSV Dt 1975:28	Spridarvagn för flytgödsel	Kr
	markdriven, rymd 3 000–5 000 l	2 500– 3 500
	krafttuttagsdriven, rymd 4 000–8 000 l	8 500–16 000
	rymd 4 000–6 300 l, vakuumspruta 17 000–25 000	

Maskiner och redskap för bekämpning av ogräs, växtsjukdomar och skadedjur

Tryckluftsspruta	
ryggburen, rymd 10–20 l	200– 300
Spruta för kontinuerlig handpumpning	
ryggburen, rymd 15–25 l	300– 400
tunnspruta med kärra, rymd 65 l	700
Körspruta för häst	
järnhjul, rymd 300 l, arbetsbredd 4 m	1 000
gummihjul, rymd 300 l, arbetsbredd 6–8 m	3 000
Motordriven fläktsspruta	
ryggburen, rymd 10–20 l	1 000– 1 500
Motorspruta	
handbogserad, rymd 100–150 l	3 000– 4 000
självgående, rymd 200 l	5 500
Fläktsspruta för traktor	
rymd 75 l pulver, utan pump	3 500
rymd 150–900 l vätska, med pump	1 500– 6 500
Traktordriven spruta, monterad på traktorn	
arbetsbredd 6 m, rymd 200 l	1 000
8 m, rymd 300 l	2 000– 3 000
10 m, rymd 600 l	3 500– 4 500
12 m, rymd 800 l	5 000– 6 000
Traktordriven spruta, bogserad	
arbetsbredd 12 m, rymd 1 000 l	5 500–12 000
12 m, rymd 1 500 l, med höjningshydraulik	10 500–14 000
12–24 m, rymd 2 000 l, med höjningshydraulik	13 000–22 000
12–24 m, rymd 4 000 l, med höjningshydraulik	20 000–28 000
Sprutrustning för enkorns såmaskin (6-radig)	1 500
Puderspridare	
handdriven	200
hästdragen	1 000
traktordriven	1 000– 1 200
för avgasrör	300
Betningsapparat	
för handdrift, 50–100 kg	200– 400
motordrift, 100 kg	600

Självgående skördetröskor

RSV Dt 1975:28

Fabrikat och typ	Skärvidd, cm/fot	Tank- rymd, hl	I standardutrust- ningen ingår bl a			Värde, kr
			följande ¹			
Aktiv						
MS 7'	212		mss			45 000
MS 8'	240		,,			45 000
MS 2 S	212		,,			35 000
800	220		,,			40 000
M 80	260		,,			45 000
M 89	300		,,			50 000
1000	282		,,			55 000
M 103	300		,,			55 000
M 133	335		,,			75 000
M 135	335		,,			75 000
M 140	420		,,			90 000
BM-Therm.						
ST 67	6'		mss			35 000
ST 256	6'		,,			30 000
ST 68	8'		,,			45 000
S-257	7'		,,			35 000
ST 610	10'		,,			50 000
ST 612	12'		,,			55 000
Claas						
Columbus	7'		mss			35 000
Europa	8'		,,			40 000
Mercur	9'		,,			45 000
Matador	10'		,,			55 000
Mat. Gigant	12'		,,			70 000
Dronningborg						
D-900	229	14	a	d	g	50 000
M 84	260	17	b	f	g	63 000
D-1600	367	22	b	f	g	85 000
D-2250	494	34	c	f	g	165 000
Fahr						
M 600	255	15	b	e		53 000
M 1000	360	27	b	f		88 000
M 1300	480	36	c	f		130 000
New Holland Clayson						
1520	305	18	b	f		78 000
S-1550	518	35	b	f		165 000

¹ Se not s 21(överst)

RSV Dt 1975:28

Fabrikat och typ	Skärvidd, cm/fot	Tank- rymd, hl	I standardutrust- ningen ingår bl a följande ¹			Värde, kr
International						
(Mc Cormick)						
D8-61	6'		mss			60 000
8-41	10'		,,			55 000
S8-413	13'		,,			70 000
Sampo 360	260	17	b	e	g	50 000
Sampo 460	335	23	b	e	g	65 000
531	427	30	b	e		95 000
John Deere						
MD 18 S	6'		mss			25 000
MD 250 S	8'		,,			40 000
MD 180	6'		,,			30 000
Massey-Ferguson						
630 S	6'		mss			25 000
685 S	8'		,,			50 000
892	9,5'		,,			55 000
400	10'		,,			60 000
500	12'		,,			80 000
186	251	22	a	d		55 000
187	297	22	a	d		63 000
206	251	22	a	d		62 000
307	300	23	b	e		78 000
506	360	25	b	e		80 000
520	430	30	b	e	g	100 000
625	490	30	b	e	g	125 000
Munktell						
MST 751	7,5'		mss			35 000
MST 94	9'		,,			40 000
MST 93	9'		,,			40 000
MST 901	9'		,,			40 000
Sampo						
657 LP	6'		mss			25 000
10 LPS	7'		,,			25 000
792 LPS	7'		,,			35 000
892 LPS	8'		,,			45 000
Volvo BM						
S 800	221	17	a	d		43 000
S 830	264	19	a	e	g	52 000

¹ Se not s 21 (överst)

Fabrikat och typ	Skärvidd, cm/fot	Tank- rymd, hl	I standardutrust- ningen ingår bl a följande ¹	Värde, kr
Volvo BM/Claas				
Consul	300	20	b e g	74 000
Mercator 60	360	25	b e g	90 000
Dominator 85	450	40	b e g	125 000
Dominator 105	510	55	c e g	175 000

¹ Standardutrustning:

transmission

styrning

a = mekanisk

d = mekanisk

g = halmhack

b = hydraulisk

e = hydrostatisk

c = hydrostatisk

f = servo (hydraulisk)

mss = med sedvanlig standardutrustning

Bogserade skördetröskor

Fabrikat och typ	Skärvidd, cm/fot	Tankrymd, hl	Värde, kr
Aktiv			
M, MS	5'		20 000 ¹
AVA-Therm.			
BT 45, S 500	5'		20 000 ¹
BT 66, S 600	6'		25 000 ¹
Claas			
Junior	6'		20 000 ¹
Super 500	6,5'		20 000 ¹
Super Autom.	7'		25 000 ¹
Garant	8'		30 000 ¹
Dronningborg			
D-750	228		30 000 ¹
D-600	180	13	25 500
International			
B-64	183		20 000 ¹
JF			
MS 70 sidomonterad	180	8	17 000
MS 90 "	240	13	23 500
MS 105 "	300	15	27 500

¹ Med sedvanlig standardutrustning

RSV Dt 1975:28

Jämte standardutrustningen (ev ingående i denna) förekommer bl a följande *utrustning och tillbehör för skördetröskor*:

	Kr
Hydrostatisk framdrivning	10 000
Hydraulisk hjälpstyrning	1 200– 3 000
Hydraulisk lyft för skärbord och haspel, merpris	800– 1 200
Pick-up utrustning	1 500– 7 500
Roterande stråskiljare, merpris	600– 1 200
Kamhaspel, merpris	800– 1 200
Halmhack, buren	2 500– 8 500
Halmskärare, halmrivare	2 500– 4 000
Halmpress, buren	2 500– 6 000
Spillindikator	2 500
Spannmålstank	2 500– 3 500
Säckningsanordning för tanktröska	300– 2 500
Säckplattform	900– 2 500
Däck, specialdimensioner, merpris	400– 2 500
Slirskydd för däck, per par	400
Vikter för styrhjul	300
Hytt med hydraulutrustning	5 000–10 000
Hyttventilator	1 200
Transportanordning för skärbord	2 000– 4 000
Transportanordning för haspel	500
Belysning	300
Timräknare	250

Tröskverk

Enkelrensande,	stationärt	3 000
	transportabelt	3 500
Helrensande,	stationärt	5 500– 6 500
	transportabelt	5 500– 8 000
Dubbelrensande,	stationärt	7 000
	transportabelt	9 000–10 500

Övriga maskiner för skörd och rensning

För vallfoder- och spannmålsskörd

Slåttermaskin för häst 4'–6'	1 500– 2 000
Skördeapparat till slåttermaskin	
handavläggande	300
självavläggande	500
Traktorslåttermaskin, buren och direktdriven	
med skärapparat 5'–7'	1 800– 2 500
d:o med anslutning till stjäلكkross	3 000
med 2–6 rotor	3 500– 7 500
18–39 slagor	4 000– 8 500
Strängläggare	200
Skördeapparat för slåttermaskin	300– 500
Slåttermaskin och strängläggare, bogserad	
skärapparat 210–280 cm	11 000–20 000
rotor 165–290 cm	6 500–21 000
hydrauldriven, skärapparat 365 cm	30 000
självgående, med stjäلكkross ("skårläggare")	63 000

	Kr	
Slätterlastare		RSV Dt 1975:28
bogserad markdriven	3 500	
direktdriven	4 000	
Självbindare för häst 4'-6'	6 500- 7 500	
Självbindare för traktor, markdriven 5'-6'	7 500- 8 500	
direktdriven 5'-7'	9 000-10 000	
Hampbindare för traktor, direktdriven 6'-7'	12 000	
Förställare till bindare	500	
Slätterlastare för montering på bindare	1 000	
Korgräfsa (hjulräfsa)	700	
Släpräfsa för häst	250	
traktor, buren, 12-23 pinnar	500- 800	
Sidoavläggande räfsa	3 000- 4 000	
Stånghässjor per st (led eller golv)	25	
Krakstör, hässjör, per 100 st	200	
Färdigbyggda höhässjor	100	
Hövändare	1 500	
Sidoavläggande räfsa	3 000- 4 000	
Hövändare och räfsa:		
<i>arbetsorgan</i> <i>arbetsbredd, m</i>		
cylinder 2,5-3,0 buren	2 500- 3 500	
fingerhjul 2,5 buren	2 500	
3,0 bogserad	4 500	
gaffelsidkedja 2,0-2,7 buren	2 000- 3 000	
rotorer 2,8-3,3 buren	3 000- 5 000	
4,9-6,7 bogserad	5 500- 7 000	
Transporträfsa (hösvans)	1 500	
Löspress, pick-up		
kapacitet per tim 5-20 ton hö eller halm	9 000-13 000	
Hårdpress, pick-up		
kapacitet per tim 10-15 ton hö eller halm	12 500-18 000	
20-25 ton hö eller halm	23 000	
Balsamlingsvagn, 7-18 m ³	1 300- 3 500	
Balkastare, traktormonterad	3 500	
Självlastande vagn		
15-24 m ³ lastvolym	11 000-16 000	
Transportgaffel för ensilage		
("avskjutargaffel")	2 200	
Ensilagefläkt, utan motor		
12 ton/tim	1 000	
Foderfordelare vid ensilering	400- 1 500	

Hackar

Fabrikat och modell	Bogs. el sidomont.	Skärvidd, cm	Antal		Värde, kr				
			sla- gor max	kni- var	Sum- ma	Bas- ma- skin	Skär- aggr.	Pick- up	
AM/Gallignani	B	183	9		17 000	8 000	4 500		

RSV Dt 1975:28

Fabrikat och modell	Bogs. el sidomont.	Skärvidd, cm	Antal		Värde kr			
			slagor	kni-var, max	Summa	Basmaskin	Skär-aggr.	Pick-up
AM/Gyro								
BH 1300 B	B	130	21		6 000			
BH 1500 B	B	150	24		7 000			
SH 1100 C	S	110	15		4 000			
SH 1300 C	S	130	21		5 000			
DC 1500 B	B	150	32		13 000			
Blixt					4 500			
Flemstofte					4 500			
Gehl FC 48					8 500			
Hesston								
7020	B	150		6	19 500			7 000
2000/100	B	180		6	26 500			9 000
JF								
FH 112	B	110	16		4 500			
FH 132	B	130	20		5 000			
FHT 132	B	130	20		7 000			
FC 80	S	130		24	10 500			
FCT 210	B	210		24	17 500			
Kjällve					4 500			
Ruf					4 500			
Skjold					4 000			
Spragelse								
Minor					4 000			
Standard					5 000			
Taarup								
DM 1100	B	110			5 000			
DM 1350	B	135			6 500			
S 1250	B	125			7 500			
S 1500	B	150			10 500			
DC 1500	B	150			14 500			
BS 1500	B	150			15 000			
SE 2100	B	210				21 000	10 500	7 500
Tive								
Minor					4 000			
1500					8 000			
Ugerlöse								
Senior 1100					5 000			
Ve-To					3 000			
Ymer					4 000			
Extra utrustning till hackar:								
höskärm							400	600
halmskärm							200	400
strängläggarrör								400

	Kr	RSV Dt 1975:28
manövercylinder	300– 400	
kopplingsanordning för vagn	500– 1 500	
myrsyreaggregat	500	
För spannmålsrensning		
Kastmaskin och fläktharpa	1 000	
Stigluft	4 500	
Aspiratör		
med motor, 8–50 ton/tim	1 500– 6 000	
cyklon	400– 1 200	
Sädesrensmaskin		
med motor, 5–6 ton/tim	2 500– 3 500	
Triör	2 000	
Triör och frörensare, med körnare	4 000	
För potatis- och rotfruktsskörd		
Potatisupptagare, kashjulsmaskin		
för 1–2 hästar	1 500– 2 500	
för traktor, buren	1 500	
strängläggare	500	
Blastkrossare 2-radig	3 000	
Sällmatteupptagare, buren och direktdriven	3 000	
med gummihjul och gummiklädd elevatormatta	3 500	
Helautomatisk potatisupptagare		
sorteringsyta	tankvolym	
m ²	hl	
2,0	7	15 500
1,1	30	27 000
1,1	22	36 000
3,3	50	80 000
Extra utrustning:		
hydraulisk sidoreglering	2 000	
tipptank	4 000	
rulltank	8 000	
blastkross (aggregat)	2 000– 7 500	
Postatissorterare, exkl motor		
för hand eller motordrift	500– 1 000	
motordrift	2 000	
Potatissorterare, med motor, med bordselevator	4 000– 4 500	
med rullbordselevator, transportanordning, på-		
lastningselevatör och borstmaskin	16 000	
hastighetsvariator	500	
pulserande skak	2 700	
Betlossare för traktor, buren 3–4 radig	1 200	
Betylfare för traktor, buren 3–4 radig	1 500	
Betupptagare med elevator, 1–2 radig	5 000– 7 500	

RSV Dt 1975:28

	Kr
Betskördemaskin	
bogsrad och direktdriven, tank för 1,7–2,5 ton	38 000–45 000
Betlastare, buren och direktdriven	2 500– 5 000
Betblastningsmaskin	2 500

Vagnar, kälkar och kärror

Vagn med järnhjul, för häst, 1–2 ton lastförmåga	
utan flak	600– 800
med flak	800– 1 100
Vagn med gummihjul, för häst, 2–3 ton lastförmåga	
med flak	1 500– 2 500
Tippkärra för häst, rymd 0,5 m ³	800
Vagnkista	300– 500

Vagn med gummihjul för traktor

Enaxlig utan broms

Lastförmåga ton	fast flak kr	bakåttipp kr	trevägstipp kr
2	2 500		
3	3 500	5 000	
4	4 000	5 500	6 000
5	4 500	6 500	7 000
6	5 500	7 500	8 000
8		9 500	10 000
10		12 000	12 500
12			15 000

Twåaxlig med mekanisk parkeringsbroms

Lastförmåga ton	fast flak kr	tvåvägstipp kr	trevägstipp kr
3	4 000	6 000	
4	4 500	6 500	7 000
5	5 000	7 500	8 000
6	6 000	8 500	9 000
8		10 500	11 500
10		14 000	15 000
12			20 000

Tillägg för:

mekanisk parkeringsbroms ¹		500
hydraulisk broms	2 hjul	500– 1 000
	4 hjul	1 200– 3 500
tryckluftsbroms	2 hjul	1 500
	4 hjul	2 500– 3 500

26

¹ Ingår i ovanstående värden

	Kr	RSV Dt 1975:28	
plåtbelagt flak	800– 1 200		
grusspridarläm	500		
spannmåslämmar	1 000– 1 500		
reservhjul	500– 1 000		
Container av plåt 2,2–3,3 m ³	1 000		
med transportvagn	2 500		
Container av plåt, högtippande 5 m ³	4 000– 6 000		
Tippvagn med plåtkorg			
tippning bakåt, rymd 4–7 m ³	5 500– 9 500		
åt sidan, rymd 10 m ³	16 000–18 000		
Kombinationsvagn, självavlastande, direktdriven			
3–5 ton	5 500– 9 000		
grönfoderhäck	800		
avlastningselevator	1 200– 1 500		
Systemvagn för containerutrustning	7 000– 8 000		
flak	2 500– 3 500		
spannmålstank 6–8 m ³	2 000– 3 000		
vätsketank 4 m ³	2 000		
flytgödselspridare 4 m ³	4 000		
Transportvagn för redskap	3 000		
Transportvagn för djur	1 000– 2 000		
Redskapskärra för traktor	400– 600		
Släpkärra till personbil max last 500–700 kg	1 000– 4 500		
Släpsax	100– 500		
Lunnkälke (släpkälke) för häst	300– 600		
traktor	800– 1 500		
Övriga kälkar	300– 500		
Kälkkärra	500– 800		
Släp- och hjulreden, av trä	300– 500		
stål	1 200– 2 000		
Skotackja	1 500		
Lastbankar, per st	200– 1 000		
Kärror			
Skottkärra, säckkärra o. l.	100– 300		
Fodervagn, 2–3-hjulig			
200–500 l	300– 600		
Transportmoped, 3-hjulig	4 000		
Motorer			
El-motor, trefas, komplett med 10 m kabel, helkapslad, mantelkyld, remskiva, utan startapparat			
	<i>Hk</i>	<i>kW</i>	
	1 – 2	0,7 – 1,5	300– 600
	3 – 5	2,2 – 3,7	700– 1 000
	8 – 10	5,9 – 7,4	1 100– 1 500
	15 – 20	11,0 – 14,7	1 700– 2 500
	25 – 30	18,4 – 22,1	3 000– 4 000
Förlängningskabel, per m			5– 30

RSV Dt 1975:28	Förgasarmotor	Hk	kW	Kr
		2 – 2,5	1,5 – 1,8	700– 900
		3 – 5	2,2 – 3,7	1 000– 1 500
		6 – 10	4,4 – 7,4	1 500– 2 000
	Dieselmotor			
		10	7,4	5 500
		20	14,7	7 000
		30	22,1	9 500
		50	36,8	13 500
	Reservverk, traktordrivet 15–20 kVA			5 200– 6 000

Lastapparater för traktor

Frontlastare	Medel-	
med automatiskt återgående redskap	värde	
lyftkraft 600–1 000 kp (kg)	2 500	(2 000– 3 000)
1 100–1 500 kp (kg)	3 000	(2 500– 3 500)
med separat oljepump och hydrauliskt manövrerade redskap		
lyftkraft 800–1 500 kp (kg)	7 000	(5 000– 9 500)
1 600–2 500 kp (kg)	12 000	(9 500–14 000)
Utrustning:		
gödselgrep		700– 1 000
gödselgrep och insatsskopa		1 000– 1 200
grusskopa		700– 1 000
snöskopa		800– 1 200
högrep		900– 1 500
räfsa		800– 1 000
betgrep		1 000– 2 000
universalgrep		1 000– 1 500
lyftgaffel		300– 500
diagonalblad		1 200
schaktblad		800– 1 500
Transportbox		400
Griplastare för traktor eller vagn		
lyftkraft 350–500 kp (kg)		15 000–20 000
Pall-lyftare för traktor, max last 1,0–2,1 ton		1 800– 3 000
Kran, monterad till traktorns hydraul		
lyftkraft 500 kp (kg)		500– 2 000
Vinsch, frontmonterad, dragkraft 1 100–2 000 kp (kg)		
monterad till traktorns hydraul		1 200– 1 800
dragkraft 1 000 kp (kg)		1 200

Kr

RSV Dt 1975:28

Inventarier för foderberedning m m

Kak(sädes)kross, utan motor avverkning 4–5 ton/tim	800
Hackelsemaskin för handkraft	200– 300
elmotor 1–4 hk	800– 2 000
Hammarkvarn, utan motor och fläkt avverkning spannmål 0,2–0,5 ton/tim	1 000– 3 500
1,0–4,0 ton/tim	4 000–16 000
Gröpkvarn, utan motor avverkning 0,3–2,0 ton/tim	1 200– 3 000
Spannmålskross, utan motor avverkning 0,5–2,5 ton/tim	2 500– 6 500
Foderblandare, utan motor av galvaniserad plåt, 650–9 500 l	1 500– 4 500
Fodervåg, 10–200 kg	100– 200
Rotfruktsskärare och -rivare för handkraft	100– 300
eldrift, med motor	1 500– 2 000
Foderkokare 160–400 l	800– 1 000
Lågtrycksångpanna, 0,75–2,0 m ² eldyta	800– 1 500
Vattenvärmare el-doppvärmare med termostatreglage	200
Syra-applikator	3 000– 5 500
Syraspridare för ensilering	100
Spridare för ensileringssalt	800

Inventarier för transport av foder m m

Halmfläkt, lös (exkl motor) till 500–600 mm tröskverk	1 000
700 mm – 2 1/2' tröskverk	1 500
3' – 3 1/2' tröskverk	2 000
fläktrör, per m	50
Bossfläkt	1 000
Ejektorfläkt, lös (exkl motor), transport av hö och kärvar	
med 500–600 mm rördiameter	1 000– 2 500
fläktrör, per m	75– 100
Silofläkt för transport av hackat foder med inmatningselevator	7 000
med inmatningsstråg	5 000
fläktrör 300 mm, per m	50
fast böj, per st	100
Transportfläkt för torkat foder, 5 ton hö/tim	4 500
mottagningsbord	700

-

29

RSV Dt 1975:28

	Kr
Gårdshack (hackning och transport)	
avverkning 25 ton grönfoder/tim	14 000
Hö-, halm- och kärvtransportör, med motor	
bandtransportör 3–15 m	2 500– 7 500
kedjetransportör dubbel kedja 4–18 m	3 000– 7 500
enkel kedja 4–15 m	2 300– 5 000
för längre transportör, pris per m	300
transportörvagn	1 200– 2 400
Skruvtransportör, längd 3–12 m	
diam 4" med motor	900– 1 700
utan motor	600– 900
5" med motor	1 100– 2 200
utan motor	700– 1 400
6" med motor	1 400– 2 800
utan motor	900– 1 800
påfyllningstratt till 4–6"	200– 300
skruvrens	200
transportställning	200
Säcklyftare (träkonstruktion)	200
Säckelevator, 3 m transportbana	2 000
Säckhållare	150
Gripklo	300– 500
Hissvåg	500
Hissblock (spel)	600
Plansilotömmare	
för traktorlyft	6 500
för traktorlyft, med höglyft	10 000
traktorlastare	10 000

Inventarier för djurskötsel

Verkstol	500
Sele	300
Mjölkskivningsaggregat, transp.	800– 2 000
Handseparator 75–225 l/tim	500– 1 000
Mjölkkylare utan elektr. kylaggregat	
med elmotor	400
utan elmotor	100– 300
Diskmaskiner	300– 600
Klippapparat	300– 600
Mjölkmätare	500
Äggklädningsmaskin, eluppvärmning	
1 25–500 ägg	1 000– 2 000
2 000–10 000 ägg	5 000–10 000
Äggvättare	300
Äggvagn	400
Värprede, löst, 6 fack	100
Kullhus	300

30

	Kr	
Vattentråg av stål, hopfällbart	300	
Kreatursvåg för svin	600– 1 000	
nötkreatur	1 500– 4 500	
Svinbur, av trä	200– 400	
av stål	400– 600	
Foderautomat, 150–300 l	400– 600	
Värmelampa	100– 200	
Pump för betesmark (självbetjäning)	400	
Vattenho, lös, 200–800 l	200– 300	
Tunna, plåt eller trä, 500–3 000 l	800– 2 000	
El-stängselapparat	200	
Torvströrivare	200– 400	
Vattenvärmare för vedeldning, 75–100 l	400– 500	
Inventarier för markanläggningar och vägar		
Stubbrytare	500– 700	
Stenröjningsläpa	600	
Jordborrmaskin, för hydraulisk lyft	1 000– 2 000	
Täckdikningsplog		
buren	1 500	
bogserad	1 000	
direktdriven	4 000	
Dikningsmaskin, kopplad till traktor, direktdriven	12 000–20 000	
Grävaggregat, för hydraulisk lyft, med diknings- och rensningsskopor	11 500–14 000	
Snöplog för häst		
med järnbeslag	700	
Snöplog för traktor,		
diagonalplog 200–250 cm	500– 2 500	
spetsplog 220 cm	1 500– 2 500	
Snöslunga, buren, arbetsbredd 220 cm	2 000– 4 000	
Schaktblad, komplett med ram		
200–240 cm	1 800– 3 000	
Vägsladd, snöplog och schaktblad för hydraulisk lyft, 225 cm	1 000	
Väghyvelblad, komplett med kantskär		
200–240 cm	900– 1 200	
Röjningskrok, stenuppdragare	800– 1 500	
Diverse inventarier för växtodling, brandskydd m m		
Trädgårdstraktor, jordfräs (med standardutrustning)		
	Motorstyrka hk (SAE)	Drivmedel
Enaxlig traktor	3– 5	bensin
	6– 7	bensin, diesel
	8–15	bensin, diesel, fotogen
transportvagn, tillägg		600– 2 500
Tvåaxlig traktor	7–16	bensin
		5 500–14 000

RSV Dt 1975:28

RSV Dt 1975:28

	Kr
Drivmedelstank, 2 000–5 000 l	800– 1 500
Slipsten för handdrift	300
Störvässare	600
Kapsåg för hydraulisk lyft	1 000
Decimalvåg, med vikter	300
Vattenhaltsmätare (fuktighetsmätare)	200– 1 000
Presenning av väv	per m ² 10
plastfolie	per m ² 5
Brandsläckningsapparat	
kolsyresnösläckare	200
pulverdimpläckare	300– 400
Radioanläggning ("privat radio") för samband inomgårds	
stationär enhet	1 800– 2 200
mobil enhet	1 000– 1 300
bärbar enhet	600– 1 000
Bevattningsanläggningar	
Elmotordriven pump, med motor, startapparat och sugledning	
kapacitet 40 m ³ /tim	5 500
60 m ³ /tim	6 000
120 m ³ /tim	7 500
180 m ³ /tim	10 500
Traktordriven pump	
kapacitet 40 m ³ /tim	1 000
50–100 m ³ /tim	1 500
60–150 m ³ /tim	3 000
Spridare	
långsam spridare	per st 50– 250
spridare för snabb-bevattning	per st 500– 2 000
Bevattningsmaskin, traktordriven	
effektbehov 10–20 hk	–20 000
21–50 hk	30 000–50 000
51–100 hk	60 000–120 000
Specialinventarier för maskin- och byggnadsunderhåll	
Skruvstycke	100– 300
Smidesstäd och tänger	200– 800
Kolässja med fottramp	200– 600
Borrmaskin, lös, eldriven	100– 700
Bänkborrmaskin	500– 600
Pelarbörmaskin	1 500– 2 000
Slipsten, med el-motor	700– 1 100
Smärgelskiva och slipsten, med el-motor	800
Bänkslipmaskin	400– 700
Pelarslipmaskin	800– 1 500

	Kr	RSV Dt 1975:28
Rondellslipmaskin	800	
Vinkelslipmaskin	600-- 800	
Gängsnitt med tappar	300	
Gängkloppa	100-- 300	
Avdragare	100-- 200	
Hylsnyckelsats	200	
Momentnycklar	200	
Handcirkelsåg	400-- 800	
Kap- och klyvsåg	1 000	
Hyvelbänk	200	
Verkstadskran	1,5 ton 2 500	
Domkraft, hydraulisk	2--30 ton 100-- 500	
Domkraft, hydraulisk "garage-typ"	2--10 ton 500-- 1 500	
Kompressor, för traktorns kraftuttag	300	
med tank	800-- 2 500	
Svetsaggregat med utrustning, el-svets	500-- 2 000	
gas-svets	800-- 2 000	
Högtrycksvätt	2 500-- 6 000	
aggregat till lantbruksspruta	500	
Batteriladdare	200	
Kätting, per m	30	
Vajer, per m	10	
Torkar och silor		
Torkar och silor utgör i normalfallet tillbehör till byggnad, s k byggnadsinventarier. Se härom i anvisningstexten avsnitt C s 9.		
Vattenpumpar och hydroforer		
Vattenpump, för traktorns kraftuttag 25--50 l/min	800	
Hydroforanläggningar är i normalfallet tillbehör till byggnad, s k byggnadsinventarier. Se härom i anvisningstexten avsnitt C s 9.		
Maskinell utrustning i djurstallar		
Maskinell utrustning (eller delar därav) i djurstallar, såsom rörmjölkkningsanläggningar, spannmjölkkningsanläggningar och anläggningar för helautomatisk utgödsling, utgör i normalfallet tillbehör till byggnad, s k byggnadsinventarier. Se härom i anvisningstexten avsnitt C s 9.		
Mjölkkningsorgan till rörmjölkkningsanläggning	900	
Maskin till spannmjölkkningsanläggning (utan spann)	900-- 1 100	
spann	300	
Mjölkkylare, aggregat med kondensor och termostat		
för 2 flaskor	1 500	
4 flaskor	3 000	

RSV Dt 1975:28

		Kr
Gårdstank med kompressoraggregat		
för hydraullyft	200–400 l	4 000– 5 000
på stativ med hjul	150–200 l	4 200– 4 500
Elektrisk vattenvärmare	50–150 l	800– 1 200
Mjölfoderblandare med ställbar inmatning ("portionerare") med automatiskåp och mikrobrytare		
ett spannmålsslag kan blandas med ett tillsatsmedel		4 500– 5 500
två spannmålsslag kan blandas med ett tillsatsmedel		6 000– 6 500
två spannmålsslag kan blandas med två tillsatsmedel		7 500– 8 000

Inventarier för skogsbruket

	Medelvärde	
Motorsåg		
–4 hk	1 400	(1 000– 1 800)
4–6 hk	1 600	(1 200– 2 000)
6– hk	1 800	(1 400– 2 200)
Röjningssåg, utan motor		1 000– 1 200
med motor		1 500– 2 500
Barkningsmaskin, bärbar, motorsågsdriven		1 500
traktorburen, kraftuttagsdriven		5 500
mobil, kraftuttagsdriven		9 500
Skogskultivator		
buren		2 000– 2 500
bogserad, enkel		4 500
dubbel		9 500
Planteringsmaskin, med besprutningsaggregat		4 000
Trädfällningsvinsch		500– 800
Stocklastare		200
Vedkap utan motor		600
med motor		1 500
Vedklyv		800– 1 000
Kap- och klyvmaskin		1 500
med motor och transportanordning		4 000
Vedelevator		800
Vedkapsåg, med elektrisk motor		2 000
Balanssåg		500
Balanssåg och vedklyv		1 500
Takspånshyvel		1 200
Barknings- och spetsningsmaskin		600
Flishugg		
för hydraulisk lyft	40 hk kraftbehov	5 500–12 000
bogserad	50 hk kraftbehov	32 000

34

Skogsvagnar	Kr	RSV Dt 1975:28
Tvåaxlig, häst- eller traktordragen, raka bankar		
lastförmåga 2,5 ton	2 000	
3 ton	2 500	
Enaxlig, raka bankar, enkelmonterade hjul		
lastförmåga 3 ton	2 000	
4 ton	3 000	
extra utrustning:		
medar	1 000	
boggieställ	2 500	
lastflak	600– 1 200	
fällbara stakar, merpris	600	
Enaxlig, raka bankar, dubbelmonterade hjul		
lastförmåga 5 ton	5 000	
extra utrustning:		
frontgrind	1 000	
hydraulisk tippbanke	1 500	
Enaxlig, raka bankar, dubbelmonterade hjul, LP-däck		
frontgrind		
lastförmåga 10 ton	14 000–17 000	
tryckluftsbromsar, tillkommer	4 000	
Enaxlig, försänkta bankar (för griplastning) dubbelmonterade hjul, LP-däck, frontgrind, tryckluftsbromsar		
lastförmåga 12 ton	17 000–23 000	
 Boggieband		
bandbredd 56–59 cm	5 500– 9 000	
 Lastkran för traktor eller vagn		
Traktorkran, mekanisk svängning		
max lyftförmåga 500–600 kp (kg)	800– 2 000	
Traktorkran, hydraulisk svängning		
max lyftförmåga 600–700 kp (kg)	3 000– 4 000	
Traktor- eller vagnkran, hydraulisk svängning		
fjärrmanövrering med el alt radio		
max lyftförmåga 1 000–2 500 kp (kg)	3 000– 7 500	
 Vinsch för traktor		
Vinsch med mekanisk drivning		
dragkraft 900–1 800 kp (kg)	1 000– 1 500	
2 500–5 000 kp (kg)	4 000– 7 500	
Vinsch med hydraulisk drivning		
dragkraft 600–3 000 kp (kg)	2 500– 3 500	
2 000–10 000 kp (kg)	3 000–12 500	

RSV Dt 1975:28

Griplastare för traktor eller vagn

Griplastare för traktor eller vagn
lyftförmåga 500–1 000 kp (kg)

11 500–24 000

Skogsmaskiner

Fabrikat och modell		Motor- effekt, max hk DIN	I standardut- rustningen kran	Vinsch	Värde kr
Volvo SM 462	Skotare	47	x	–	180 000
SM 868	Skotare	105	x	–	265 000
SM 958	Skotare	80	x	–	270 000
Ford Teg 904	Skotare	75	x	–	200 000
Teg 904-RD	Skotare	75	x	–	260 000
Rottne Blondin 750	Skotare	75	x	–	250 000
Lokomo 909	Skotare	86	x	–	260 000

Inventarier för övrig verksamhet

Inventarier för biodling

Honungsslunga 500– 1 000
Bikupa 200– 300

Markförbättringsredskap

Bergborrmaskin 1 500– 2 000
Motorborrmaskin, bensindriven 4 500– 5 500
slipmaskin 600– 1 500
Stengrep, för frontlastare 2 000– 4 000

Betongblandare

Stationär, 150 l, utan motor 600– 1 500
Traktormonterad, 150 l 800
Transportabel, 150 l, utan motor
med gummihjul 2 000
tillägg för elmotor 700
bensinmotor 900

Motorfordon för transporter

RSV Dt 1975:28

Kombivagnar och lätta lastbilar

Märke, modell	Motoref- fekt, hk	Vikt ton	Bränsle	Typ	Värde kr
Austin 40 stnv	39	0,8	bensin	kombi	15 000
Citroen GS 1220	60 DIN	1,0	bensin	kombi	22 500
DAF 66 Super Luxe	47 DIN	1,0	bensin	kombi	18 500
Fiat 128	55 DIN	0,9	bensin	kombi	17 000
Ford Taunus 17 M	67	1,2	bensin	kombi	19 000
FK 1250	60	1,3	bensin	kombi	22 000
Taunus 1600 L 4	72 DIN	1,2	bensin	kombi	23 500
Taunus 2000 L 4	98 DIN	1,2	bensin	kombi	24 500
Transit 100	80 DIN	2,4	bensin	skåp	25 000
Transit 175	80 DIN	3,3	bensin	skåp	37 000
Mercedes L 306 D	58 SMMT	3,1	diesel	fast flak	30 000
Opel Kadett Caravan	60 DIN	0,9	bensin	kombi	19 000
Rekord Caravan 1900	97 DIN	1,2	bensin	kombi	25 000
Peugeot 504	93 DIN	1,4	bensin	kombi	28 000
Renault 5	44 DIN	0,9	bensin	kombi	16 500
Saab 95 V 4	65 DIN	1,1	bensin	kombi	21 500
99 L 2,0 CM	100 DIN	1,3	bensin	kombi	27 000
Volkswagen 223 Bus	40	1,2	bensin	kombi	19 000
233	40	1,9	bensin	kombi	17 000
Passat L Variant	60 DIN	1,0	bensin	kombi	23 000
Kombi 231	50 DIN	2,3	bensin	skåp	25 000
Volvo PV 445 Duett	67	1,2	bensin	kombi	20 000
245 DL	97 DIN	1,4	bensin	kombi	28 500

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Mölnlycke Aktiebolag till Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA (apportemission)

RSV Dt
1975:37

Tryckt den
28 januari 1976

den 14 oktober 1975

Den 26 mars 1975 sammanträdde aktieägarna i SCA till extra bolagsstämma och beslöt godkänna ett styrelsens beslut den 21 februari 1975 om *dels* ökning av aktiekapitalet i SCA mot apport av aktier i Mölnlycke *dels ock* att bolaget skulle uppta ett konverteringslån på nominellt högst 104 916 500 kronor.

Härefter erbjöd styrelsen för SCA i mars 1975 aktieägarna i Mölnlycke att överlåta sina aktier av serie A resp serie B i Mölnlycke till SCA på bl a följande villkor och enligt något av följande alternativ (eventuellt båda alternativen i förening):

Alternativ I. För varje aktie i Mölnlycke erhöles en nytecknad aktie i SCA.

Alternativ II. För varje tretal aktier i Mölnlycke erhöles två nytecknade aktier i SCA och ett konvertibelt skuldebrev på nominellt 250 kr.

De konvertibla skuldebreven skulle förfalla till betalning den 1 juni 1985 och löpte med 7 % årlig ränta från den 1 juni 1975. Skuldebrevsinnehavare skulle äga rätt att under tiden fr o m den 2 juni 1976 t o m den 28 februari 1985 påkalla konvertering av skuldebrev mot nya B-aktier i SCA till en kurs av 250 kronor (konverteringskursen). SCA hade dock rätt att under ettdera av åren 1980–1984 på en gång återbetala hela det då utestående lånebeloppet.

De nya aktierna i SCA medförde rätt till utdelning fr o m för verksamhetsåret 1975.

Erbjudandet offentliggjordes den 21 februari 1975. Den 30 april 1975 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Mölnlycke hade att begagna sig av erbjudandet.

För affärens genomförande uppställdes såsom villkor att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att SCA blev ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Mölnlycke – dock att SCA ägde rätt att fullfölja förvärvet

RSV Dt 1975:37

även vid mindre anslutning.

Vid anmälningstidens slut den 30 april 1975 hade erbjudandet accepterats av aktieägare representerande mer än 90 % av samtliga aktier i Mölnlycke.

Sedan en av Patent- och registreringsverket den 17 mars 1975 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i SCA, framlagts den 2 april 1975 tecknade Svenska Handelsbanken 995 558 aktier i SCA såsom ombud för de aktieägare, som accepterat erbjudandet. Enligt registreringsbevis den 28 maj 1975 tecknades skuldebrev till ett nominellt belopp av 43 849 250 kronor.

Regeringen hade genom beslut den 27 februari 1975 medgivit aktieägarna i Mölnlycke befrielse från realisationsvinstbeskattning vid 1976 års taxering vid överlåtelse till SCA av sina under minst fem år innehavda aktier i Mölnlycke.

I framställning till RSV har Svenska Handelsbanken anhållit, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpning av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor:

1. Vilken dag skall de aktier i Mölnlycke, vilka SCA förvärvat såsom ap- portegendom, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade aktierna i SCA resp de konvertibla skuldebreven anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?
2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Mölnlycke anses ha blivit överlåtna?
3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nya aktierna i SCA resp för de konvertibla skuldebreven anses utgöra?

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län, Göteborgs och Bohus län samt Västernorrlands län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

SCA har för sin del på extra bolagsstämma den 26 mars 1975 godkänt styrelsens beslut den 21 februari 1975 om att erbjuda aktieägarna i Mölnlycke att överlåta sina aktier i Mölnlycke till SCA, därvid dock såsom förutsättning för affärens genomförande angivits att erbjudandet skulle gälla enbart om detta accepterades i sådan utsträckning att SCA kom att bli ägare till mer än 90 % av aktierna i Mölnlycke, dock med rätt för SCA att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning. Innehavare av aktier i Mölnlycke har för sin del tagit ställning till aktieöverlåtelsen i och med att han accepterat erbjudandet. I och med att erbjudandet accepterats av en ägare till aktier i Mölnlycke har sålunda samstämmiga viljeförklaringar förelegat mellan SCA och aktieägarna om överlåtelse av aktier i Mölnlycke till SCA. Vad sålunda angivits ändras inte av det förhållandet att avtalet gjorts beroende av vill-

koret, att det antal aktier i Mölnlycke som överlåtits skulle uppgå till mer än 90 % av samtliga aktier i Mölnlycke.

Enligt rättspraxis anses nämligen ett sådant suspensivt avtalsvillkor vara utan betydelse, då det gäller att bestämma tidsfristerna vid realisationsvinstbeskattning. På grund härav bör vid tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning de aktier i Mölnlycke, vilka överlåtits i enlighet med villkoren i erbjudandet, anses avyttrade den dag erbjudandet accepterats (acceptdagen) genom att aktier i Mölnlycke, vederbörligen överlåtna in blanco samt åtföljda av anmälningssedel enligt fastställt formulär, inlämnats till något av de i prospektet med erbjudandet omnämnda emissionskontoren under anmälningstiden den 2–30 april 1975.

Aktierna i SCA respektive de konvertibla skuldebrevet bör efter motsvarande grund anses ha förvärvats acceptdagen av de innehavare av aktier i Mölnlycke, som accepterat erbjudandet, under anmälningstiden den 2–30 april 1975.

2. Avyttringspris för en aktie i Mölnlycke

Alternativ I Avyttring bör ifråga om varje aktie i Mölnlycke vid alternativ I anses ha skett till ett pris, som motsvarar värdet av en aktie i SCA med avdrag för beslutad utdelning för år 1974, 11 kronor per aktie.

Värdet på en aktie i SCA bör härvid bestämmas till den under anmälningstiden den 2–30 april 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Exempel Den 30 april 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en aktie i SCA 236 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed varje överlåten aktie i Mölnlycke enligt alternativ I anses avyttrad för $(236 - 11) = 225$ kr.

Alternativ II Avyttring bör ifråga om varje tretal aktier i Mölnlycke vid alternativ II anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av värdet av två aktier i SCA – efter avdrag för beslutad utdelning för år 1974, 11 kr per aktie, – och med tillägg för värdet av ett konvertibelt skuldebrev på nominellt 250 kr.

Värdet på en aktie i SCA bör härvid bestämmas på samma sätt som enligt alternativ I, dvs till den under anmälningstiden den 2–30 april 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller om sådan inte finns noterad, köpkursen – med avdrag för beslutad utdelning för år 1974, 11 kr per aktie.

Värdet på ett konvertibelt skuldebrev bör bestämmas till det noterade börsvärdet (allmänna saluvärdet). Någon officiell kurs noterades inte under anmälningstiden den 2–30 april 1975. Sådan kurs fanns först från och med den 1 september 1975, varvid ett skuldebrev noterades till 96 % av nominellt belopp. Skuldebrev noterades däremot inofficiellt i viss utsträckning efter anmälningstidens utgång den 30 april 1975, varvid första inofficiella köp-

RSV Dt 1975:37

kursen (90 %) inföll under tiden den 23–29 juni 1975 och första inofficiella betalkursen (96 %) den 22 juli 1975. På grund härav bör värdet av ett konvertibelt skuldebrev bestämmas till 240 kr, motsvarande första betalkursen den 22 juli 1975, 96 % av det nominella beloppet (250 kr).

Exempel Den 2 april 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en aktie i SCA 225 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed varje överlåten aktie i Mölnlycke enligt alternativ II anses avyttrad för – efter avrundning –

$$\frac{2(225-11) + 240}{3} = 223 \text{ kr}$$

3. Anskaffningskostnad för en aktie i SCA jämte två konvertibla skuldebrev

Alternativ I Anskaffningskostnaden för en förvärvad aktie i SCA bör för varje aktie enligt alternativ I anses motsvara värdet av det för varje aktie lämnade vederlaget – en aktie i Mölnlycke, med avdrag för beslutad utdelning för år 1974, 6 kr 75 öre. Värdet av en aktie i Mölnlycke bör härvid bestämmas till den under anmälningstiden den 2–30 april 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller om sådan ej finns noterad, köpkursen.

Exempel Den 9 april 1975 utgjorde köpkursen – någon lägsta betalkurs noterades ej denna dag – 220 kr på Stockholms Fondbörs för en aktie i Mölnlycke. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed anskaffningskostnaden för varje förvärvad aktie i SCA enligt alternativ I bestämmas till – efter avrundning – (220–6 kr 75 öre =) 213 kr.

Alternativ II Anskaffningskostnaden för de nytecknade aktierna i SCA jämte ett konvertibelt skuldebrev bör för varje tvåtal aktier jämte skuldebrev enligt alternativ II anses motsvara värdet av det för varje tvåtal aktier jämte skuldebrev lämnade vederlaget – tre aktier i Mölnlycke, med avdrag för beslutad utdelning, 6 kr 75 öre per aktie.

Värdet av en aktie i Mölnlycke bör härvid bestämmas till den under anmälningstiden den 2–30 april 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Exempel Den 22 april 1975 utgjorde den lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en Mölnlyckeaktie 230 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed anskaffningskostnaden för varje tvåtal förvärvade aktier i SCA jämte ett skuldebrev enligt alternativ II bestämmas till – efter avrundning – 3(230–6 kr 75 öre) = 670 kr.

För att få fram anskaffningskostnaden den 22 april 1975 i exemplet för

en aktie i SCA resp ett konvertibelt skuldebrev bör detta värde sedan proportioneras på aktierna och skuldebrevet. Proportioneringen bör härvid ske sålunda:

Lägsta betalkurs den 22 april 1975 på Stockholms Fondbörs för en aktie i SCA utgjorde 238 kr. Beslutad utdelning utgjorde 11 kr per aktie. Värdet på ett skuldebrev bör anses utgöra 240 kr, motsvarande första betalkursen, 96 % av nominella beloppet (250 kr).

Det proportionerade värdet blir härefter för

en aktie i SCA:

$$\frac{227 \times 670}{694} = 219 \text{ kr}$$

ett skuldebrev:

$$\frac{240 \times 670}{694} = 232 \text{ kr}$$

De under anmälningstiden den 2–30 april 1975 på Stockholms Fondbörs noterade lägsta betalkurserna samt köpkurserna på aktier i Mölnlycke resp i SCA framgår av bifogade uppställningar (bilaga 1 och 2).

Svenska Cellulosa Aktiebolaget SCA

<i>1975</i>	<i>Lägsta betalkurs</i>
2 april	225
3	222
4	221
7	219
8	218
9	220:50
10	226
11	225
14	227
15	233
16	231
17	227
18	234
21	237
22	238
23	240
24	237
25	236:50
28	238
29	235
30	236

Mölnlycke Aktiebolag

<i>1975</i>	<i>Lägsta betalkurs</i>	<i>Köpkurs</i>
2 april	218	–
3	217	–
4	217	–
7	218	–
8	217	–
9	–	220
10	–	220
11	223	–
14	220	–
15	226	–
16	226	–
17	225	–
18	230	–
21	229	–
22	230	–
23	230	–
24	231	–
25	230	–
28	230	–
29	230	–
30	231	–

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Procentsatser för värdeminskingsavdrag beträffande jordbruksbyggnader^{1, 2}

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:38

Tryckt den
10 februari 1976

Enligt punkt 3 första stycket av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (KL) i dess lydelse enligt lagen 1972:741 får kostnad för anskaffande av driftbyggnad på jordbruksfastighet dras av genom årliga värdeminskingsavdrag. Enligt sjätte stycket av samma anvisningspunkt beräknas avdraget enligt avskrivningsplan till viss procent av byggnadens anskaffningskostnad. Procentsatsen bestäms, enligt åttonde stycket av anvisningspunkten, med hänsyn till den tid varunder byggnaden anses kunna utnyttjas. Därvid skall beaktas även sådana omständigheter som att byggnadens användningstid kan antas komma att röna inflytande av framtida rationaliseringar, teknikens utveckling, omläggning av verksamhet och liknande förhållanden. Har byggnaden uppförts av nyttjanderättshavare och är jordägaren inte enligt nyttjanderättsavtalet skyldig att vid nyttjanderättstidens utgång eller avtalets upphörande lösa byggnaden, skall särskild hänsyn tas till detta förhållande.

RSV har den 18 december 1975 beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden avsedda att tillämpas fr o m 1976 års taxering beträffande procentsatser för värdeminskingsavdrag i fråga om driftbyggnad på jordbruksfastighet för vilken inkomsten redovisas enligt bokföringsmässiga grunder³.

För skattskyldig, som redan tillämpar det nya redovisningssystemet.

I Ny-, till- eller ombyggnad efter övergång till de nya bestämmelserna

För kostnad för sådan ny-, till- eller ombyggnad som utförts efter övergången till de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning bör – när faktisk kostnad tas upp som avskrivningsunderlag – avdrag för årlig värdeminskning

¹Jfr RSV Dt 1974:3 och RSV Dt 1974:51

²Dessa anvisningar gäller inte värdeminskingsavdrag, som arrendator eller annan nyttjanderättshavare äger åtnjuta för kostnad avseende ny-, till- eller ombyggnad på jordbruksfastighet, som innehas med nyttjanderätt och till vilken ny-, till- eller ombyggnad jordägaren omedelbart blir ägare. (Se punkt 6 andra stycket av anvisningarna till 22 § KL.)

³Vid kontantmässig redovisning gäller fortfarande äldre bestämmelser. Som en följd härav bör i dessa fall värdeminskingsavdraget i regel beräknas till 1,5 % av avskrivningsunderlaget.

RSV Dt 1975:38

normalt medges med den procentsats av kostnaden (anskaffningsvärdet) som för olika slag av byggnader nedan anges.

De angivna procentsatserna utgör normalprocentsatser. Om en byggnad visas vara underkastad större värdeminskning än normalt bör högre avdrag sålunda medges.

Slag av byggnad	Procent-sats
<i>A. Mangårdsbyggnad</i>	
Bostadshus för ägaren eller brukaren	
a) byggnad av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	1,5
b) byggnad av trä	1,75
<i>B. Egentliga driftbyggnader</i> (ekonomibygnader och personalbostäder)	
Exemplifieringen avser såväl värmeisolerade som inte värmeisolerade byggnader	
1. Djurstallar	4,0
2. Lagerbyggnader	4,0
3. Verkstad	
fristående verkstadsbyggnad	4,0
4. Traktorgarage	4,0
5. Växthus	5,0
6. Kylhus	4,0
7. Kontor	
fristående kontorsbyggnad	2,0
8. Bostadshus för personal	
a) byggnad av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	1,5
b) byggnad av trä	1,75

II Förvärv av bebyggd jordbruksfastighet**A. Kollektiv avskrivning**

I fråga om skattskyldig som vid 1976 års taxering bytt avskrivningsunderlag för byggnader med tillämpning av övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1099) angående ändring i kommunalskattelagen (1928:370) gäller, att avdrag för värdeminskning av byggnadsbeståndet i normalfallet medges med 3 % (kollektiv avskrivning).

Som framgår av anvisningstexten under I medges avdrag för värdeminskning avseende kostnader för ny-, till- eller ombyggnad, som utförts efter övergången till eller eljest vid tillämpning av de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning med procentsats som därunder anges. Detta gäller även då avdrag för värdeminskning i övrigt sker med 3 % (kollektiv avskrivning) enligt denna punkt (II A).

B. Uppdelningsmetod

Skattskyldig, som genom köp, byte eller därmed jämförligt fång förvärvat bebyggd fastighet vid sådan tidpunkt att han taxeras för inkomst av jordbruksfastigheten första gången vid 1976 års taxering skall beräkna avdrag för värdeminskning för byggnader efter en uppdelningsmetod, punkt 3 sjunde stycket av anvisningarna till 22 § KL i dess lydelse enligt lagen (1975:259) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) (jämför III B:4 nedan). Denna uppdelningsmetod innebär i princip att – om bebyggd fastighet förvärvats t ex genom köp – på särskilda byggnader eller byggnadsbestånd skall anses belöna så stor del av fastighetens anskaffningskostnad som det vid fastighetstaxeringen fastställda eller med tillämpning härav beräknade värdet av skilda byggnader eller byggnadsbestånd bortsett från värde av överbyggnad utgör av fastighetens hela taxeringsvärde.

Då uppdelningsmetoden tillämpas medges avdrag för värdeminskning för bostadshus resp för övriga driftbyggnader med procentsats som anges under I.

Som framgår av anvisningstexten under I medges avdrag för värdeminskning avseende kostnader för ny-, till- eller ombyggnad, som utförts efter övergången till eller eljest med tillämpning av de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning, med procentsats som därunder anges. Detta gäller även då avdrag för värdeminskning i övrigt sker enligt uppdelningsmetoden (II B).

För skattskyldig som går över till att tillämpa de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning

III Avskrivningsprocent för jordbruksbyggnad tillhörande skattskyldig som – oberoende av om planenlig eller schablonmässig avskrivning av jordbruksbyggnaden förekommit före övergången – går över till att tillämpa de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning, 9 § ikraftträdandelagen (1974:742 resp 1975:260)

A. Avskrivning enligt plan har skett redan före övergången

Skattskyldig, som vid övergången redan beräknar avdrag för värdeminskning av byggnad på grundval av faktisk eller beräknad anskaffningskostnad enligt upprättad avskrivningsplan, skall även efter övergången beräkna avdrag enligt denna plan. Detta innebär, att det avskrivningsunderlag, som redan förts upp på planen, skall gälla även efter övergången. I regel bör också den procentsats, som tidigare tillämpats, följas även efter övergången.

I de fall, där avskrivningsunderlaget i sin helhet utgörs av faktisk anskaffningskostnad bör emellertid i allmänhet de procentsatser som anges under I tillämpas. Så får också ske beträffande faktisk anskaffningskostnad avseende byggnad, som uppförts efter det att planenlig avskrivning av byggnad börjat tillämpas. I sistnämnda fall skall dock för den del av avskriv-

ningsunderlaget, för vilket faktisk anskaffningskostnad ej ligger till grund, tillämpas samma procentsats som tidigare använts (i regel 1,5 %).

Beträffande ny-, till- eller ombyggnadskostnad, för vilken den skattskyldige yrkar värdeminskningssavdrag för första gången vid taxering, avseende övergångsåret eller senare beskattningsår, medges avdrag för värdeminskning med procentsats som anges under I.

B. Avskrivning enligt plan har inte skett före övergången

Föreligger inte avskrivningsplan för byggnader vid övergången bör följande procentsatser tillämpas:

1. I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad utgörs av faktiska anskaffningskostnader medges avdrag för värdeminskning med procentsats som anges under I.
2. I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt schablon, dvs på grundval av 9 § andra stycket andra meningen ikraftträdandelagen men punkten 3 nedan inte tillämpats, medges avdrag för värdeminskning normalt med 1,5 %.
3. I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt sk kombinerad metod, dvs schablonvärde enligt punkt 2 här ovan med tillägg för sådan kostnad för ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten som skett i allmänhet efter utgången av år 1974, medges avdrag för värdeminskning av det schablonmässigt beräknade avskrivningsunderlaget normalt med 1,5 % och för underlaget avseende ny-, till- eller ombyggnad med de procentsatser, som anges under I.
4. I de fall där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt 9 § andra stycket sista meningarna ikraftträdandelagen, dvs efter en proportioneringsregel, för fastighet som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång efter utgången av år 1969 medges avdrag för värdeminskning av byggnadsbeståndet som procentsats enligt uppdelningsmetoden, II:B, med de procentsatser som anges under I.

Som framgår av anvisningstexten under I medges avdrag för värdeminskning avseende ny-, till- eller ombyggnad, som utförts *efter övergången* till de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning, med procentsats som därunder anges. Detta gäller även då avdrag för värdeminskning för övrig byggnation sker i enlighet med vad som anges under punkterna III B:1-4 här ovan.

I fråga om jordbruksbyggnader med blandad användning bör följande regler tillämpas. Om byggnad till minst 75 % används för ett av de ovan angivna ändamålen under det att byggnaden i övrigt används för annat ändamål, bör vid beräkning av värdeminskningssavdraget den procentsats tillämpas, som gäller för byggnader använda för förstnämnda ändamål. I andra fall av blandad användning bör värdeminskningssavdraget bestämmas på grundval av en sammanvägning av de för respektive användningsområden gällande procentsatserna.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Anvisningar angående den vinstmultiplikator och den kapitaliseringsprocent, som vid 1976 års taxering bör tillämpas vid värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet¹

den 27 november 1975

**RSV Dt
1975:39**

Tryckt den
28 januari 1976

RSV har meddelat anvisningar angående värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet (RSV Dt 1974:27). Av dessa framgår att vid tillämpning av avkastningsvärdeometoden värderingen kan ske på i princip två olika sätt. I det ena fallet beräknas värdet med utgångspunkt från dels en uppskattning av framtida vinster, vilka som regel beräknas med ledning av justerade nettoresultat för de senaste räkenskapsåren (3–5 år), dels en vinstmultiplikator, som bestäms bl a av bolagets branschtillhörighet. Av RSVs anvisningar (RSV Dt 1974:27) framgår att vinstmultiplikatorn normalt skall anses uppgå till 7 å 8 när den justerade vinsten beräknats efter avdrag för skatt. För att underlätta beräkningen fastställer RSV vilken vinstmultiplikator, som bör tillämpas för bolag i olika branscher.

Avkastningsvärdet kan vidare bestämmas genom en kapitalisering av bolagets beräknade framtida utdelning. Värderingen sker normalt med utgångspunkt från beslutade utdelningar och en för branschen genomsnittlig kapitaliseringsprocent. Denna metod får dock endast tillämpas om vinstutdelning sker i skälig omfattning och om någon vinstdisposition i form av onormala löneuttag o d inte förekommer.

RSV har den 27 november 1975 beslutat meddela följande anvisningar angående den vinstmultiplikator och den kapitaliseringsprocent som bör tillämpas vid 1976 års taxering vid värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet.

Med ledning av uppgifter som inhämtats om vissa börsnoterade bolag och bolag noterade på fondhandlarlistan har för olika branscher framräknats justerade medeltal avseende såväl vinstmultiplikator som direktavkastning.

Till grund för angivna vinstmultiplikatorer inom olika branscher ligger uppgifter om beräknade nettoresultat under åren 1970–1974. Beräkningarna har skett bl a med utgångspunkt från de rekommendationer som lämnats av Sveriges Finansanalytikers Förening. Vinstmultiplikatorerna har därefter framräknats såsom förhållandet mellan börskurserna vid utgången av re-

¹ Jfr RSV Dt 1974:60

RSV Dt 1975:39

spektive år och beräknat nettoresultat per aktie.

De i nedanstående tabell angivna procenttalen för direktavkastning (kapitaliseringsprocent) inom olika branscher utgör ett justerat medeltal av den direkta avkastningen i förhållande till köpkurserna per den 1 september och 1 oktober 1975. Avkastningen har som regel beräknats med hänsyn till den år 1975 beslutade utdelningen på stamaktier.

Sammanställning av vinstmultiplikatorer och kapitaliseringsprocent för olika branscher

Bransch/bolag	Vinstmultiplikator	Direkt avkastning %
Verkstadsindustri och bruk	7	4,5
Byggnadsindustri	6	5,0
Trä- och cellulosaindustri	6	5,5
Pappersbruk	6	6,0
Grafisk industri	7	7,0
Textilindustri	7	8,0
Läkemedelsindustri	8	3,0
Färgindustri	6	7,0
Annan kemisk-teknisk industri	7	4,5
Varuhandel	5	7,0
Rederier	4	6,0
Fastighetsbolag	19	4,0
Investmentbolag	–	5,0

I allmänhet torde skäl finnas för en viss justering av angivna procentsatser, eftersom vid penningplacering i icke börsnoterade aktier placeringarna vanligen ställer större krav på avkastning än vid placering i börsnoterade aktier, vilka – i motsats till de icke börsnoterade – relativt lätt kan omsättas i pengar.

När en uppjustering av kapitaliseringsprocenten skäligen anses böra ske, bör höjningen vanligen inte överstiga 1,5 procentenheter. Vid bestämmande av kapitaliseringsprocenten bör särskilt beaktas graden av bolagets konso- lidering. Uppjusteringen bör ske med större försiktighet när fråga är om bolag, som i fråga om storlek och aktiernas spridning står nära sådana bolag vars aktier noteras på börsen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer, m m¹

den 27 november 1975

RSV Dt
1975:40

Tryckt den
29 januari 1976

RSV har den 27 november 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m. Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1976 års taxering.

Enligt 50 § 2 mom fjärde stycket kommunalskattelagen (KL) skall – om särskilda omständigheter inte föranleder till annat – skattskyldig, vars inkomst till inte obetydlig del utgjorts av folkpension, anses ha haft nedsatt skatteförmåga som berättigar till extra avdrag.

Enligt punkt 2 av anvisningarna till samma paragraf skall, om skattskyldig haft jämväl annan inkomst än folkpension, det extra avdraget jämkas med hänsyn till omständigheterna och i enlighet med de grunder som anges nedan. Den omständigheten att folkpension under ett beskattningsår utgått med ett ringa belopp, t ex till följd av att folkpensionen inte åtnjutits under hela året, utgör inte hinder mot att medge den skattskyldige avdrag. Avgörande för bedömningen i detta fall är huruvida folkpensionen, om den utgått i full utsträckning, utgjort en inte obetydlig del av inkomsten. Som folkpension behandlas även tillägspension i den mån den enligt lagen om pensionstillskott föranlett avräkning av pensionstillskott. Enligt 9 § 2 mom andra stycket lagen om statlig inkomstskatt (SIL) gäller samma regler vid taxeringen till statlig inkomstskatt.

Om den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten inte överstiger 36 000 kr skall extra avdrag medges med minst 500 kr. Överstiger inkomsten 36 000 kr reduceras avdraget med 20 % av överskjutande belopp. Vid en taxerad inkomst på 38 500 kr är avdraget helt avtrappat. Detta s k minimiavdrag medges utan hänsyn till makes inkomst och oberoende av förmögenhet.

Det är av vikt att största möjliga likformighet uppnås vid bedömandet av folkpensionärernas extra avdrag. Nedanstående tabeller är avsedda att tjäna till ledning för att bestämma det extra avdrag, som vid viss till statlig inkomstskatt taxerad inkomst bör tillerkännas folkpensionär.

Vid fastställandet av det extra avdraget bör hänsyn tas till de särskilda förhållanden, som kan föreligga i det enskilda fallet. Sådana förhållanden

¹ Jfr RSV Dt 1974:57.

RSV Dt 1975:40

som jämlikt 50 § 2 mom andra och tredje styckena KL kan föranleda minskning av den taxerade inkomsten, bör medföra att det extra avdraget bestämmes till högre belopp än som anges i tabellerna. Har folkpensionär under beskattningsåret exempelvis haft inte obetydliga kostnader till följd av sjukdom (200–300 kr) bör tabellavdraget ökas med ett belopp svarande mot de sannolika kostnaderna för sjukdomen. Såsom sjukdomskostnad bör därvid anses endast nettokostnaden, dvs de utgifter som inte ersatts av försäkringskassa eller på annat sätt.

Förmögenhet, som vid årets utgång inte överstiger 50 000 kr, bör inte påverka det extra avdragets storlek. Förmögenhet överstigande 50 000 kr bör däremot i regel medföra minskning av avdraget. Uppgår förmögenhet som nu avses till belopp överstigande 50 000 men inte 80 000 kr, bör avdraget minskas på sätt som framgår av nedanstående tabell. Överstiger förmögenheten 80 000 kr bör i regel avdrag för nedsatt skatteförmåga inte medges.

Förmögenhet, kr	Avdraget bör minskas med %
50 100–54 000	10
54 100–58 000	20
58 100–62 000	30
62 100–65 000	40
65 100–68 000	50
68 100–71 000	60
71 100–74 000	70
74 100–77 000	80
77 100–80 000	90

Det enligt reduceringstabellen framräknade extra avdraget bör avrundas till närmast högre 100-tal kr.

Värdet av egnahemsfastighet eller mindre jordbruksfastighet som ingår i förmögenheten bör vid bedömningen av frågan om reduktion av det extra avdraget beräknas på följande sätt. Som tillgång tas upp 1/10 av skillnaden mellan fastighetens taxeringsvärde och lånat, i fastigheten nedlagt kapital, i den mån skillnaden inte överstiger 100 000 kr. Är skillnaden större än 100 000 kr beräknas fastighetens värde till 10 000 kr jämte den del av skillnaden mellan taxeringsvärde och skuld som överstiger 100 000 kr.

Detta beräkningssätt för förmögenhet nedlagd i fastighet bör tillämpas endast på sådan fastighet som utgör den skattskyldiges stadigvarande bostad. Med mindre jordbruksfastighet avses i detta sammanhang sådan jordbruksfastighet som i huvudsak utnyttjas för bostadsändamål och vars taxeringsvärde understiger 100 000 kr.

Exempel: En folkpensionär äger bankmedel till ett belopp av 44 000 kr samt en egnahemsfastighet taxerad till 130 000 kr och belånad till 10 000 kr. Förmögenheten beräknas till

$$44\,000 + \frac{1}{10} \times 100\,000 + 20\,000 = 74\,000.$$

Enligt reduceringstabellen ovan skall det avdrag, som skulle ha medgivits om förmögenhet inte funnits, minskas med 70 %.

2

Observera att det s k minimiavdraget skall medges oavsett förmögen-

hetens storlek, dvs att för skattskyldiga med taxerad inkomst understigande 38 500 kr får reducering pga förmögenhet ske till lägst detta s k minimi-avdrag.

Två tabeller har upprättats för det extra avdragets beräkning, en för ensamstående folkpensionär och en för gifta folkpensionärer. Avgörande för det extra avdragets storlek är enligt dessa tabeller den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten.

Av tabellerna framgår det extra avdrag som bör medges vid viss till statlig inkomstskatt taxerad inkomst. I tabell 1 har det extra avdraget beräknats med utgångspunkt från att grundavdraget utgör 4 500 kr. I tabell 2 har frånräknats dubbelt grundavdrag, dvs 9 000 kr. Avdrag bör som regel medges med samma belopp vid den statliga och den kommunala taxeringen. Har den statliga taxeringen blivit lägre än den kommunala, på grund av att garantibelopp för fastighet beräknats, bör dock i vissa fall ett högre avdrag medges vid sistnämnda taxering. Så bör ske om enligt tabellen den kommunala taxeringen ger ett högre avdrag än den statliga. Skulle med tillämpning av vederbörlig tabell de beskattningsbara inkomsterna bli mycket låga såväl vid den statliga som den kommunala taxeringen (något 100-tal kr) bör avdraget höjas så att den beskattningsbara inkomsten blir noll.

Tabell 1 är avsedd för skattskyldig som taxeras som ensamstående medan tabell 2 är avsedd för skattskyldig som under beskattningsåret varit gift och levit tillsammans med andre maken. Beloppen i kolumnen längst till vänster i tabell 2 avser makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomster och de angivna beloppen för extra avdrag avser det avdrag som bör medges makarna tillsammans. Tabell 2 tillämpas även i fråga om dem som, utan att vara gifta lever tillsammans om de tidigare varit förenade i äktenskap eller gemensamt har eller har haft barn samt för ensamstående som under beskattningsåret haft hemmavarande barn under 18 år. För skattskyldig som uppbur folkpension i form av barnpension eller statligt vårdbidrag enligt lagen om allmän försäkring, gäller inte dessa anvisningar. Frågan om extra avdrag skall medges bedöms i sådana fall enligt bestämmelserna i 50 § 2 mom andra stycket KL.

Om den skattskyldige även uppburit inkomst eller haft förmögenhet som genom särskilt avtal är undantaget från beskattning här i landet och som annars skulle ha utgjort skattepliktig inkomst (ex Social Security) skall avdraget bestämmas som om sådan inkomst eller förmögenhet skulle ha utgjort skattepliktigt belopp.

Utgångspunkten vid bestämmandet av beloppen i tabell 1 och tabell 2 är att en sidoinkomst på 1 500 kr resp 2 000 kr utöver folkpension i form av ålderspension inklusive pensionstillskott inte skall medföra beskattningsbar inkomst. För ogift pensionstagare utgör summan av dessa ersättningar 10 629 kr samt för gifta pensionstagare 9 000 kr.

Detta innebär att extra avdrag kan medges med högst 7 500 kr enligt tabell 1 och 10 800 kr enligt tabell 2. Detta motsvarar en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst av 12 000 kr resp 19 800 kr. Om den taxerade inkomsten överstiger dessa belopp reduceras det extra avdraget med en

RSV Dt 1975:40

tredjedel av skillnaden.

De till statlig inkomstskatt taxerade inkomsterna har i tabellerna angivits med intervall om 300 kr fr o m en taxerad inkomst av 12 000 kr resp 19 800 kr. Om vid tillämpning av tabellerna den taxerade inkomsten ligger inom ett intervall bör såsom tabellavdrag användas det belopp som tabellen anger för närmast anvisade taxerade inkomst.

Avdrag bör i första hand tillgodoföras den make som uppbär folkpension. Om båda makarna uppbär folkpension men endast den ene av dem har annan inkomst, skall avdraget i första hand tillgodoföras den make som saknar annan inkomst. I övriga fall skall avdraget fördelas i förhållande till makarnas till statlig inkomstskatt taxerade inkomster. Om det på sådant sätt framräknade avdraget inte i sin helhet kan utnyttjas skall den andre maken tillgodoföras resterande avdrag.

Observera att avdrag för vardera maken inte får sättas lägre än vad som erhålls vid tillämpning av bestämmelserna om det s k minimiavdraget.

Vid beräkning av det s k minimiavdraget skall däremot inte ovan nämnda intervall tillämpas. Om den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst överstiger 36 000 kr skall avdraget således beräknas till 20 % av skillnaden mellan 38 500 kr och den taxerade inkomsten.

Bestämmelserna om avdrag för nedsatt skatteförmåga skall iaktas utan att särskilt yrkande härom framställts i självdeklarationen.

Vad i ovanstående anvisningar sägs angående reduktion av extra avdrag vid innehav av förmögenhet bör tillämpas inte bara i fråga om folkpensionärer utan även beträffande andra skattskyldiga, som medges extra avdrag.

Tabell 1 (Ensamstående skattskyldig)

RSV Dt 1975:40

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Beskatt- ningsbar inkomst, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Beskatt- ningsbar inkomst, kr
12 000 ¹	7 500	0	23 100	3 800	14 800
12 300	7 400	400	23 400	3 700	15 200
12 600	7 300	800	23 700	3 600	15 600
12 900	7 200	1 200	24 000	3 500	16 000
13 200	7 100	1 600	24 300	3 400	16 400
13 500	7 000	2 000	24 600	3 300	16 800
13 800	6 900	2 400	24 900	3 200	17 200
14 100	6 800	2 800	25 200	3 100	17 600
14 400	6 700	3 200	25 500	3 000	18 000
14 700	6 600	3 600	25 800	2 900	18 400
15 000	6 500	4 000	26 100	2 800	18 800
15 300	6 400	4 400	26 400	2 700	19 200
15 600	6 300	4 800	26 700	2 600	19 600
15 900	6 200	5 200	27 000	2 500	20 000
16 200	6 100	5 600	27 300	2 400	20 400
16 500	6 000	6 000	27 600	2 300	20 800
16 800	5 900	6 400	27 900	2 200	21 200
17 100	5 800	6 800	28 200	2 100	21 600
17 400	5 700	7 200	28 500	2 000	22 000
17 700	5 600	7 600	28 800	1 900	22 400
18 000	5 500	8 000	29 100	1 800	22 800
18 300	5 400	8 400	29 400	1 700	23 200
18 600	5 300	8 800	29 700	1 600	23 600
18 900	5 200	9 200	30 000	1 500	24 000
19 200	5 100	9 600	30 300	1 400	24 400
19 500	5 000	10 000	30 600	1 300	24 800
19 800	4 900	10 400	30 900	1 200	25 200
20 100	4 800	10 800	31 200	1 100	25 600
20 400	4 700	11 200	31 500	1 000	26 000
20 700	4 600	11 600	31 800	900	26 400
21 000	4 500	12 000	32 100	800	26 800
21 300	4 400	12 400	32 400	700	27 200
21 600	4 300	12 800	32 700	600	27 600
21 900	4 200	13 200	33 000		28 000
22 200	4 100	13 600	↓		↓
22 500	4 000	14 000	↓	500	↓
22 800	3 900	14 400	36 000		31 000

¹ Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till så stort belopp att någon beskattningsbar inkomst inte uppkommer sedan grundavdraget, 4 500 kr, frånräknats.

Tabell 2 (Gift skattskyldig, ensamstående skattskyldig med barn under 18 år)

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Beskatt- ningsbar ² inkomst, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Beskatt- ningsbar ² inkomst, kr
19 800 ¹	10 800	0	30 900	7 100	14 800
20 100	10 700	400	31 200	7 000	15 200
20 400	10 600	800	31 500	6 900	15 600
20 700	10 500	1 200	31 800	6 800	16 000
21 000	10 400	1 600	32 100	6 700	16 400
21 300	10 300	2 000	32 400	6 600	16 800
21 600	10 200	2 400	32 700	6 500	17 200
21 900	10 100	2 800	33 000	6 400	17 600
22 200	10 000	3 200	33 300	6 300	18 000
22 500	9 900	3 600	33 600	6 200	18 400
22 800	9 800	4 000	33 900	6 100	18 800
23 100	9 700	4 400	34 200	6 000	19 200
23 400	9 600	4 800	34 500	5 900	19 600
23 700	9 500	5 200	34 800	5 800	20 000
24 000	9 400	5 600	35 100	5 700	20 400
24 300	9 300	6 000	35 400	5 600	20 800
24 600	9 200	6 400	35 700	5 500	21 200
24 900	9 100	6 800	36 000	5 400	21 600
25 200	9 000	7 200	36 300	5 300	22 000
25 500	8 900	7 600	36 600	5 200	22 400
25 800	8 800	8 000	36 900	5 100	22 800
26 100	8 700	8 400	37 200	5 000	23 200
26 400	8 600	8 800	37 500	4 900	23 600
26 700	8 500	9 200	37 800	4 800	24 000
27 000	8 400	9 600	38 100	4 700	24 400
27 300	8 300	10 000	38 400	4 600	24 800
27 600	8 200	10 400	38 700	4 500	25 200
27 900	8 100	10 800	39 000	4 400	25 600
28 200	8 000	11 200	39 300	4 300	26 000
28 500	7 900	11 600	39 600	4 200	26 400
28 800	7 800	12 000	39 900	4 100	26 800
29 100	7 700	12 400	40 200	4 000	27 200
29 400	7 600	12 800	40 500	3 900	27 600
29 700	7 500	13 200	40 800	3 800	28 000
30 000	7 400	13 600	41 100	3 700	28 400
30 300	7 300	14 000	41 400	3 600	28 800
30 600	7 200	14 400	41 700	3 500	29 200

¹ Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till så stort belopp att någon beskattningsbar inkomst inte uppkommer sedan grundavdragen, 9 000 kr, frånräknats.

² I kolumnen angiven inkomst avser den sammanlagda beskattningsbara inkomsten, i det fall två sambeskattade skattskyldiga var och en taxerats för inkomst överstigande 4 500 kr.

RSV Dt 1975:40

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Beskatt- ningsbar ³ inkomst, kr
42 000	3 400	29 600
42 300	3 300	30 000
42 600	3 200	30 400
42 900	3 100	30 800
43 200	3 000	31 200
43 500	2 900	31 600
43 800	2 800	32 000
44 100	2 700	32 400
44 400	2 600	32 800
44 700	2 500	33 200
45 000	2 400	33 600
45 300	2 300	34 000
45 600	2 200	34 400
45 900	2 100	34 800
46 200	2 000	35 200
46 500	1 900	35 600
46 800	1 800	36 000
47 100	1 700	36 400
47 400	1 600	36 800
47 700	1 500	37 200
48 000	1 400	37 600
48 300	1 300	38 000
48 600	1 200	38 400
48 900	1 100	38 800
49 200	1 000	39 200
49 500	900	39 600
49 800	800	40 000
50 100	700	40 400
50 400	600	40 800
50 700	500	41 200
51 000	400	41 600
51 300	300	42 000
51 600	200	42 400
51 900	100	42 800
52 200	0	43 200

³I kolumnen angiven inkomst avser den sammanlagda beskattningsbara inkomsten, i det fall två sambeskattade skattskyldiga var och en taxerats för inkomst överstigande 4 500 kr.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Anvisningar angående avdrag för ökade levnads- kostnader m m för yrkesfiskare¹

den 18 december 1975

**RSV Dt
1975:41**

Tryckt den
2 februari 1976

RSV har den 18 december 1975 beslutat meddela följande anvisningar beträffande tillämpningen av punkt 19 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (KL) – SFS 1974:294 – angående yrkesfiskares rätt till avdrag för ökning i levnadskostnaden vid fiske utom hemorten. Anvisningarna är avsedda att tillämpas från 1976 års taxering.

Yrkesfiskare har rätt till avdrag för ökade levnadskostnader vid fiske utom hemorten. Som bortovaro från hemorten räknas inte vistelse vid hemmahamn. Med yrkesfiskare förstås fiskare som under hela eller del av året har fisket som enda yrke eller huvudyrke. I avdragsbelopp för ökade levnadskostnader får inräknas endast merkostnader för mat och diverse småutgifter. Avdrag medges endast för yrkesfiskare som företagit fiskeresor som medfört en bortovaro från hemorten med mer än tio timmar. Avdraget bör som regel medges med ett schablonmässigt fastställt belopp avseende fiskeresor som medfört bortovaro från hemorten med mer än tio timmar (s k hemmafiskedagar) resp mer än ett dygn (s k havsfiskedagar).

För kalenderåret 1975 har dessa schablonbelopp fastställts till 1 700 kr för s k hemmafiske resp 3 400 kr för s k havsfiske för helt år räknat. Schablonbeloppen kan frångås exempelvis om det visas att den faktiska ökningen i levnadskostnaden varit avsevärt högre. Yrkas högre avdrag bör uppgifterna om exempelvis antalet fiskedagar kunna styrkas genom förda anteckningar eller på annat sätt.

Vidare bör jämkning ske om antalet fiskedagar understiger 125 eller överstiger 175 eller om såväl s k hemmafiskeresor som s k havsfiskeresor företagits.

Följande bör därvid iakttas vid sådan jämkning.

a) Om antalet s k havsfiskedagar eller om totala antalet fiskedagar, dvs såväl hemmafiske- som havsfiskedagar, understiger 125, bör alltid avdraget beräknas med utgångspunkt från schablonbeloppet för s k hemmafiske, dvs 1 700 kr. Detta belopp bör ökas med 12 kr/dag för varje havsfiskeresor som fiskaren företagit. Vidare bör beloppet minskas, om totala antalet fiskedagar understiger 125 dagar, med 14 kr för varje underskjutande fiskedag.

¹Jfr RSV Dt 1974:58

RSV Dt 1975:41

b) Överstiger antalet fiskedagar 175 ökas schablonbeloppen 1 700 kr och 3 400 kr med 12 kr resp 24 kr för varje överskjutande fiskedag.

Genom lagstiftning 1975 har avdragsrätten för skydds- och arbetskläder reglerats. RSV har med anledning därav meddelat särskilda anvisningar om avdrag för kostnad för skyddskläder och arbetskläder (RSV Dt 1975:49).

För att uppnå en i möjligaste mån likformig bedömning av yrkesfiskares avdragsrätt i detta avseende anser RSV att yrkesfiskare bör medges avdrag för kostnad för skyddskläder. Avdrag bör normalt medges med 300 kr.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Morgårdshammar Aktiebolag till Beijerinvest Aktiebolag

RSV Dt
1975:42

den 27 november 1975

Tryckt den
2 februari 1976

I juni månad 1975 erbjöd styrelsen för Beijerinvest aktieägarna i Morgårdshammar att överlåta sina aktier i Morgårdshammar till Beijerinvest på bl a följande villkor:

- För varje aktie i Morgårdshammar erhöles
 - dels* en aktie i Beijerinvest, serie B
 - dels* ett av Beijerinvest utfärdat skuldebrev på nominellt 250 kr, som förfaller till betalning på en gång den 15 augusti 1985 och löper med 10 % årlig ränta räknat från den 15 augusti 1975; räntan erläggs halvårsvis med början den 15 februari 1976,
 - dels ock* ett kontantbelopp av 20 kr.
- De erhållna aktierna i Beijerinvest berättigade till utdelning fr o m för verksamhetsåret 1975.

Erbjudandet offentliggjordes den 13 juni 1975. Den 15 augusti 1975 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Morgårdshammar hade att begagna sig av erbjudandet. Denna tid förlängdes sedermera till den 25 augusti 1975. För afärens genomförande uppställdes såsom villkor att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att Beijerinvest blev ägare till mer än 90 % av aktierna i Morgårdshammar, dock med rätt för Beijerinvest att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning.

Vid anmälningstidens slut den 25 augusti 1975 hade erbjudandet accepterats i sådan utsträckning att Beijerinvest blivit ägare till mer än 90 % av aktierna i Morgårdshammar.

Regeringen hade genom beslut den 3 juli 1975 medgivit aktieägarna i Morgårdshammar befrielse från realisationsvinstbeskattning vid 1976 års taxering vid överlåtelse till Beijerinvest av sina under minst fem år innehavda aktier i Morgårdshammar.

I framställning till RSV har Handelsbanken anhållit, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor:

1. Vilken dag skall de aktier i Morgårdshammar, vilka Beijerinvest förvärvat, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall aktierna i Beijerinvest anses

RSV Dt 1975:42

ha blivit förvärvade?

2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Morgårdshammar anses ha blivit överlåtna?
3. Vad skall förvärvnas anskaffningskostnad för de överlåtna aktierna i Beijerinvest anses utgöra?

Av i ärendet företett prospekt, innehållande bl a Beijerinvests erbjudande till aktieägarna i Morgårdshammar, framgår bl a följande anmärkning:

För transaktionens genomförande erfordras inte någon aktieemission i Beijerinvest. De Beijerinvestaktier som ingår i erbjudandet kommer i stället att tillhandahållas av en av de större aktieägarna i Beijerinvest.

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län resp Kopparbergs län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

Beijerinvest har för sin del vid styrelsesammanträde den 23 maj 1975 fattat beslut om att erbjuda aktieägarna i Morgårdshammar att överlåta sina aktier i Morgårdshammar till Beijerinvest, därvid dock såsom förutsättning för affärens genomförande angivits att erbjudandet skulle gälla enbart om detta accepterades i sådan utsträckning att Beijerinvest kom att bli ägare till mer än 90 % av aktierna i Morgårdshammar, dock med rätt för Beijerinvest att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning. Innehavare av aktier i Morgårdshammar har för sin del tagit ställning till aktieöverlåtelsen i och med att han accepterat erbjudandet. I och med att erbjudandet accepterats av en ägare till aktier i Morgårdshammar har sålunda samstämmiga viljeförklaringar förelagat mellan Beijerinvest och aktieägaren om överlåtelse av aktier i Morgårdshammar till Beijerinvest. Vad sålunda angivits ändras inte av det förhållandet att avtalet gjorts beroende av villkoret, att det antal aktier i Morgårdshammar som överlåtits skulle uppgå till mer än 90 % av samtliga aktier i Morgårdshammar. Enligt rättspraxis anses nämligen ett sådant suspensivt avtalsvillkor vara utan betydelse, då det gäller att bestämma tidsfristerna vid realisationsvinstbeskattning. På grund härav bör vid tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning de aktier i Morgårdshammar, vilka överlåtits i enlighet med villkoren i erbjudandet anses avyttrade den dag erbjudandet accepterats (acceptdagen) genom att aktier i Morgårdshammar, vederbörligen överlåtna in blanco, jämte talonger med kuponger fr o m nummer 11, samt åtföljda av anmälningssedel enligt fastställt formulär, inlämnats till något av de i prospektet med erbjudandet angivna emissionskontoren under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975.

Aktierna i Beijerinvest bör efter motsvarande grund anses ha förvärvats acceptdagen av de innehavare av aktier i Morgårdshammar, som accepterat erbjudandet, under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975.

2. Avyttringspris för en aktie i Morgårdshammar

Avyttring bör ifråga om varje aktie i Morgårdshammar anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av värdet av en B-aktie i Beijerinvest med tillägg för *dels* värdet av ett skuldebrev på nominellt 250 kr *dels ock* det aktieöverlåtarna tillkommande kontantbeloppet, 20 kr.

Värdet på en B-aktie i Beijerinvest bör härvid bestämmas till den under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Värdet på ett skuldebrev bör i princip bestämmas till det noterade börsvärdet (allmänna saluvärdet). Någon officiell kurs noterades inte under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975. Sådan kurs fanns först från och med den 1 november 1975. Från den 1 november 1975 och fram till den 19 november samma år utgjorde den noterade köpkursen på Svenska Fondhandlareförningens kurslista för ett skuldebrev mellan 100 % och 101,5 %. Någon betalkurs har ej noterats under denna tid. Skuldebreven har ej heller vid något tillfälle noterats inofficiellt.

På grund härav bör värdet av ett skuldebrev bestämmas till 250 kr, motsvarande nominellt belopp.

Exempel Den 25 juni 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en B-aktie i Beijerinvest 160 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed varje överlåten aktie i Morgårdshammar anses avyttrad för $(160 + 250 + 20 =) 430$ kr.

3. Anskaffningskostnad för en B-aktie i Beijerinvest resp ett skuldebrev

Anskaffningskostnaden för en förvärvad B-aktie i Beijerinvest jämte ett skuldebrev på nominellt 250 kr bör anses motsvara värdet av det för aktierna jämte skuldebreven lämnade vederlaget – en aktie i Morgårdshammar, med avdrag för kontantbeloppet. Värdet av en aktie i Morgårdshammar bör härvid i princip bestämmas till den under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan ej finns noterad, köpkursen. Av utredningen i ärendet framgår bl a följande:

Aktierna i Morgårdshammar har endast i ringa omfattning noterats. Det har sålunda under år 1975 endast förekommit några enstaka affärer omfattande några få aktier. Dessa affärer synes ha varit tillfälliga. Någon egentlig marknad i denna aktie har sålunda inte funnits. Risk förefinns dessutom att speciella omständigheter kan ha påverkat priset, varför kurserna inte torde kunna anses vara representativa.

Vid angivna förhållanden kan ingångsvärdet på en B-aktie i Beijerinvest inte

RSV Dt 1975:42

bestämmas på grundval av det noterade kursvärdet på aktier i Morgårdshammar.

Den sammanlagda anskaffningskostnaden för en B-aktie i Beijerinvest jämte skuldebrev bör därför beräknas till belopp, som – i enlighet med punkt 2 ovan – motsvarar avyttringspriset acceptdagen för en aktie i Morgårdshammar, med avdrag för det förvärvarna tillkommande kontantbeloppet 20 kr.

På grund härav bör – vid bestämmandet av det totala värdet av en förvärvad B-aktie i Beijerinvest jämte ett skuldebrev på nominellt 250 kr – en B-aktie i Beijerinvest anses förvärvad till det pris som motsvarar den under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen på en B-aktie i Beijerinvest.

Vidare bör varje skuldebrev anses förvärvat till 250 kr, motsvarande det nominella beloppet.

Exempel Den 25 augusti 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en B-aktie i Beijerinvest 150 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed den sammanlagda anskaffningskostnaden för en B-aktie i Beijerinvest jämte ett skuldebrev, med avdrag för kontantbeloppet 20 kr, anses utgöra:

$(150 + 250 + 20 - 20 =) 400$

De under anmälningstiden den 25 juni–25 augusti 1975 på Stockholms Fondbörs noterade lägsta betalkurserna, eller, om sådana inte finns noterade, köpkurserna på B-aktier i Beijerinvest framgår av bifogade uppställning (Bilaga 1).

I förtydligande syfte har RSV dessutom beslutat uttala, att ovan meddelade anvisningar, punkterna 1–3, inte är avsedda att vara till ledning vid bedömandet av beskattningskonsekvenserna för den i prospektet ej namngivne innehavaren av B-aktier i Beijerinvest vid dennes tillhandahållande av B-aktier i Beijerinvest mot vederlag i pengar.

Bilaga 1

B-aktier i Beijerinvest. Lägsta betalkurser under tiden den 25.6–25.8 1975

25.6	160	1.8	156
26.6	163	4.8	155
27.6	162	5.8	155
30.6	161	6.8	150
1.7	159	7.8	150
2.7	159	8.8	149
3.7	158	11.8	150
4.7	159	12.8	151
7.7	156	13.8	152
8.7	159	14.8	156
9.7	159	15.8	154
10.7	160	18.8	154
11.7	159	19.8	153
14.7	159	20.8	154
15.7	159	21.8	152
16.7	159	22.8	152
17.7	160	25.8	150
18.7	160		
21.7	160		
22.7	159		
23.7	156		
24.7	157		
25.7	157		
28.7	155		
29.7	156		
30.7	156		
31.7	155		

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Coronaverken Aktiebolag till AGA Aktiebolag (apportemission)

RSV Dt
1975:43

Tryckt den
2 februari 1976

den 27 november 1975

I september månad 1974 erbjöd styrelsen för AGA aktieägarna i Coronaverken att överlåta sina aktier i sistnämnda bolag till AGA på följande villkor:

För fyra A- eller B-aktier i Coronaverken erhöles fem nytecknade aktier i AGA. De nya aktierna i AGA medförde rätt till utdelning från och med för verksamhetsåret 1974.

Erbjudandet offentliggjordes i början av september 1974. Den 15 november 1974 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Coronaverken hade att begagna sig av erbjudandet.

För affärens genomförande uppställdes såsom villkor,

dels att bolagsstämman i AGA godkände för affärens genomförande erforderlig ökning av aktiekapitalet

dels ock att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att AGA blev ägare till mer än 90 % av aktierna i Coronaverken – dock att AGA ägde rätt att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning.

Vid anmälningstidens utgång den 15 november 1974 hade erbjudandet accepterats av aktieägare representerande mer än 90 % av samtliga aktier i Coronaverken.

Den 4 september 1974 sammanträdde styrelsen för AGA och beslöt – under förutsättning av bolagsstämmans godkännande jämlikt 63 § aktiebolagslagen – att aktiekapitalet i AGA skulle ökas genom nyteckning av högst 545 869 aktier av serie A (27 293 450 kr) mot tillskott av aktier i Coronaverken, på bl a följande villkor:

De nya A-aktierna, envar på nominellt 50 kr, skulle utges till en kurs av 50 kr och tecknas av aktieägarna i Coronaverken med rätt och skyldighet för aktietecknarna att betala aktierna genom överlåtelse av sina aktier i Coronaverken. Därvid skulle fyra aktier i Coronaverken berättiga till teckning av fem nya aktier av serie A på nominellt 50 kr. De nya aktierna skulle tecknas och betalas under tiden 14 oktober–15 november 1974. Överteckning fick ej äga rum. De nya aktierna skulle berättiga till utdelning första gång-

en för verksamhetsåret 1974. Stämpelavgiften för de nya aktierna skulle betalas av bolaget. – Såsom ytterligare förutsättning för kapitalökningen gällde att ägare till mer än 90 % av aktierna i Coronaverken tecknade nya aktier. Bolaget ägde dock rätt att verkställa kapitalökningen även vid mindre anslutning.

Den 29 januari 1975 sammanträdde aktieägarna i AGA till extra bolagsstämma och beslöt godkänna styrelsens beslut den 4 september 1974 om ökning av aktiekapitalet i AGA mot apport av aktier i Coronaverken.

Den 14 oktober 1974 framlades en av Patent- och registreringsverket den 26 september 1974 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i AGA, och i januari 1975 tecknade Svenska Handelsbanken 507 110 aktier i AGA såsom ombud för de aktieägare i Coronaverken vilka accepterat erbjudandet.

Kungl Maj:t hade genom beslut den 20 september 1974 medgivit aktieägarna i Coronaverken befrielse från realisationsvinstbeskattning vid överlåtelse till AGA av sina under minst fem år innehavda aktier i Coronaverken.

I framställning till RSV har Handelsbanken hemställt, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor.

1. Vilken dag skall de aktier i Coronaverken, vilka AGA har förvärvat såsom apportegendom, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade A-aktierna i AGA anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?
2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Coronaverken anses ha blivit överlåtna?
3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade A-aktierna i AGA anses utgöra?

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mel-lankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län resp i Göteborgs och Bohus län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

Aktieteckningen har skett under förutsättning att bolagsstämma i AGA enligt 63 § aktiebolagslagen godkände för affärens genomförande erforderlig ökning av aktiekapitalet. Något för AGA bindande ställningstagande till frågan om aktieteckningen har sålunda inte skett förrän i och med sådant godkännande lämnats på extra bolagsstämma den 29 januari 1975. På grund härav bör de aktier i Coronaverken, vilka AGA i enlighet med erbjudandet förvärvat såsom apportegendom, anses avyttrade av aktietecknarna den 29 januari 1975.

De nytecknade A-aktierna i AGA bör anses ha av aktietecknarna förvärvats samma dag.

2. Avyttringspris för en aktie i Coronaverken

RSV Dt 1975:43

Avyttringen bör ifråga om varje fyrtal A- eller B-aktier i Coronaverken i princip anses ha skett till ett pris, som motsvarar värdet den 29 januari 1975 av fem nytecknade A-aktier i AGA.

De nytecknade A-aktierna i AGA noterades emellertid inte den 29 januari 1975. På grund härav bör den lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen på en "gammal" A-aktie i AGA läggas till grund för beräkningen av avyttringspriset för en aktie i Coronaverken.

Den 29 januari 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en "gammal" A-aktie i AGA 138 kr. I enlighet härmed bör varje aktie i Coronaverken anses ha avyttrats till ett pris av – efter avrundning –

$$\frac{5 \times 138}{4} = 172 \text{ kr}$$

3. Anskaffningskostnad för en nytecknad aktie i AGA

Aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade aktierna i AGA bör – för varje femtal – anses motsvara värdet av det för aktierna lämnade vederlaget, fyra aktier i Coronaverken.

Den 29 januari 1975 utgjorde köpkursen på Stockholms Fondbörs för en aktie i Coronaverken 175 kr. Betalkurs noterades inte nämnda dag. På grund härav bör anskaffningskostnaden för varje nytecknad aktie i AGA bestämmas till

$$\frac{4 \times 175}{5} = 140 \text{ kr}$$

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt familjehem (fosterhem) m fl¹

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:44

Tryckt den
28 januari 1976

RSV har den 18 december 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående avdrag för kostnader i de fall kommun eller annan myndighet utbetalt särskild ersättning för vård av barn i enskilt familjehem (fosterhem) eller för barn som bereds vistelse i feriehem. Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1976 års taxering.

Genom lag (1974:867) har i 32 § 3 mom kommunalskattelagen (KL) intagits en bestämmelse med innebörd att kostnadsersättning för vård av person i enskilt familjehem från 1 januari 1975 inte skall utgöra skattepliktig intäkt. Det har därvid förutsatts att fastställandet av sådana kostnadsersättningar normalt skall grundas på centralt meddelade rekommendationer.

Sälunda har Svenska kommunförbundet för 1975 lämnat rekommendationer angående beräkning av ersättning för vård av barn i enskilt familjehem (fosterhem) och för barn som bereds vistelse i feriehem. Enligt dessa rekommendationer skall ersättning utgå i form av en omkostnads- resp en arvodesdel. Omkostnadsdelen utgår för omkostnader för fosterbarnet, dvs kostnader för mat, tvätt, hygienartiklar, fickpengar m m. Normerna innebär att ersättningen skall utgå med viss procentuell del av basbeloppet i januari månad inkomståret. Ersättningsnormerna för vård av barn i enskilt familjehem (fosterhem) innebär att ersättningen skall fastställas med utgångspunkt från bl a barnets ålder (fyra åldersgrupper) och barnets eventuellt fysiska eller psykiska handikapp. För varje åldersgrupp anges ett intervall inom vilken ersättningarna bör utgå. Som normalbelopp avses de lägsta beloppen inom varje grupp. Utöver denna kostnadsdel rekommenderas att ersättning i vissa fall utgår för större kostnader som t ex för säng och sängutrustning, cykel, moped m m.

Kostnadsersättningarna utgör inte skattepliktig inkomst. Detta medför att avdrag i princip inte medges för sådana kostnader som kostnadsersättningarna är avsedda att täcka även om kostnaderna i något fall skulle överstiga ersättningarna, (punkt 4 anvisningarna till 32 § KL). Arvodesdelen utgör däremot skattepliktig inkomst och redovisas efter fosterföräldrarnas eget val antingen av en av dessa eller fördelade mellan dessa. Beloppet

¹ Jfr RSV Dt 1974:53

RSV Dt 1975:44

tas upp under inkomst av tjänst vid punkt 2 i deklARATIONEN om anställningsförhållande inte anses föreligga och vid punkt 1 i annat fall.

Många kommuner tillämpar ännu inte de av Svenska kommunförbundet rekommenderade ersättningsnormerna. Under år 1975 finns därför vårdnadsgivare, som uppburit ersättning utan uppdelning på arvodes- resp omkostnadsdel. Sålunda under året uppburit ersättning – med undantag av särskild kostnadsersättning – bör tas upp som skattepliktig inkomst och redovisas på sätt som beskrivits i föregående stycke angående arvodesdelen.

Av kontrolluppgiften om utbetald ersättning skall som regel framgå såväl om Svenska kommunförbundets rekommendationer följts som hur stor del av utbetald ersättning som avser arvode.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV för vårdnadsgivare, som erhållit ersättning utan uppdelning på arvodes- resp omkostnadsdel, fastställt nedan angivna normalavdrag. Understiger den skattepliktiga ersättningen dessa normalavdrag bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen. Avdrag medges inte för sådana kostnader som det utgått särskild ersättning för.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga i de fall den kontanta ersättningen avser att täcka kostnader som enligt kommunförbundets rekommendationer bör ersättas särskilt. Vidare bör högre avdrag medges vid vård av barn som genom fysiska, psykiska eller sociala handikapp har medfört ökade kostnader för exempelvis resor, telefon, slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas, att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Om kontantstöd utgått till fosterföräldrarna i form av bidragsförskott enligt lagen (1964:143) om bidragsförskott eller som vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, bör avdragen reduceras med hänsyn härtill. Däremot bör någon reduktion av avdragen inte ske av den anledning, att barnbidrag enligt lagen (1974:529) om allmänna barnbidrag utgått till fosterföräldrarna.

Normalavdraget utgör (för månad), när barnet under år 1975 fyllt

högst 6 år	550 kr.
7 år men inte 17 år	700 ”
17 år och däröver	750 ”

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst¹

den 27 november 1975

RSV Dt
1975:47

Tryckt den
2 februari 1976

Riksskatteverket har den 27 november 1975 beslutat att ifrågavarande anvisningar skulle *med tillämpning vid 1976 års taxering* erhålla följande ändrade lydelse.

Värdet av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst bör – med beaktande av vad i det följande sägs – vid inkomsttaxeringen tas upp till det belopp som i nedanstående tabell anges för den prisklass och vid den körsträcka, varom fråga är.

Prisklass (cirka priser) samt exempel på däri in- gående bilmodeller	Värde vid årlig körsträcka (privatkörning) av				
	500 mil	1 000 mil	1 500 mil	2 000 mil	2 500 mil
I 20 000 Daf 66 Datsun 100 Fiat 128 Peugeot 104 Renault 4	3 600	5 100	6 600	7 900	9 200
II 26 000 Citroen GS Opel Ascona Peugeot 304 Saab 96 Volkswagen Golf/Passat	4 300	5 800	7 300	8 600	9 900

¹ Jfr RSV Dt 1974:50.

RSV Dt 1975:47

Prisklass (cirkapriser) samt exempel på däri in- gående bilmodeller	Värde vid årlig körsträcka (privatkörning) av				
	500 mil	1 000 mil	1 500 mil	2 000 mil	2 500 mil
III 32 000 Audi 100 BMW 1602 Opel Rekord 1900 Peugeot 504 Saab 99 Volvo 242	5 100	6 800	8 500	10 000	11 500
IV 42 000 Dodge Dart Mercedes 200/230 Opel Commodore Volvo 264	6 800	8 800	11 000	12 700	14 500
V 70 000 BMW 3,0 Mercedes 280	11 000	13 800	16 800	19 100	21 400

I tabellen angivna värden är avsedda att användas i fråga om inkomst av tjänst. Värdena är emellertid inte tillämpliga om bilen uppenbarligen anskaffats huvudsakligen för förmånshavarens privata bruk, vilket exempelvis kan vara fallet i fråga om anställd, som är huvudaktieägare i familjebolag eller som är anhörig till sådan person. I sådana fall bör, allt efter bilens användning, hela eller större delen av den arbetsgivarens rörelse påförda bilkostnaden tas till beskattning hos förmånshavaren såsom bilförmånsvärde; dock bör nu angivna regel i intet fall leda till att bilförmånen tas upp till lägre värde än vad som gäller enligt tabellen. Förmånsvärdena tillämpas oavsett om arbetsgivaren tillhandahåller egen bil eller sk leasingbil.

De i tabellen upptagna värdena är avsedda som riktvärden och bör sålunda, då anledning därtill föreligger, jämkas uppåt eller nedåt. Anledning till dylik jämkning kan föreligga exempelvis beträffande sådana anställda, som företar bilresor i tjänsten med övernattning utom bostadsorten i så betydande utsträckning, att de kan antas endast i ringa omfattning utnyttja bilen under fritiden, t ex vissa handelsresande och likställda. Jämkning bör emellertid som regel inte ske endast på basis av mera allmänt hållna uttalanden av förmånshavaren, som denne inte förmått göra sannolika.

Däremot bör någon jämkning inte ske enbart av den anledningen att bilens faktiska anskaffningskostnad avviker från cirkapriset som ny exempelvis därför att bilen anskaffats i begagnat skick eller att särskild utrustning

anskaffats till bilen. Avgörande för värderingen bör i stället vara sådana omständigheter såsom bilens storlek, försäkringsklass och prisklass, dvs anskaffningspris för senaste årsmodell. Jämkning bör ske endast om bilen avsevärt avviker från de senaste årsmodellerna på grund av ålder och om betydande modellförändringar skett.

Om den årliga körsträckan för privatkörning över- eller understiger i tabellen angivna körsträckor, bör förmånsvärdet i motsvarande mån justeras. Värdet bör dock inte tas upp lägre än i tabellen angivet värdebelopp för 500 mil körning, om ej särskilda skäl till annat föranleder. Om bilen används för körning mellan bostad och arbetsplats, bör även sådan körning betraktas som privat körning och alltså medräknas vid bestämmandet av bilförmånens värde. Avdrag för dylika resor erhålls i stället med belopp motsvarande skälig kostnad härför (i regel 4:10 per mil t o m 1 000 mil och 2:70 kr per mil för över-skjutande körsträcka; dock att dylikt avdrag erhålls endast under vissa förutsättningar – särskilda anvisningar härom finns utfärdade), dock högst med belopp som svarar mot den andel av förmånens värde som belöper på dessa resor. Med förmånens värde avses härvid det i tabellen upptagna värdet. I nu avsedda fall bör den årliga körsträckan för annan privatkörning än mellan bostad och arbetsplats inte tas upp lägre än till 500 mil, om ej särskilda skäl till annat föranleder.

Om förmånshavaren visar att han ersatt arbetsgivaren med visst belopp avseende kostnader för att nyttja bilen exempelvis kostnader för bensin, reparation- och underhåll, skatt, försäkring och leasing, bör förmånsvärdet reduceras med motsvarande belopp. Detta gäller även om vad som betalats till arbetsgivaren i princip avser kostnader hänförliga till flera år exempelvis för en viss dispositionstid. Avdraget får dock inte överstiga det förmånsvärde som beräknats enligt ovanstående tabell. Vad som därvid inte kunnat utnyttjas får dras av mot sådant förmånsvärde påföljande år. Den omständigheten att bilen stått i garage tillhörande förmånshavarens bostadsvilla, bör dock inte föranleda sänkning av förmånsvärdet.

Om privatchaufför ingår i förmånen bör förmånsvärdet höjas. Höjningen bör därvid utgöra 2 000 kr vid körsträcka (privatkörning) om 1 000 mil för år. Beloppet bör jämkas med hänsyn till den faktiska körsträckan, varigenom tilläggsvärdet kommer att variera med den tid chauffören disponerats för privatkörningen.

I fråga om bilar som ligger mellan de i tabellen angivna båda högsta prisklasserna samt för bilar, vilkas anskaffningsvärde överstiger i tabellen angivna högsta prisklass, bör förmånsvärdet i motsvarande mån justeras.

Om det är uppenbart, att förmånshavaren disponerar en väsentligt större och dyrare bil än han med hänsyn till sitt inkomstläge och sina förhållanden i övrigt skulle hållit sig med, om han själv skulle stått för kostnaderna för bilen, bör förmånsvärdet beräknas efter bil i lägre prisklass.

De i tabellen angivna förmånsvärdena är i första hand avsedda att tillämpas beträffande personbilar men bör i regel tillämpas oförändrade även beträffande bilar av typen stationsvagn, "combi"-modell eller liknande. Om bilen an-

RSV Dt 1975:47

ordnats huvudsakligen för varutransport, bör däremot viss justering nedåt av förmånsvärdet ske.

Det kan antas, att nöjaktig utredning ofta inte kommer att föreligga beträffande omfattningen av den privata körningen. Det blir därför nödvändigt att i dylika fall bygga på en schablonregel. I enlighet härmed bör – i sådana fall då det inte visas eller görs sannolikt, att körsträckan varit kortare eller längre, och då inte de i det föregående angivna reglerna till annat föranleder – förmånsvärdet beräknas med utgångspunkt från en antagen årlig körsträcka (privatkörning) av 1 000 mil.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag vid 1976 års taxering för avgift för pensionsförsäkring som den skattskyldige tecknat under tiden den 21 januari – den 19 november 1975

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:51

Tryckt den
4 februari 1976

Livförsäkringsskattekommittén (Fi 1971:07), LSK, lämnade i april 1975 delbetänkandet (SOU 1975:21) Pensionsförsäkring – Avdragsrätt vid inkomstbeskattningen för försäkringspremie och kontoavsättning m m. I betänkandet föreslogs bl a begränsningar i avdragsrätten för premie för skattskyldigs egen pensionsförsäkring. Betänkandet föregicks av en av kommittén den 20 januari 1975 publicerad presskommuniké, i vilken huvuddragen för den begränsade avdragsrätten angavs. Syftet med presskommunikén var att informera försäkringsgivare och försäkringstagare om att kommittén avsåg att föreslå begränsningar i avdragsrätten för premie för pensionsförsäkring fr o m dagen efter publiceringen av kommunikén. Kommitténs förslag till ikraftträdandebestämmelser, som helt anslöt till uppgifterna i presskommunikén, innebar en begränsning av avdragsrätten för premie för pensionsförsäkring i det fall ansökan om försäkringen kommit in till försäkringsanstaltens huvudkontor efter den 20 januari 1975 (ny försäkring). Avdragsrätten begränsades härvid till viss del av försäkringstagarens vid taxering till statlig inkomstskatt för beskattningsåret eller beskattningsåret dessförinnan redovisade inkomst som enligt 9 § 3 mom andra stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är att anse som A-inkomst. Vid beräkning av högsta tillåtna avdragsbelopp skulle sådan inkomst få tas i anspråk intill ett belopp motsvarande tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för januari månad året närmast före taxeringsåret. Basbeloppet för januari 1975 uppgick till 9.000 kr, varför A-inkomst över 180.000 kr icke skulle få tas med vid beräkning av högsta avdrag för erlagd premie. Inom denna ram skulle avdrag få åtnjutas, om försäkringstagaren den 1 november 1975 ej fyllt 50 år, med tillsammans 30 % av redovisad A-inkomst upp till 180.000 kr och i övriga fall med 40 % av sådant underlag. Till den del A-inkomst avsåg lön eller annan ersättning av arbete i pensionsmedförande tjänst hos staten eller annan ofentlig arbetsgivare skulle dock avdragsrätten beräknad på denna inkomst uppgå till högst 10 % av inkomsten. Samma skulle enligt kommitténs förslag gälla beträffande lön eller annan ersättning för arbete i anställning hos sådan arbetsgivare som i anställningen utfäst pension enligt allmän pensionsplan som avses i 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m m.

RSV Dt 1975:51

I fråga om premie för pensionsförsäkring som meddelats på grund av ansökan inkommen till försäkringsanstaltens huvudkontor senast den 20 januari 1975 (äldre försäkringar) föreslog LSK att den i princip obegränsade avdragsrätten skulle gälla även vid 1976 års taxering. Avdrag skulle alltså medges för premien men premieavdraget skulle inte få föranleda underskott vid taxeringen. Vid yrkande om avdrag för premie för såväl äldre som ny pensionsförsäkring skulle dock det sammantagna avdraget begränsas på det sätt som LSK föreskrivit beträffande avdraget för ny försäkring.

Efter remissbehandling överarbetades LSKs förslag inom finansdepartementet och framlades därefter i prop 1975/76:31. Propositionen överlämnades till riksdagen den 19 november 1975.

Propositionen skilde sig i vissa avseenden från LSKs förslag, bl a beträffande avdragsrätten för premie för nya försäkringar vid 1976 års taxering. Enligt propositionen skulle avdragsrätten för erlagda premier för sådana försäkringar begränsas till 40 % av inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse samt 20 % av inkomst av tjänst, allt i den mån inkomsten skall tas upp till beskattning vid taxering till statlig inkomstskatt för beskattningsåret samt enligt 9 § 3 mom andra stycket lagen om statlig inkomstskatt är att anse som A-inkomst och tillsammans inte överstiger tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring bestämts för januari månad 1975.

Såvitt avsåg äldre försäkringar skulle enligt propositionen avdrag medges med hela premien, dock med den begränsningen att avdraget inte skulle få föranleda underskott vid taxeringen. Yrkar försäkringstagaren avdrag för premie för såväl äldre som ny pensionsförsäkring skulle dock det sammantagna avdraget beräknas enligt vad som angivits i LSKs förslag.

Slutligen fick enligt propositionen RSV om särskilda skäl förelåg på ansökan besluta att avdrag för premie för pensionsförsäkring skulle få åtnjutas med högre belopp än nu angivits.

Skatteutskottet behandlade propositionen i sitt betänkande 1975/76:20 och föreslog vissa mindre förändringar. Bl a föreslog skatteutskottet att RSV om särskilda skäl förelåg skulle få besluta att avdrag för premie för pensionsförsäkring vid 1976 års taxering fick åtnjutas med högre belopp än enligt propositionen.

Riksdagen beslöt den 13 december 1975 i enlighet med skatteutskottets hemställan.

RSV har den 18 december 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för 1976 års taxering beträffande avdrag för premie för annan pensionsförsäkring än sådan som tagits i samband med tjänst.

Skattskyldig, som tillgodoför sig avdrag för avgift för pensionsförsäkring enligt 6 § andra stycket lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), ikraftträdandelagen, bör i det fall försäkringen meddelats på grund av ansökan som inkommit till försäkringsanstalts huvudkontor senast den 19 november 1975 medges avdrag för avgift för premie med högst ett belopp motsvarande 40 % av den inkomst som skall upptas till beskattning vid taxering till statlig in-

komstskatt för beskattningsåret och som enligt 9 § 3 mom andra stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är att anse som A-inkomst. Underlaget för beräkning av högsta avdrag för avgift för sådan försäkring får dock icke överstiga tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för januari månad 1975. Ingår i underlaget lön eller annan ersättning av arbete i pensionsmedförande tjänst hos staten eller annan offentlig arbetsgivare bör dock avdrag medges endast med 10 % av sådan inkomst vid fastställandet av högsta avdrag för avgift för pensionsförsäkringen. Motsvarande bör gälla i fråga om lön eller annan ersättning för arbete i anställning hos sådan arbetsgivare som i anställningen utfäst pension enligt allmän pensionsplan som avses i 4 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m m. I övrigt beaktas vad som föreskrivs i 6 § andra stycket ikraftträdandelagen.

Tillgodoför sig skattskyldig avdrag för avgift såväl för pensionsförsäkring meddelad på grund av ansökan, inkommen till försäkringsanstalts huvudkontor senast den 19 november 1975, som för pensionsförsäkring beträffande vilken ansökan inkommit senare, bör föregående stycke av dessa anvisningar inte tillämpas. Frågan om den skattskyldige bör medges avdrag för någon del av avgifterna bedöms härvid enligt 6 § ikraftträdandelagen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för erlagd begynnelse- eller engångspremie för tjänstepensionsförsäkring, som tecknats under tiden den 25 april – den 19 november 1975

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:52

Tryckt den
4 februari 1976

Livförsäkringsskattekommittén (Fi 1971:07), LSK, lämnade den 24 april 1975 delbetänkandet (SOU 1975:21) Pensionsförsäkring – Avdragsrätt vid inkomstbeskattningen för försäkringspremie och kontoavsättning m m. I betänkandet föreslogs bl a att i de fall tjänstepension tagits i samband med tjänst och meddelats efter den 24 april 1975 den av den försäkrades arbetsgivare erlagda avgiften skulle beskattas som förmån hos den anställde och den anställde vara berättigad till avdrag för avgiften som om han själv erlagt den. Denna ordning skulle dock inte gälla bl a för kostnad för pension enligt allmän pensionsplan som avses i 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m m.

Efter remissbehandling överarbetades LSKs förslag inom finansdepartementet och framlades därefter i prop 1975/76:31. Propositionen skiljer sig i vissa avseenden från LSKs förslag. Enligt propositionen skulle bl a arbetsgivares avdragsrätt för försäkring, tagen i samband med tjänst och på grund av ansökan som kommit in till försäkringsgivarens huvudkontor efter den 24 april 1975, begränsas vid 1976 års taxering om försäkringen avsåg trygga pension åt arbetstagare med bestämmande inflytande i aktiebolag eller ekonomisk förening. Till grund för bedömandet huruvida en person har bestämmande inflytande skulle därvid läggas hans eget samt honom närstående persons innehav av aktier eller andelar i företaget. Såsom närstående person skulle räknas den krets som anges i 35 § 3 mom tionde stycket kommunalskattelagen (1928:370), dvs föräldrar, far- eller morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons make eller avkomling samt dödsbo vari den skattskyldige eller någon av nämnda personer är delägare. Med avkomling skulle avses även styvbarn eller fosterbarn. Arbetsgivarens avdragsrätt skulle i dessa fall begränsas till så stor del av kostnaderna för pensionsförsäkring som behövs för att helt eller delvis trygga pensionsåtaganden enligt allmän pensionsplan. Med allmän pensionsplan skulle härvid likställas, i fall där pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan inte föreligger, pensionsåtaganden för pensionsförmåner som ryms inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande. Någon förmånsbeskattning hos den anställde skulle däremot inte komma ifråga.

RSV Dt 1975:52

Propositionen överlämnades till riksdagen den 19 november 1975.

Skatteutskottet behandlade propositionen i sitt betänkande 1975/76:20 och föreslog vissa mindre förändringar. Bl a förordades att RSV om särskilda skäl föreligger skulle få besluta att avdrag för kostnad avseende tryggande av pensionering för arbetstagare med bestämmande inflytande i bolag eller ekonomisk förening skulle få medges med högre belopp än som följer av de nyss beskrivna reglerna.

Riksdagen beslöt den 13 december 1975 i enlighet med skatteutskottets hemställan.

RSV har den 18 december 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxering åren 1976--1978 beträffande avdrag för premie för pensionsförsäkring, som tagits i samband med tjänst och tryggar pension för arbetstagare med bestämmande inflytande.

Utän hinder av bestämmelserna i 8 § andra stycket lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), ikraftträdandelagen, bör arbetsgivare medges avdrag för erlagd begynnelse- eller engångspremie för pensionsförsäkring som tagits i samband med tjänst och på grund av ansökan inkommen till försäkringsanstalts huvudkontor efter den 24 april 1975 men senast den 19 november 1975 enligt följande. Avdrag för avgift för sådan försäkring medges med högst 30 % av sådan av den anställda, till vars förmån försäkringen tecknats, vid taxering till statlig inkomstskatt för beskattningsåret redovisad inkomst, som enligt 9 § 3 mom andra stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är att anse som A-inkomst. Avdraget får dock inte göras med högre belopp än 54.000 kr. Vad nu föreskrivits tillämpas inte om arbetstagaren genom sin tjänst är ansluten till allmän pensionsplan eller vid 1976 års taxering efter generellt eller individuellt medgivande av RSV medges högre avdrag för avgift för egen pensionsförsäkring än som stadgas i 6 § andra stycket ikraftträdandelagen.

Yrkar arbetsgivare avdrag för avgift såväl för försäkring angiven i föregående stycke som för pensionsförsäkring, som tagits före den 25 april 1975 på grund av tjänst och avser samma arbetstagare, bör avgiften för den äldre försäkringen avräknas från det belopp varmed avdrag får göras enligt föregående stycke av dessa anvisningar. Yrkas avdrag även för försäkring som tagits i samband med tjänst till förmån för den anställda och på grund av ansökan efter den 19 november 1975 bör dessa anvisningar inte tillämpas. I stället bör frågan om den skattskyldige bör medges avdrag för någon del av avgifterna bedömas enligt 8 § ikraftträdandelagen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för kostnader för skyddsutrustning och arbetskläder

RSV Dt
1975:49

den 18 december 1975

Tryckt den
10 februari 1976

Genom ny lagstiftning i punkt 5 av anvisningarna till 33 § kommunal-skattelagen (KL) har avdrag för kostnad för skyddsutrustning och arbetskläder reglerats. Avdragsrätten är begränsad till att avse 1976–1978 års taxeringar.

I första hand medges avdrag för faktiska kostnader för *skyddsutrustning och skyddskläder*, som varit nödvändiga för arbetets fullgörande. Skyddsutrustning har i förevarande fall närmast karaktär av arbetsredskap, medan skyddskläder skall ha särskilda skyddsegenskaper mot frätande ämnen, mekaniska skador eller mot väta, värme eller kyla som i huvudsak har andra orsaker än klimatförhållandena. Till de yrkesgrupper som kan hänföras hit hör bl a fiskare, gruvarbetare och kylhusarbetare.

Därutöver medges avdrag enligt schablon med 300 kr för sådana skattskyldiga som haft inte oväsentliga kostnader utöver det normala för andra arbetskläder än sådana som angetts ovan.

Det ankommer på RSV att ange vilka yrkesgrupper som kan anses ha kostnader enligt tredje stycket.

Genom bestämmelsernas placering under 33 § KL har rätten till schablonavdrag förbehållits de skattskyldiga som haft anställningsinkomst och de omfattar således inte egna företagare. Endast undantagsvis torde stats- och kommunalanställda vara berättigade till avdraget.

Den schabloniserade avdragsrätten omfattar endast de arbetstagare som regelmässigt har tyngre kroppsarbete med avsevärt större klädslitage än andra yrkesgrupper och därmed också har att vidkännas påtagliga merkostnader för arbetskläder. Avdrag skall inte medges om arbetsgivaren tillhandahåller arbetskläder eller på annat sätt bestrider kostnaderna härför.

Åtskilliga kategorier arbetstagare faller helt utanför avdragsrättens omfattning. Hit hör kontorspersonal och liknande, liksom sjukhuspersonal, butiksanställda, vanliga lagerarbetare samt personal inom hotell- och restaurangnäringarna eller inom andra serviceyrken. Gemensamt för dessa grupper är att de arbetskläder som använts utgörs av skyddsrockar eller överdragskläder utan speciella egenskaper och att bärnarnas arbete inte kan sägas vara sådant att kläderna utsätts för ett onormalt slitage, som typiskt sett medför påtagliga merkostnader. Klädkostnaderna är alltså inte avdragsgilla. Däremot

RSV Dt 1975:49

eller liknande kostnadsfritt – detta bör alltså anses vara en skattefri förmån av mindre värde.

Avdrag medges ej heller sådana anställda som genom att använda särskilda arbetskläder gör en motsvarande besparing av de privata klädkostnaderna, typ frack, smoking eller uniform i tjänsten.

Avdrag för andra arbetskläder än skyddsutrustning och skyddskläder kan vid inkomsttaxeringen medges de yrkesgrupper som anges i nedanstående förteckning. Arbetstagare som hör till i förteckningen upptagen yrkesgrupp bör alltså medges avdraget med schablonbelopp om han själv har att svara för kostnad för arbetskläder. Han måste på anmodan kunna styrka att hans kostnader inte understiger det yrkade avdraget. En tämligen restriktiv tillämpning av de föreslagna bestämmelserna bör iaktas när det gäller avdragsyrkanden från skattskyldiga som hör till en yrkesgrupp vilken inte finns medtagen i den nämnda förteckningen.

I intet fall får avdrag för kostnad för andra arbetskläder medges med högre belopp än 300 kr för helt år räknat. Om arbetstiden som avdraget avser varat väsentligt mindre än ett år bör avdraget jämkas. Jämkning bör endast ske om arbetstiden understigit nio månader.

RSV har vid sammanträde den 18 december 1975 beslutat att följande yrkesgrupper vid 1976 års taxering kan anses ha haft kostnader som berättigar till avdrag enligt schablon.

Fräsare

Plåtslagare

Skogsarbetare

Svetsare, svetstekniker

Arbetare i färgverkstad eller motsvarande

Arbetare som har direktkontakt med kemikalier eller frätande ämnen

Anläggningsarbetare med särskilt stort klädslitage

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Procentsatser för värdeminskingsavdrag m m beträffande kostnad för anslutningsavgift eller anläggningsbidrag i inkomstlagen inkomst av jord- bruksfastighet, inkomst av annan fastighet resp inkomst av rörelse

RSV Dt
1975:50

Tryckt den
10 februari 1976

den 18 december 1975

Genom lagstiftning (1975:259) har bestämmelser införts i kommunalskattelagen (KL) om rätt till avdrag för värdeminskning av kostnad för anslutningsavgifter eller anläggningsbidrag. Bestämmelserna trädde i kraft den 24 juni 1975. Enligt förarbetena (prop 1975:48) till lagstiftningen avses med anslutningsavgifter resp anläggningsbidrag i detta sammanhang främst avgifter för anslutning av fastighet till eldistributionsnät eller till VA- eller fjärrvärmeanläggning samt bidrag för uppförande av sådan anläggning, under förutsättning att anslutningsrätten är knuten till fastigheten och således inte bara en överenskommelse av personlig art för fastighetsägaren eller den som nyttjar fastigheten. Av förarbetena framgår vidare, att dessa avgifter och bidrag får avskrivas efter samma metod som gäller för s k byggnadsinventarier. Enligt övergångsbestämmelserna till den nya lagstiftningen (1975:259) jämfört med vad som uttalas i förarbetena (prop 1975:48) får reglerna tillämpas endast ifråga om kostnad, som lagts ner efter ikraftträdandet, med undantag dock för beskattningsår, för vilket taxering i första instans sker år 1976. Kostnader som hänför sig till nämnda beskattningsår får dras av även om de nedlagts före ikraftträdandet.

RSV har den 18 december 1975 beslutat att *såsom anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden avsedda att tillämpas fr o m 1976 års taxering beträffande procentsatser för värdeminskingsavdrag m m ifråga om kostnad för anslutningsavgift eller anläggningsbidrag i inkomstlagen inkomst av jordbruksfastighet, inkomst av annan fastighet och inkomst av rörelse.

1. Inkomst av jordbruksfastighet

Enligt 22 § KL får från bruttointäkten av jordbruksfastighet avdrag göras för omkostnader, som är att hänföra till driftkostnader.

Av punkt 11 av anvisningarna till 22 § KL framgår, att i det fall skattskyldig erlagt anslutningsavgift eller anläggningsbidrag avseende nyttighet

RSV Dt 1975:50 för fastighet, som han äger, och denna nyttighet är knuten till fastigheten och ej till ägaren personligen, avdrag härför får göras enligt reglerna i punkt 5 av anvisningarna till samma paragraf.

Enligt punkt 5 första stycket av anvisningarna till 22 § KL dras kostnad för anskaffande av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier i regel av genom årliga värdeminskingsavdrag. Avdrag för värdeminskning får härvid göras antingen enligt bestämmelserna om restvärdeavskrivning (andra stycket av anvisningspunkten 5) eller med motsvarande tillämpning av föreskrifterna i punkt 3 b–d av anvisningarna till 29 § KL om planenlig avskrivning eller punkt 4 samma anvisningar om räkningskapsenlig avskrivning av maskiner och inventarier i rörelse. Är tillgång, som avses i anvisningspunkten 5, underkastad hastig förbrukning, vilket vanligen kan anses vara fallet när tillgången beräknas ha en varaktighetstid av högst tre år, får hela anskaffningskostnaden dras av det år då tillgången anskaffades.

I andra stycket av punkten 5 av anvisningarna till 22 § KL stadgas vidare, att avdrag vid restvärdeavskrivning, under däri angivna förutsättningar, får åtnjutas med högst 25 % för år räknat av tillgångarnas restvärde. Enligt punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 29 § KL är vid räkningskapsenlig avskrivning motsvarande avskrivning högst 30 % för år räknat. I punkt 3 b första stycket av anvisningarna till sistnämnda paragraf stadgas, att vid planenlig avskrivning fördelas en tillgångs anskaffningsvärde såsom omkostnad på ett antal år i följd genom värdeminskingsavdrag med belopp så avpassade att anskaffningsvärdet kan i sin helhet dras av under den tidrymd tillgången beräknas vara ekonomiskt användbar (tillgångens varaktighetstid). Det årliga värdeminskingsavdraget bör, enligt samma stycke, normalt bestämmas enligt avskrivningsplan till viss bråkdel av anskaffningsvärdet.

RSV finner med hänsyn till vad som kan antas beträffande nu avsedda nyttigheters beräknade ekonomiska varaktighet att vid planenlig avskrivning vid beräkning av nettointäkt av förvärvskälla hänförlig till inkomstslaget inkomst av jordbruksfastighet avdrag ifråga om anslutningsavgift eller anläggningsbidrag för sådana nyttigheter i normalfallet bör medges vid inkomsttaxering med 5 % för år räknat. Snabbare avskrivning bör kunna medges om särskilda skäl därtill föranleder.

2. Inkomst av annan fastighet

Av 25 § 1 mom KL – som rör avdragsrätten vid sk konventionell metod för inkomstberäkningen – framgår bl a, att avdrag från bruttointäkten av annan fastighet får göras för omkostnader, såsom för värdeminskning av byggnad, maskiner och andra inventarier.

Enligt punkt 2 b första stycket sista meningen av anvisningarna till 25 § KL medges avdrag enligt särskild avskrivningsplan för anslutningsavgift eller anläggningsbidrag avseende nyttighet för fastighet, som fastighetens ägare erlagt, om nyttigheten är knuten till fastigheten och ej till ägaren personligen.

RSV finner, med hänsyn till vad som kan antas beträffande nu avsedda nyttigheters ekonomiska varaktighet, att vid planerlig avskrivning vid beräkning av nettointäkt av förvärvskälla hänförlig till inkomstslaget inkomst av annan fastighet, beträffande vilken förvärvskälla inkomstberäkningen skall ske enligt 24 § 1 mom KL (s k konventionell metod), avdrag ifråga om anslutningsavgift eller anläggningsbidrag för sådana nyttigheter i normalfallet bör medges vid inkomsttaxeringen med 5 % för år räknat.

3. Inkomst av rörelse

Enligt 29 § 1 mom KL får från bruttointäkten av rörelse avdrag göras för allt, som är att anse som driftkostnad. Hit räknas bl a värdeminskning av rörelsebyggnader samt av maskiner och andra inventarier.

Av punkt 20 av anvisningarna till 20 § KL framgår att punkt 11 av anvisningarna till 22 § KL äger motsvarande tillämpning beträffande inkomst av rörelse. Därvid bör dock beaktas att – eftersom restvärdeavskrivning endast förekommer i inkomstslaget inkomst av jordbruksfastighet – denna form av avskrivning inte är tillämplig ifråga om nu avsedda nyttigheter i förvärvskälla hänförlig till inkomstslaget inkomst av rörelse.

I likhet med vad som tidigare anförts beträffande inkomst av jordbruksfastighet och inkomst av annan fastighet finner RSV även när det gäller förvärvskälla hänförlig till inkomstslaget inkomst av rörelse – med hänsyn till vad som kan antas ifråga om nu avsedda nyttigheters ekonomiska varaktighet – vid planerlig avskrivning vid beräkning av nettointäkt av förvärvskälla hänförlig till detta inkomstslag avdrag ifråga om anslutningsavgift eller anläggningsbidrag för sådana nyttigheter i normalfallet bör medges vid inkomsttaxeringen med 5 % för år räknat. Snabbare avskrivning bör kunna medges om särskilda skäl därtill föranleder.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Värdesättningen vid inkomsttaxeringen av bankinstituts lager av lånefordringar, obligationer m m

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:53

Tryckt den
10 februari 1976

RSV har den 18 december 1975 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna om värdesättning av bankinstituts lager av lånefordringar, obligationer m m. Dessa anvisningar skall tillämpas fr o m 1976 års taxering av bankaktiebolag, sparbanker samt banker inom föreningskasserörelsen.

Av p 1 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen (KL) framgår att värdet av penningförvaltande företags placeringar i form av aktier, obligationer, lånefordringar m m skall tas upp till vad som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m m framstår såsom skäligt.

Denna allmänna värderingsregel har kompletterats med anvisningar från dåvarande riksskattenämnden och RSV.

Sålunda har anvisningar meddelats angående värdering av sparbankernas lager av obligationer och lånefordringar (RN Serie I 1966:2 p 3). De allmänna villkoren för bedrivande av bankverksamhet regleras för bankaktiebolagen i lagen (1955:183) om bankrörelse, för sparbankerna i lagen (1955:416) om sparbanker och för föreningsbankerna i lagen (1956:216) om föreningskasserörelsen.

Fr o m 1969 gäller i detta avseende i princip enhetliga bestämmelser. Således gäller för värdering av bankinstituts tillgångar att dessa inte får tas upp vare sig över det verkliga värdet eller anskaffningskostnaden. Vidare får osäkra fordringar tas upp högst till det belopp varmed de beräknas inflyta. Värdelösa fordringar får inte tas upp som tillgång.

Mot bakgrund av de numera enhetliga bestämmelserna för bedrivande av bankverksamhet har förutsättningar ansetts föreligga att även meddela enhetliga skatterättsliga värderingsregler. Till grund för dessa anvisningar ligger bl a de normer som gällt för tidigare meddelade anvisningar samt en bedömning av gällande praxis.

Nedan angivna värderingsregler bör bedömas som en helhet, dvs den i räkenskaperna gjorda värdesättningen bör godtas, om det sammanlagda värdet av tillgångarna inte understiger summan av de lägsta anvisade värdena för de olika tillgångarna. Vidare får nedskrivningen bedömas såsom en helhet i fråga om regionbank med därtill anslutna föreningsbanker, varvid

RSV Dt 1975:53 bl a såsom nedskrivningsunderlag får användas regionbankens totala utlåning.

1 Lånefordringar

Nedskrivning godtas med 4 procent av beviljade krediter.

Lånefordringar, som bundits till en fast ränta för minst 10 år, får alternativt värderas enligt de regler som nedan anges för svenska obligationer och förlagsbevis.

2 Garantiförbindelser

Reservering godtas med 2 procent av sammanlagda beloppet av garantiförbindelserna vid räkenskapsårets utgång.

3 Svenska obligationer, skattkamarväxlar och förlagsbevis

Innehavet av obligationer och förlagsbevis får tas upp till *antingen* det belopp som framkommer vid en värdering efter så stor effektiv förräntning som motsvarar 3 procent utöver statens normallåneränta *eller* 90 procent av summa marknadsvärden på balansdagen.

4 Utländska obligationer med mer än två års utestående löptid

Sådana obligationer får tas upp till *antingen* anskaffningsvärdet *eller* till lägst 70 procent av marknadsvärdet på balansdagen.

5 Utländska valutor, fordringar hos utländska bankföretag och bankirer samt andra utländska obligationer än som avses under p 4 ovan

Sådana tillgångar får lägst tas upp *antingen* till ett belopp motsvarande 90 procent av marknadsvärdet på balansdagen *eller* till anskaffningskostnaden om denna är lägre.

Vid beräkning av lägsta värde av utländska obligationer får värdering göras för varje slag av obligationer, dvs samma värderingsprincip behöver inte tillämpas på hela obligationsbeståndet. Vid beräkning av anskaffningsvärdet gäller principen "först in – först ut".

6 Övriga tillgångar

Som värde av övriga lagertillgångar godtas det värde som framkommer vid en värdering där hänsyn tagits till föreliggande risk för förlust eller prisfall m m.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdesskatt Nr 9 1975 – Årg. 5

Förmedling¹

**RSV Im
1975:30**

Tryckt den
5 februari 1976

A. Förmedling av begagnade båtar

I ansökan om förhandsbesked angående mervärdesskatt anförde X:

Undertecknad ämnar bedriva mäklarverksamhet avseende förmedling av begagnade båtar från egen försäljningsanläggning. Verksamheten bedrivs så, att båtägare (privatpersoner) vänder sig till mig med uppdrag att sälja deras båt. Jag letar härfter upp en lämplig köpare och förmedlar affären. Oftast har jag säljarens fullmakt att sluta avtal i hans namn och även att uppbära likvider.

Provision för utfört uppdrag utgår på två olika sätt.

- a) Säljaren och jag kommer överens om ett bestämt försäljningspris på båten. Min provision utgör en på förhand avtalad procentsats av priset.
- b) Säljaren bestämmer ett visst pris på båten. Min provision blir skillnaden mellan det försäljningspris, som jag kan få ut, och det av säljaren fastställda priset. Några försäljningslikvider förskottas aldrig från min sida.

Mina frågor är:

- 1) Föreligger skattskyldighet för provisionerna i fall a). Enligt kollegors i branschen uppfattning är provisionerna skattepliktiga. Man skulle anses vara handelsagent och därmed skattskyldig för förmedlingstjänsterna. Såvitt jag kan bedöma måste detta vara felaktigt. Som handelsagent betraktas ju enligt kommissionslagen enbart den, som har ett varaktigt avtal med huvudman. Den ovan beskrivna verksamheten – med tillfälliga uppdrag för olika personer – kan väl knappast anses utgöra annat än mäklarverksamhet.
- 2) Kan jag enligt fall b) anses bedriva handel med begagnade båtar och bli skattskyldig för hela försäljningsintäkten.

Den 12 december 1974 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande

¹Ärendena publicerade med respektive sökandes medgivande

RSV Im 1975:30

förhandsbesked: Nämnden finner, att sökanden i den av honom tilltänkta förmedlingsverksamheten kommer att åta sig uppdrag att för olika privatpersoners räkning verka för försäljning av båtar tillhöriga dessa personer, såväl genom att uppta köpeanbud (order) till respektive uppdragsgivare (huvudman) som genom att i huvudmannens namn sluta försäljningsavtal. Vanligtvis kommer en och samma huvudman att ge endast ett uppdrag och då beträffande endast en båt. Nämnden finner vidare, att förmedlingsverksamheten kommer att bedrivas från särskild "försäljningsanläggning", att sökanden kommer att erhålla provision endast från huvudmannen samt att verksamheten kommer att vara yrkesmässig. Vid nu angivna förhållanden finner nämnden, att vid utövandet av den tilltänkta förmedlingsverksamheten – oberoende av enligt vilket av de i ansökningen angivna alternativen provision utgår – sökanden blir att anse som handelsagent enligt 65 § lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande.

På grund av det anförda förklarar nämnden att, om sökanden bedriver förmedlingsverksamhet under de av nämnden ovan angivna förutsättningarna, de av sökanden utförda tjänsterna som avser förmedling är skattepliktiga enligt 10 § första stycket 1) och femte stycket av anvisningarna till 10 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt. Nämnden förklarar vidare att det skattepliktiga vederlaget utgörs av de av sökanden uppburna provisionerna.

Till den del ansökningen icke besvarats genom vad nämnden ovan förklarar, finner nämnden förhandsbesked icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen härutinnan.

I besvär yrkade X att regeringsrätten måtte förklara honom icke vara skattskyldig till mervärdeskatt för provisionsintäkterna.

Allmänna ombudet yrkade att, i de fall X uppbar likvid i eget namn, skattskyldighet för densamma förelåg för honom enligt regeln i punkt 3 av anvisningarna till 2 § mervärdeskattelagen.

I dom den 17 juni 1975 lämnade regeringsrätten såväl X:s som allmänna ombudets besvär utan bifall.

Två regeringsråd var skiljaktiga.

Den ene anförde:

I likhet med nämnden finner jag att, om X bedriver förmedlingsverksamhet under i förhandsbeskedet angivna förutsättningar, de av X utförda tjänsterna – oberoende av enligt vilket av de i ansökningen angivna alternativen provision utgår – utgör förmedling av skattepliktig vara enligt 10 § första stycket 1) lagen om mervärdeskatt. Sådant förhållande kan dock icke anses föreligga att förmedlingen enligt femte stycket av anvisningarna till nämnda paragraf är skattepliktig. På grund härav ändrar jag, med avslag på av allmänna ombudet anförda besvär och med bifall till X:s talan, det meddelade förhandsbeskedet i enlighet härmed och för-

klaras, att de förmedlingstjänster X enligt ansökningen ämnar utföra icke är skattepliktiga till mervärdeskatt, varför båda de i ansökningen framställda frågorna besvaras nekande.

Den andre anförde:

Enligt de förhandsbeskedet givna förutsättningarna, vilka återgivits i detta, kommer X:s verksamhet, som avser förmedling av skattepliktig vara, att skilja sig från en handelsagents verksamhet i vart fall såtillvida att X kommer att mottaga såväl försäljnings- som inköpsuppdrag av privatpersoner bland allmänheten. Med hänsyn härtill finner jag X icke vara att anse som handelsagent enligt lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande.

Med bifall till de av X anförda besvaren ändrar jag på det sätt det överklagade förhandsbeskedet att jag förklarar att förmedlingstjänsterna i den planerade verksamheten enligt femte stycket av anvisningarna till 10 § lagen om mervärdeskatt icke är skattepliktiga. X har ej begärt förhandsbesked rörande skattskyldigheten, om han uppbär likvid i eget namn. Förhandsbesked kan icke lämnas på yrkande av allmänt ombud. Dennes yrkande lämnas därför utan prövning.

B. Förmedling av diverse begagnade varor

Tore Svensson, Forshaga, anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt. Av handlingarna i ärendet inhämtades i huvudsak följande. Sökanden avser att under firma Tores Allförmedling, Tore Ragnar Svensson, i av honom ägd fastighet i Forshaga bedriva verksamhet avseende förmedling av begagnat gods. Verksamheten ordnas så, att sökanden från allmänheten mottar begagnat gods – såsom husgeråd, kameror, cyklar, mopeder m m – att säljas för inlämnarens räkning. Åganderätten till inlämnat gods övergår inte på sökanden. Det pris, till vilket godset får säljas, bestäms i förväg av inlämnaren. Detta pris får sökanden varken över- eller underskrida utan inlämnarens medgivande. Sökanden utfärdar vid försäljningen försäljningsnota i tre exemplar. Ett exemplar lämnas till köparen av godset, ett behåller Svensson som verifikation för sin bokföring och ett tillställs inlämnaren såsom underlag för redovisningen till denne. Notan innehåller uppgifter om inlämnare, försäljningspris och köpare. Inlämnaren lämnar dessutom intyg på heder och samvete, att varan tillhör honom och att den inte häftar för avbetalningsskuld. Efter avslutad försäljning redovisar sökanden försäljningslikviden med avdrag för provision till säljaren. Sökanden hade hos polismyndigheten i Karlstad sökt tillstånd enligt förordningen (1949:723) angående handel med skrot, lump och begagnat gods att såsom fast handlande få idka handel med begagnat gods.

Sökanden hemställde om förhandsbesked huruvida han ”i nämnda verksamhet är momsskattepliktig”.

RSV Im 1975:30

Den 30 januari 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om sökanden – såsom planerat – startar verksamhet vari han för annans (huvudmannens) räkning och i dennes namn sluter avtal om försäljning av begagnade varor, sökanden skall anses såsom handelsagent enligt lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande. På grund härav förklarar nämnden att, om sökanden bedriver verksamhet som nyss sagts och de ifrågakomna varorna icke är sådana som undantas från skatteplikt till mervärdeskatt, sökanden blir – jämlikt 2 § första stycket och 10 § första stycket 1) lagen (1968:430) om mervärdeskatt jämförd med femte stycket av anvisningarna till samma paragraf – skattskyldig till mervärdeskatt för tillhandahållande av skattepliktiga tjänster avseende förmedling. Nämnden förklarar vidare, att det skattepliktiga vederlaget därvid utgörs av de av sökanden från huvudmännen uppburna provisionerna.

I besvär yrkade allmänna ombudet att regeringsrätten måtte förklara Svensson skattskyldig enligt bestämmelserna i anvisningspunkt 3 till 2 § mervärdeskattelagen och att det skattepliktiga vederlaget skulle utgöras av uppburna likvider. Till grund för yrkandet åberopade allmänna ombudet att den planerade verksamheten innebar att Svensson fick ställning av ombud och att han vad gällde skattskyldighet för mervärdeskatt borde jämföras med kommissionär.

I dom den 17 juni 1975 beslöt regeringsrätten följande.

En av Svensson i målet givna förutsättning för förhandsbeskedet är att han icke själv uppträder som säljare utan enbart såsom förmedlare av varan mellan dennas ägare och köparen, vilken genom en särskild handling kommer att underrättas om säljarens namn. Den sålunda givna förutsättningen, på vilken förhandsbeskedet vilar, kan icke frångås på yrkande av allmänna ombudet. Regeringsrätten lämnar därför besvären utan bifall.

Ett regeringsråd var skiljaktigt i fråga om motiveringen och anförde:

Svensson har såsom förutsättning för erhållande av förhandsbesked bl a uppgivit, att han avser att förmedla försäljning av inlämnat gods, att äganderätten till godset skall kvarligga hos inlämnaren fram till försäljningen, att ett pris överenskommit mellan Svensson och inlämnaren, som icke får över- eller underskridas vid försäljningen, samt att Svensson är redovisningsskyldig till inlämnaren.

De nu angivna omständigheterna utvisar icke annat än att Svensson avser att sälja gods för annans räkning. Härom föreligger icke tvist i målet. Allmänna ombudet gör emellertid gällande att Svensson får anses verkställa försäljningen i eget namn, dvs såsom kommissionär, och att Svensson till följd härav – jämlikt punkt

3 i anvisningarna till 2 § mervärdeskattelagen – är skyldig att erlagga mervärdeskatt på hela försäljningssumman. Till stöd härför har ombudet åberopat att Svensson avser att uppträda under egen firmabeteckning, att han skall uppbära likviden för varorna samt att han skall tillhandahålla godset och demonstrera det för presumtiva köpare.

Frågan huruvida försäljning för annans räkning sker i eget eller huvudmannens namn måste bedömas utifrån samtliga de omständigheter, under vilka försäljningen äger rum. Därvid bör avgörande betydelse fästas vid den uppfattning som bibringas köparen. I nu förevarande fall har Svensson – utöver vad tidigare nämnts – uppgivit att han har för avsikt att tillställa köparen ett kvitto, utvisande säljarens (= inlämnarens) namn. Under förutsättning att detta kvitto överlämnas i omedelbar anslutning till försäljningen och att det uttryckligen framhålles för köparen att det icke är Svensson utan inlämnaren, som är köparens motpart i avtalsförhållandet, bör det kunna anses att Svensson verkställer försäljningen i huvudmannens namn. Vid sådant förhållande är den av allmänna ombudet åberopade anvisningspunkten till 2 § mervärdeskattelagen icke tillämplig.

På grund av det anförda lämnar jag besvären utan bifall.

C. Angående uppbärande av likvid m m vid förmedling

Rent-a-Boat Aktiebolag, Stockholm, anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt och anförde bl a:

Sökandebolaget, som främst bedriver uthyrning av fritidsbåtar till privatpersoner, säljer i viss utsträckning också sådana båtar, i regel på avbetalning, varefter avbetalningskontrakten diskonteras hos finansieringsföretag. Som bolaget självt normalt köper sina båtar på avbetalning och dess kapitalresurser är begränsade, mottas principiellt inte inbytesbåtar som dellikvid från köparna. Detta önskar heller inte köparna, eftersom ingen båtägare onödigtvis vill vidkännas den avbränning, som mervärdeskatten innebär, om försäljningen skall komma att ske i en yrkesmässig verksamhet.

Däremot beräknas det kunna förekomma, att bolaget förhjälp köpare till den försäljning av tidigare innehavd båt, som i de flesta fall aktualiserar eller aktualiseras av det nya köpet. Bolaget förutsätts därvid ikläda sig endast en agents eller mäklares funktion att bringa parterna samman och medverka till att affären kommer till stånd dem emellan. Intressenter för den typ av båt som det är fråga om kan ha hört av sig till bolaget, eller bolaget kan spåra upp sådana intressenter.

Mellan bolagets egen försäljning och köparens försäljning av sin tidigare båt finns ju ett direkt, naturligt sammanhang. Ett annat

RSV Im 1975:30

samband blir att en köpare normalt vill i den nya båten investera vad han får för den gamla och då lämnar köpeskillingen för denna som dellikvid till sökandebolaget.

Bolaget, som vill undvika att i detta sammanhang företa sig något som felaktigt kan ge anledning till förmodan om att det rör sig om en skentransaktion, d v s ett kamouflerat inbyte, önskar i förhandsbeskedets form svar på vissa frågor. Till de gemensamma förutsättningarna för dessa hör, att bolaget som ombud för säljaren inte uppträder i eget namn, ej heller mottar den begagnade båten eller ombesörjer dess leverans, men däremot på säljarens uppdrag mottar likviden helt eller delvis.

Frågorna gäller, huruvida bolagets skattskyldighet utvidgas till att omfatta mer än eventuellt utgående förmedlingsprovision, om bolaget:

- a) på grundval av fullmakt från båtägaren upprättar och undertecknar köpekontrakt med köparen och
- b) enligt avtal med båtägaren behåller den i hans namn kvitterade likviden eller del därav och gottskriver honom motsvarande vid hans nya köp eller
- c) efter av honom tecknad överlåtelse övertar av honom och köparen upprättat avbetalningskontrakt som dellikvid för det nya köpet.

Ingen av dessa åtgärder torde medföra, att försäljningen av den gamla båten skall inräknas i sökandebolagets skattepliktiga omsättning under ovan beskrivna omständigheter, och detta oavsett om den försäljningen föregår eller följer på bolagets egen försäljning till båtägaren.

Den 17 juni 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Sökandebolaget har uppgivit, att bolaget i den ifrågakomna förmedlingsverksamheten skall åta sig uppdrag att för olika kunders räkning verka för försäljning av kunderna tillhöriga fritidsbåtar genom att i respektive kunds namn sluta försäljningsavtal med olika köpare av båtarna. Vid angivna förhållanden och under de i ansökningen i övrigt angivna förutsättningarna finner nämnden, att bolaget blir att anse som handelsagent enligt 65 § lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande. På grund härav förklarar nämnden att, om sökandebolaget bedriver förmedlingsverksamhet som nu sagts, bolaget blir – enligt 2 § första stycket samt 10 § första stycket 1) och femte stycket av anvisningarna till sistnämnda paragraf lagen (1968:430) om mervärdesskatt – skattskyldigt till mervärdesskatt för omsättning av skattepliktig tjänst avseende förmedling, varvid det skattepliktiga vederlaget endast utgörs av till bolaget eventuellt utgående provisioner. Vad nämnden nu förklarar gäller även om sökandebolaget i samband med förmedlingsverksamheten på sätt som anges under b) och c) i ansökningen

– som likvid för av bolaget till kunder sålda båtar – övertar kund tillkommande köpeskilling (eller del därav) eller fordran. **RSV Im 1975:30**

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Frivillig rättelse av oriktig uppgift vid tillämpningen av 64 c § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)

RSV Im
1975:31

Tryckt den
20 januari 1976

den 1 juli 1975

Fråga har uppkommit hur länsstyrelserna vid tillämpning av rubr bestämmelse skall bedöma rättade deklARATIONER, som inkommer sedan uppgifter offentliggjorts om vilka regioner som skall omfattas av granskningsaktionen REG 75.

RSV får med anledning härav hänvisa till anvisningarna (RSV II 1972:17) angående påföring av skattetillägg och förseningsavgift, avsnittet D.1. Frivillig rättelse, där det bl. a. uttalas följande:

Frivillig rättelse kan inte anses föreligga om beskattningsmyndigheten begärt upplysningar från den skattskyldige eller påbörjat utredning eller förordnat om skatterevision hos den skattskyldige. Förordnandet måste ha delgetts honom eller på annat sätt kommit till hans kännedom. Det kan förekomma att upplysning begärts från den skattskyldige i en speciell sakfråga och att den skattskyldige samtidigt med svaret rättar en oriktig uppgift som inte har något direkt samband med myndighetens förfrågan. I sådant fall bör rättelsen kunna anses som frivillig.

Det förhållandet att vissa regioner inom länen avses bli föremål för en intensifierad kontroll i samband med granskningsaktionen REG 75 och att uppgifter härom offentliggjorts genom massmedia kan enligt RSVs uppfattning inte jämföras med att beskattningsmyndigheten påbörjat utredning eller förordnat om skatterevision hos viss skattskyldig. Detta bör gälla även av den skattskyldige gjorda rättelser av avgivna deklARATIONER som sker i annan form än att ny deklARATION lämnas.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

**Beskattningsvärdets bestämmande enligt lagen
(1968:430) om mervärdeskatt (ML) då skrotningsavgift
utgår enligt bilskrottningslagen (1975:343)**

**RSV Im
1975:32**

Tryckt den
20 januari 1976

den 3 juli 1975

Bilskrottningslagen innehåller föreskrifter om bilskrotning. För att finansiera vissa kostnader som är förenade med denna skrotning tas ut en särskild statlig skrotningsavgift. Bestämmelser om avgiften finns i bl a 9 § som har följande lydelse.

Skrotningsavgift skall erläggas för personbil och lastbil i de fall omsättningsskatt skall erläggas för sådan bil enligt lagen (1956:545) om omsättningsskatt på motorfordon.

Bestämmelsen innebär att skrotningsavgift tas ut för personbil och sådan med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt som inte överstiger 1 800 kilogram.

Bilskrottningslagen gäller fr o m den 1 juli 1975 med undantag för bl a 9 §, som träder i kraft först den 1 oktober 1975.

Regeringen har bestämt att skrotningsavgiften tills vidare skall utgöra 250 kr.

Med anledning av den nya lagstiftningen har fråga uppkommit hur ML skall tillämpas i fråga om skrotningsavgiften. RSV gör därför följande uttalande.

Enligt första stycket av anvisningarna till 14 § ML ingår i beskattningsvärdet i förekommande fall även annan statlig skatt eller avgift än mervärdeskatt. Bilskrotningsavgiften skall därför inräknas i beskattningsvärdet vid yrkesmässig omsättning som medför skattskyldighet enligt ML.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kamrarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Ränta skall inte beräknas vid återbetalning av mervärdeskatt

den 7 november 1975

**RSV Im
1975:33**

Tryckt den
20 januari 1976

Vid avgörande av ett besvärsmål i fråga om ränta på för mycket erlagd mervärdeskatt har regeringsrätten den 30 juni 1975 meddelat följande dom.

Bestämmelser om återbetalning av mervärdeskatt finns i 49 § lagen om mervärdeskatt. För olika fall föreskriver paragrafen att länsstyrelsen återbetalar skatt. Sålunda avhandlas i första och andra styckena det fall att ingående avdragsgill skatt överstiger utgående skatt. I fjärde stycket behandlas det fall, som föreligger i målet, nämligen att skatt som skattskyldig betalat för viss redovisningsperiod överstiger skatten enligt beslut om fastställelse av skatt. I femte stycket finns regler om återbetalning av skatt till den som i annat fall får nedsättning i eller befrielse från skatt som avkrävts honom. Sjätte stycket innehåller regler om kvittning och sjunde stycket om förbud mot överlåtelse och utmätning av fordran på skatt. Slutligen stadgas i åttonde stycket att i övrigt uppbördslagens bestämmelser om restitution av skatt i tillämpliga delar gäller beträffande återbetalning av mervärdeskatt.

Sistnämnda hänvisning avsåg i paragrafens ursprungliga lydelse endast 68 § 3 och 4 mom uppbördsförordningen och gällde således inte räntebestämmelserna. Ändringen till nuvarande lydelse gjordes i samband med införande av reglerna om kvittning samt förbud mot överlåtelse och utmätning. Såvitt framgår av förarbetena (prop 1968:137 s 35–36) var avsikten inte att göra någon ändring beträffande rätten till ränta vid restitution.

Med hänsyn till det anförda kan uppbördslagens bestämmelser om ränta vid restitution av skatt inte anses tillämpliga enligt hänvisningen i 49 § lagen om mervärdeskatt.

På grund härav och då ej heller eljest laga grund föreligger för bifall till ränteyrkandet fastställer regeringsrätten det slut kamrarrättens dom innehåller.

RSV har i de tidigare utgivna meddelandena RSV II 1972:39 och RSV Im 1974:21 behandlat frågan om ränta.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och inmontering i fastighet av sopförvaringsutrustning

**RSV Im
1975:34**

Tryckt den
20 januari 1976

den 19 augusti 1975

Som svar på en förfrågan om tillämpningen av 7 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) i fråga om sopsäckkaruseller, sopkanor, komprimatorer, sopskåp och soprumsautomatik har RSV hänvisat till anvisningen av den 9 januari 1975 (RSV Im 1975:5) och därutöver uttalat följande.

Av anvisningen framgår att i ML de sk industritillbehören uteslutits från fastighetsbegreppet. Även annan utrustning, som anskaffats för viss verksamhet vilken bedrivs på fastighet som är inrättad för annat än bostadsändamål, utgör i regel vara och räknas inte som tillbehör till byggnad i vilken den installerats. Utrustning för bl a sanitet som normalt installeras i bostadsbyggnad räknas dock som fastighet även om utrustningen tillförts annan byggnad än bostadsfastighet.

Sopförvaringsutrustning av olika slag – med undantag av komprimatorer – anser RSV utgöra fastighet enligt ML när utrustningen anskaffats för bostadsfastighet. Av praktiska skäl anser dock RSV att utrustningen bör utgöra fastighet även när den inmonteras i sjukhus, industribyggnad, varuhus och motsvarande byggnader även om utrustningen till viss del har anskaffats för den särskilda verksamhet som bedrivs på fastigheten.

Enbart försäljning av sopförvaringsutrustning utgör leverans av vara för vilken beskattningsvärdet utgörs av vederlaget, dvs skattepålägget på priset före skatt utgör 17,65 %. Om åtagandet innefattar även inmontering av utrustningen i fastighet anser RSV att den i 14 § första stycket 2) omnämnda 60-procentiga reduceringsregeln är tillämplig på hela prestationen. I detta fall utgör skattepålägget 9,89 % på totala priset före skatt.

Avfallskomprimator monteras normalt inte in i byggnad. Vid leverans av sådan komprimator utgörs därför beskattningsvärdet av vederlaget.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kamrarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdesskatt

Beskattningsvärde för byggnads- och anläggnings- entreprenad eller annan tjänst som avser väg

**RSV Im
1975:35**

den 29 augusti 1975

Tryckt den
28 januari 1976

I RSV Im 1975:4 har RSV behandlat tillämpningsområdet för den i 14 § andra stycket lagen (1968:430) om mervärdesskatt (ML) intagna 20-procentiga reduceringsregeln såvitt gäller tjänst som avser yttre ledning och mark. Meddelandet innehåller anvisningar på grund av vidtagen ändring i ML.

Vid överläggningar med statens vägverk, Svenska Åkeriförbundet och Sveriges Schaktentreprenörers Riksförbund om beskattningsvärde för prestationer som faller inom vägverkets upphandlingsområde har önskemål uttalats om en samlad redogörelse i dessa delar för tillämpning av beskattningsreglerna i dess fr o m den 1 januari 1975 gällande lydelse. RSV har därför beslutat göra följande uttalande.

Allmänt

För byggnads- och anläggningsentreprenad eller annan tjänst som avser väg och övriga i 14 § andra stycket ML angivna särskilda anläggningar utgör beskattningsvärdet 20 % av vederlaget. Vid omsättning av grus och annat vägmateriel eller för transporttjänst utgörs beskattningsvärdet av vederlaget, d v s påslaget på priset före skatt blir 17,65 %.

Begreppet byggnads- eller anläggningsentreprenad har inte definierats i ML. Vid tillämpningen av lagen bör dock i detta sammanhang med entreprenad förstås en i avtal särskilt angiven prestation som avser väg för vilken uppdragstagaren står eget ansvar. Utfört arbete kan med andra ord slutfaktureras först efter slutbesiktning eller annan motsvarande åtgärd. Tillämpningen av ML kräver dessutom gränsdragning mellan vad som är att hänföra till reduceringsberättigad tjänst som avser väg och vad som utgör ej reduceringsberättigad varuförsäljning eller transport.

1 Schaktning och liknande tjänster

Enligt RSVs anvisningar (RSV Im 1975:4) är fr o m den 1 januari 1975 20-procentsregeln tillämplig på tjänst som avses i 10 § första stycket 2) ML om tjänsten avser annat än anläggande av husgrund och liknande. Lagrummet upptar tjänst som avser mark och innefattar

RSV Im 1975:35

undersökning, planering, jordbearbetning, jordförbättring, schaktning, sprängning, borring, dränering, utfyllning eller ytbeläggning.

Genom bestämmelserna i 14 § andra stycket ML får även annan tjänst som avser bl a väg skatteberäknas enligt 20-procentsregeln.

På grund av dessa bestämmelser torde i sak praktiskt taget alla tjänster som utförs med schaktmaskiner och vägbyggnadsmaskiner falla under 20-procentsregeln. Detta gäller oberoende av om uppdragstagaren har ett egentligt entreprenadåtagande eller om han utför löpande räkningsarbeten.

1.1 Omflyttning av schaktmassor o dyl inom arbetsområde

Inom linjen för ett pågående vägbygge eller annan markanläggning sker vanligen omflyttning av schaktmassor. I den mån detta sker med sådana maskiner som omnämns i avsnitt 1 ovan gäller enligt vad där sagts 20-procentsregeln för arbetet. Det kan förekomma att omflyttningen sker över så stora avstånd inom arbetsområdet att dumper eller annat lastfordon nyttjas. Även sådana omflyttningar av schaktmassor som sker genom upplastning från en plats inom arbetsområdet, transport och avlastning på annan plats inom samma arbetsområde bör i sin helhet jämföras med schaktning även om transportfordon anlitas.

1.2 Bortforsling av schaktmassor från arbetsområde

1.2.1 Särskild prestation (ej entreprenad)

Bortforsling av schaktmassor från ett arbetsområde till ett annat, till tipp eller annan avläggsplats, till kross eller annan anläggning skall i mervärdeskattehänseende räknas som ej reduceringsberättigad transport. Om bortforslingen görs med schaktmaskiner eller vägbyggnadsmaskiner får dock av praktiska skäl bortforslingen anses ingå som ett underordnat led i schaktningsarbetet. För sådan tjänst är reduceringsregeln tillämplig.

Uppdragstagare som utför såväl tjänst som avses i 10 § första stycket 2) ML, d v s schaktning m m, som bortforsling av massor från arbetsområdet med anlitage av särskilda transportfordon får i mervärdeskattehänseende anses tillhandahålla två särskilda prestationer för vilka olika beskattningsregler gäller. Reduceringsregeln gäller för markarbete medan skatt skall tas ut på det oreducerade vederlaget för transporttjänsten.

1.2.2 Underordnat led i entreprenadåtagande

Om uppdragstagare enligt avtal utför visst preciserat anläggningsarbete, t ex vägbygge, anläggande av yttre ledning eller dike för sådan ledning, utschaktning eller plansprängning på i avtalet angivet sätt, får bortforsling av schaktmassor som uppdragstagaren utför anses ingå som ett underordnat led i reduceringsberättigad entreprenad.

2 Transport och spridning av grus eller annat vägmateriäl

RSV Im 1975:35

2.1 Enligt transportavtal

Avtal enligt vilket uppdragstagare transporterar grus eller annat vägmateriäl till arbetsområde utgör ej reduceringsberättigad transporttjänst. Detta gäller även om transportförelaren avlastar materialet genom spridning med anlittande av tipp eller annan anordning på transportfordonet.

2.2 Enligt underhålls- eller anläggningsavtal

Om uppdragstagare enligt avtal har att på eget ansvar anlägga, underhålla eller iståndsätta väg får prestationen i dess helhet behandlas som sådan tjänst avseende väg på vilken den 20-procentiga reduceringsregeln är tillämplig. Detta gäller även i fråga om grus och andra materialtransporter som uppdragstagaren utför som underordnade led i avtalad prestation. Jfr dock under p 4.

3 Försäljning av grus och annat vägmateriäl

3.1 Enligt leveransavtal

Leverantör som tillhandahåller grus eller annat vägmateriäl får i mervärdeskattehanseende anses sälja skattepliktig vara även om leveransen sker på en av beställaren anvisad plats inom beställarens arbetsområde. Detta gäller även om leverantören avlastar materialet genom spridning med anlittande av tipp eller annan anordning på transportfordonet. Skatt skall därför utgå på det oreducerade vederlaget.

3.2 Enligt underhålls- eller anläggningsavtal

Om uppdragstagare enligt avtal har att på eget ansvar anlägga, underhålla eller iståndsätta väg, får prestationen i dess helhet behandlas som sådan anläggningsentreprenad på vilken den 20-procentiga reduceringsregeln är tillämplig.

4 Undantag

Vad som uttalats i föregående avsnitt innebär ingen ändring av riksskattenämndens uttalande (RSN II 1969:80) om snöröjning. Riksskattenämnden har där av praktiska skäl medgett att även sådan tjänst som avser sandning och saltning mot halka av snö eller istäckt mark får hänföras till den från skatteplikt undantagna tjänsten transport i samband med renhållning.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kamrarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Skattskyldighet till mervärdeskatt för bärplockares försäljning

**RSV Im
1975:36**

den 9 september 1975

Tryckt den
28 januari 1976

Sedan fråga uppkommit om bärplockares försäljning till uppköpare av lingon medför skattskyldighet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) har RSV beslutat göra följande uttalande.

Enligt 2 § ML är den skattskyldig som i yrkesmässig verksamhet omsätter bl a skattepliktig vara.

Enligt punkt 1 av anvisningarna till samma paragraf anses verksamhet som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370). Som yrkesmässig räknas enligt samma bestämmelse även annan verksamhet i vilken vara eller tjänster omsätts under rörelseliknande former.

I praxis torde intäkt av bärplockning vanligen inte hänföras till inkomstslaget rörelse. Verksamheten kan i regel inte heller anses bedriven under sådana rörelseliknande former som avses i punkt 1 av anvisningarna till 2 § ML.

Uppköpare, som upprättar avräkningsnota med bärplockare, bör därför av praktiska skäl kunna utgå från att plockarens försäljning inte är yrkesmässig och att verksamheten inte heller medför skattskyldighet för plockaren enligt denna lag. Någon skatt tas därför inte upp på avräkningsnotan.

Det kan dock inte uteslutas att bärplockning i det enskilda fallet bedrivs under sådana former att intäkten för plockaren utgör skattepliktig intäkt av rörelse. I dylika fall medför verksamheten också skattskyldighet till mervärdeskatt. Det kan givetvis vara vanskligt för uppköparen att avgöra hur plockarens verksamhet skall bedömas i skattehänseende. RSV anser att uppköparen inte kan åläggas någon vidlyftig utredningsskyldighet i detta hänseende. Han bör i princip kunna godta plockarens uppgift om arten av den egna verksamheten. Kräver plockaren skatt för försålda bär i utställd faktura som innehåller samtliga de uppgifter som anges i 16 § ML jämte anvisningarna till samma paragraf utgör den i fakturan angivna skatten avdragsgill ingående skatt vid uppköparens skatteredovisning. På samma sätt bör en av uppköparen utställd och av plockaren godtagen avräkningsnota med motsvarande uppgifter vara avdragsgrundande. Bestämmelserna i 16 § jämte anvisningarna till samma paragraf har följande lydelse:

Skattskyldig skall, om ej annat följer av andra stycket, utfärda faktura eller därmed jämförlig handling för varje omsättning för

RSV Im 1975:36

vilken skatt utgår. Av handlingen skall framgå vederlaget, skattens belopp och övrigt som har betydelse för skattskyldighet och avdragsrätt enligt 17 §. Bestämmelserna i detta stycke gäller även den som enligt 6 § första stycket är undantagen från redovisningskyldighet.

Första stycket gäller icke för detaljhandel eller därmed jämförlig verksamhet och ej heller omsättning, för vilken avräkning mellan köpare och säljare sker enligt avräkningsnota som upprättas av köparen.

På frankeringsmärke eller liknande kvitto behöver skattens belopp icke anges.

Anvisningar till 16 §.

Faktura eller motsvarande handling skall utöver beskattningsvärde och skattebelopp innehålla uppgift om utställarens och mottagarens namn och adress eller annan för identifieringen godtagbar angivelse, transaktionens art samt platsen för varas mottagande.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im == Indirekt skatt – mervärdeskatt

Inräknande av porto i beskattningsvärdet

RSV Im
1975:37

Tryckt den
10 februari 1976

Evert Törnvall med firma Lanco-Verken¹, Malmö, anförde i ansökan om förhandsbesked angående mervärdeskatt: Mitt företag försäljer artiklar bl a mot postförskott till icke mervärdeskattepliktiga kunder. Varorna säljs fritt från vårt lager. Det förekommer därvid försäljning genom postorder till kunder på andra orter. Varorna försändes såsom "postbrevförskott", varvid vi förskotterar portot för kunden. Fråga har uppkommit om mervärdeskatt skall uttas även på portodelen.

Exempel

Alt I Varan kostar	10:60
moms	1:87
	<hr/>
	12:47
Porto o postförskott	3:30
	<hr/>
	15:77
Alt II Varan kostar	10:60
Porto o postförskott	3:30
	<hr/>
	13:90
moms	2:45
	<hr/>
	16:35

Svar önskas om vilket av nämnda alternativ som skall tillämpas.

¹ Publicerat med sökandens medgivande.

RSV Im 1975:37

Den 16 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att, om sökanden vid försäljning av vara mot brevpostförskott av köparen betingar sig tillägg med belopp motsvarande vad sökanden erlagt till postverket som brevporto och postförskottsavgift, sådant tillägg skall vid bestämmande av beskattningsvärdet i enlighet med andra stycket av anvisningarna till 14 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt inräknas i vederlaget för varan. På grund härav förklarar nämnden att vid angivna slag av försäljning det i ansökningen under alternativ II angivna sättet för uttag av mervärdeskatt skall tillämpas.

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet, att förhandsbeskedet ändrades på sådant sätt att brevportokostnader inte skulle inräknas i beskattningsvärdet.

I dom den 22 oktober 1975 gjorde regeringsrätten ej ändring i riksskatteverkets förhandsbesked.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 11 1975 – Årg. 5

Beräkning vid realisationsvinstbeskattning av anskaffningsvärdet på preferensaktier i KemaNord Aktiebolag

den 18 december 1975

RSV Dt
1975:48

Tryckt den
4 mars 1976

Styrelsen för KemaNord beslöt den 24 februari 1975 under förutsättning av bl a registrerat, slutligt bolagsstämmobeslut om erforderliga ändringar av bolagsordningen (§§ 3 och 4) – förutom att bolagets aktiekapital på 182 500 000 kr (1 825 000 aktier) skulle ökas med 45 625 000 kr genom nyteckning under tiden den 29 april–6 juni 1975 av 456 250 stamaktier, envar på nominellt 100 kr – att aktiekapitalet dessutom skulle ökas med ytterligare 45 650 000 kr genom fondemission av 456 250 preferensaktier, envar på nominellt 100 kr, med 10 % utdelning. Efter genomförandet av såväl ny- som fondemissionen kom bolagets aktiekapital att uppgå till 273 750 000 kr.

Med anledning av styrelsens förslag om ökning av aktiekapitalet genom fondemission beslöt aktieägarna i KemaNord vid ordinarie bolagsstämma den 25 april 1975 att bolagets aktiekapital skulle ökas – förutom med 45 650 000 kr till 228 125 000 kr genom en samma dag beslutad nyemission – med 45 625 000 kr till 273 750 000 kr genom överföring till aktiekapitalet av dels 13 125 000 kr från disponibla vinstmedel dels ock 32 500 000 kr, med vilket belopp värdet på bolagets aktier i Unifos Kemi AB uppskrives, samt utgivande av däremot svarande 456 250 preferensaktier, envar på nominellt 100 kr, samt på villkor i övrigt i enlighet med § 4 i bolagsordningen. Tidigare aktieägare skulle tilldelas en ny preferensaktie på varje fyrantal gamla aktier. De nya preferensaktierna medförde rätt till andel i bolagets vinst fr o m för räkenskapsåret 1975. Avstämningsdag i enlighet med lagen om förenklad aktiehantering skulle vara den 2 juni 1975, medan utsändandet av aktiebrev på preferensaktier jämte delbevis skulle verkställas av Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag den 16 juni 1975. Ansökan skulle göras om notering av preferensaktierna på Stockholms Fondbörs. Handel med preferensaktier skulle kunna ske fr o m den 17 juni 1975. Stämpelskatten på de nya aktierna betalades av bolaget.

I framställning till RSV har KemaNord anhållit, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering, ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar – vid tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning – angående beräkning av anskaffningsvärdet på preferensaktierna i KemaNord.

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för

1

RSV Dt 1975:48

mellankommunala mål samt skattechefen i Stockholms län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Det antecknas,

att "gamla" aktier i KemaNord fr o m den 30 maj 1975 noterades på Stockholms Fondbörs exklusive delrätter (delbevis) avseende den beslutade fondemissionen samt utan teckningsrätter avseende den beslutade nyemissionen fr o m den 11 april 1975

att preferensaktierna noterades på Stockholms Fondbörs fr o m den 17 juni 1975 samt

att handel med delrätter (delbevis) avseende den beslutade fondemissionen pågick under tiden 17 juni–15 augusti 1975.

För att underlätta tillämpningen av bestämmelserna angående realisationsvinstbeskattning i fråga om de genom fondemission utgivna preferensaktierna i KemaNord är det önskvärt att en relativt lättillämpad schablonregel meddelas angående beräkning av anskaffningsvärdet på dessa aktier. I enlighet härmed bör anskaffningsvärdet beräknas på sätt nedan anges.

Lägsta betalkurs den 29 maj 1975 på Stockholms Fondbörs för "gamla" stamaktier i KemaNord utgjorde, inklusive delbevis i den beslutade fondemissionen avseende preferensaktier i KemaNord, 178 kr. Den 17 juni 1975 då delbevisen först noterades var köpkursen på delbevis 24 kr – någon betalkurs noterades inte denna dag. Första betalkurs för delbevisen, 24 kr, noterades den 24 juni 1975. Under perioden den 17 juni–den 15 augusti 1975, då handel med delrätter pågick, noterades betalkurser på lägst 24 kr och högst 25 kr.

Vid angivna förhållanden kan delbevisets anskaffningsvärde, schablonmässigt, beräknas till 13,5 % av stamaktiens anskaffningsvärde.¹ Återstående 86,5 % av stamaktiens anskaffningsvärde utgör det belopp, som efter delbevisets fränkiljande, tas upp som anskaffningsvärde för stamaktien.

Då *en* preferensaktie erhållits för varje fyrantal stamaktier bör såsom anskaffningsvärde för nämnda preferensaktie tas upp 13,5 % av anskaffningsvärdet för de fyra stamaktier, för vilka preferensaktien erhållits.

¹ $\frac{24}{178} = 13,5$

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 10 1975 – Årg. 5

Allmän nyhetstidning

RSV Im
1975:38

Tryckt den
19 februari 1976

Huvudstadspress Aktiebolag¹, Stockholm, anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt och anförde:

Enligt femte stycket anvisningarna till 8 § ML gäller undantaget för allmän nyhetstidning "sådan publikation av dagspresskaraktär som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka". Definitionen är överförd från förordningen om allmän varuskatt. Av departementschefens uttalande i proposition 1959:162 framgår (sidan 189), att "normalt" är liktydigt med "i regel".

Punktskattesektionen hos riksskatteverket har i cirkulärskrivelse 1974-12-20 till utgivare av vissa periodiska publikationer på tal om definitionen på "allmän nyhetstidning" uttalat: "Enligt RSVs mening får detta anses innebära att en tidning för att klassificeras som en allmän nyhetstidning skall komma ut under årets alla veckor med undantag endast för de veckor då utgivningsdagen eller -dagarna infaller på helgdag eller i omedelbar anslutning till flera helgdagar. Uppehåll för t ex semesterveckor medför således annan klassificering".

Denna nya tolkning motsvarar inte vad som hittills har tillämpats i mervärdeskattelhänseende och överensstämmer ej heller med postverkets klassificering i distributionstaxehänseende. Huvudstadspress AB som utgivare av LIDINGÖ TIDNING med LIDINGÖ NYHETER vill starkt ifrågasätta den inskränkning som punktskattesektionens uttalande innebär.

LIDINGÖ TIDNING startades 1910 och övertogs av Huvudstadspress AB den 1.11.1962. I varje fall sedan dess har tidningen utkommit med 47-48 nummer per år, en gång i veckan utom under fyra sommarveckor, i regel för om andra veckan i juli, stundom också med överhoppande av en vecka vid jul och nyår (dubbelnummer 51-52). Att tidningen därmed inte skulle anses normalt

¹ Publicerat med bolagets medgivande

utkomma med ett nummer i veckan, är i sanning överraskande.

Att ingen tidningsutgivning sker under högsommaren är ett önskemål från abonnenternas sida. I synnerhet under industrisemestern lämnar lidingöborna Lidingö i stor utsträckning. Man anser det då för dyrt att adressändra en tidning för bara fyra veckor, och samtidigt vill man inte gärna att den skall "flagga" i brevlådan och markera att ingen finns hemma. Normalt finns någon hemma, och normalt kommer tidningen ut varje vecka.

I reklamskattehänseende saknar punktskattesektionens tolkning praktisk betydelse, därför att LIDINGÖ TIDNING har dagspresskaraktär och är berättigad till total återbetalning av reklamskatt, oavsett om den klassificerats som allmän nyhetstidning eller inte. Däremot skulle en omklassificering i mervärdeskattehänseende få uppenbara ekonomiska konsekvenser. Skulle den dessutom, vilket väl vore tänkbart, leda till att postverket såg sig föranlåtet att ändra sina regler på motsvarande sätt, skulle ytterligare kostnadsökningar uppkomma.

Huvudstadspress AB måste därför nu ta ställning till frågan, huruvida utgivning även under de fyra sommarveckorna måste ske från i år, med den fördyring och de olägenheter i övrigt som detta skulle innebära, enbart för att undgå en ännu större fördyring, för övrigt utan möjlighet till kompensation genom höjda abonnemangspriser.

Att en lokaltidning av LIDINGÖ TIDNINGs karaktär gör ett uppehåll i utgivningen under den tid då i så många andra avseenden "Sverige är stängt", är i och för sig inget onormalt. Om en tidning kommer ut under 47 till 48 av årets 52 veckor, är nog de flesta ense om att den "normalt kommer ut med ett nummer i veckan".

Sökandebolaget anhöll om svar i förhandsbeskedets form på följande frågor:

1) Är LIDINGÖ TIDNING med fortsatt utgivning med ett nummer per vecka utom under fyra sommarveckor och i enstaka fall vid helger fortfarande att anse som allmän nyhetstidning och därför undantagen från mervärdeskatt?

2) Skulle, om så icke anses vara fallet, utgivning av två dubbelnummer varannan vecka under den ifrågavarande fyraveckorsperioden föranleda en annan bedömning?

Den 19 mars 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden förklarar att, om Lidingö Tidning ges ut med ett nummer per vecka utom under fyra sommarveckor i följd och under någon vecka i samband med jul- och nyårshelg, tidningen skall anses som allmän nyhetstidning som undantas från skatteplikt enligt 8 § 5) lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Med hänsyn till vad nämnden nu förklarar fordras inget svar på den under punkt 2) i ansökningen framställda frågan.

I den mån ansökningen icke blivit besvarad genom vad nämnden ovan förklarar, finner nämnden förhandsbesked icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen härutinnan.

Ordföranden anförde till utvecklande av sin mening:

Enligt 8 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) undantages från skatteplikt bl a allmän nyhetstidning. Enligt anvisningarna till samma paragraf gäller nämnda undantag "sådan publikation av dagspresskaraktär som normalt utkommer med minst ett nummer per vecka".

Lidingö Tidning får till sin karaktär anses utgöra en allmän nyhetstidning av dagspresskaraktär. För att tidningen skall vara undantagen från skatteplikt fordras emellertid därutöver att den uppfyller det i anvisningarna till 8 § ställda kravet att tidningen skall normalt utkomma med minst ett nummer per vecka. Detta krav i fråga om utgivningsfrekvens har överförts till ML från den genom ML upphävda förordningen (1959:507) om allmän varuskatt.

Från förarbetena till denna förordning må refereras följande.

1952 års kommitté för indirekta skatter förordade att tidningar och tidskrifter skulle undantas från en allmän varuskatt (SOU 1957:13, sid 120 och 298). I propositionen (1959:162) med förslag till förordning om allmän varuskatt föreslog departementschefen (s 189) skatteplikt för tidningar och tidskrifter dock med undantag för bl a "allmänna nyhetstidningar eller vad som i dagligt tal brukar benämnas dagspressen". Därmed borde enligt departementschefen förstås "tidningar med nyhetsinnehåll som utkommer med i regel minst tre nummer per vecka". Lagförslaget utformades i enlighet härmed.

I motioner föranledda av propositionsförslaget framhölls, att den föreslagna gränsdragningen beträffande tidningar skulle leda till beskattning av en rad orts- och provinstitidningar med utpräglad dagspresskaraktär. Det hemställdes att från beskattning skulle undantagas "alla nyhetstidningar, inklusive sådana som utkommer med endast ett eller två nummer i veckan" (BeU 1959:60 s 102).

Från motionen i Första kammaren, 1959:580, och en samtidigt avgiven lika lydande motion, nr 693, i Andra kammaren må refereras följande:

Av det 40-tal "publikationer med nyhetsinnehåll" i vårt land som utkommer en eller två dagar i veckan, vilka enligt den föreliggande propositionen skulle beläggas med varuskatt, är de allra flesta organ för de i riksdagen representerade politiska partierna. Således företrädes exempelvis centerpartiet av inte mindre än 13 av dessa tidningar. En skattebeläggning som den nu föreslagna, vilken lämnar de flesta och de största tidningarna av olika politisk färg fria från skatt, och vilka avskiljts genom att en godtyckligt vald gräns

dragits endast med hänsyn till antalet utgivningsdagar, kan icke vara riktig. Den är diskriminerande för det eller de politiska partier, vilkas resurser i varje särskilt fall icke medger tätare utgivning, och den kan icke anses fullgod ur demokratiska synpunkter.

Finansministerns gränsdragning – att beteckna tidningar som utkommer minst tre dagar i veckan som "dagspress" eller "allmänna nyhetstidningar" och hänvisa de en eller två dagar i veckan utkommande tidningarna till annan kategori – torde icke heller ha stöd i det allmänna språkbruket. I den av AB Tidningsstatistik utgivna Svensk Annonstaxa skiljer man sedan många år tillbaka på Storstadspress, Landsortspress, Veckotidningar och tidskrifter samt Fackpress. I gruppen Landsortspress ingår det 40-tal tidningar, som vi här särskilt diskuterat, vilket visar att de av tidningspressens egna företrädare räknas såsom tillhörande vad som av finansministern betecknas som "dagspress".

Liknande synpunkter anföres av redaktör Frans Sewerin i nr 21 av Pressens Tidning: "Under beskattningen faller ett antal tidningar, vilka otvivelaktigt måste betraktas som nyhets- och informationsorgan. Vi har ett dussintal tidningar i landet, som utkommer 2 gånger i veckan och är att anse som nyhets- och informationsorgan för orten. Dessutom utkommer ett 30-tal 1-dagstidningar, som är lokala eller politiska informationsorgan ----".

Bevillningsutskottets majoritet avslög i sitt betänkande (1959:60) det vid propositionen fogade förslaget till förordning om allmän varuskatt. Riksdagen beslöt emellertid i enlighet med en socialdemokratisk reservation att med vissa ändringar antaga den föreslagna förordningen. I reservationen uttalades bl a följande:

Utskottet finner för sin del de i motionerna och skrivelserna anförda synpunkterna rörande beskattningen av vissa tidningar och tidskrifter värda beaktande. Beträffande allmänna nyhetstidningar torde det, enligt vad utskottet funnit, vara möjligt att utan större skattetekniska olägenheter ernå en sådan utvidgning av det skattefria området, som motionsvis förordats. Till sin karaktär skiljer sig nämligen de i allmänhet lokalt eller provinsialt betonade nyhetsorgan, det här är fråga om, väsentligen från den övriga veckopressen. På grund härav föreslår utskottet, att undantaget för allmänna nyhetstidningar utsträcker till sådana publikationer av dagspresskaraktär som utkommer med allenast ett eller två nummer i veckan. Utskottet har härvid utgått från att riksskattenämnden på grundval av nu antydda riktlinjer skall kunna meddela bindande förklaring om viss nyhetspublikation är skattepliktig eller ej.

Riksdagen beslöt att från allmän varuskatt undantaga sådana allmänna nyhetstidningar av dagspresskaraktär som normalt utkom med minst ett nummer varje vecka. Föreskriften har sedermera, som ovan nämnts, i sak

oförändrad överflyttats till ML.

Det är uppenbarligen vanskligt att tolka innebörden av riksdagens beslut vad gäller utgivningsfrekvens. Närmast till hands synes vara att med utgångspunkt från departementschefens betydligt mera restriktiva förslag hävda, att ett för semester gjort uppehåll i utgivningen skall föranleda att tidningen inte kan anses normalt utkomma med minst ett nummer varje vecka.

I enlighet härmed synes det uttalande motiverat, som från RSV gjorts för tolkning av reklamskattebestämmelserna.

Emellertid torde man komma till en annan uppfattning om man ser till de intressen motionärerna år 1959 ville skydda och som riksdagen genom sitt beslut ville ta hänsyn till. Med hänsyn till dessa intressen förefaller det troligast, att såväl motionärerna som riksdagen skulle ha ansett att även sådan allmän nyhetstidning av dagspresskaraktär, för vilken semesteruppehåll gjorts i utgivningen, omfattades av undantagsbestämmelsen.

I sammanhanget kan även nämnas, att i den av 1972 års pressutredning avgivna forskningsrapporten Svensk Press Presstödet och tidningskonkurrensen (SOU 1974:102, s 183 ff) bl a Lidingö Tidning anges utkomma med en utgivningsfrekvens med ett nummer per vecka. Samma uppgift ges även beträffande vissa andra tidningar, som enligt en i ärendet lämnad uppgift från Tidningsstatistik AB utkommer med endast 46–51 nummer per år.

Vidare kan nämnas att enligt uppgift i fråga om statligt presstödd tidningar med nu nämnd utgivningsfrekvens ansetts hänförliga till sådan dagstidning varom sägs i 13 § kungörelsen (1971:492) om statligt stöd till dagstidningar.

Bestämmelserna i förordningen om allmän varuskatt och i ML vad gäller föreliggande fråga har icke kommenterats i några anvisningar vare sig av dåvarande riksskattenämnden eller av RSV. Frågan har inte heller varit uppe till bedömning i något förhandsbeskedsärende.

De tidningar, som i likhet med Lidingö Tidning gjort uppehåll i utgivningen några veckor under året, synes samtliga av såväl vederbörande tidningsföretag som länsstyrelserna ha ansetts vara undantagna från skatteplikt.

På grund av vad sålunda anförts och med hänsyn även till den omständigheten att tidningen under cirka 15 år vid beskattningen till allmän varuskatt och mervärdeskatt ansetts vara undantagen från skatteplikt anser jag, att Lidingö Tidning vid tillämpning av ML bör betraktas som icke skattepliktig allmän nyhetstidning, även om uppehåll göres i utgivningen under högst fyra semesterveckor i följd under sommaren och under någon vecka vid jul–nyår.

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet, att förhandsbeskedet ändrades på sådant sätt att de i bolagets ansökan framställda frågorna besvarades nekande.

I dom den 22 oktober 1975 gjorde regeringsrätten ej ändring i riksskatteverkets förhandsbesked.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 1 1976 – Årg. 6

Mervärdeskattförfattningar

RSV Im
1976:1

Den 1 januari 1976

Tryckt den
4 februari 1976

RSV återger här lagen (1968:430) om mervärdeskatt i dess nu gällande lydelse (tidigare gällande lydelse återges med mindre stil efter varje ändrad paragraf), mervärdeskatteskungörelsen (1968:431) samt vissa anslutningsförfattningar.

De paragrafer i mervärdeskattelagen som ändrats sedan mervärdeskatten infördes har markerats med heldraget streck i marginalen.

Innehåll	sid
Paragrafförteckning till lagen om mervärdeskatt	2
Lagen om mervärdeskatt	3–44
Förteckning över ändringar i lagen om mervärdeskatt	45–49
Paragrafförteckning till mervärdeskatteskungörelsen	49
Mervärdeskatteskungörelsen	50–54
Förteckning över ändringar i mervärdeskatteskungörelsen	55
Förteckning över återgivna anslutningsförfattningar	56
Anslutningsförfattningar	57–66

i

RSV Im 1976:1

Paragrafförteckning till lagen om mervärdeskatt

1	§	Allmänna bestämmelser
2 – 6	§§	Skattskyldighet m m
7 – 12	§§	Skatteplikt
13 – 16	§§	Skattesats, beskattningsvärde m m
17 – 18	§§	Avdragsrätt
19 – 21	§§	Registrering
22 – 24	§§	Deklarationsskyldighet m m
25 – 29	§§	Skattekontroll
30 – 37	§§	Fastställelse av skatt
38 – 41	§§	Efterbeskattning
42 – 44	§§	Inbetalning av skatt
45 – 46	§§	Anstånd med betalning av skatt
47 – 48a	§§	Indrivning av skatt m m
49	§	Återbetalning av skatt
50	§	Allmänt ombud
51 – 57	§§	Besvär
58 – 60	§§	Införsel
61 – 64	§§	Riksskatteverket
64a – 64h	§§	Särskilda avgifter
65 – 69	§§	Straff och viten
70 – 78	§§	Särskilda bestämmelser
		Ikraftträdandebestämmelser

Lag om mervärdeskatt

Intill den 1 jan 1975 *Kungl Maj:ts förordning om mervärdeskatt*.

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer.

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885
SFS 1968:430
6 juni 1968
Prop 1968:100
BeU 45

1 §

Mervärdeskatt erlägges enligt bestämmelserna i denna lag till staten vid omsättning inom landet och vid införsel samt, när regeringen förordnar därom, vid utförsel.

Anvisningar till 1 §

Vad som enligt denna lag förstås med omsättning anges i punkt 2 av anvisningarna till 2 §.

Mervärdeskatt utgår icke vid export om regeringen ej särskilt förordnat att skatt skall erläggas. Se vidare punkt 4 av anvisningarna till 2 §.

Skattskyldighet m m**2 §**

Skattskyldig är den som inom landet i yrkesmässig verksamhet omsätter

1) skattepliktig vara, byggnad eller tjänst,

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som anges i 10 § första stycket och avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning.

Fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

Skattskyldig är vidare den som i yrkesmässig verksamhet omsätter sådan vara eller tjänst som anges i första stycket genom utförsel (export).

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Regeringen kan efter ansökan förordna om skattskyldighet tills vidare för omsättning av annan tjänst än sådan som anges i 10 § första stycket eller 11 §.

Fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

När särskilda skäl föreligger, kan länsstyrelsen besluta att den som påbörjat verksamhet tills vidare skall vara skattskyldig redan innan skattskyldighet enligt första eller andra stycket föreligger.

Om skatt vid införsel föreskrives i 58 och 59 §§.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

Intill den 1 jan 1974 hade 2 § femte stycket följande lydelse:

Om skatt vid införsel föreskrives i 58–60 §§.

Intill den 22 nov 1972 hade 2 § första stycket 2) och tredje stycket följande lydelse:

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som anges i 10 § och avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Konungen kan efter ansökan förordna om skattskyldighet tills vidare för omsättning av annan tjänst än sådan som anges i 10 och 11 §§.

Intill den 1 juli 1970 hade 2 § första stycket 2) och andra stycket följande lydelse:

RSV Im 1976:1

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för skattepliktig vara eller tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning. Skattskyldig är vidare den som i yrkesmässig verksamhet omsätter vara eller tjänst genom utförelse.

Anvisningar till 2 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

1. Verksamhet anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370). Som yrkesmässig verksamhet räknas även realisation av levande och döda inventarier i jordbruksfastighet, även om intäkten därav icke är skattepliktig enligt kommunalskattelagen. Som yrkesmässig räknas även annan verksamhet i vilken varor eller tjänster omsättes under rörelseliknande former.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Försäljning av inventarier, material, avfallsprodukter eller liknande varor i verksamhet som icke medför skattskyldighet anses som yrkesmässig endast om den sker under butiksmässiga former. Utan hinder härav anses alltid som yrkesmässig försäkringsföretags omsättning av vara som övertagits i samband med skadereglering, finansieringsföretags omsättning av vara som enligt köpeavtal återtagits av företaget samt omsättning av fartyg eller luftfartyg som utgör anläggningstillgång och varit undantaget från skatteplikt vid förvärvet eller införelsen.

Utgivning av program eller katalog för verksamhet som ej medför skattskyldighet anses icke som yrkesmässig.

Utländsk företagare anses bedriva yrkesmässig verksamhet här i landet även när han omsätter varor som han lagt i lager eller förvärvat inom eller infört till landet för leverans efter montering, installation eller annan tjänst eller inom landet tillhandahåller byggnadsentreprenad eller annan tjänst.

Föreligger skattskyldighet för utländsk företagare, som icke är bosatt eller icke stadigvarande vistas här i landet eller, om fråga är om juridisk person, icke har fast driftställe här i landet, skall företagaren företräddas av en av länsstyrelsen godkänd representant. Sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av skatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Länsstyrelsen kan kräva, att säkerhet skall ställas för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Verksamhet som staten eller kommun bedriver för att uteslutande tillgodose eget behov räknas som yrkesmässig endast när den drives i bolagsform eller liknande. Detta gäller även vid ekonomiskt samgående mellan staten och kommun eller mellan kommuner för verksamhet som avser visst gemensamt ändamål. Med kommun förstås även landstingskommun.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Bedriver staten, kommun eller kommuner var för sig eller gemensamt verksamhet som icke uteslutande tillgodoser egna behov, räknas verksamheten, när den ej drives i bolagsform eller liknande, som yrkesmässig till den del den avser annat än egna behov. Som yrkesmässig verksamhet

anses alltid statens järnvägars befordran av varor, postverkets befordran av varor i diligensrörelsen samt postverkets befordran av postpaket och gruppkursband. Som yrkesmässig verksamhet anses vidare alltid kommuns omsättning av vara som avses i 8 § 4, transport i samband med renhållning eller omhändertagande och förstöring av vara.

RSV Im 1976:1

Om särskilda skäl föreligger kan regeringen förordna att statlig verksamhet, som avser eget behov och som ej enligt andra eller tredje stycket¹ är att anse som yrkesmässig, tills vidare skall anses utgöra yrkesmässig verksamhet.

Nytt stadgande
fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

2. Med omsättning av vara, byggnad eller tjänst förstås enligt denna lag att vara eller byggnad säljes och att tjänst utföres eller förmedlas (tillhandahålles) mot vederlag. Med försäljning likställes byte.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Med omsättning förstås vidare uttag av vara ur verksamhet för annat ändamål än för försäljning, när rätt till avdrag för ingående skatt föreligger enligt 17 §. Som omsättning anses i enlighet härmed uttag av vara för den skattskyldiges eller hans anställdas personliga bruk. Utför den som bedriver byggnadsrörelse reparations-, underhålls- eller förbättringsarbete på egen fastighet, som icke användes i rörelsen och ej heller utgör lagertillgång i denna, anses uttag av byggnadsmaterial och annat material för arbetet som omsättning. Omsättning föreligger även när den som bedriver handel med begagnade personbilar eller begagnade motorcyklar i förening med verkstadsrörelse uttager vara ur verkstadsrörelsen för att tillföras begagnad personbil eller begagnad motorcykel som utgör omsättningsvara i handeln med begagnade sådana fordon.

Uttag av byggnad anses som omsättning när uttaget sker ur byggnadsrörelse. Andra stycket äger därvid motsvarande tillämpning. Byggnad anses som uttagen även om den behålles av den som driver byggnadsrörelsen utan att användas för stadigvarande bruk i denna.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Som omsättning anses icke uttag av maskin eller annan skattepliktig vara med undantag av skattepliktig personbil eller motorcykel från lager av omsättningsvaror för användning som anläggningstillgång eller material i den skattskyldiges skattepliktiga verksamhet.

Som omsättning anses icke heller skadevållandes avhjälpande av skada. Ersättning som erhålles för annat omhändertagande än sådant som avses i 11 § 3 anses icke som omsättning för mottagaren.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Med personbil förstås enligt denna lag även med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram.

3. Den som i egenskap av ombud i eget namn förmedlar vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket är skattskyldig om han uppbär likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Vid försäljning på auktion av vara som utgör omsättningstillgång eller annan anläggningstillgång än byggnad i yrkesmässig verksamhet är den skattskyldig, för vars räkning försäljningen sker. Sker auktionsförsäljning av företag, som bildats av producenter för avsättning av deras produktion eller som tillkommit för sådant syfte, är auktionsföretaget att anse som

¹ Bör läsas "sjätte eller sjunde stycket".

RSV Im 1976:1

skattskyldig återförsäljare. Detta gäller exempelvis auktionsföretag, som förmedlar avsättning av grönsaker, blommor m m för odlares räkning och av fiskares fångst. I sådant fall föreligger skattskyldighet både för auktionsföretaget och för den, vars varor säljes på auktionen. I andra fall av försäljning på auktion för annans räkning föreligger icke skattskyldighet för auktionsförrättare.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Vid försäljning på exekutiv auktion föreligger icke skattskyldighet för den som ombesörjer försäljningen.

Fr o m 1 juli 1975
SFS 1974:986

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Motsvarande gäller i fråga om leverans av vara för försäljning i exportbutik och leverans av vara i frihamn, om varan ej är avsedd att användas i frihamnen. Som export räknas även varuförsäljning inom landet, när direkt utförsel av varan för köparens räkning skall ombesörjas av speditör eller fraktförare som anlitas av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller i fråga om varuförsäljning inom landet till utländsk företagare som hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet. Som export anses även omsättning av personbil eller motorcykel som vid leveransen är införd i exportvagnsförteckning. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export. Även reparation och leverans av vara anses som export när tillhandahållandet sker åt utländsk företagare, som ej är skattskyldig, inom ramen för garantiåtagande som gjorts av denne. Förmedling av vara anses som export när tjänsten tillhandahålles utländsk uppdragsgivare som ej är skattskyldig.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928 och
SFS 1973:985

Intill den 1 juli 1975 hade punkt 4 i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Motsvarande gäller i fråga om leverans av vara för försäljning i exportbutik och leverans av vara i frihamn, om varan ej är avsedd att användas i frihamnen. Som export räknas även varuförsäljning inom landet, när direkt utförsel av varan för köparens räkning skall ombesörjas av speditör eller fraktförare som anlitas av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller i fråga om varuförsäljning inom landet till utländsk företagare som hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export. Även reparation och leverans av vara anses som export när tillhandahållandet sker åt utländsk företagare, som ej är skattskyldig, inom ramen för garantiåtagande som gjorts av denne. Förmedling av vara anses som export när tjänsten tillhandahålles utländsk uppdragsgivare som ej är skattskyldig.

Intill den 1 jan 1974 hade punkt 1. första och sjunde (tidigare tredje) styckena, punkt 2. sista stycket (utgått fr o m 1 jan 1974), punkt 3. första stycket och punkt 4. i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

1. Verksamhet anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370). Som yrkesmässig verksamhet räknas även realisation av levande och döda inventarier i jordbruksfastighet, även om intäkten därav icke är skattepliktig enligt kommunalskattelagen. Som yrkesmässig räknas vidare verksamhet som innefattar icke enbart enstaka försäljning eller uttag av vara eller

tillhandahållande av tjänst, även om verksamheten icke medför skattskyldighet enligt kommunalskattelagen.

Bedriver staten, kommun eller kommuner var för sig eller gemensamt verksamhet som icke uteslutande tillgodoser egna behov, räknas verksamheten, när den ej drives i bolagsform eller liknande, som yrkesmässig till den del den avser annat än egna behov. Som yrkesmässig verksamhet anses alltid statens järnvägars befordran av varor, postverkets befordran av varor i diligensrörelsen samt postverkets befordran av postpaket och gruppkursband.

Med motorcykel förstås icke moped.

3. Den som i egenskap av ombud förmedlar vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket är skattskyldig om han uppbar likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Som export räknas även varuförsäljning inom landet, när direkt utförsel av varan för köparens räkning skall ombesörjas av speditör eller fraktförare som anlitats av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller i fråga om varuförsäljning inom landet till utländsk företagare som hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export.

Intill den 1 juli 1970 hade punkt 3. första stycket och punkt 4. i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

3. Den som i egenskap av ombud förmedlar skattepliktig vara eller tjänst är skattskyldig om han uppbar likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export.

Intill den 1 maj 1969 hade punkt 2. andra och fjärde styckena i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

Med omsättning förstås uttag av vara ur verksamhet för annat ändamål än för försäljning, när rätt till avdrag för ingående skatt föreligger enligt 17 §. Som omsättning anses i enlighet härmed uttag av vara för den skattskyldiges eller hans anställdas personliga bruk. Utför den som bedriver byggnadsrörelse reparations-, underhålls- eller förbättringsarbete på egen fastighet, som icke användes i rörelsen och ej heller utgör lagertillgång i denna, anses uttag av byggnadsmaterial och annat material för arbetet som omsättning. Omsättning föreligger även när den som bedriver handel med begagnade personbilar i förening med verkstadsrörelse uttager vara ur verkstadsrörelsen för att tillföras begagnad personbil som utgör omsättningsvara i handeln med begagnade personbilar.

Som omsättning anses icke uttag av maskin eller annan skattepliktig vara med undantag av skattepliktig personbil från lager av omsättningsvaror för användning som anläggningstillgång eller material i den skattskyldiges skattepliktiga verksamhet.

3 §

Delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. Efter ansökan av samtliga delägare kan länsstyrelsen besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall anses som skattskyldig för bolagets eller rederiets hela skattepliktiga verksamhet.

I fråga om kommanditbolag och annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. Har skattskyldig avlidit är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs är konkursboet skattskyldigt.

RSV Im 1976:1

Nytt stadgande
fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

RSV Im 1976:1

Den som övertager skattskyldigs verksamhet eller del av sådan verksamhet är skattskyldig för affärshändelser som inträffar efter övertagandet, i den mån skattskyldighet ej inträtt för den tidigare ägaren.

4 §

Skattskyldighet inträder när vederlag inflyter kontant eller i form av varor eller på annat sätt kommer den skattskyldige till godo och när uttag sker.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Länsstyrelsen kan efter ansökan besluta att skattskyldig vid redovisning för mervärdeskatt skall inräkna uppkomna fordringar i omsättningen.

5 §

Redovisning för mervärdeskatt sker löpande för bestämda tidsperioder (redovisningsperioder). Redovisning skall ske för varje verksamhet för sig. Driver någon flera verksamheter kan länsstyrelsen besluta att samtliga verksamheter tills vidare skall anses som en verksamhet i redovisningshänseende.

Med utgående skatt förstås sådan skatt som belöper på skattepliktig omsättning i skattskyldigs verksamhet. Med ingående skatt förstås sådan skatt som belöper på förvärv eller införsel för verksamhet.

Anvisningar till 5 §

Med verksamhet förstås förvärvskälla enligt kommunalskattelagen.

6 §

Redovisningsskyldighet föreligger icke för kalenderår under vilket den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor eller, i fråga om kalenderår under vilket skattepliktig verksamhet påbörjats eller upphört, ett häremot svarande belopp för den tid verksamheten bedrivits. För verksamhet som upphört under samma kalenderår som den påbörjats eller nästföljande kalenderår föreligger icke redovisningsskyldighet om den skattepliktiga omsättningen ej överstiger 10 000 kronor under den tid verksamheten bedrivits.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen medge att skattskyldig tills vidare skall vara redovisningsskyldig, trots att den skattepliktiga omsättningen är av den mindre omfattning som sägs i första stycket. Sådant medgivande gäller tills vidare, dock minst till utgången av kalenderåret närmast efter det då redovisningsskyldighet inträtt.

In till den 1 jan 1974 hade 6 § följande lydelse:

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Redovisningsskyldighet föreligger icke för kalenderår under vilket den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor eller, i fråga om kalenderår under vilket skattepliktig verksamhet påbörjats eller upphört, ett häremot svarande belopp för den tid verksamheten bedrivits. För verksamhet som upphört under samma kalenderår som den påbörjats eller nästföljande kalenderår föreligger icke redovisningsskyldighet om den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor under den tid verksamheten bedrivits. Redovisningsskyldighet föreligger dock alltid vid omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket.

När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen medge att skattskyldig tills vidare

skall vara redovisningsskyldig, trots att hans verksamhet är av den mindre omfattning som sägs i första stycket.

Intill den 1 juli 1970 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Redovisningsskyldighet föreligger icke, så länge det kan antagas att den skattepliktiga omsättningen under närmast följande tolv månadersperiod ej kommer att överstiga 10 000 kronor. Redovisningsskyldighet föreligger dock alltid vid omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket.

Anvisningar till 6 §

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi bestämmes av bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning. Motsvarande gäller vid samäganderätt.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avvecklas verksamhet, för vilken redovisningsskyldighet föreligger, skall redovisning av skatt fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade första stycket i anvisningarna till 6 § följande lydelse:

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi bestämmes av bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning.

Skatteplikt

7 §

Vara är skattepliktig om ej annat följer av 8 §.

Med vara förstås enligt denna lag materiellt ting som icke är fastighet samt gas, värme och elektrisk kraft. Som fastighet anses även byggnad, ledning, stängsel eller liknande anläggning som för stadigvarande bruk anbragts i eller ovan jord och som tillhör annan än ägaren till jorden. Som fastighet anses däremot icke egendom som avses i 2 kap. 3 § jordabalken (industritillbehör). Som fastighet anses icke heller annan maskin, utrustning eller särskild inredning än industritillbehör, om den tillförts sådan byggnad eller del av byggnad, som är inrättad för annat än bostadsändamål och om den anskaffats för att direkt nyttjas i särskild verksamhet som bedrivs på fastigheten. Sådan utrustning för vatten, avlopp, sanitet, värme, elektricitet eller liknande varmed byggnad för bostadsändamål normalt förses anses dock som fastighet om utrustningen enligt 2 kap. 2 § jordabalken hör till byggnad.

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

Växande skog, odling och annan växtlighet anses som vara vid omsättning utan samband med avyttring av marken.

Med vara likställes vidare rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att taga jord, sten eller annan naturprodukt, rätt till jakt, fiske eller bete och reproduktionsrätt eller annan rätt till fotografisk bild. Även visningsrätt eller annan rätt till kinematografisk film som avser reklam eller information likställes med vara.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1975 hade 7 § andra stycket följande lydelse:

Med vara förstås enligt denna förordning materiellt ting som icke utgör mark eller byggnad. Gas, värme och elektrisk kraft anses som vara.

RSV Im 1976:1

Intill den 1 jan 1974 hade 7 § fjärde stycket följande lydelse:

Som vara anses vidare avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att taga jord, sten eller annan naturprodukt, rätt till jakt, fiske eller bete, rätt till fotografisk bild eller till sådan kinematografisk film som avser reklam, information eller undervisning.

Anvisningar till 7 §

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

Egendom av sådant slag som avses i 2 kap. 2 § jordabalken och som enligt denna lag anses som fastighet räknas som fastighet även om byggnaden tillhör annan än ägaren till jorden eller om den tillförts byggnad av annan än byggnadens ägare.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Aktie, obligation, biljett, lottsedel, presentkort och annan jämförlig handling anses som vara endast när handlingen omsättes eller införes som trycksak. Sedel och mynt anses som vara när fråga uppenbarligen är om samlarobjekt.

Intill den 1 jan 1975 hade första och andra stycket (andra stycket utgått fr o m 1 jan 1975) i anvisningarna till 7 § följande lydelse:

Fastighet enligt 4 § kommunalskattelagen utgör icke vara. Vara som inmonterats i fastighet räknas som tillbehör till fastigheten. Inmonteringen anses som arbetsprestation avseende fastighet. Detta gäller oavsett om arbetet utförs åt fastighetens ägare eller annan, exempelvis hyresgäst.

Fast maskin och annat inventarium som hör till byggnad och som enligt punkt 5 av anvisningarna till 10 § kommunalskattelagen åsättes särskilt maskinvärde (s k fast maskin) anses alltid som vara enligt denna förordning. Å andra sidan räknas alltid ledning för överföring av elektrisk kraft, värme, gas, vatten eller annan produkt, för teleförbindelse eller för jämförligt ändamål som fastighet när ledningen icke ingår i fast maskin, som är att anse som vara, eller i annat inventarium. Som fastighet anses även exempelvis linbana för person- eller godsbefordran.

Intill den 1 jan 1974 hade tredje stycket (numera andra) i anvisningarna till 7 § följande lydelse:

Aktie, obligation, biljett, lottsedel, presentkort och annan jämförlig handling anses som vara endast när handlingen omsättes eller införes som trycksak. Frimärke, sedel och mynt anses som vara när fråga uppenbarligen är om samlarobjekt.

8 §

Från skatteplikt undantages

Fr o m 1 jan 1976
SFS 1974:888
Ikraftträdande
SFS 1975:923

1) skepp för yrkesmässig sjöfart, fartyg för yrkesmässigt fiske eller för bogsering, bärgning eller livräddning, luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran samt del, tillbehör och utrustning till sådant fartyg eller luftfartyg, när varan säljes eller uthyres till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar detta enligt avtal med ägaren eller när varan införes till landet för ägarens eller nyttjanderätts-havarens räkning,

2) krigsmateriel som är underkastad utförsel förbud och del till sådan krigsmateriel, när varan säljes till staten för militärt bruk eller för detta ändamål införes till landet för statens räkning,

3) läkemedel som utlämnas enligt recept eller säljes till sjukhus eller införes till landet i anslutning till sådan utlämning eller försäljning,

RSV Im 1976:1

4) elektrisk kraft, värme samt gas och annat bränsle för uppvärmning eller energialstring, dock icke ved, torv, T-sprit eller annan fotogen än flygfotogen och fotogen för drift av snabbgående dieselmotor,	Fr o m 1 juli 1971 SFS 1971:254
5) allmän nyhetstidning,	
6) periodiskt medlemsblad eller periodisk personaltidning, när varan tillhandahålles utan vederlag eller till utgivaren, medlem eller anställd eller införes till landet under motsvarande förutsättningar, annan periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, miljövårdande, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda handikappade eller arbetshindrade medlemmar samt utländsk periodisk publikation av annat slag när prenumeration på sådan publikation förmedlas mellan prenumerant och utländsk utgivare eller när sådan publikation inkommer direkt till prenumerant,	Fr o m 1 jan 1975 SFS 1974:885
8) konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03 och som äges av upphovsmannen eller dennes dödsbo,	Fr o m 1 jan 1974 SFS 1973:928
9) vatten från vattenverk,	
10) varulager, inventarium och annan tillgång som tillhör verksamhet, när överlåtelse sker i samband med överlåtelse av verksamheten eller del därav, fusion eller liknande förfarande,	
11) begagnad personbil och begagnad motorcykel, när sådant fordon omsättes inom landet,	Fr o m 1 maj 1969 SFS 1969:70
12) tullfri trycksak och framkallad eller enbart exponerad mikrofilm, när varan införes till landet som gåva eller annars utan vederlag, samt rusdryck, tobaksvara, cigarettpapper och cigaretthylsa vid införelse till landet i den ordning som avses i 12 § 4 mom h) rusdrycksförsäljningsförordningen (1954:521) eller 1 § andra stycket förordningen (1961:394) om tobaksskatt,	Fr o m 1 juli 1971 SFS 1971:254
13) frimärke, dock icke vid omsättning eller införelse i särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning,	Nytt stadgande fr o m 1 jan 1974 SFS 1973:928
14) dentalteknisk produkt, när den tillhandahålles tandläkare, dentaltekniker eller den för vilken produkten är avsedd.	
<i>Intill den 1 jan 1976 hade 8 § 1) följande lydelse:</i>	
1) fartyg för yrkesmässigt fiske, bogserbåt, livräddningskryssare, annat fartyg för yrkesmässig person- eller godsbeordran med nettodräktighet av minst 20 register-ton, luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbeordran samt del, tillbehör och utrustning till sådant fartyg eller luftfartyg, när varan säljes eller uthyres till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar detta enligt avtal med ägaren eller när varan införes till landet för ägarens eller nyttjanderättshavarens räkning,	Fr o m 1 jan 1974 SFS 1973:928
<i>Intill den 1 jan 1975 hade 8 § 6) följande lydelse:</i>	
6) periodiskt medlemsblad eller periodisk personaltidning, när varan tillhandahålles utan vederlag eller till utgivaren, medlem eller anställd eller införes till landet under motsvarande förutsättningar, annan periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda vanföra eller arbetshindrade medlemmar samt utländsk periodisk publikation av annat slag när prenumeration på sådan publikation förmedlas mellan prenumerant och utländsk utgivare eller när sådan publikation inkommer direkt till prenumerant,	Fr o m 1 jan 1974 SFS 1973:928

RSV Im 1976:1

Intill den 1 jan 1974 hade 8 § 1), 6), 7) (utgått fr o m 1 jan 1974) och 8) följande lydelse:

1) fartyg för yrkesmässigt fiske, bogserbåt, livräddningskryssare, annat fartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran med nettodräktighet av minst 20 register-ton, luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran samt del, tillbehör och utrustning till sådant fartyg eller luftfartyg, när varan säljes till fartygets eller luftfartygets ägare eller införes till landet för dennes räkning,

6) medlemsblad, periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda vanföra eller arbetshindrade medlemmar samt utländsk periodisk publikation av annat slag, när prenumeration på sådan publikation förmedlas mellan prenumerant och utländsk utgivare eller när sådan publikation inkommer direkt till prenumerant,

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

7) personaltidning, program och katalog, när varan tillhandahålles utgivare som icke är skattskyldig och när varan säljes eller utlämnas av sådan utgivare eller införes till landet för sådan utgivares räkning,

8) konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03, när konstverket säljes av upphovsmannen på annat sätt än butiksmässigt eller i samband med utställning och när det uttages eller införes till landet av honom eller för hans räkning,

Intill den 1 juli 1971 hade 8 § 4) och 12) följande lydelse:

4) elektrisk kraft, värme samt gas, flygfotogen och annat bränsle för uppvärmning eller energialstring dock icke ved, torv, T-sprit eller annan fotogen än flygfotogen,

12) tullfri trycksak och framkallad eller enbart exponerad mikrofilm, när varan införes till landet som gåva eller annars utan vederlag, samt spritdryck, vin, tobaksvara, cigarettpapper och cigaretthylsa vid införsel till landet i den ordning som avses i 12 § 4 mom h) rusedrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521) eller 1 § andra stycket förordningen den 16 juni 1961 (nr 394) om tobaksskatt.

Intill den 1 juli 1970 hade 8 § 7) följande lydelse:

7) personaltidning, program och katalog, när varan säljes eller utlämnas av utgivare som icke är skattskyldig för annan verksamhet eller införes till landet för sådan utgivares räkning,

Intill den 1 maj 1969 hade 8 § 11) följande lydelse:

11) begagnad personbil, när sådan bil omsättes inom landet,

Anvisningar till 8 §

Fr o m 1 jan 1976
SFS 1974:888
Ikraftträdande
SFS 1975:923

Som yrkesmässig sjöfart anses även transport med skepp av eget gods. Undantaget för skepp gäller icke sådan farkost, för vilken förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Flodspruta, pontonkran, flytdocka och annan till tulltaxenummer 89.03 hänförlig farkost än bärgningsfartyg utgör skattepliktig vara.

Undantaget för fartyg för yrkesmässigt fiske gäller alla fartyg, som säljes eller införes för att användas vid sådant fiske, oavsett om fartyget är särskilt anordnat för detta ändamål.

Fr o m 1 jan 1976
SFS 1974:888
Ikraftträdande
SFS 1975:923

Undantaget för fartyg för livräddning, gäller endast sådant fartyg som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne.

Undantaget för gas och annat bränsle gäller icke vara, som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksva-
vara.

Undantaget för allmän nyhetstidning gäller sådan publikation av dagspresskaraktär som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka.

Undantaget för periodisk publikation under 6 gäller svenskt och utländskt alster av angivet slag, som enligt utgivningsplan utkommer med normalt minst fyra nummer om året. Till sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för idrottsligt ändamål hänföres endast sammanslutning som är ansluten till Sveriges riksidsrottsförbund eller Svenska korporationsidsrottsförbundet eller är representerad inom Sveriges olympiska kommitté. Som försvarsfrämjande sammanslutning räknas endast sammanslutning som anges i 1 § punkt 1 kungörelsen den 11 december 1953 (nr 737) angående frivillig försvarsverksamhet¹ eller som har till uppgift att stödja hemvärnets verksamhet.

Fordon under 11 anses som begagnat endast om det tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet. Har ny personbil eller ny motorcykel anskaffats för yrkesmässig uthyrning anses fordonet icke som begagnat när det säljes eller uttages av uthyraren.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1976 hade första och tredje styckena i anvisningarna till 8 § följande lydelse:

Undantaget för fartyg gäller icke sådan farkost, för vilken förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Flodspruta, pontonkran, flytdocka och annan till tulltaxenummer 89.03 hänförlig farkost utgör skattepliktig vara.

Undantaget för livräddningskryssare gäller endast sådant fartyg, som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne. Som yrkesmässig godsbefordran anses även transport med fartyg av eget gods.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade tredje, sjunde (utgått fr o m 1 jan 1974) och åttonde (numera sjunde) styckena i anvisningarna till 8 § följande lydelse:

Undantaget för livräddningskryssare gäller endast sådant fartyg, som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne.

Butiksmässig försäljning enligt 8 föreligger, när upphovsmannen säljer egna konstverk i lokal som stadigvarande användes för försäljning och som är skild från hans bostad eller ateljé. Försäljning i samband med utställning enligt 8 är icke skattepliktig, när upphovsmannen själv anordnar utställningen och själv uppbär betalningen av köpare.

Med personbil under 11 avses även med skåp-, stationsvagns- eller personbilskaroseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram. Med motorcykel avses icke moped. Fordonet anses som begagnat endast om det tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet. Har ny personbil eller ny motorcykel anskaffats för yrkesmässig uthyrning anses fordonet icke som begagnat när det säljes eller uttages av uthyraren.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Intill den 1 maj 1969 hade åttonde stycket (numera sjunde) i anvisningarna till 8 § följande lydelse:

Med begagnad personbil under 11 förstås sådan personbil och sådan med skåp-, stationsvagns- eller personbilskaroseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram, som tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet.

¹ SFS 1953:737 upphörde att gälla den 1 juli 1970. Numera gäller SFS 1970:301.

RSV Im 1976:1

9 §

Byggnad är skattepliktig, när den utgör lagertillgång i byggnadsrörelse.

Anvisningar till 9 §

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Omsättning av mark är skattefri. Omsättes mark som utgör lagertillgång i byggnadsrörelse och som i sådan rörelse tillförts värde genom skattepliktig tjänst, skall dock värde som därigenom tillförts marken anses som omsättning av skattepliktig tjänst.

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 9 § följande lydelse:

Omsättning av mark är skattefri.

10 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Tjänst är skattepliktig, om ej annat följer av 11 §, när tjänsten avser

1) skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, uthyrning, servering, formgivning, förmedling, lagring, montering, reparation, kontroll, analys, underhåll, ändring, rengöring eller omhändertagande och förstöring,

2) mark och innefattar undersökning, planering, jordbearbetning, jordförbättring, schaktning, sprängning, borrhning, dränering, utfyllning eller ytbeläggning,

3) växande skog, odling eller annan växtlighet och innefattar röjning, sådd, plantering, uppskattning, märkning, gödsling, beskärning, gallring, skörd, avverkning eller växtskydd,

4) byggnad, annan anläggning som utgör fastighet enligt denna lag, stängsel eller dylikt och innefattar uppförande, anläggande, rivning, reparation, ändring eller underhåll,

5) projektering, ritning, konstruktion eller därmed jämförlig tjänst beträffande mark, byggnad eller annan anläggning som utgör fastighet enligt denna lag,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

6) transport som ej utgör personbefordran eller förmedling av sådan transport,

7) rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

8) automatisk databehandling,

9) reklam eller annonsering,

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

10) upplåtelse av rättighet som avses i 7 § fjärde stycket.

Nytt stadgande
fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

Skatteplikt föreligger också, i den mån regeringen förordnar därom för tjänst som omfattas av förordnande enligt 2 § tredje stycket.

Intill den 1 jan 1974 hade 10 § 1), 6), och 8) följande lydelse:

1) skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, uthyrning, servering, formgivning, montering, reparation, kontroll, analys, underhåll, ändring eller rengöring,

- 6) transport av vara eller förmedling av sådan tjänst,
8) automatisk databehandling eller skrivbyråverksamhet,

RSV Im 1976:1

Anvisningar till 10 §

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil eller begagnad motorcykel. Skatteplikt föreligger ej heller för lagring av vara åt annan än skattskyldig eller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Med tillverkning på beställning avses förfärdigande av vara av material som huvudsakligen tillhandahålles av beställaren.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Som skattepliktig uthyrning anses icke tillhandahållande av mätare, apparat eller dyligt vid abonnemang på gas, vatten, värme, elektrisk kraft, teletjänst eller liknande.

Med servering förstås tillhandahållandet av mat, dryck eller annan serveringsvara för förtäring på stället inom därför iordningställd lokal eller plats.

Förmedling under 1 är skattepliktig endast när det sker av den som är handelsagent enligt lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Som skattepliktig anses icke rengöring av möbler och annan lös egendom i samband med rengöring av bostäder och andra lokaler.

Med omhändertagande och förstöring avses även omhändertagande av sopor och avfall.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Till skattepliktig tjänst under 5 hänföres även tjänst som avser inredning av byggnad eller anläggning.

Tjänst som innebär bärgning räknas som transporttjänst.

Med annonsering avses ackquisition och utformning av annons samt införande av annons, dvs upplåtelse av annonsutrymme i tidning eller annan publikation eller i skiljustidning.

Intill den 1 jan 1974 hade första stycket i anvisningarna till 10 § följande lydelse:

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil eller begagnad motorcykel. Skatteplikt föreligger ej heller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Intill den 1 maj 1969 hade första stycket i anvisningarna till 10 § följande lydelse:

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil. Skatteplikt föreligger ej heller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

11 §

Från skatteplikt undantages

1) tjänst enligt 10 § 1 som avser vara, vilken införes till landet endast för tjänsteprestationen i fråga för att därefter utföras ur landet av den som ombesörjt prestationen,

2) postbefordran av annat än postpaket och grupporsband samt resgodsbefordran,

RSV Im 1976:1

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

3) transport av vara till eller från utlandet, transport i samband med renhållning samt transport eller annan skattepliktig tjänst inom landet som avser importvara eller exportvara och som speditör eller fraktförare tillhandahåller utländsk uppdragsgivare i samband med införseln eller utförseln; omhändertagande och förstöring av vara; kontroll, analys eller lagring av vara för utländsk uppdragsgivares räkning,

4) bärgning av fartyg eller luftfartyg som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 1 och transport i anslutning till sådan bärgning,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

5) införing eller ackquisition av annons i tryckalster av sådant slag som anges i 8 § 6 samt annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning med avseende på vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

6) visning av kinematografisk film,

7) obligatorisk kontrollbesiktning av fordon och obligatorisk besiktning av kilometerräknarapparatur hos Aktiebolaget Svensk bilprovning, 8) tjänst som tillhandahålles av veterinär,

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

9) kontroll eller analys av prov som tagits som ett led i läkarundersökning eller sjukvård.

Intill den 1 jan 1974 hade 11 § 3), 5) och 7) följande lydelse:

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

3) transport av vara till eller från utlandet, transport i samband med renhållning samt transport eller annan skattepliktig tjänst inom landet som avser importvara eller exportvara och som speditör eller fraktförare tillhandahåller utländsk uppdragsgivare i samband med införseln eller utförseln,

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

5) införing av annons i tryckalster som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7 samt annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning med avseende på vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket,

7) obligatorisk kontrollbesiktning hos Aktiebolaget Svensk bilprovning.

Intill den 1 juli 1970 hade 11 § 3) och 5) följande lydelse:

3) transport av vara till eller från utlandet eller transport i samband med renhållning,

5) införing av annons i tryckalster som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7 samt annonsering eller annan reklam för skattepliktig vara eller tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning,

Anvisningar till 11 §

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Med resgodsbefordran avses även transport av personbil eller motorcykel med fartyg i inrikes trafik, när transporten utföres i samband med befordran av fordonets förare med samma transportmedel.

Undantaget under 3 för transporter till eller från utlandet gäller direkta sådana transporter. Sker särskild transport av export- eller importgods helt inom landet, föreligger skattepliktig transporttjänst.

Med transport i samband med renhållning förstås även bortforsling av sopor, avfall eller liknande från fastighet enligt avtal som icke endast gäller tillfälligt transportuppdrag.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Undantaget under 3 för tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning gäller endast när tjänsten har avseende på verksamhet som uppdragsgivaren bedriver och som skulle ha medfört skattskyldighet till mervärdeskatt, om den bedrivits här i landet.

12 §

RSV Im 1976:1

Regeringen kan förordna om ytterligare undantag från skatteplikt.

Skattesats, beskattningsvärde m m

13 §

Skatten utgår med 15 procent av beskattningsvärdet.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:166

Intill den 1 jan 1971 hade 13 § följande lydelse:

Skatten utgår med 10 procent av beskattningsvärdet.

14 §

Beskattningsvärdet utgör

1) vid omsättning av byggnad eller monteringsfärdigt hus samt vid servering eller rumsuthyrning 60 procent av vederlaget inräknat skatt och, vid uttag, 60 procent av saluvärdet inräknat skatt,

2) vid omsättning av byggnads- eller anläggningsentreprenad eller annan tjänst som avser fastighet 60 procent av vederlaget inräknat skatt, om ej annat följer av andra stycket,

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

3) vid annan omsättning vederlaget inräknat skatt och, vid uttag, saluvärdet inräknat skatt.

Beskattningsvärdet utgör 20 procent av vederlaget inräknat skatt vid omsättning av tjänst som avses i 10 § 5 och för tjänst som avser

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

1) yttre ledning för vatten, avlopp, fjärrvärme, gas, olja, elektricitet, teleförbindelse, ånga eller liknande,

2) väg, gata, bro, parkeringsplats,

3) spåranläggning, flygfält, hamn, kanal eller annan farled,

4) mark för idrottsplan, skolgård, lekplats eller liknande anläggning.

Intill den 1 jan 1975 hade 14 § första stycket 2) (numera 3) samt andra stycket följande lydelse:

2) vid annan omsättning vederlaget inräknat skatt och, vid uttag, saluvärdet inräknat skatt.

Bestämmelserna i första stycket 1 gäller även beträffande byggnads- eller anläggningsentreprenad och annan tjänst som avser fastighet. För tjänst som avser yttre vatten- eller avloppsledning, väg, gata, bro, spåranläggning, flygfält, hamn, kanal eller annan farled och för tjänst enligt 10 § 5 är dock procenttalet endast 20.

Anvisningar till 14 §

I beskattningsvärdet ingår i förekommande fall även annan statlig skatt eller avgift än mervärdesskatt.

Med vederlag avses vid omsättning mot kontant betalning den erhållna likviden minskad med rabatt som direkt avgår från likviden och vid annan omsättning det pris som överenskommit vid avtalets ingående enligt då utfärdad faktura eller annan handling. I vederlaget skall inräknas avbetalningstillägg, finansieringstillägg, ränta och annat pristillägg som skall erläggas av köparen enligt avtalet. Utställes i samband med avtalet växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres det avtalade priset av belopp enligt sådan handling med tillägg av kontant likvid som därutöver

RSV Im 1976:1

erlagts. Detta gäller även om lägre pris anges i faktura eller liknande handling.

Vid beräkning av beskattningsvärde eller skattepliktig omsättning får avdrag icke göras för s. k. villkorlig rabatt som utgår vid betalning inom viss tid. Ej heller får avdrag göras för diskonto vid diskontering av kundväxel.

Vid omsättning som innebär att ny eller renoverad bilmotor lämnas till bestämt pris mot att en renoveringsbar bilmotor av samma slag tages i byte utan särskild värdering, skall i beskattningsvärdet icke inräknas något värde för den inbytta motorn. Vad nu sagts gäller även vid annan jämförlig omsättning.

Varas saluvärde bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrives i kommunalskattelagen.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid sådan försäljning av vara i förening med varans inmontering i fastighet som ej utgör byggnads- eller anläggningsentreprenad och ej ingår såsom ett led i sådan entreprenad, exempelvis försäljning i förening med inmontering av enbart spis eller kylskåp, utgöres beskattningsvärdet av hela vederlaget. Uttages särskild ersättning för inmonteringen, bestämmes beskattningsvärdet för denna del av vederlaget enligt vad som gäller för tjänst som avser fastighet.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid skattepliktig omsättning av inventarium eller annan tillgång som tillhör verksamhet utgöres beskattningsvärdet alltid av vederlaget eller saluvärdet eller, i fråga om monteringsfärdigt hus, 60 procent av vederlaget eller saluvärdet.

Utgår gemensamt vederlag för såväl skattepliktig som icke skattepliktig omsättning bestämmes beskattningsvärdet genom uppdelning av vederlaget efter skälig grund.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid omsättning av byggnad anses särskild ersättning för tjänst som avses i 10 § 5 som vederlag för sådan tjänst.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid försäljning av byggnad och mark bestämmes det på byggnaden belöpande vederlaget till skillnaden mellan hela vederlaget minskat med särskild ersättning för tjänst som avses i 10 § 5 och saluvärdet av marken vid försäljningstillfället. Ingår i saluvärdet av marken värde som enligt anvisningarna till 9 § skall anses som omsättning av skattepliktig tjänst, bestämmes beskattningsvärdet härför enligt 14 § andra stycket¹. Motsvarande gäller vid annan omsättning av byggnad eller mark som utgör lagertillgång i byggnadsrörelse. Uttages del av byggnad bestämmes beskattningsvärdet till skälig del av beräknat saluvärde för hela byggnaden. Vad nu sagts gäller även i fråga om sådant värde som avses i anvisningarna till 9 §, när mark uttages för att delvis användas för annat ändamål än för stadigvarande bruk i byggnadsrörelsen.

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

Med monteringsfärdigt hus förstås hus avsett för stadigvarande bruk, som för uppförande på fast grund levereras antingen i form av färdigställda byggnadselement, innefattande fullständig sats av bjälklags-, vägg- och takkonstruktioner, även med tillhörande beklädnads- och isoleringsmaterial, samt byggnadssnickrier, eller på motsvarande sätt färdigmonterat.

¹ Bör läsas "14 § första stycket 2) eller andra stycket".

Intill den 1 jan 1975 hade elfte stycket i anvisningarna till 14 § följande lydelse:

Med monteringsfärdigt hus förstås hus avsett för stadigvarande bruk, som för uppförande på fast grund levereras antingen i form av färdigställda byggnadselement, innefattande fullständig sats av bjälklags-, vägg- och takkonstruktioner med tillhörande beklädnads- och isoleringsmateriel samt byggnadssnickrier, eller på motsvarande sätt färdigmonterat.

Intill den 1 juli 1970 hade sjätte och tionde (företvarande åttonde) styckena i anvisningarna till 14 § följande lydelse:

Försäljning av vara i förening med varans inmontering i fastighet anses i sin helhet som varuförsäljning, när vederlaget till minst 80 procent utgör ersättning för varan. Vid sådan försäljning utgöres beskattningsvärdet således av vederlaget för både vara och inmontering.

Vid försäljning av byggnad och mark bestämmes det på byggnaden belöpande vederlaget, varav beskattningsvärdet utgör 60 procent, till skillnaden mellan hela vederlaget och saluvärdet av marken vid försäljningstillfället. Uttages del av byggnad bestämmes beskattningsvärdet till skälig del av beräknat saluvärde för hela byggnaden.

15 §

Vederlag hänföres till den redovisningsperiod då vederlaget erhållits. Har beslut enligt 4 § andra stycket meddelats, hänföres till redovisningsperiod kontant vederlag som erhålles under perioden och fordran som uppkommer under perioden.

Värde av uttag hänföres till den redovisningsperiod då uttaget sker. Uttag av byggnad eller del av byggnad hänföres till den period då den i huvudsak tages i bruk.

Uppkommer förlust på fordran, för vilken den skattskyldige redovisat utgående skatt, får ett mot denna skatt svarande belopp avdragas i redovisningen för den period då förlusten uppkommer. Inflyter därefter betalning för sådan fordran skall beloppet åter upptagas i redovisningen.

Lämnas återbäring, bonus eller annan rabatt, som icke utgör s. k. villkorlig rabatt, i efterhand och avser förmånen skattepliktig omsättning, för vilken utgående skatt redovisats, får belopp motsvarande den del av den tidigare redovisade skatten som belöpt på den utgivna förmånen avdragas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Utges förmånen till skattskyldig skall avdraget grundas på kreditnota eller motsvarande handling. Av handlingen skall framgå minskningen av både vederlag och skatt.

Handling som avses i fjärde stycket skall ligga till grund även för avdrag för annan kundkreditering som avser skattepliktig omsättning.

Intill den 1 juli 1970 hade 15 § tredje och fjärde styckena följande lydelse:

Förlust på fordran, som inräknats i skattepliktig omsättning, får avdragas i redovisningen för den period då förlusten uppkommer. Inflyter därefter betalning för sådan fordran skall beloppet åter upptagas i redovisningen.

Rabatt, återbäring eller bonus som utges i efterhand och avser tidigare redovisad skattepliktig omsättning får avdragas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Utges förmånen till skattskyldig skall avdraget grundas på kreditnota eller motsvarande handling. Av handlingen skall framgå minskningen av både vederlag och skatt.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

RSV Im 1976:1

Anvisningar till 15 §

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

Kreditnota som avses i fjärde och femte styckena och som medför rätt till minskning av utgående skatt för säljaren, medför motsvarande minskning av ingående skatt för köparen.

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 15 § följande lydelse:

Kreditnota som avses i fjärde stycket och som medför rätt till minskning av säljarens skattepliktiga omsättning, medför motsvarande minskning av ingående skatt för köparen.

16 §

Skattskyldig skall, om ej annat följer av andra stycket, utfärda faktura eller därmed jämförlig handling för varje omsättning för vilken skatt utgår. Av handlingen skall framgå vederlaget, skattens belopp och övrigt som har betydelse för skattskyldighet och avdragsrätt enligt 17 §. Bestämmelserna i detta stycke gäller även den som enligt 6 § första stycket är undantagen från redovisningsskyldighet.

Första stycket gäller icke för detaljhandel eller därmed jämförlig verksamhet och ej heller omsättning, för vilken avräkning mellan köpare och säljare sker enligt avräkningsnota som upprättas av köparen.

På frankeringsmärke eller liknande kvitto behöver skattens belopp icke anges.

Anvisningar till 16 §

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Faktura eller motsvarande handling skall utöver beskattningsvärde och skattebelopp innehålla uppgift om utställarens och mottagarens namn och adress eller annan för identifieringen godtagbar angivelse, transaktionens art samt platsen för varas mottagande.

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 16 § följande lydelse:

Faktura eller motsvarande handling skall utöver beskattningsvärde och skattebelopp innehålla uppgift om kundens namn och adress eller annan för kundens identifiering godtagbar angivelse, transaktionens art samt platsen för varas mottagande.

Avdragsrätt

17 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Skattskyldig får med de begränsningar som anges i 18 § vid redovisning av skatt avdraga ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för verksamhet som medför skattskyldighet. Avdrag får göras även för ingående skatt som hänför sig till framställning för utgivares räkning av tryckt upplaga av sådan publikation som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § 6. Rätt till avdrag föreligger för den redovisningsperiod då betalning erlagts. Har medgivande enligt 4 § andra stycket lämnats föreligger avdragsrätt för period då betalning erlagts eller skuld dessförrinnan uppkommit.

Bedrives verksamhet, som medför skattskyldighet, i fastighet som helt eller delvis äges direkt av den skattskyldige eller av ett av honom helägt

fastighetsförvaltande företag eller av den som direkt eller indirekt helt äger det företag som bedriver verksamheten, får den skattskyldige avdraga ingående skatt som belöper på förvärv för fastigheten som han själv eller det fastighetsförvaltande företaget gör med så stor del av skatten som faller på fastighetens användning för den verksamhet som medför skattskyldighet. Motsvarande gäller delägare i samfällighet för vattenreglering, väghållning eller liknande ändamål.

RSV Im 1976:1

Skattskyldig som bedriver handel med bilar eller motorcyklar får avdraga ingående skatt på förvärv och införsel för verksamheten med undantag dock för ingående skatt på vara till eller tjänst på sådan begagnad personbil eller begagnad motorcykel som utgör omsättningsvara i verksamheten.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Överstiger den ingående skatten för viss redovisningsperiod den utgående skatten för samma period, får det överskjutande beloppet avdragas i redovisningen för närmast följande redovisningsperiod eller perioder. Redovisar skattskyldig olika verksamheter var för sig får överskjutande ingående skatt i en verksamhet kvittas mot utgående skatt i annan verksamhet.

Om återbetalning av överskjutande ingående skatt som ej kunnat avdragas eller kvittas föreskrives i 49 §.

Intill den 1 jan 1974 hade 17 § första och andra styckena följande lydelse:

Skattskyldig får med de begränsningar som anges i 18 § vid redovisning av skatt avdraga ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för verksamhet som medför skattskyldighet. Avdrag får göras även för ingående skatt som hänför sig till framställning för utgivares räkning av tryckt upplaga av sådan publikation som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7. Rätt till avdrag föreligger för den redovisningsperiod då betalning erlagts. Har medgivande enligt 4 § andra stycket lämnats föreligger avdragsrätt för period då betalning erlagts eller skuld dessförinnan uppkommit.

Bedriver skattskyldig verksamhet i fastighet, som han själv äger direkt eller genom ett helägt, enbart fastighetsförvaltande företag, får den skattskyldige avdraga ingående skatt som belöper på förvärv för fastigheten som han själv eller det fastighetsförvaltande företaget gör med så stor del av skatten som faller på fastighetens användning för den verksamhet som medför skattskyldighet. Motsvarande gäller om den verksamhet som medför skattskyldighet helt äges av annan än den skattskyldige och denne även är ensam ägare till den fastighet i vilken verksamheten bedrivs.

Intill den 1 maj 1969 hade 17 § tredje stycket följande lydelse:

Skattskyldig som bedriver handel med bilar får avdraga ingående skatt på förvärv och införsel för verksamheten med undantag dock för ingående skatt på vara till eller tjänst på begagnad personbil som utgör omsättningsvara i verksamheten.

Anvisningar till 17 §

Avdrag för ingående skatt skall styrkas av skattedebitering på inköpsfaktura, avräkningsnota eller motsvarande handling om icke säljaren enligt 16 § tredje stycket är undantagen från skyldighet att på sådan handling ange skattens belopp.

Bestämmelserna i 17 § andra stycket gäller oberoende av till vilken förvärvskälla enligt kommunalskattelagen (1928:370) den fastighetsförvaltande verksamheten är att hänföra.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

RSV Im 1976:1

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil eller motorcykel som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis användes i verksamheten. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som omfattas av skyldighet att erlägga mervärdesskatt, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk ej skattskyldig leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avdragsrätten för ingående skatt på jordbruksarrende omfattar hela skatten, även om i arrendet ingår värdet av bostad.

Finansieringsföretag äger rätt till avdrag för ingående skatt som hänför sig till värdet av vara som enligt köpeavtal återtagits av företaget.

Skattskyldigs avdragsrätt omfattar även ingående skatt som hänför sig till avhjälpande av skada som han vållat i sin verksamhet.

Förvärv eller införsel för verksamhet föreligger även när skattskyldigs kostnad härför bestrides av skadevållande eller försäkringsgivare.

Intill den 1 jan 1974 hade fjärde (tidigare tredje) stycket i anvisningarna till 17 § följande lydelse:

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Intill den 1 maj 1969 hade andra stycket i anvisningarna till 17 § följande lydelse:

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis användes i verksamheten. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som omfattas av skyldighet att erlägga mervärdesskatt, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

18 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt att avdraga ingående skatt.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avdragsrätt föreligger icke för ingående skatt som belöper på
1) stadigvarande bostad,
2) byggnad som förvärvas för annat ändamål än för stadigvarande bruk i skattepliktig verksamhet,

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

3) anskaffning av personbil eller motorcykel från säljare som innehaft fordonet för yrkesmässig uthyrning och annan anskaffning av sådant fordon för ändamål som ej avser yrkesmässig återförsäljning eller uthyrning.

Medför verksamhet skattskyldighet i endast ringa omfattning, har den skattskyldige rätt att avdraga dels ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel som helt avser den del av verksamheten som medför skattskyldighet, dels skälig andel av ingående skatt som belöper på mera kostnadskrävande anskaffningar som huvudsakligen avser den verksamhet som medför skattskyldighet. I fråga om verksamhet som i endast ringa omfattning icke medför skattskyldighet får avdrag göras för ingående skatt utan uppdelning av denna efter skälig grund.

Regeringen kan förordna om undantag från avdragsrätt för ingående skatt som belöper på utförsel för vilken skatt skall erläggas enligt förordnande som avses i 1 §.

Intill den 1 jan 1974 hade 18 § första stycket, andra stycket 1) och tredje stycket följande lydelse:

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt att avdraga ingående skatt. Upphovsman till konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03, har icke rätt att avdraga skatt som belöper på den konstnärliga verksamheten.

1) stadigvarande bostad för den skattskyldige eller för anställd,

Föreligger skattskyldighet för endast mindre del av verksamhet, har den skattskyldige rätt att avdraga endast sådan ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel som helt avser den del av verksamheten som medför skattskyldighet.

Intill den 1 maj 1969 hade 18 § andra stycket 3) följande lydelse:

3) anskaffning av personbil för annat ändamål än återförsäljning eller uthyrning i yrkesmässig verksamhet.

Registrering

19 §

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall anmäla sig för registrering hos länsstyrelsen i det län, där den verksamhet drives som anmälan avser.

Anmälan för registrering göres på blankett enligt fastställt formulär. Driver någon flera verksamheter lämnas anmälan för varje särskild verksamhet.

Anmälan göres senast två veckor innan verksamhet som medför skattskyldighet börjar eller övertages. Vid ändring i förhållande som upptagits i anmälningshandling skall länsstyrelsen underrättas inom två veckor.

Om verkställd registrering utfärdar länsstyrelsen särskilt bevis som sändes till den skattskyldige.

För att avgöra om skattskyldighet föreligger kan länsstyrelsen infordra uppgift från näringsidkare som icke anmält sig för registrering.

Anvisningar till 19 §

Skattskyldig anses driva verksamhet i det län, där verksamhetens styrelse har sitt säte eller, om säte för verksamheten ej bestämts eller styrelse ej finnes, där verksamheten drives från fast driftställe eller, om sådant driftställe ej finnes, där den skattskyldige är bosatt.

RSV Im 1976:1

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Utländsk företagare, som enligt punkt 1 femte stycket av anvisningarna till 2 § skall företrädas av representant, anses driva verksamhet i det län, där representantens verksamhet anses bedriven enligt första stycket.

20 §

Underlåter någon att i behörig ordning göra anmälan eller lämna underrättelse eller uppgift enligt 19 § kan länsstyrelsen förelägga honom att vid vite fullgöra sin skyldighet.

21 §

Hos länsstyrelsen föres register över den som registrerats enligt 19 § inom länet.

Deklarationskyldighet m m

22 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningskyldighet enligt 6 § första stycket skall utan anmaning lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken särskild registrering skall ske enligt 19 §. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod under vilken verksamheten bedrivs. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Kan det antagas att ingående skatt för viss skattskyldig regelmässigt kommer att överstiga utgående skatt med minst 1 000 kronor varje månad kan länsstyrelsen besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara en kalendermånad. När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen för viss skattskyldig besluta att redovisningsperioderna tills vidare skall vara perioderna januari–april, maj–augusti och september–december eller att redovisningsperiod tills vidare skall utgöra halvt eller helt kalenderår.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Deklaration skall lämnas till länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklARATIONEN avser. Sker inbetalning av skatt enligt 42 § andra stycket i behörig ordning, anses deklARATIONEN ha lämnats till länsstyrelsen den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringshandling kommit in till postanstalt. Om synnerliga skäl föreligger kan regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklARATION senare än som nu nämnts.

Deklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.

Efter anmaning skall deklARATION lämnas även av den som icke enligt första stycket är deklARATIONSSKYLDIG.

Bestämmelserna i 47 § taxeringslagen den 23 november 1956 (nr 623) gäller i tillämpliga delar i fråga om deklaration för mervärdeskatt.

RSV Im 1976:1

Intill den 1 jan 1972 hade 22 § första och tredje styckena följande lydelse:

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall utan anmaning lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken han blivit särskilt registrerad. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod under vilken verksamheten bedrivs. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Deklaration skall lämnas till länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser. Om synnerliga skäl föreligger kan Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklaration senare än som nu nämnts.

23 §

Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 22 § första stycket att lämna deklaration eller är deklaration ofullständig, kan länsstyrelsen anmana den deklarationsskyldige att fullgöra vad som brister.

I anmaning enligt första stycket eller enligt 22 § femte stycket kan vite föreläggas.

24 §

Deklarationsskyldig skall i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklarationsskyldigheten, för kontroll av deklaration och för fastställelse av skatt.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Om skyldighet i vissa fall att föra räkenskaper gäller särskilda bestämmelser.

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

Intill den 1 jan 1975 hade 24 § andra stycket följande lydelse:

Underlaget skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Skattkontroll

25 §

Den som granskar deklaration eller annan handling som avser mervärdeskatt får taga del även av självdeklaration eller annan handling som upprättats till ledning för inkomsttaxeringen.

Bestämmelserna i 50 § taxeringslagen (1956:623) äger motsvarande tillämpning i fråga om rätt att taga del av deklaration eller annan handling som avser mervärdeskatt. Deklarationen skall förvaras hos länsstyrelsen till utgången av sjunde året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, då deklarationerna, om icke regeringen föreskriver annat, skall förstöras. Vad nu sagts gäller även

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

RSV Im 1976:1

beträffande andra uppgifter som avlämnats till ledning för fastställelse av skatt samt av myndighet vid skattekontroll upprättade handlingar.

Intill den 1 jan 1975 hade 25 § andra stycket följande lydelse:

Bestämmelserna i 50 § taxeringsförordningen äger motsvarande tillämpning i fråga om rätt att taga del av deklaration eller annan handling som avser mervärdeskatt samt i fråga om förvaring och förstöring av sådan deklaration eller handling.

26 §

Efter anmaning skall deklarationsskyldig lämna de upplysningar som behövs för kontroll av deklaration eller för att fastställa mervärdeskatt.

Deklarationsskyldig skall efter anmaning förete handling som behövs för fastställelse av mervärdeskatt, såsom kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto.

27 §

Efter anmaning skall näringsidkare lämna uppgift om skattepliktig vara, byggnad eller tjänst som han förvärvat av, sålt till eller tillhandahållit annan näringsidkare. Bestämmelserna i 39 § 4 mom taxeringslagen om befrielse från uppgiftsskyldighet gäller i tillämpliga delar.

Bestämmelserna i 46 § taxeringslagen gäller i tillämpliga delar i fråga om kontroll av mervärdeskatt.

28 §

För kontroll av att deklara- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för fastställelse av skatt, får skatterevision ske hos deklara- eller uppgiftsskyldig.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Beslut om skatterevision meddelas av länsstyrelsen eller riksskatteverket.

I övrigt gäller i fråga om skatterevision i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i 56 och 58 §§ taxeringslagen.

Intill den 1 jan 1971 hade 28 § andra stycket följande lydelse:

Beslut om skatterevision meddelas av länsstyrelsen.

29 §

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Anmaning enligt 26 eller 27 § göres av länsstyrelsen eller riksskatteverket.

Intill den 1 jan 1971 hade 29 § följande lydelse:

Anmaning enligt 26 eller 27 § göres av länsstyrelsen.

Fastställelse av skatt

RSV Im 1976:1

30 §

Skatt fastställs för varje redovisningsperiod.

Fastställelse sker med ledning av deklARATION och övriga tillgängliga handlingar.

Kan skatten icke beräknas tillförlitligt med ledning av handling som avses i andra stycket fastställs skatten efter skälig grund.

31 §

Beslut om fastställelse av skatt är preliminärt intill dess slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut anses föreligga enligt 36 § tredje stycket.

32 §

Har den skattskyldige lämnat deklARATION anses skatten fastställd i enlighet med deklARATIONEN genom preliminärt beslut.

33 §

Nytt preliminärt beslut om fastställelse av skatt meddelas när framkomna omständigheter föranleder ändring av tidigare preliminärt beslut.

34 §

I annat fall än som avses i 32 § skall preliminärt beslut tillställas den skattskyldige. Beslutet skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas och skälen för beslutet. Av beslutet skall vidare framgå att skattskyldig kan erhålla slutligt beslut om fastställelse av skatt.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Intill den 1 jan 1972 hade 34 § följande lydelse:

I annat fall än som avses i 32 § skall preliminärt beslut delges den skattskyldige. Beslutet skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas eller återbetalas och skälen för beslutet. Av beslutet skall vidare framgå att skattskyldig kan erhålla slutligt beslut om fastställelse av skatt.

35 §

Fråga om preliminärt beslut får icke väckas efter den 30 november tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Preliminärt beslut får icke meddelas senare än tre år efter utgången av kalenderår som anges i första stycket.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade 35 § följande lydelse:

Fråga om preliminärt beslut får icke väckas efter den 30 november andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Preliminärt beslut får icke meddelas senare än två år efter utgången av kalenderår som anges i första stycket.

RSV Im 1976:1**36 §**

Fr o m 1 dec 1974
SFS 1974:885

Slutligt beslut om fastställelse av skatt skall meddelas, om den skattskyldige begär sådant beslut inom två månader från den dag då han fått del av preliminärt beslut. Föreligger särskilda skäl får slutligt beslut meddelas även om den skattskyldige ej begärt det.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Slutligt beslut skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas.

Fr o m 1 dec 1974
SFS 1974:885

Har slutligt beslut enligt första stycket varken begärts eller meddelats och har tre år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senaste meddelade preliminära beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration. Motsvarande gäller när varken deklaration lämnats eller preliminärt beslut meddelats, varvid skatten anses fastställd till noll kronor. Slutligt beslut enligt detta stycke anses dock icke föreligga tidigare än två månader efter det att den skattskyldige fått del av nytt preliminärt beslut.

Intill den 1 dec 1974 hade 36 § första och tredje styckena följande lydelse:

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Slutligt beslut om fastställelse av skatt skall meddelas, om den skattskyldige begär sådant beslut inom en månad från den dag då han fått del av preliminärt beslut.

Har slutligt beslut enligt första stycket icke meddelats och har tre år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senaste meddelade preliminära beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration. Motsvarande gäller när varken deklaration lämnats eller preliminärt beslut meddelats, varvid skatten anses fastställd till noll kronor.

Intill den 1 jan 1974 hade 36 § tredje stycket följande lydelse:

Har slutligt beslut enligt första stycket icke meddelats och har två år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senast meddelade beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration.

Intill den 1 jan 1972 hade 36 § andra stycket följande lydelse:

Slutligt beslut skall delges den skattskyldige samt innehålla uppgift om den skatt som skall betalas eller återbetalas, skälen för beslutet och besvärshänvisning.

37 §

Beslut om fastställelse av skatt meddelas av länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige är registrerad eller, om han icke är registrerad, där han bort vara registrerad.

Efterbeskattning**38 §**

Har skattskyldig i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för fastställelse av skatt eller underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift samt har detta föranlett att skatt icke fastställts eller fastställts till för lågt belopp eller medfört att skatt återbetalats med

för högt belopp, sker efterbeskattning.

Efterbeskattning får icke ske om det belopp som den skattskyldige skulle ha att erlägga är att anse som ringa eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning sker.

Kan uppgift som den skattskyldige lämnat icke läggas till grund för en tillförlitlig beräkning får efterbeskattning ske efter skälig grund.

39 §

Beslut om efterbeskattning skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas.

Utan hinder av bestämmelserna i 55–57 §§ äger länsstyrelsen från skatt som skall betalas enligt första stycket för viss redovisningsperiod avräkna skatt som den skattskyldige kan återfå för annan redovisningsperiod under samma kalenderår. Som förutsättning härför gäller att det belopp som den skattskyldige kan återfå understiger det belopp som han skall betala och att allmänna ombudet tillstyrkt att avräkning får ske.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1972 hade 39 § följande lydelse:

Beslut om efterbeskattning skall delges den skattskyldige samt innehålla, förutom uppgift om den skatt som skall betalas, skälen för beslutet och besvärshänvisning.

40 §

Efterbeskattning får ske först sedan slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut föreligger enligt 36 § tredje stycket och endast om fråga om efterbeskattning prövats senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Har den skattskyldige avlidit, påföres efterbeskattning hans dödsbo. Sådant efterbeskattning får ske endast om fråga därom prövats senast under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning efter den skattskyldige lämnats in för registrering.

Har skattskyldig åtalats för skattebrott som avser mervärdeskatt för honom får, även efter utgången av den i första eller andra stycket angivna tiden, efterbeskattning ske för det år som åtalet avser. Efterbeskattning får dock ske endast om fråga därom prövats före utgången av kalenderåret efter det under vilket åtalet skett. Har den skattskyldige avlidit, skall fråga om efterbeskattning av dödsboet prövas inom sex månader från dödsfallet. Bifalles åtalet ej till någon del, skall den med stöd av detta stycke åsatta efterbeskattningen undanröjas av länsstyrelsen.

Tredje stycket äger motsvarande tillämpning i fall då den som har företrätt juridisk person åtalats för skattebrott som avser mervärdeskatt för den juridiske personen.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Intill den 1 jan 1972 hade 40 § följande lydelse:

Efterbeskattning får ej ske senare än under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända och ej innan slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut föreligger enligt 36 § tredje stycket.

RSV Im 1976:1

Efterbeskattning av dödsbo får ej ske senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning efter den skattskyldige lämnats in för registrering.

41 §

Beslut om efterbeskattning meddelas av länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han icke är registrerad, där han bort vara registrerad.

Inbetalning av skatt

42 §

Skatt för viss redovisningsperiod förfaller till betalning den dag då deklarationen senast skall lämnas enligt 22 § tredje stycket.

Skatten betalas genom insättning på särskilt postgirokonto.

43 §

Skatt som fastställts på annat sätt än enligt 32 § betalas inom tid som länsstyrelsen bestämmer.

Om synnerliga skäl föreligger kan länsstyrelsen besluta att betalningen av skatten uppdelas på högst tre inbetalningstillfällen.

44 §

Inbetalning av skatt sker utan kostnad för den skattskyldige och anses ha skett den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringskort inkommit till postanstalt.

Anstånd med betalning av skatt

45 §

Är skattskyldigs skattebetalningsförmåga nedsatt på grund av sjukdom eller annan oförvållad omständighet och föreligger synnerligen ömmande omständigheter, kan den skattskyldige få anstånd med betalning av den skatt som förfaller till betalning närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet får avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad under vilken skatten förfaller till betalning.

Beslut om anstånd meddelas av länsstyrelsen.

Har den skattskyldiges ekonomiska förhållanden undergått väsentlig förbättring sedan anstånd beviljats, skall frågan om anstånd omprövas.

46 §

Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller beslut om efterbeskattning eller beslut av länskatterätt eller kammarrätt, kan den skattskyldige av länsstyrelsen få anstånd med betalning av skatt. Bestämmelserna i 49 § 1 mom uppbördslagen (1953:272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.

RSV Im 1976:1

Har avräkning enligt 39 § andra stycket icke skett enbart på den grunden att belopp som den skattskyldige kan återfå överstiger vad han har att betala, får länsstyrelsen, om besvär anförts enligt 55 §, medge anstånd med betalningen.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 juli 1971 hade 46 § följande lydelse:

Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller beslut om efterbeskattning eller beslut av prövningsnämnd eller utslag av skattedomstol, kan den skattskyldige av länsstyrelsen få anstånd med betalning av skatt. Bestämmelserna i 49 § 1 mom uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.

Indrivning av skatt m m

47 §

Betalas icke skatt i behörig ordning inom den tid då deklaration för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket, utgår restavgift på sålunda icke betalat belopp. Har anstånd med betalning av skatt beslutats enligt 45 §, utgår dock restavgift endast på skattebelopp som betalas sedan anståndstiden gått till ända.

Fr o m 19 april 1972
SFS 1972:82

Restavgiften är fyra öre för varje hel krona av den skatt som icke betalats, dock minst tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning jämnas till närmast högre hela kronor.

Bestämmelserna i 58 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272) om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt. Bestämmelserna i denna lag om beslut om fastställelse av skatt gäller i tillämpliga delar om beslut i fråga om befrielse från restavgift.

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

Intill den 1 jan 1975 hade 47 § tredje stycket följande lydelse:

Bestämmelserna i 58 § 2 mom uppbördsförordningen om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt.

Intill den 19 april 1972 hade 47 § första stycket följande lydelse:

Betalas icke skatt i sin helhet i behörig ordning senast den dag då betalning skall ske enligt 42, 43 eller 45 § utgår restavgift på icke betalat belopp.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Intill den 1 jan 1972 hade 47 § första stycket följande lydelse:

Betalas icke skatt i sin helhet i behörig ordning senast den dag då betalning skall ske enligt 42 § eller i enlighet med beslut om anstånd enligt 45 § utgår restavgift på icke betalat belopp.

48 §

Betalas icke skatt i behörig tid och ordning indrives skatt och restavgift.

Bestämmelserna i uppbördslagen om indrivning, avkortning och avskrivning samt efterkrav och preskription gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt införsellagen den 6 december 1968 (nr 621) får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

Fr o m 1 juli 1969
SFS 1969:237

RSV Im 1976:1

Intill den 1 juli 1969 hade 48 § andra stycket följande lydelse:

Bestämmelserna i uppbördsförordningen om indrivning, avkortning och avskrivning samt efterkrav och preskription gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt.

48a §

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Har den som företräder skattskyldig, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att inbetala skatt i rätt tid och ordning, är han jämte den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet och restavgift enligt 47 §. Betalningsskyldigheten får jämkas eller eftergivnas när särskilda skäl föreligger.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet föres vid allmän domstol. Talan får ej väckas och åtgärd för indrivning får ej vidtagas sedan den skattskyldiges ansvarighet för skattebeloppet bortfallit på grund av preskription. Utan hinder härav får dom, varigenom betalningsskyldighet ålagts, verkställas inom en tid av två år från utgången av det kalenderår, under vilket domen vunnit laga kraft. Hos den som blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som erlagt skattebelopp eller restavgift på grund av betalningsskyldighet enligt första stycket äger söka beloppet åter av den skattskyldige.

Återbetalning av skatt

49 §

Överstiger ingående avdragsgill skatt enligt deklaration den utgående skatten med minst 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen det överskjutande beloppet.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Understiger skillnaden mellan ingående skatt och utgående skatt 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen skillnadsbeloppet när det icke kan avdragas eller kvittas enligt 17 § fjärde stycket. Föreligger särskilda skäl, kan länsstyrelsen även i annat fall besluta om återbetalning av belopp under 1 000 kronor.

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt till återbetalning av ingående skatt.

Överstiger skatt som skattskyldig betalat för viss redovisningsperiod skatten enligt beslut om fastställelse, återbetalar länsstyrelsen det överskjutande beloppet.

Den som i annat fall får nedsättning i eller befrielse från skatt som avkrävts honom, återfår av länsstyrelsen vad han betalat för mycket.

Vid återbetalning av överskjutande ingående skatt som den skattskyldige är berättigad att återfå enligt första eller andra stycket får endast restförd mervärdeskatt och därå belöpande restavgift avräknas.

Fordran på överskjutande ingående skatt får ej särskilt överlätas eller utmätas.

I övrigt gäller uppbördslagens bestämmelser om restitution av skatt i tillämpliga delar beträffande återbetalning av mervärdeskatt.

Intill den 1 juli 1970 hade 49 § andra stycket följande lydelse:

Understiger skillnaden mellan ingående skatt och utgående skatt 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen beloppet endast när skillnaden icke kan avdragas eller kvittas enligt 17 § tredje stycket.

Allmänt ombud

RSV Im 1976:1

50 §

I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden på vilka denna lag äger tillämpning. | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Regeringen eller myndighet, som regeringen bestämmer, förordnar allmänt ombud och ersättare för denne.

Intill den 1 jan 1972 hade 50 § första stycket följande lydelse:

I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden på vilka denna förordning äger tillämpning. Allmänt ombud får föra talan enligt 51 och 54 §§ även till skattskyldigs förmån.

Besvär

51 §

Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut att icke meddela slutligt beslut eller mot beslut om efterbeskattning, skattskyldighet, redovisningsskyldighet eller restavgift föres hos länskatte- | Fr o m 1 dec 1974
SFS 1974:885
rätten genom besvär.

Mot beslut om skatterevision eller mot länsstyrelses beslut i fråga om registrering eller föreläggande av vite får talan ej föras. | Nytt stadgande
fr o m 1 dec 1974
SFS 1974:885

Talan mot länsstyrelses beslut i övrigt enligt denna lag föres hos riksskatteverket genom besvär. Mot riksskatteverkets beslut får talan ej föras.

Intill den 1 dec 1974 hade 51 § följande lydelse:

Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut om efterbeskattning föres hos länskatte- | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400
rätten genom besvär.
. Om besvär rörande vite gäller bestämmelserna i 69 §.

Intill den 1 jan 1972 hade 51 § första stycket följande lydelse:

Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut om efterbeskattning får av den skattskyldige föras genom besvär hos prövningsnämnden i länet.

52 §

Besvär enligt 51 § första stycket skall ha inkommit till länskatte- | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400
rätten inom två månader från det klaganden fått del av det överklagade beslutet.

Intill den 1 jan 1972 hade 52 § följande lydelse:

Besvär enligt 51 § första stycket skall ha inkommit till länsstyrelsen inom två månader från det klaganden fått del av det överklagade beslutet.

53 §

(Denna paragraf har upphört att gälla)

| Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Intill den 1 juli 1971 hade 53 § följande lydelse:

Om prövningsnämnds sammansättning i mål eller ärenden som rör mervärdeskatt förordnar Konungen.

I fråga om prövningsnämnds verksamhet vid tillämpning av denna förordning gäller i tillämpliga delar 77–92 §§ taxeringsförordningen.

54 §

Bestämmelserna i 96 och 98 §§ taxeringslagen om besvär över länskatte- | Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400
rätts och kammarrätts beslut gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

Intill den 1 juli 1971 hade 54 § följande lydelse:

<p>RSV Im 1976:1</p>	<p>Bestämmelserna i 95–97 §§ och 98 § 1 mom taxeringsförordningen om besvär över prövningsnämnds beslut och kammarrättens utslag gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.</p> <p>55 §</p>
<p>Fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:400</p>	<p>Skattskyldig får anföra besvär i särskild ordning om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) skatt fastställts i strid med bestämmelserna om vem som är skattskyldig eller om vad som är skattepliktigt, 2) skatt fastställts mer än en gång för samma omsättning, 3) beskattningen blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende, 4) någon till följd av underlåtenhet att lämna deklaration eller infordrad uppgift, felaktighet i deklaration eller annan uppgift som han lämnat eller i uppgift eller handling som legat till grund för sådan deklaration eller uppgift fått skatten för viss redovisningsperiod fastställd till belopp som väsentligt avviker från vad som rätteligen bort fastställas för perioden, 5) någon i annat fall kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda att skatten fastställts till belopp som väsentligt avviker från vad som fastställts. <p>Besvär enligt första stycket 4 och 5 får upptagas till prövning endast om besvären kan grundas på omständighet eller bevis, varom kännedom saknats när skatten fastställts, och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse icke i annan ordning åberopat omständigheterna eller beviset för att få rättelse.</p> <p>Besvär som avses i första stycket får anföras senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.</p>
<p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:400</p>	<p>Allmänt ombud får enligt första och tredje styckena anföra besvär till den skattskyldiges förmån och i fall som avses i första stycket 3 även till den skattskyldiges nackdel.</p> <p><i>Intill den 1 jan 1972 hade 55 § första stycket första raden följande lydelse:</i> Skattskyldig och allmänt ombud får anföra besvär i särskild ordning om</p> <p>56 §</p>
<p>Fr o m 1 juli 1971 SFS 1971:400</p>	<p>Bestämmelserna i 103 och 104 §§ taxeringslagen om besvär i särskild ordning samt i 105 § 1 mom första stycket, 106–108 och 113 §§ samma lag om besvär gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.</p> <p><i>Intill den 1 juli 1971 hade 56 § följande lydelse:</i> Bestämmelserna i 103 och 104 §§ taxeringsförordningen om besvär i särskild ordning samt i 105 § 1 mom första stycket, 107, 108, 112 och 113 §§ samma förordning om besvär gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.</p>
<p>Fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:400</p>	<p>57 §</p> <p>Vad som föreskrives om taxeringsintendent i de bestämmelser i taxeringslagen som rör besvär över länsskatterätts och kammarrätts beslut gäller i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt allmänt ombud.</p>

Intill den 1 jan 1972 hade 57 § följande lydelse:

Vad som föreskrives om taxeringsintendent i de bestämmelser i taxeringsförordningen som rör prövningsnämnds verksamhet samt besvär över prövningsnämnds beslut och kammarrättens utslag gäller i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt allmänt ombud.

Införsel

58 §

Införes skattepliktig vara till landet skall skatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten, om regeringen icke förordnar annat. | Fr o m 1 jan 1974
St:S 1973:985

Bestämmelserna i 7 § första och andra styckena samt 8 § gäller i tillämpliga delar i fråga om införsel.

Intill den 1 jan 1974 hade 58 § första stycket följande lydelse:

Skattskyldighet uppkommer vid införsel till landet av skattepliktig vara. Skattskyldig är den som i tullhänseende är att anse som varuhavare.

Anvisningar till 58 §

Skattskyldighet vid införsel föreligger oberoende av om den införda varan inköpts i utlandet eller förts in av annan anledning, exempelvis som gåva eller lån. Skattskyldighet föreligger dock icke vid införsel under omständigheter som medför frihet från skatt enligt bestämmelserna i förordningen (1973:981) om frihet från införselavgift eller i förordningen (1966:394) om rätt för resande m fl att införa varor tull- och skattefritt. | Fr o m 1 jan 1974
St:S 1973:985

Intill den 1 jan 1974 hade anvisningarna till 58 § följande lydelse:

Skattskyldighet vid införsel föreligger oberoende av om den införda varan inköpts i utlandet eller förts in av annan anledning, exempelvis som gåva eller lån. Skattskyldighet föreligger dock icke vid införsel under omständigheter som medför frihet från skatt enligt bestämmelserna i 1 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall eller i förordningen den 29 juni 1966 (nr 394) om rätt för resande m fl att införa varor tull- och skattefritt.

59 §

Mervärdeskatt utgår med 15 procent av beskattningsvärdet. För monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 9 procent av beskattningsvärdet. | Fr o m 1 jan 1971
St:S 1970:166

Beskattningsvärdet är lika med varans värde, beräknat enligt 6 § tullförordningen (1973:979), med tillägg av tull samt annan statlig avgift eller skatt, mervärdeskatten inbegripen. | Fr o m 1 jan 1974
St:S 1973:985

Vid bestämmande av beskattningsvärdet i fall som avses i 13 § tullförordningen iakttages att, om varan

reparerats i utlandet, beskattningsvärdet är lika med det belopp som betingats för reparationen med tillägg som i andra stycket sägs,

bearbetats på annat sätt eller tillverkats av svenskt eller i Sverige förtullat material, avdrag får medges för vad som i annan ordning belagts med mervärdeskatt,

tillverkats med utnyttjande av svenskt konstruktionsarbete eller annan

RSV Im 1976:1

liknande svensk prestation, avdrag får medges för värdet av sådant arbete eller sådan prestation.

Intill den 1 jan 1974 hade 59 § andra och tredje styckena följande lydelse:

Beskattningsvärdet är lika med varans värde, beräknat enligt 3 § tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391), med tillägg av tull samt annan statlig avgift eller skatt, mervärdeskatt inbegripen.

Vid bestämmande av beskattningsvärdet iakttages att
i fall som avses i 6 § 2 mom tulltaxeringsförordningen beskattningsvärdet är lika med det belopp som betingats för reparation med tillägg som i andra stycket sägs,
i fall som avses i 6 § 3 och 4 mom tulltaxeringsförordningen avdrag får medges för vad som i annan ordning belagts med mervärdeskatt,
i fall som avses i 6 § 5 mom tulltaxeringsförordningen avdrag får medges för värdet av svenskt konstruktionsarbete eller annan liknande prestation.

Intill den 1 jan 1971 hade 59 § första stycket följande lydelse:

Mervärdeskatt utgår med 10 procent av beskattningsvärdet. För monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 6 procent av beskattningsvärdet.

Anvisningar till 59 §

Fr o m 1 apr 1974
SFS 1974:90

(Dessa anvisningar har upphört att gälla)

Intill den 1 apr 1974 hade anvisningarna till 59 § följande lydelse:

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:166

Vid införsel av bil utgör skattesatsen alltid 15 procent av beskattningsvärdet.
Skattesatsen 15 procent motsvaras av 17,65 procent av beskattningsvärdet exklusive skatt och skattesatsen 9 procent av 9,89 procent av samma värde exklusive skatt.

Intill den 1 jan 1971 hade anvisningarna till 59 § följande lydelse:

Vid införsel av bil utgör skattesatsen alltid 10 procent av beskattningsvärdet.
Skattesatsen 10 procent motsvaras av 11,11 procent av beskattningsvärdet exklusive skatt och skattesatsen 6 procent av 6,38 procent av samma värde exklusive skatt.

60 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1974 hade 60 § följande lydelse:

Mervärdeskatt vid införsel fastställs och uppbäres i den ordning som gäller för tull. Bestämmelser om påförande och erläggande av tull samt om besvär över tullmyndighets beslut i fråga om tull gäller i tillämpliga delar beträffande mervärdeskatt i den mån Konungen icke förordnar annat.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Riksskatteverket

Intill den 1 jan 1971 Riksskattenämnden

61 §

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Riksskatteverket skall genom råd och anvisningar främja en riktig och enhetlig tillämpning av denna lag.

Intill den 1 jan 1971 hade 61 § följande lydelse:

Riksskattenämnden skall främja en riktig och enhetlig tillämpning av denna förordning genom rådgivande och vägledande verksamhet.

62 §

RSV Im 1976:1

Riksskatteverket kan för att tillgodose det syfte som anges i 61 § meddela bindande förklaring huruvida vara, varugrupp, byggnad eller tjänst är skattepliktig enligt denna lag. Även i annan fråga kan verket meddela bindande förklaring som rör tillämpningen av denna lag.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Talan får ej föras mot beslut om bindande förklaring.

Intill den 1 jan 1971 hade 62 § första stycket följande lydelse:

Riksskattenämnden kan för att tillgodose det syfte som anges i 61 § meddela bindande förklaring huruvida vara, varugrupp, byggnad eller tjänst är skattepliktig enligt denna förordning. Även i annan fråga kan nämnden meddela bindande förklaring som rör tillämpningen av denna förordning, när särskilda skäl föreligger.

63 §

Riksskatteverket kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlagga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Förhandsbesked sökes skriftligt hos riksskatteverket före ingången av den första redovisningsperiod som beröres av den fråga förhandsbeskedet gäller.

I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3–8 samt 11 och 12 §§ förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor.

Intill den 1 jan 1971 hade 63 § följande lydelse:

Riksskattenämnden kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlagga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Förhandsbesked sökes skriftligt hos riksskattenämnden före ingången av den första redovisningsperiod som beröres av den fråga förhandsbeskedet gäller.

I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3–8 samt 11 och 12 §§ förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

64 §

Ärenden enligt 62 och 63 §§ skall avgöras inom riksskatteverket av den särskilda nämnd, som avses i 19 § taxeringslagen.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Intill den 1 jan 1971 hade 64 § följande lydelse:

Om nämndens sammansättning vid handläggning av ärenden rörande mervärdeskatt förordnar Konungen.

RSV Im 1976:1

Ny rubrik
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Särskilda avgifter

64a §

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Har skattskyldig i deklaration eller annat skriftligt meddelande, avgivet till ledning vid fastställelse av hans mervärdeskatt, lämnat oriktig uppgift påföres honom särskild avgift (*skattetillägg*) med tjugo procent av det skattebelopp, som till följd av avvikelse från den oriktiga uppgiften utgår eller ej skall tillgodoräknas honom.

Skattetillägg utgår även då mervärdeskatten uppskattats med stöd av 30 § tredje stycket eller 38 § tredje stycket. Tillägg beräknas härvid på den skatt som på grund av uppskattningen utgår utöver skatt enligt vad den skattskyldige uppgivit i deklaration eller i skriftligt meddelande till ledning vid länsstyrelsens beslut i fråga om skatten.

Skattetillägg enligt andra stycket, som länsstyrelse påfört med anledning av att den skattskyldige ej avlämnat deklaration, skall undanröjas av länsstyrelsen, om deklaration avlämnas senast inom en månad från den dag då han fått del av beslutet om skattetillägget.

Vid tillämpning av första–tredje styckena skall meddelande, som lämnats för skattskyldig som är juridisk person, anses avlämnat av den skattskyldige, om det icke var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den skattskyldige.

64b §

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Har skattskyldig, som har att avge deklaration för mervärdeskatt utan anmaning, underlåtit att inom föreskriven tid fullgöra denna skyldighet, påföres honom särskild avgift (*förseningsavgift*) med 100 kronor.

Har i fall som avses i första stycket den skattskyldige antingen anmanats att lämna deklaration men icke fullgjort denna skyldighet inom föreskriven tid eller underlåtit att avge deklaration inom föreskriven tid även för någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, bestämmes förseningsavgiften till 200 kronor.

Skattskyldig, som varit skyldig avlämna deklaration endast efter anmaning, påföres förseningsavgift, om han underlåtit att lämna deklaration inom tid som föreskrivits i anmaning. Avgiften utgår med 200 kronor.

64c §

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Har skattskyldig frivilligt rättat oriktig uppgift, utgår icke skattetillägg. Sådant tillägg utgår ej heller i den mån avvikelse från vad den skattskyldige uppgivit innebär rättelse av uppenbar felräkning eller misskrivning.

Skattetillägg får helt eftergivnas, om felaktigheten eller underlåtenheten med hänsyn till den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet eller därmed jämförlig omständighet är att anse som ursäktlig, eller

<p>om det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.</p> <p>Andra stycket gäller i tillämpliga delar beträffande förseningsavgift. Sådan avgift får även nedsättas.</p>	<p>RSV Im 1976:1</p>
64d §	
<p>Avgift som avses i 64a § utgår icke i de fall mervärdeskatt fastställs och uppbäres vid införsel. Avgift som avses i 64 b § utgår i fråga om sådan mervärdeskatt enligt bestämmelserna i 40 a § tullagen (1973:670).</p> <p><i>Intill den 1 mars 1975 hade 64 d § följande lydelse:</i></p> <p>Avgift som avses i 64 a eller 64 b § utgår icke vid mervärdeskatt som fastställs och uppbäres vid införsel.</p>	<p>Fr o m 1 mars 1975 SFS 1974:986</p> <p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>
64e §	
<p>Fråga om avgift som avses i 64a eller 64b § prövas av länsstyrelsen.</p> <p>Har skattskyldig hemställt om befrielse från beslutad avgift, meddelas nytt beslut i avgiftsfrågan även om hemställan icke bifallits.</p>	<p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>
64f §	
<p>Finnes vid prövning av besvär i mål om mervärdeskatt att skatt skall nedsättas eller återbetalas, skall därav föranledd ändring av skattetillägg beslutas.</p>	<p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>
64g §	
<p>Avgift som avses i 64a eller 64b § anges i helt kronotal så att öreta¹ bortfaller. Avgift eller för en och samma redovisningsperiod utgående avgifter, som ej uppgår till 50 kronor, påföres ej.</p>	<p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>
64h §	
<p>I fråga om avgift som avses i 64a eller 64b § gäller i tillämpliga delar, om ej annat följer av 64c–64g §§, bestämmelserna i denna lag om skatt.</p> <p>Närmare föreskrifter om påföring och befrielse från avgift meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.</p>	<p>Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>
Straff och viten	
65 §	
<p>Innehållet i deklARATION eller annan handling enligt 22–24 och 26 §§ får icke yppas för annan än den som själv får taga del av handlingen i fråga. Den som med stöd av bestämmelserna i denna lag gjort skatterevision eller granskat handling som avses i 27 § får ej obehörigen yppa, vad som därvid framkommit.</p>	<p>Fr o m 1 jan 1976 SFS 1975:725</p>
<p><i>Intill den 1 jan 1976 hade 65 § följande lydelse:</i></p> <p>Innehållet i deklARATION eller annan handling enligt 22–24 och 26 § får icke yppas för annan än den som själv får taga del av handlingen i fråga. Den som med stöd av bestämmelserna i denna lag gjort skatterevision eller granskat handling som avses i 27 § får ej obehörigen yppa, vad som därvid framkommit.</p> <p>Den som bryter mot första stycket döms till böter eller fängelse i högst sex ma-</p>	<p>Fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71</p>

RSV Im 1976:1

nader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.
Allmänt åtal för brott enligt denna paragraf får väckas endast om målsägande anger brottet till åtal.

Intill den 1 jan 1972 hade 65 § följande lydelse:

Innehållet i deklARATION eller annan handling enligt 22–24 och 26 §§ får icke yppas för annan än den som själv får taga del av handlingen i fråga. Den som med stöd av bestämmelserna i denna förordning gjort skatterevision eller granskat handling som avses i 27 § får ej obehörigen yppa, vad som därvid framkommit. Den som bryter häremot dömes, om gärningen ej är belagd med straff i brottsbalken, till böter eller fängelse i högst sex månader.

66 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1972 hade 66 § följande lydelse:

I fråga om den som lämnat oriktig uppgift i deklARATION eller annan handling som avses i 22 och 23 §§ äger skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313) motsvarande tillämpning.

67 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71
Se även ikraftträdandebestämmelserna

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1972 hade 67 § följande lydelse:

Den som underlåter att fullgöra sin skyldighet att utan anmaning lämna deklARATION inom föreskriven tid eller som lämnar deklARATION med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen icke kan läggas till grund för fastställelse av skatt, dömes till böter, högst femhundra kronor. Är försummelsen ursäktlig eller eljest ringa får frias från straff.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter skyldighet enligt 24 § att sörja för och bevara underlag och därigenom omöjliggör eller allvarligt försvårar fullgörande av deklARATIONsskyldighet eller kontroll dömes till böter. Föreligger vid uppsåtligt brott synnerligen försvärande omständigheter, dömes till fängelse i högst sex månader.

68 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1972 hade 68 § följande lydelse:

Brott som avses i 65 § får åtalas av åklagare endast efter angivelse av målsägande.

Åtal för brott som avses i 67 § får väckas endast efter anmälan av länsstyrelsen.

69 §

Fr o m 1 jan 1975
SFS 1974:885

I fråga om vite enligt denna lag gäller 123 och 124 §§ taxeringslagen (1956:623) i tillämpliga delar.

Intill den 1 jan 1975 hade 69 § följande lydelse:

I fråga om vite enligt denna förordning gäller 123–125 §§ taxeringsförordningen i tillämpliga delar.

Särskilda bestämmelser**70 §**

Belopp som avser omsättning eller skatt enligt denna lag anges i helt kronotal så, att öretal bortfaller.

Skattebelopp under 10 kronor behöver icke betalas in till staten och återbetalas ej heller.

71 §

För mervärdeskatt, som påförts avliden eller oskiftat dödsbo efter den som avlidit under den redovisningsperiod skatten avser, svarar dödsboet icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat svarar bodelägare icke för mera än som av skatten belöper på hans lott och icke i något fall med mera än hans lott i boet utgör.

72 §

Vid beräkning av statlig skatt eller avgift, som enligt särskild bestämmelse skall utgå efter försäljningspris eller annat liknande värde, skall mervärdeskattens belopp icke inräknas i sådant värde.

73 §

Utgående mervärdeskatt räknas icke som intäkt och ingående sådan skatt icke som kostnad vid inkomsttaxeringen.

Har mervärdeskatt likväl medräknats vid inkomstredovisningen anses skatten i den mån den betalats till staten som sådan speciell skatt, för vilken avdrag får åtnjutas vid inkomsttaxeringen enligt kommunalskattelagen. Till följd härav utgör återbetalad, avkortad eller avskriven mervärdeskatt, för vilken avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen, skattepliktig intäkt vid inkomsttaxeringen. För skattskyldig som icke är redovisningskyldig utgör dock utgående mervärdeskatt intäkt och ingående sådan skatt kostnad vid inkomstredovisningen enligt kommunalskattelagen.

74 §

I fråga om delgivning av beslut eller utslag enligt denna lag äger 54 och 55 §§ taxeringslagen motsvarande tillämpning.

75 §

Beteckning i denna lag som förekommer i kommunalskattelagen, lagen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, taxeringslagen eller uppbördslagen har samma innebörd som i dessa författningar, om annat icke anges.

76 §

Föreligger synnerliga skäl kan regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från mervärdeskatt.

Medges befrielse från eller nedsättning av mervärdeskatt får medgivandet avse även avgift som avses i 64a eller 64b §.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

RSV Im 1976:1

Nytt stadgande
fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

76a §

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer kan medge återbetalning av mervärdeskatt som hänför sig till vara, byggnad eller tjänst som förvärfvas av utländsk beskickning eller av diplomatisk personal vid sådan beskickning eller av lönat konsulat eller lönad konsul eller av internationell organisation eller personer knutna därtill.

77 §

Vid granskning inom riksrevisionsverket av statens räkenskaper får anmärkning icke framställas i fråga om fastställelse av mervärdeskatt.

78 §

Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna lag meddelas av regeringen.

79 §

Nytt stadgande
fr o m 20 jan 1976
SFS 1975:1400

Under tid då riksmöte ej pågår kan riksdagens finans- och skatteutskott på förslag av regeringen bestämma om skattesats eller besluta att skatt enligt denna lag skall börja eller upphöra att utgå.

Ikraftträdandebestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1969. Förordningens bestämmelser gäller redan före ikraftträdandet i fråga om åtgärd som behövs för eller avser förordningens tillämpning därefter. Vid tillämpning av 61–63 §§ före den 1 januari 1969 gäller 74 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt i tillämpliga delar.

I samband med ikraftträdandet iakttages i övrigt följande.

2. Förordningen gäller med de begränsningar som anges i andra–femte styckena omsättning för vilken skattskyldighet enligt 4 § inträder den 1 januari 1969 eller senare.

Skattskyldighet enligt förordningen om mervärdeskatt inträder icke för omsättning för vilken skattskyldighet fullgjorts enligt förordningen om allmän varuskatt.

Förordningen gäller icke likvid som sker efter utgången av år 1968 och som avser tillhandahållande dessförinnan, om skattskyldighet för likviden icke skulle ha inträtt enligt förordningen om allmän varuskatt.

Har det före den 1 november 1968 slutits skriftligt avtal om upplåtelse av sådan rätt som enligt 7 § fjärde stycket utgör skattepliktig vara, gäller förordningen i fråga om upplåtelsen från och med den dag, dock tidigast den 1 januari 1969, då avtalet skulle upphöra att gälla om det med iakttagande av uppsägningsvillkoren uppsagts den 1 november 1968. Är avtalet icke skriftligt gäller förordningen i fråga om upplåtelsen till den del som hänför sig till tid efter utgången av år 1968.

Fjärde stycket äger motsvarande tillämpning på uthyrning och annan skattepliktig tjänst med utsträckning i tiden, om skattskyldighet icke skulle ha inträtt enligt förordningen om allmän varuskatt.

Vad i tredje–femte styckena sägs medför icke någon begränsning i skattskyldigs rätt till avdrag för ingående skatt enligt 17 §.

Har leverans av vara för skattepliktig verksamhet skett före den 1 januari 1969 och har skattskyldighet enligt förordningen om allmän varuskatt inträtt för säljaren vid leveransen på grundval av då uppkommen fordran, får den del av den allmänna varuskatten som hänför sig till sådan likvid för varan som köparen erlägger under tiden den 1 januari–den 30 april 1969 avdragas vid köparens redovisning för mervärdeskatt enligt 22 §. Sådant avdrag anses som avdrag för ingående skatt enligt 17 §. Rätt till avdrag föreligger dock icke om förvärvet medför rätt till avdrag enligt förordningen den 15 mars 1968 (nr 87) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt eller enligt kungörelsen den 29 augusti 1968 (nr 474) om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt.

Har rätt till ändring i efterhand av skatt, som redovisats enligt förordningen om allmän varuskatt, icke kunnat utnyttjas vid sista redovisningen för sådan skatt, får motsvarande ändring göras vid redovisning för mervärdeskatt enligt 22 §. Sådan ändring anses som ändring av utgående mervärdeskatt, men påverkar icke annan skattskyldigs redovisning för mervärdeskatt.

3. Byggnadsentreprenör och annan företagare som utför arbete på fastighet får vid redovisning för mervärdeskatt avdraga allmän varuskatt som belastar ineliggande lager av byggnadsmaterial den 31 december 1968. Närmare bestämmelser härom meddelas av Konungen.

4. Genom denna förordning upphäves förordningen om allmän varuskatt. Sistnämnda förordning gäller dock alltjämt i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före den 1 januari 1969. Härvid iakttages följande.

a) Sista perioden för redovisning av preliminär allmän varuskatt utlöper för alla skattskyldiga den 31 december 1968. Redovisningen för denna period skall lämnas senast den 18 januari 1969 eller den senare dag som kan ha medgivits skattskyldig för redovisning av preliminär allmän varuskatt.

Den sista tilläggsdeklarationen för preliminär allmän varuskatt skall avse tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968. Tilläggsdeklarationen fogas vid den allmänna självdeklaration, som den skattskyldige skall lämna år 1969. Föreligger icke skyldighet att lämna självdeklaration, skall tilläggsdeklarationen lämnas senast den 31 mars 1969 till länsstyrelsen i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Vad nu sagts om tilläggsdeklaration gäller även justeringsuppgift.

b) Taxering till allmän varuskatt av skattskyldig som har att redovisa preliminär sådan skatt skall ske sista gången år 1969. Taxeringen skall avse den skattepliktiga omsättningen under tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968. Kostnadsersättning enligt 49 § förordningen om allmän varuskatt bestämmes enligt den skattepliktiga omsättningen, i förekommande fall den reduce-

RSV Im 1976:1

rade skattepliktiga omsättningen, som redovisats i deklARATIONER för preliminär allmän varuskatt för samma tid.

c) Taxering till allmän varuskatt för jordbruksprodukter skall sista gången ske år 1969 eller det senare år, för vilket taxering till inkomstskatt sker för beskattningsår som omfattar tid under år 1968. Taxeringen till allmän varuskatt skall avse tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968.

Erforderlig uppgift för den sista taxeringen till allmän varuskatt för jordbruksprodukter skall lämnas i den skattskyldiges självdeklaration till ledning för den taxering som avses i första stycket.

d) Vid eftertaxering skall tid, för vilken sista taxering till allmän varuskatt skett, anses som beskattningsår.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1969
SFS 1969:237

e) Införsel enligt införsellagen får äga rum vid indrivning av restförd allmän varuskatt samt restavgift och ränta på skatten.

5. Bestämmelser om återföring av särskilt investeringsavdrag enligt förordningen den 15 mars 1968 (nr 87) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt meddelas av Konungen.

6. Ytterligare föreskrift som behövs för denna förordnings ikraftträdande och för avvecklingen av den allmänna varuskatten meddelas av Konungen.

Förteckning över ändringar i lagen om mervärdesskatt (SFS 1968:430)

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, förordnat

SFS 1968:580
Prop 1968:137
BeU 62

den 29 november 1968

att 2, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 47–51, 68 och 69 §§, punkterna 1 och 2 av anvisningarna till 2 §, anvisningarna till 8, 10, 11 och 14 §§ samt punkt 2 av övergångsbestämmelserna skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1969.

SFS 1969:70
Prop 1969:18
BeU 25

den 18 april 1969

att 8, 17 och 18 §§, punkterna 1 och 2 av anvisningarna till 2 § samt anvisningarna till 8, 10 och 17 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. 18 § och anvisningarna till 8 § i sin nya lydelse tillämpas dock såvitt avser personbil för tid från och med den 20 februari 1969.

Utkom från trycket den 30 april 1969

RSV Im 1976:1

den 23 maj 1969

SFS 1969:237
Prop 1969:51
BeU 39

att 48 § och punkt 4 av övergångsbestämmelserna skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969.

den 27 maj 1970

SFS 1970:166
Prop 1970:70
BeU 40

att 13, 15 och 59 §§ samt anvisningarna till 15 och 59 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft, såvitt avser 15 § och anvisningarna till 15 §, den 1 juli 1970 och i övrigt den 1 januari 1971, då förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor upphäves.

den 27 maj 1970

SFS 1970:183
Prop 1970:123
BeU 39

att 2, 6, 8, 11 och 49 §§, punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 2 § samt anvisningarna till 9–11, 14 och 16 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1970.

den 17 december 1970

SFS 1970:917
Prop 1970:191
BeU 67

att 28, 29 och 61–64 §§ samt rubriken närmast före 61 § skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.

den 2 april 1971

SFS 1971:71
Prop 1971:10
SkU 16

att dels att 66–68 §§ skall upphöra att gälla dels att 22, 40, 47, 65 och 76 §§ skall erhålla ändrad lydelse,

dels att i förordningen skall införas åtta nya paragrafer, 64a–64h §§, samt närmast före 64a § ny rubrik "Särskilda avgifter".

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1972.

Bestämmelserna i 64a–64h §§ gäller ej i den mån det är fråga om förfarande eller underlåtenhet som ägt rum före ikraftträdandet.

Bestämmelsen i 67 § gäller fortfarande i fråga om förfarande eller underlåtenhet som ägt rum före ikraftträdandet.

den 4 juni 1971

SFS 1971:254
Prop 1971:73
SkU 34

att 8 § skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1971.

RSV Im 1976:1

SFS 1971:400
Prop 1971:60
SkU 35

den 4 juni 1971

att dels att 53 § skall upphöra att gälla,
dels att i 52 § ordet "länsstyrelsen" skall bytas ut mot "länskatte-
rätten",
dels att 22, 34, 36, 39, 46, 50, 51 och 54–57 §§ skall erhålla ändrad
lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1971 såvitt avser 46, 53, 54
och 56 §§ och i övrigt den 1 januari 1972. I samband därmed skall
följande iakttagas.

1. Hänvisningarna i 54 och 56 §§ i deras äldre lydelse till 95, 97 och
112 §§ taxeringsförordningen (1956:623) skall gälla till och med den 31
december 1971 och avse bestämmelserna i nämnda paragrafer i
taxeringsförordningen i deras ursprungliga lydelse. Hänvisningen i 56 § i
sin nya lydelse till 106 § taxeringsförordningen tillämpas från och med
den 1 januari 1972.

2. Från och med den 1 juli 1971 skall bestämmelserna i 51 och 57 §§
om prövningsnämnd i stället avse länskatte rätt.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om talan mot beslut
som meddelats före den 1 januari 1972.

SFS 1972:82
Prop 1972:15
SkU 12

den 24 mars 1972

att 47 § skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt där-
å meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utkom från trycket den 18 april 1972

SFS 1972:558
Prop 1972:119
SkU 60

den 10 november 1972

att dels att 2 och 10 §§ skall erhålla ändrad lydelse,
dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 76a §.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den då förordningen enligt
därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssam-
ling. I fråga om förordnande som Konungen redan meddelat med stöd av
2 § tredje stycket äger dock 2 och 10 §§ i den nya lydelsen tillämpning
från början av den tid för vilken förordnandet gäller, i den mån detta
avser tillhandahållande av tjänst åt skattskyldig som ägt rätt att göra
avdrag för skatt som debiterats för tjänsten.

Utkom från trycket den 21 nov 1972

SFS 1973:928
Prop 1973:163
SkU 62

den 7 december 1973

att dels att 3, 6–8, 10, 11, 17, 18, 35, 36, 39 och 46 §§ samt anvisning-
arna till 2, 6–8, 10, 11, 17 och 19 §§ skall erhålla ändrad lydelse,
dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 48a §.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

RSV Im 1976:1

I samband med ikraftträdandet iakttages följande.

1. Äldre bestämmelser gäller fortfarande, om annat ej följer av 2, i fråga om tillhandahållande som skett före ikraftträdandet.

2. I fråga om tillhandahållande av tjänst med utsträckning i tiden gäller de nya bestämmelserna för likvider som tages emot efter ikraftträdandet.

3. Om den som upplåtit jordbruksarrende enligt avtal som träffats före utgången av år 1973 önskar det, tillämpas de nya bestämmelserna från ingången av år 1974 under förutsättning att upplåtaren senast den 30 juni 1974 anmält sitt önskemål till länsstyrelsen i det län där upplåtaren skall registreras enligt 19 §.

Den som enligt de nya bestämmelserna är redovisningsskyldig för upplåtelse av jordbruksarrende äger rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt från förordningens ikraftträdande.

4. Den som är redovisningsskyldig enligt äldre bestämmelser för omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket anses som redovisningsskyldig även enligt de nya bestämmelserna. Efter anmälan av den redovisningsskyldige till länsstyrelsen skall i stället de nya bestämmelserna tillämpas för honom.

5. 48a § gäller icke i fråga om skatt som avser tid före den 1 januari 1974.

den 14 december 1973

att dels att 60 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 58 och 59 §§ samt punkt 4 av anvisningarna till 2 § och anvisningen till 58 § skall erhålla ändrad lydelse.

SFS 1973:985
Prop 1973:187
SkU 69

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

den 15 mars 1974

att anvisningarna till 59 § skall upphöra att gälla.

SFS 1974:90
LiU 1974:1

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1974.

den 13 december 1974

att dels att i 1, 2, 10, 12, 18, 22, 50, 58, 64 h, 76, 76 a och 78 §§ samt anvisningarna till 1 och 2 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att i 1, 10, 50, 61, 62, 64 h, 65, 70, 74, 75 och 78 §§ samt anvisningarna till 1 och 2 §§ ordet "förordning" skall, om det avser denna förordning, bytas ut mot "lag",

dels att rubriken till förordningen, 7, 8, 14, 24, 25, 36, 47, 51 och 69 §§ samt anvisningarna till 7 och 14 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

SFS 1974:885
Prop 1974:169
SkU 62

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975. I samband med ikraftträdandet iakttages följande.

RSV Im 1976:1

1. De nya bestämmelserna i 36 § tillämpas redan från och med den 1 december 1974.

2. De nya bestämmelserna i 51 § tillämpas i fråga om besvär över beslut som meddelats efter utgången av november 1974.

3. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna på tillhandahållande som sker efter utgången av år 1974.

4. Närmare föreskrifter för ikraftträdandet av denna lag meddelas såvitt gäller förtullning av regeringen.

5. Förekommer i lag eller annan författning ordet "förordning" eller böjningsform därav och avses därmed förordningen om mervärdeskatt skall detta ord vid ikraftträdandet av denna lag bytas ut mot "lag" i motsvarande form.

SFS 1974:888
Prop 1974:171
SkU 61

den 13 december 1974

att 8 § och anvisningarna till 8 § skall erhålla ändrad lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

SFS 1974:986
Prop 1974:180
SkU 63

den 13 december 1974

att 64 d § och punkt 4 av anvisningarna till 2 § skall ha ändrad lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1975 såvitt avser 64 d § och i övrigt den 1 juli 1975.

Enligt riksdagens beslut föreskrives

SFS 1975:725
Prop 1975:78
JuU 22

den 26 juni 1975

att 65 § skall ha nedan angivna lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976.

Regeringen föreskriver

SFS 1975:923

den 16 oktober 1975

att lagen (1974:888) om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt skall träda i kraft den 1 januari 1976.

Utkom från trycket den 12 november 1975.

Enligt riksdagens beslut föreskrives

SFS 1975:1400
Prop 1975/76:29
SkU 1975/76:15

den 11 december 1975

att i lagen skall införas en ny paragraf, 79 §.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.
Utkom från trycket den 13 januari 1976.

Paragrafförteckning till mervärdeskattekungörelsen

RSV Im 1976:1

- 1–6 §§ Allmänna bestämmelser
 - 7–10 §§ Registrering
 - 11–16 §§ Redovisning av skatt m m
 - 17–18 §§ Fastställelse av skatt m m
 - 19–20 §§ Föreläggande om inbetalning av skatt
 - 21–22 §§ Indrivning av skatt m m
 - 23 § Återbetalning av skatt
 - 24 § Närmare föreskrifter
 - 25 § Införsel
- Ikraftträdandebestämmelser

Kungl Maj:ts mervärdeskattekungörelse

SFS 1968:431
6 juni 1968

Kungl Maj:t har, med stöd av 78 § lagen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Allmänna bestämmelser

1 §

Beteckning i denna kungörelse som förekommer i lagen om mervärdeskatt, taxeringskungörelsen den 27 juni 1957 (nr 513) och uppbörds-kungörelsen den 17 november 1967 (nr 626) har samma innebörd som i dessa författningar.

Med skatt avses i denna kungörelse mervärdeskatt.

2 §

I fråga om införsel gäller 25 §.

3 §

Riksskatteverket fastställer formulär till blankett och annan handling som behövs för registrering, redovisning för skatt samt inbetalning, återbetalning och fastställelse av skatt samt skattekontroll. Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Intill den 1 jan 1972 hade 3 § följande lydelse:

Riksskattenämnden fastställer formulär till blankett och annan handling som behövs för registrering, redovisning för skatt samt inbetalning, återbetalning och fastställelse av skatt samt skattekontroll.

4 §

Statskontoret tillhandahåller blankett och annan handling som avses i 3 §.

RSV Im 1976:1

5 §

Länsstyrelsen tillhandahåller skattskyldig blankett för registrering, deklaration och inbetalning av skatt.

6 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Riksskatteverket får anordna möte för överläggning med tjänstemän vid länsstyrelserna om tillämpningen av lagen om mervärdesskatt. Länsstyrelsen beslutar om tjänstemans deltagande i sådant möte.

Intill den 1 jan 1972 hade 6 § följande lydelse:

Riksskattenämnden får anordna möte för överläggning med tjänstemän vid länsstyrelserna om tillämpningen av förordningen om mervärdesskatt. Länsstyrelsen beslutar om tjänstemans deltagande i sådant möte.

Registrering

7 §

Skattskyldig tilldelas särskilt registreringsnummer för varje verksamhet som omfattas av redovisningsskyldighet. Anses flera verksamheter som en enda i redovisningshänseende tilldelas den skattskyldige dock endast ett registreringsnummer.

8 §

I registreringsbevis anges

1. registreringsnummer,
2. den skattskyldiges namn och postadress,
3. firma eller annan beteckning för verksamheten,
4. varje verksamhet när registreringen avser mer än en verksamhet,
5. län där verksamheten bedrivs,
6. hur skatt skall redovisas.

I registreringsbevis anges vidare om delägare i enkelt bolag, sk gruvbolag eller partrederi anses som ensam skattskyldig för bolaget eller rederiet.

9 §

Vid sådan underrättelse om ändring i tidigare uppgivet förhållande som avses i 19 § tredje stycket lagen om mervärdesskatt skall utfärdat registreringsbevis bifogas.

10 §

Innebär underrättelse som avses i 19 § tredje stycket lagen om mervärdesskatt ändring i förhållande som är angivet i registreringsbevis utfärdas nytt bevis, om skattskyldighet fortfarande föreligger.

Innebär ändringen att den skattskyldige skall registreras i annat län översändes underrättelsen för ny registrering till länsstyrelsen i det andra länet tillsammans med alla handlingar som berör den skattskyldige. Samtidigt avföres den skattskyldige ur registret över skattskyldiga i det län där han tidigare varit registrerad.

Den vars skattskyldighet upphört avföres ur registret över skattskyldiga när han icke längre behöver stå kvar i detta för skattekontroll.

Redovisning av skatt m m

11 §

Kungörelsen den 27 juni 1957 (nr 515) med föreskrifter angående fullgörande av staten, landstingskommun, kommun och annan dylik menighet åliggande deklara-tions-skyldighet m m gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt.

12 §

För deklaration enligt 22 § lagen om mervärdeskatt och för inbetalning av skatt enligt 42 § samma lag användes gemensam blankett (deklara-tionsblankett).

13 §

Skattskyldig tillställes lämpligt antal deklara-tionsblanketter genom länsstyrelsens försorg.

Ändras skattskyldigs registreringsnummer tillställes nya deklara-tionsblanketter honom med anmodan att makulera de deklara-tionsblanketter som han tidigare fått.

14 §

Vid kontant inbetalning av skatt enligt 42 § lagen om mervärdeskatt lämnas deklara-tionsblanketten till postanstalt. Vid inbetalning av skatt enligt nämnda paragraf genom girering från eget postgirokonto sändes deklara-tionsblanketten till postgirokontoret. Visar deklaration att skatt icke skall inbetalas, lämnas deklara-tionsblanketten direkt till länsstyrelsen.

15 §

Postgirokonto som avses i 42 § lagen om mervärdeskatt är gemensamt för hela landet. Medel som in-flutit på detta konto insättes genom postverkets försorg på statsverkets checkräkning i riksbanken. Efter utgången av varje redovisningsperiod överföres dessa medel till länsstyrelserna genom anli-tande av statsräkenskaper-nas konto för likvider med särskilda ämbetsverk och myndigheter.

RSV Im 1976:1

16 §

Postgirokontoret skall snarast möjligt lämna länsstyrelse uppgift om skatt, som skattskyldiga inom länet inbetalat på postgirokonto som avses i 15 §. Vid uppgiften skall fogas de deklARATIONER och andra handlingar som inbetalningarna grundas på. Sådan handling skall vara försedd med stämpel som visar när handlingen inkom till postgirokontoret.

Fastställelse av skatt m m

17 §

Den som granskar deklARATION kontrollerar att de i deklARATIONEN lämnade uppgifterna är rätt uppställda och, i den mån det kan bedömas, riktiga.

En mera ingående granskning av redovisning för skatt göres i den utsträckning som är möjlig. Vid sådan granskning bör genom förfrågning hos eller anmaning till skattskyldig eller annan som är uppgiftsskyldig, genom skatterevision eller på annat lämpligt sätt undersökas om redovisningen är riktig.

18 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Bestämmelserna i 15 § förvaltningslagen (1971:290) äger motsvarande tillämpning på preliminärt beslut enligt 33 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Har skattskyldig begärt slutligt beslut om fastställelse av skatt meddelas sådant beslut inom två månader efter det den skattskyldiges begäran inkom till länsstyrelsen.

Intill den 1 jan 1972 hade 18 § första stycket följande lydelse:

Innan preliminärt beslut enligt 33 § förordningen om mervärdeskatt meddelas skall den skattskyldige, om hinder ej möter, beredas tillfälle att yttra sig, såvida icke fråga är om felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende eller yttrande av annan anledning uppenbarligen icke behövs.

Föreläggande om inbetalning av skatt

19 §

Har skatt icke enligt 42 § lagen om mervärdeskatt inbetalats i rätt tid eller har skatten inbetalats med för lågt belopp förelägges den skattskyldige att inbetala felande belopp inom tid som anges i föreläggandet.

20 §

Den som anser att skatt genom felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende i föreläggandet angivits med oriktigt belopp kan söka rättelse i föreläggandet hos länsstyrelsen. Ansökan om sådan rättelse skall göras före utgången av den tid inom vilken skatt skall inbetalas enligt föreläggandet.

Har skatt inbetalats innan rättelse hunnit vidtagas, skall länsstyrelsen skyndsamt återbetala vad som inbetalats för mycket eller förelägga den skattskyldige att inbetala felande belopp inom tid som anges i föreläggningsbeslutet.

Indrivning av skatt m m

21 §

Underlåter skattskyldig att inom föreskriven tid fullgöra sin betalningskyldighet överlämnas ärendet till kronofogdemyndigheten för indrivning.

Länsstyrelsen upprättar indrivningshandling.

22 §

Bestämmelserna i 52–68 §§ uppbördskungörelsen gäller i tillämpliga delar.

Återbetalning av skatt

23 §

Återbetalning av skatt enligt 49 § lagen om mervärdeskatt skall ske skyndsamt.

Närmare föreskrifter

24 §

Närmare föreskrifter om registreringsnummer, register som avses i 21 § lagen om mervärdeskatt, postgirokontorets redovisning enligt 16 § denna kungörelse och återbetalning av skatt meddelas av riksskatteverket. Närmare föreskrifter om insättning på statsverkets checkräkning i riksbanken av medel som avses i 15 § meddelas av rikskassans revisionsverket.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Intill den 1 jan 1972 hade 24 § följande lydelse:

Närmare föreskrifter om registreringsnummer, register som avses i 21 § förordningen om mervärdeskatt, postgirokontorets redovisning enligt 16 § denna kungörelse och återbetalning av skatt meddelas av riksskattenämnden. Närmare föreskrifter om insättning på statsverkets checkräkning i riksbanken av medel som avses i 15 § meddelas av rikskassans revisionsverket.

Införelse

25 §

Skattskyldig enligt 58 § lagen om mervärdeskatt är på anmodan av tullmyndighet skyldig att lämna skriftlig försäkran om det ändamål för vilket vara införs.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av lagen om mervärdeskatt, såvitt gäller införelse, meddelas av generaltullstyrelsen.

RSV Im 1976:1

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969, då varuskattekungörelsen den 1 december 1959 (nr 508) skall upphöra att gälla. Varuskattekungörelsen gäller dock alltjämt i fråga om redovisning av preliminär allmän varuskatt, taxering till allmän varuskatt och eftertaxering till sådan skatt som skall ske efter utgången av år 1968.

Förteckning över ändringar i mervärdeskattekungörelsen (SFS 1968:431)

Kungl Maj:t har förordnat

SFS 1971:995

den 10 december 1971

att dels att i 3, 6 och 24 §§ ordet "riksskattenämnden" skall bytas ut mot "riksskatteverket",

dels att 18 § skall ha ändrad lydelse.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1972.

Förteckning över anslutningsförfattningar

SFS 1968:474	Kk om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt
SFS 1968:591	Kk om erläggande av mervärdeskatt i vissa fall vid utförelse
SFS 1968:616	Kk om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet
SFS 1968:720	Kk om allmänt ombud och ersättare för denne i mål och ärenden rörande mervärdeskatt
SFS 1969:584	Kk om återföring till beskattning av vissa avdrag för allmän varuskatt
SFS 1970:4	Kf om höjd mervärdeskatt på vissa varor (MF 14)
SFS 1970:150	Kk om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt
SFS 1970:563	Kk om undantag från skatteplikt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt
SFS 1970:569	Kf om ändring i förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor (MF 15)
SFS 1972:40	Kk om befrielse från eller nedsättning av viss indirekt skatt
SFS 1972:559	Kk om ändring i kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet
SFS 1972:833	Kk om återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall
SFS 1974:89	Kf om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten

Anslutningsförfattningar

**Kungl Maj:ts kungörelse
om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt;**
given Stockholms slott den 29 augusti 1968.

SFS 1968:474
Utkom från trycket
den 25 sept 1968

Kungl Maj:t har, med stöd av punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Den som är skattskyldig enligt 2 § lagen om mervärdeskatt på grund av byggnadsverksamhet eller annan verksamhet som innefattar arbete på byggnad eller annan anläggning får vid redovisning för mervärdeskatt åtnjuta avdrag enligt denna kungörelse för skatt som enligt förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt utgått vid försäljning till den som driver eller drivit verksamheten eller vid dennes uttag av varor för verksamheten.

2 §

Avdrag enligt 1 § åtnjutes för allmän varuskatt på byggnadsmaterial och andra varor, avsedda att ingå i byggnad eller annan anläggning, om varorna vid utgången av år 1968 utgör ineliggande lager eller ingår i byggnad eller annan anläggning som är under uppförande och om skatt enligt lagen om mervärdeskatt skall utgå vid omsättning efter utgången av år 1968.

3 §

Avdraget utgör 10 procent av anskaffningskostnaden inräknat allmän varuskatt enligt inventering per den 31 december 1968. För varor som då ingår i byggnad eller annan anläggning under uppförande får dock anskaffningskostnaden beräknas till 60 procent av summan av samtliga kostnader inräknat allmän varuskatt som vid utgången av år 1968 belöper på byggnads- eller anläggningsarbetet eller till 20 procent i fråga om varor som ingår i yttre vatten- eller avloppsledning, väg, gata, bro, spåranläggning, flygfält, hamn, kanal eller annan farled.

4 §

Avdrag enligt denna kungörelse får göras i deklaration som enligt 22 § lagen om mervärdeskatt skall lämnas av den skattskyldige, dock icke senare än i deklaration för redovisningsperiod som utlöper den 31 december 1969.

RSV Im 1976:1

5 §

Avdrag enligt denna kungörelse anses som avdrag för ingående mervärdeskatt enligt 17 § lagen om mervärdeskatt.

6 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskatteverket.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

SFS 1968:591

**Kungl Maj:ts kungörelse
om erläggande av mervärdeskatt i vissa fall vid utförelse;**
given Stockholms slott den 20 november 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 1 och 18 §§ lagen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Mervärdeskatt skall erläggas för varor som utföres för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på linje mellan Sverige och Danmark, Finland eller Norge. Skatt skall dock ej utgå för rusdrycker, öl, tobaksvaror, cigarettpapper, cigaretthylsor samt choklad- och konfektyrvaror. Ingående skatt som belöper på skattepliktig utförelse medför ej avdragsrätt enligt 17 § lagen.

Innebär utförelse enligt första stycket skattepliktigt uttag enligt lagen om mervärdeskatt, skall beskattningsvärdet utgöra varans inköpsvärde inräknat skatt.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969.

SFS 1968:616

**Kungl Maj:ts kungörelse
om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet;**
given Stockholms slott den 29 november 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 2 § tredje stycket lagen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Se ändring i
SFS 1972:559

Den som driver handelshamn är, om ej annat följer av 2 §, skattskyldig enligt lagen om mervärdeskatt icke endast för omsättning som medför skattskyldighet enligt 2 § första eller andra stycket lagen utan även för omsättning som avser upplåtelse åt fartyg av hamnen med tillhörande anordningar eller annan tjänst i samband med fartygs begagnande av

hamnen med tillhörande anordningar eller varuhantering inom hamnanläggningen.

RSV Im 1976:1

2 §

Skattskyldighet föreligger icke för omsättning som avser uthyrning av byggnad, lokal eller annat utrymme inom hamnanläggningen, sådan förvaring av varor som icke kan anses hänförlig till varuhantering i hamnverksamheten eller tillhandahållande av teleförbindelse till fartyg.

3 §

Omsättning som innefattar tjänst med avseende på fartyg i utrikes trafik skall anses utgöra sådan omsättning genom utförelse, för vilken skattskyldighet föreligger enligt 2 § andra stycket lagen om mervärdesskatt. Lastning, lossning eller annan tjänst i hamnverksamheten med avseende på vara från eller till utrikes ort utgör sådan omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 11 § 3 lagen.

4 §

I övrigt gäller lagen om mervärdesskatt i tillämpliga delar i fråga om hamnverksamhet som avses i denna kungörelse. Vid tillämpning av 17 § lagen gäller dock, att avdragsrätt föreligger för all ingående skatt med avseende på sådan byggnad eller annan fast anläggning för den skattskyldiges hamnverksamhet, som icke helt men i skälig omfattning användes för den verksamhet som omfattas av skattskyldigheten.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969. Vid kungörelsens ikraftträdande skall punkterna 1 och 2 av övergångsbestämmelserna till lagen om mervärdesskatt äga motsvarande tillämpning.

**Kungl Maj:ts kungörelse
om allmänt ombud och ersättare för denne i mål och ärenden rörande
mervärdesskatt;**

SFS 1968:720

given Stockholms slott den 6 december 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 50 § andra stycket lagen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdesskatt, funnit gott förordna som följer.

Länsstyrelsen förordnar sådant allmänt ombud och sådan ersättare för denne som avses i 50 § lagen om mervärdesskatt. Ombudet och ersättaren förordnas för högst fyra år.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969.

:

RSV Im 1976:1

SFS 1969:584
Utkom från trycket
den 28 nov 1969

**Kungl Maj:ts kungörelse
om återföring till beskattning av vissa avdrag för allmän varuskatt;**
given Stockholms slott den 14 november 1969.

Kungl Maj:t har, med stöd av punkt 3 av övergångsbestämmelserna till lagen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Återföring till beskattning vid taxering till statlig och kommunal inkomstkatt av allmän varuskatt på byggnadsmaterial m m, för vilken avdrag vid redovisning för mervärdeskatt medgivits enligt kungörelsen (1968:474) om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt, sker vid taxering för det beskattningsår, under vilket avdraget sålunda medgivits.

Har avdrag medgivits för allmän varuskatt på varor, som vid utgången av år 1968 ingått i byggnad eller annan anläggning som vid samma tidpunkt varit under uppförande, och skall beträffande verksamhet som avser sådan byggnad eller anläggning vinstberäkning till ledning för inkomsttaxering verkställas under senare beskattningsår än det, då avdraget medgivits, får återföringen till beskattning dock ske vid taxering för det beskattningsår, under vilket sådan vinstberäkning verkställts för verksamheten.

2 §

Skattskyldig skall i självdeklaration som avges till ledning för taxering till inkomstkatt lämna uppgift om avdrag för allmän varuskatt som skall återföras till beskattning enligt 1 §.

3 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskatteverket.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

SFS 1970:4
Prop 1970:7
BeU 1

**Kungl Maj:ts förordning
om höjd mervärdeskatt på vissa varor;**
given Stockholms slott den 6 februari 1970.

Se ändring i
SFS 1970:569

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna, att skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall utgå med 14 procent av beskattningsvärdet vid skattepliktig omsättning eller införsel av följande varor, nämligen

1. personbil och med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram med undantag av fordon som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
2. motorcykel, snöskoter samt campingvagn eller s k husvagn,
3. fartyg och fartygsmotor med undantag av fartyg eller motor till fartyg som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
4. televisionsmottagare, även i kombination med radiomottagare, skivspelare eller liknande, med undantag av s k monitor och annan mottagare för bild- och ljudöverföring per tråd.

RSV Im 1976:1

Denna förordning har upphört att gälla se SFS 1970:166

Denna förordning träder i kraft den 9 februari 1970.

**Kungl Maj:ts kungörelse
om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt;**
given Stockholms slott den 27 maj 1970.

SFS 1970:150

Kungl Maj:t har, med stöd av 22 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Är skattskyldig på grund av sjukdom eller annan oförvållad omständighet förhindrad att lämna deklaration enligt 22 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt för viss redovisningsperiod inom tid som anges i tredje stycket samma paragraf, kan den skattskyldige få anstånd med att lämna deklarationen.

Fråga om anstånd prövas av länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är registrerad enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt efter ansökan som skall ha gjorts hos länsstyrelsen senast den dag då deklarationen för redovisningsperioden senast skulle ha lämnats. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år från nämnda dag.

Har förutsättningarna för medgivet anstånd ändrats innan anståndstiden gått till ända, skall frågan om anstånd omprövas.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1970.

**Kungl. Maj:ts kungörelse
om undantag från skatteplikt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt;**
given Stockholms slott den 16 oktober 1970.

SFS 1970:563

Bestämmelserna har intagits i lagen om mervärdeskatt fr o m 1 jan 1974, SFS 1973:928

Kungl Maj:t har, med stöd av 12 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Från skatteplikt enligt lagen (1968:430) undantages

1. transport av personbil eller motorcykel med fartyg i inrikes trafik, när transporten utföres i samband med befordran av fordonets förare med samma transportmedel,

2. kontroll eller analys av skattepliktig import- eller exportvara, när tjänsten i samband med varans införsel till eller utförsel från landet tillhandahålles utländsk uppdragsgivare som avses i 11 § 3 lagen.

Transport enligt 1 anses som sådan tjänst som anges i 11 § 2

RSV Im 1976:1 lagen och kontroll eller analys enligt 2 som sådan tjänst med avseende på importvara eller exportvara som anges i 11 § 3 lagen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 november 1970.

SFS 1970:569
Prop 1970:156
BeU 55

**Kungl Maj:ts förordning
om ändring i förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor;**

given Stockholms slott den 30 oktober 1970.

Denna förordning har upphört att gälla, se SFS 1970:166

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna, att förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor skall ha nedan angivna lydelse.

Skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall utgå med 15 procent av beskattningsvärdet vid skattepliktig omsättning eller införsel av följande varor, nämligen

1. personbil och med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram med undantag av fordon som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
2. motorcykel, snöskoter samt campingvagn eller sk husvagn,
3. fartyg och fartygsmotor med undantag av fartyg eller motor till fartyg som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
4. televisionsmottagare, även i kombination med radiomottagare, skivspelare eller liknande, med undantag av sk monitor och annan mottagare för bild- och ljudöverföring per tråd,
5. diskmaskin, frysskåp och frysbox, kylskåp och svalskåp, elektrisk tvättmaskin och torkcentrifug samt elektrisk spis av golvmödel och annan elektrisk spis med ugn,
6. rusdryck, med undantag av starköl, vid annan omsättning än i samband med förtäring (utskänkning).

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

SFS 1972:40

**Kungl Maj:ts kungörelse
om befrielse från eller nedsättning av viss indirekt skatt;**

given Stockholms slott den 18 februari 1972.

Kungl Maj:t har funnit gott förordna som följer.

1 §

Riksskatteverket prövar, i den mån annat ej följer av 2 eller 3 §, fråga om befrielse från eller nedsättning av skatt enligt 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning eller 76 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

2 §

Fråga om befrielse från eller nedsättning av skatt enligt förordningen (1960:258) om utjämningskatt å vissa varor, förordningen (1971:170) om annonskatt eller förordningen (1972:266) om skatt på annonser och reklam prövas av Kungl Maj:t.

Intill den 2 aug 1972 hade 2 § följande lydelse:

Fråga om befrielse från eller nedsättning av skatt enligt förordningen (1960:258) om utjämningskatt på vissa varor eller förordningen (1971:170) om annonskatt prövas av Kungl Maj:t.

3 §

Är fråga som avses i 1 § av principiell betydelse, skall riksskatteverket överlämna ärendet med eget yttrande till Kungl Maj:t för avgörande.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1972.

Kungl Maj:ts kungörelse om ändring i kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärde- skatt för viss hamnverksamhet;

given Stockholms slott den 10 november 1972.

Kungl Maj:t har, med stöd av 2 § tredje stycket och 10 § andra stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt funnit gott förordna att 1 § kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet skall ha nedan angivna lydelse.

1 §

Den som driver handelshamn är, om ej annat följer av 2 §, skattskyldig enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt icke endast för omsättning som medför skattskyldighet enligt 2 § första eller andra stycket lagen utan även för omsättning som avser upplåtelse åt fartyg av hamnen med tillhörande anordningar eller annan tjänst i samband med fartygs begagnande av hamnen med tillhörande anordningar eller varuhantering inom hamnanläggningen. Därvid skall tjänst som nu nämnts anses som skattepliktig, om ej annat följer av 3 §.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna äger dock tillämpning för tid från och med den 1 januari 1969 i vad avser tillhandahållande av tjänst åt skattskyldig som vid redovisning av mervärdeskatt ägt rätt att göra avdrag för skatt som debiterats för tjänsten.

Kungl Maj:ts kungörelse om återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall;

given Stockholms slott den 8 december 1972.

Kungl Maj:t har, med stöd av 76a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

RSV Im 1976:1

Fr o m 2 aug 1972
SFS 1972:469

SFS 1972:559
Utkom från trycket
den 21 nov 1972

SFS 1972:833
Utkom från trycket
den 16 jan 1973

1 §

Återbetalning medges enligt denna kungörelse av skatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt, som hänför sig till förvärv som göres av

1. utländsk beskickning eller lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier,
2. diplomatisk personal vid utländsk beskickning i Sverige och lönad konsul vid utländskt konsulat i Sverige.

Återbetalning enligt första stycket äger ej rum av mervärdeskatt på förvärv som göres av person som är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Återbetalning medges även medlemsstats ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, i den mån sådan förmån kan grundas på särskild överenskommelse.

2 §

Mervärdeskatt återbetalas när den uttagits eller påförts vid

1. försäljning av byggnad som är avsedd för beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,
2. förvärv av vara som är avsedd för inredning eller utrustning av sådan byggnad som anges vid 1,
3. förvärv av inventarier eller trycksaker för den verksamhet som utövas av beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,
4. förvärv av tillbehör eller utrustning till motorfordon, som äges av beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,
5. tillhandahållande av tjänst på fastighet som är avsedd för beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1 eller av tjänst med avseende på vara eller motorfordon som anges vid 2–4.

3 §

Mervärdeskatt återbetalas när den uttagits hos eller påförts person som avses i 1 § första stycket 2 eller tredje stycket vid försäljning eller tillhandahållande av

1. radiomottagare, televisionsapparat, skivspelare, bandspelare, förstärkare, högtalare,
2. kamera, objektiv till kamera, projektor och annan utrustning för film- eller bildåtergivning,
3. hushållsmaskiner och liknande varor, såsom diskmaskin, kylskåp, tvättmaskin, mangel, dammsugare,
4. skrivmaskin, räknemaskin,
5. möbler, belysningsarmatur, inredningstextilier, mattor, piano, flygel,
6. tillbehör eller utrustning till vara som anges i 1–5 eller till motorfordon,
7. tjänst med avseende på vara som anges i 1–6 eller på motorfordon

eller på fastighet i samband med inmontering av vara som anges i 3 eller på sådan i fastigheten inmonterad vara.

4 §

Återbetalning av mervärdeskatt enligt 3 § får ske endast när fråga är om förvärv för personligt bruk och det sammanlagda vederlaget enligt faktura eller motsvarande handling uppgår till minst 500 kronor inräknat mervärdeskatt.

5 §

Återbetalning sker med belopp som svarar mot den mervärdeskatt, som enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt skall erläggas av den som tillhandahåller vara, byggnad eller tjänst.

6 §

Riksskatteverket prövar fråga om återbetalning av mervärdeskatt.

7 §

Ansökan om återbetalning göres skriftligen av chef för beskickning eller den som i Sverige äger företräda sådan internationell organisation som avses i 1 § första stycket 1.

Ansökan ges in till utrikesdepartementet. Den skall vara åtföljd av faktura eller jämförlig handling i original eller kopia. Sådan handling skall innehålla uppgift om utställarens och mottagarens namn och adress, varje transaktion för vilken återbetalning sökes, transaktionens art, vederlaget och på vederlaget belöpande mervärdeskatt.

Utrikesdepartementet överlämnar ansökningen till riksskatteverket med uppgift huruvida rätt till återbetalning föreligger enligt 1 §.

8 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskatteverket.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling och gäller förvärv för vilket faktura eller jämförlig handling utfärdats efter utgången av år 1972.

RSV Im 1976:1

SFS 1974:89
FiU 1974:1
Utkom från trycket
den 15 mars 1974

**Kungl. Maj:ts förordning
om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten;**

utfärdad den 15 mars 1974.

Kungl. Maj:t förordnar följande i överensstämmelse med riksdagens beslut.

1 §

Skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt utgår under tiden den 1 april—den 15 september 1974 med 12 procent av beskattningsvärdet. Vid införsel av monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 7,2 procent av beskattningsvärdet.

2 §

Har skattskyldig, som redovisar skatt enligt 4 § första stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, före den 1 april 1974 tillhandahållit skattepliktig vara, byggnad eller tjänst åt någon som är redovisningskyldig för mervärdeskatt, skall skatt för tillhandahållandet redovisas enligt den i 13 § nämnda förordning angivna skattesatsen.

3 §

Träffas under tiden den 1 april—den 15 september 1974 avtal om tillhandahållande av tjänst med utsträckning i tiden utgår skatt enligt denna förordning för tillhandahållandet endast i den mån tjänsten hänförs sig till tid till och med den 15 september 1974.

4 §

Riksskatteverket kan besluta, att redovisning av skatt för tid, under vilken denna förordning gäller, får ske i annan ordning än som bestämts för viss skattskyldig enligt 22 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt.

Denna förordning träder i kraft en vecka efter den dag, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 1 1976 – Årg. 6

Deklarationsblanketter m m för allmänheten vid 1976 års taxering

RSV Dt
1976:1

Tryckt den
5 februari 1976

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m. Asterisk vid utgåvenumret innebär att tidigare utgåva får användas.

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Allmän självdeklaration för fysisk person och för sådan juridisk person, som är skattskyldig för förmögenhet	1	3001	5	–
Allmän självdeklaration för fysisk person och för sådan juridisk person, som är skattskyldig för förmögenhet; avsedd för ADB (förtryckt)	1	3002	5	–
Allmän självdeklaration för sådan juridisk person, som inte är skattskyldig för förmögenhet	2	3003	5	–
Uppgift enl 33 § taxeringslagen av stiftelse eller förening, som helt eller delvis är frikallad från skattskyldighet för inkomst eller förmögenhet	3	3004	2*	–
Uppgift angående renskötsel	4	3005	5	–
Särskild självdeklaration	5	3006	5	–
Särskild självdeklaration för en- eller tvåfamiljsfastighet	6	3007	4	–
Särskild självdeklaration för en- eller tvåfamiljsfastighet; avsedd för ADB (förtryckt)	6	3008	3	–
Deklaration för taxering till utskiftningsskatt	7	3009	1	–
Deklaration för taxering till utskiftningsskatt vid övergång från aktieföretag till annan företagsform m m	7A	3009a	1	Nytt formulär

RSV Dt 1976:1

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Fördelning av inkomst	8	3010	4*	–
Inkomst av jordbruksfastighet enl kontantprincipen	J1	3015	6	–
Inkomst av jordbruksfastighet enl bokföringsmässiga grunder utan räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto	J2	3016	6	–
Inkomst av jordbruksfastighet enl bokföringsmässiga grunder med räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto	J3	3017	5	–
Avskrivningsplan för täckdikningsanläggningar och skogsvägar	J4	3018	3	–
Specifikation av djur	J5	3019	6*	–
Minskning av ingående virkesföråd m m	J6	3020	4	–
Utredning om insättning på skogskonto	J7	3021	5*	–
Utredning om insättning på investeringskonto för skog	J8	3024	1	–
Avskrivningsplan för markanläggningar	J20	3022	3	–
Avskrivningsplan för jordbruksbyggnader	J21	3023	2	–
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. En- eller tvåfamiljsfastighet	F1	3025	4	–
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. Flerfamiljsfastighet m m	F2	3026	4	–
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. Annan fastighet tillhörig bostadsförening, bostadsaktiebolag eller allmännyttigt bostadsföretag	F3	3027	2*	–
Värdeminskning av byggnad och i byggnad ingående maskinell utrustning	F4	3028	2	–
Inkomst av rörelse (utom försäkringsrörelse), för vilken räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto ej ägt rum	R1	3039	5	–
Avskrivningsplan för inventarier m m i rörelse, för vilken räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto ej ägt rum	R2	3040	5*	–

RSV Dt 1976:1

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Inkomst av rörelse (utom försäkringsrörelse) med ordnad bokföring, som avslutas med vinst- och förlustkonto	R5	3041	5	-
Avskrivningsplan för inventarier m m i rörelse med ordnad bokföring, som avslutas med vinst- och förlustkonto	R6	3042	5*	-
Avskrivningsplan för markanläggningar på fastighet, som används i rörelse	R20	3043	3*	-
Avskrivningsplan för rörelsebyggnader	R21	3044	3*	-
Inkomst av försäkringsrörelse i skadeförsäkringsanstalt (ej utländsk försäkringsanstalt)	R30	3045	3*	-
Inkomst av försäkringsrörelse i livförsäkringsanstalt	R31	3046	2	-
Representationskostnader	R32	3047	5*	-
Inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet	T1	3060	3	-
Avyttring av fastighet. Utredning angående realisationsvinst	T2	3061	6	-
Garantiförbindelse enl förordningen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst med intyg att bifogas uppskovsansökan	T3	3062	2	-
Inkomst av kapital samt uppgifter om förmögenhet	K1	3070	5	-
Specifikation över bankfordringar och värdepapper	K2	3071	3*	-
Inkomst av lägenhet som hyrts ut av medlem i bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag	K3	3072	3*	-
Uppgifter om förmögenhet. Jordbruk och rörelse	K4	3073	3*	-
Uppgift om investeringsfonder för byggnader, inventarier och varulager samt för arbeten i gruva enl förordningen 1947:174	-	3080	3*	-
Uppgift om särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar enl förordningen 1959:168	-	3081	2	-
Utredning angående särskilt investeringsavdrag för maskiner m m	-	3082	4	-

RSV Dt 1976:1

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Uppgift om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg m m enl förordningen 1954:40	-	3083	2*	-
Garantiförbindelse enl förordningen 1954:40 med intyg att fogas vid allmän självdeklaration	-	3084	1	-
Uppgift om investeringsfond för konjunkturutjämnning enl lagen 1955:256	-	3085	4*	-
Uppgift om särskild nyanskaffningsfond enl förordningen 1967:96	-	3086	3*	-
Uppgift om fond för återanskaffning av fastighet enl förordningen 1967:752	-	3087	3*	-
Garantiförbindelse enl förordningen 1967:752 med intyg att fogas vid självdeklaration	-	3088	2*	-
Utredning angående särskilt forskningsavdrag	-	3090	3	-
Uppgift om beräkning av belopp för inbetalning till arbetsmiljökonto	-	3091	2	-
Uppgift om arbetsmiljöfond	-	3092	2	-
Uppgift om beräkning av belopp för inbetalning till särskilt investeringskonto	-	3093	2	-
Uppgift om särskild investeringsfond	-	3094	2	-
Uppgift enl 43 § 1 mom taxeringslagen om ränta på obligationer, förlagsbevis etc	17	3100	3*	-
Uppgift om utdelning på svenska aktier utan avdrag för kupongskatt	18a	3730	2	-
Uppgift om utdelning på svenska aktier med avdrag för kupongskatt	18b	3732	2*	-
Uppgift om utdelning på svenska aktier med avdrag för kupongskatt (avfattad på engelska språket)	18b	3734	1	-
Uppgift enl 43 § 1 mom taxeringslagen om utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening eller på aktier eller andra andelar i utländsk juridisk person	18c	3110	2*	-
Ansökan om avräkning av utländsk skatt när avdrag ej erhållits för sådan skatt såsom för omkostnad	-	3120	2*	-
Ansökan om avräkning av utländsk skatt när avdrag erhållits för sådan skatt såsom för omkostnad	-	3121	2*	-

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Avräkningsnota på skatteavdrag för amerikansk källskatt	-	3122	1	-
Ansökan om kompensation för bensinskatt vid yrkesmässig användning av motorsåg	-	3143	4*	-
Uppgift om inkomster och utgifter i handelsresande och liknande verksamhet	-	3145	1	-
Kontrolluppgifter från arbetsgivare m fl enl 37 § 1 mom taxeringslagen (stamsats)	-	3150	3	-
Kontrolluppgift från arbetsgivare m fl enl 37 § 1 mom taxeringslagen (kedjebblankett)	-	3151	3	-
Sammandrag över kontrolluppgifter enl 37 § 1 mom taxeringslagen	-	3152	2*	-
Uppgift från bostadsförening eller bostadsaktiebolag enl 42 § taxeringslagen	-	3153	4*	-
Kontrolluppgift från försäkringsanstalt enl 37 § 1 mom punkterna 3 och 3a i taxeringslagen på grund av sakförsäkring	-	3155	3*	-
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom taxeringslagen för statsanställda m fl (stamsats)	-	3170	4*	-
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom taxeringslagen för statsanställda m fl (kedjebblankett)	-	3171	4*	-
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom p 3b-d taxeringslagen (stamsats)	-	3172	2*	-
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom p 3b-d taxeringslagen (kedjebblankett)	-	3173	2*	-
Särskild fastighetsdeklaration för jordbruksfastighet	-	3180	3	-
Särskild fastighetsdeklaration för annan fastighet	-	3182	3	-
Uppgifter angående yrkesmässig trädgårdsodling	T	3190	2	-
Uppgifter angående vattenfall m m	V	3191	3	-
Uppgifter angående byggnader på industrifastighet	I	3192	3	-
Uppgifter angående hyror m m	H	3193	2	-
Riksskatteverkets deklarationsupplysningar för löntagare m fl 1976	-	3200	5	-

RSV Dt 1976:1

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Särskilda upplysningar för fast anställd militär och civilmilitär personal samt värnpliktiga till ledning vid avgivande av självdeklaration	-	3202	5	-
Upplysningar om fastighetsägares skyldighet att utan anmaning lämna kontrolluppgift till ledning för annan persons taxering	-	3203	3*	-
Upplysningar om skyldighet för arbetsgivare m fl att utan anmaning lämna kontrolluppgift till ledning för annan persons taxering (37 § taxeringslagen)	-	3204	4*	-
Anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner	-	3205	5	-
Anvisningar angående avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats	-	3206	5	-
Anvisningar angående beskattningen av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av delägare i sådant företag	-	3207	2*	-
Anvisningar till ledning för värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst	-	3208	5	-
Anvisningar angående avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänstresa i enskild tjänst samt beslut om normalbelopp	-	3209	5	-
Anvisningar angående avdrag för kostnad för representation och liknande ändamål	-	3210	5	-
Anvisningar angående skattskyldighet för ersättningar och tävlingspriser till utövare av amatöridrotter	-	3211	2	-
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning av viss maskinell utrustning i hyresfastigheter	-	3212	1	-
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning beträffande rörelsebyggnader	-	3213	2	-
Upplysningar om förutsättningar för ny taxering av fastighet m m	-	3214	3	-
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning beträffande jordbruksbyggnader	-	3215	3	-
Upplysningar för lantbrukare, som redovisar inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen, om värdering av djur vid förmögensberäkningen	-	3216	2	-

Information

Blanketter m m för taxeringsarbetet vid 1976 års taxering

RSV Dt
1976:2

Tryckt den
26 februari 1976

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m. Asterisk vid utgåvenumret innebär att tidigare utgåva får användas.

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Riksskatteverkets anvisningar angående extra avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer, m m samt tabell utvisande det s k minimiavdragets storlek	3220	5	–
Hjälptabell vid beräkning av avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats	3221	6	–
Hjälptabell för beräkning av reducerat grundavdrag (48 § 2 mom första, andra och sista stycket kommunalskattelagen)	3222	1	Upphört formulär
Anvisningar för taxeringsnämnd. 1976 års taxering. Redovisning av taxeringsnämndens beslut m m; A-längdens skattskyldiga	3223	5	–
Anvisningar för taxeringsnämnd. 1976 års taxering. Redovisning av taxeringsnämndens beslut m m; B- och C-längdernas skattskyldiga	3227	5	–
Meddelande om obligatorisk övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet vid 1977 års taxering	3230	4	–
Taxeringsavi	3248	5	–
Fastighetstaxeringsavi J	3249	3	–
Fastighetstaxeringsavi A	3250	3	–
Felavi – Särskild fastighetstaxering	3251	1	Nytt formulär
Fastighetsförteckning	3257	3	–

RSV Dt 1976:2

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Deklarationsnummerförteckning A	3258	2*	–
Deklarationsnummerförteckning B	3259	2*	–
Rekvision av taxeringsavi	3264	2*	–
Förteckning över anmälda avregistreringar	3265	1	Nytryck har ej skett
Förteckning över adressändringar	3266	2*	–
Hänvisningsblad	3267	2*	–
Förteckning över fördelning av taxerad inkomst mellan kommuner respektive beskattningsbar inkomst inom kommun	3268	3*	–
Protokoll – Särskild fastighetstaxering	3290	3	–
Protokoll – Inkomst- och förmögenhetstaxering	3291	4*	–
Närvarolista – Inkomst- och förmögenhetstaxering	3292	3*	–
Värderingsgrunder m m – Särskild fastighetstaxering	3293	2	–
Jävlista – Särskild fastighetstaxering	3294	2	–
Reservationslista – Särskild fastighetstaxering	3295	1	–
Närvarolista – Särskild fastighetstaxering	3296	1	–
Föredragningspromemoria vid fastighetstaxering	3297	4	–
Meddelande enligt 92 § taxeringskungörelsen	3298	1	Nytt formulär
Förfrågan – inkomst av tjänst	3350	1	Omtryckt
Förfrågan – resor med bil mellan bostad och arbetsplats	3351	1	Omtryckt
Förfrågan – bilkostnader etc	3352	1	Omtryckt
Förfrågan – skulder och skuldräntor	3353	1	Omtryckt
Förfrågan – värde av bostadsförmån	3354	1	Omtryckt
Förfrågan – lokalkostnader i rörelse	3355	1	Omtryckt
Förfrågan – försåld rörelse	3356	1	Omtryckt
Förfrågan – underhållsbidrag	3357	1	Omtryckt
Förfrågan – periodiskt understöd till person bosatt i utlandet	3358	1	Omtryckt

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Förfrågan – avdrag för nedsatt skatteförmåga	3359	2	–
Påminnelse	3360	1	Omtryckt
Förfrågan – bosättningsförhållande m m	3361	2*	–
Anmaning – Särskild fastighetsdeklaration	3500	3	–
Anmaning att avge självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande) /Erinran om deklarationskyldighet	3501/ 3525	2	Omtryckt
Anmaning att avge självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3502	3*	Omtryckt
Anmaning att fullständiga självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3503	2*	Nytryck har ej skett
Anmaning att fullständiga självdeklaration (för taxeringskonsulent)	3505	1	Nytryck har ej skett
Anhållan om räkenskapshandlingar (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande, taxeringsinspektör och taxeringskonsulent)	3506	3*	–
Anmaning att avlämna räkenskapshandlingar (för taxeringsintendent och taxeringsnämndsordförande)	3507	3*	–
Anmaning att förete kontrakt m fl handlingar (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande och taxeringskonsulent)	3508	3*	–
Anhållan om vissa uppgifter (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande, taxeringsinspektör och taxeringskonsulent)	3509	3*	–
Anmaning att avlämna kontrolluppgifter (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3510	3*	–
Anmaning att lämna vissa uppgifter (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3512	2*	Omtryckt
Anmaning att lämna vissa uppgifter (för taxeringskonsulent)	3514	1	Omtryckt
Bevis om mottagande av deklaration	3515	2*	Omtryckt
Underrättelse om ifrågasatt och slutlig avvikelse från självdeklaration	3516	5*	–

RSV Dt 1976:2

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Blankett för skriftväxling	3517	1	Omtryckt
Underrättelse om påförd taxering	3518	3*	Omtryckt
Bevis om ingivande av deklaration	3519	1	Omtryckt
Underrättelse till stiftelse (69 § 2 mom taxeringslagen)	3520	2*	–
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om inte utnyttjade avdrag m m	3521/ 3527	3*	–
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om verkställt avdrag	3522	3*	–
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om verkställd taxering	3523	4	–
Erinran om deklarationsskyldighet	3524	1	Nytryck har ej skett
Erinran om deklarationsskyldighet/ Anmaning att avge självdeklaration	3525/ 3501	2	Omtryckt
Meddelande om ifrågasatt rättelse enligt kontrolluppgift	3528	3*	–
Uppgifter för sambeskattnings	3529	2*	Omtryckt
Förfrågan om debiterad kommunalskatt m m	3530	2	–
Kallelse till sammanträde	3531	3*	–
Skönstaxering av inkomst och förmögenhet	3532	4*	Jfr RSV 3562
Anstånd med att lämna självdeklaration – Beslut	3534	3	Nytryck har ej skett
Anmälan till åklagare	3535	1	
Omslag för handlingar av betydelse för kommande års taxering	3536	1	Omtryckt
Meddelande om s k kontantberäkning	3537	5*	–
Uppgifter för beräkning av gemensam beskattningsbar förmögenhet	3538	3*	–
Uppgift om avyttring av fastighet	3539	2	–
Uppgift om förvärv av fastighet	3540	2	–
Uppgift om taxering av fastighet	3541	3	–
Förfrågan – gemensamt barn/ Svar – gemensamt barn	3542	1	Omtryckt
Rekvision/Uttagningslapp (ADB)	3547	2*	Omtryckt
Förteckning över skattskyldiga som skall sambeskattas med make (el med make likställd person) i annat taxeringsdistrikt, men beträffande vilka fullständiga uppgifter inte föreläggat för tillämpning av bestämmelserna angående sambeskattnings	3549	1	Omtryckt

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Förfrågan om prel A-skatt	3557	2*	–
Underrättelse om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga	3558	4	–
Meddelande om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga	3560	1	Nytt formulär Tidigare formulär med detta nr – Jordregisterutdrag – har upphört
Ansökan om anstånd med att lämna självdeklaration. Ansökan och beslut	3561	4	Stamsats
Skönstaxering av inkomst och förmögenhet (ADB)	3562	4*	Jfr RSV 3532
Förfrågan hos kronofogdemyndigheten	3563	1	Omtryckt
Uppgift om fordonsinnehav	3564	1	Omtryckt
Taxeringsbevis – Fastighetstaxering	3577	2	–
Blankettförteckning 1976	3699	5	–

Anvisning den 15 januari 1976

Avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst till utlandet¹

RSV Dt
1976:3

Tryckt den
16 februari 1976

Den 9 januari 1975 beslöt RSV att anvisningarna angående avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst skulle beträffande tjänsteresor till utlandet, företagna efter utgången av år 1974 erhålla ändrad lydelse såtillvida att traktamentsbeloppen skulle anknyta till bilagan till utlandsresereglementet i dess lydelse enligt kungörelsen 1974:1005.

RSV har den 15 januari 1976 beslutat att detta avsnitt av anvisningarna skall – *beträffande tjänsteresor till utlandet, företagna efter utgången av år 1975* – erhålla följande ändrade lydelse.

Tjänsteresor till utlandet skall behandlas för sig vid prövning av avdrag på grundval av faktiskt havda merkostnader. Då avdrag för tjänsteresa till utlandet yrkas med belopp överstigande normalbeloppet (RSV Dt 1976:4) bör – där inte särskilda skäl till annat föranleder – de faktiska merkostnaderna anses motsvara styrkta utgifter för hotellrum och därjämte för varje dag (06.00–24.00) varav mer än 8 timmar tagits i anspråk ett belopp som motsvarar traktamentet i bilagan till det statliga utlandsresereglementet. Detta belopp varierar olika länder emellan och utgör för närvarande högst 130 kr och lägst 40 kr. Omfattar vistelsen på en och samma ort mer än 15 dygn i följd skall de faktiska merkostnaderna från det sextonde dygnet

¹ Jfr RSV Dt 1975:5

RSV Dt 1976:3

förutom styrkta utgifter för hotellrum anses motsvara 6/10 av ovannämnda traktamente. Enligt bilagan till utlandsresereglementet (1953:666) i dess lydelse enligt kungörelsen (1975:1397) utgår för nedan angivna länder statligt utlandstraktamente med följande belopp för dag.

Afrika		Togo	105
Afar och Issa	130	Tunisien	95
Algeriet	90	Uganda	65
Angola	55	Zaire	125
Azorerna	50	Zambia	100
Benin	105	Övre Volta	120
Botswana	75		
Burundi	90	Amerika	
Centralafrikanska republiken		Amerikas förenta stater	100
	80	Argentina	90
Egypten	65 ²	Bahamas	90
Elfenbenskusten	120	Barbados	100
Etiopien	60	Bermuda	105
Folkrepubliken Kongo	85	Bolivia	85
Gabon	100	Brasilien	95
Gambia	65	Canada	95
Ghana	90	Chile	80
Guinea (Conakry)	130	Colombia	120
Guinea-Bissau	75	Costa Rica	95
Kamerun	80	Cuba	110
Kanarieöarna	70	Dominikanska republiken	130
Kap Verde	50	Ecuador	85
Kenya	65	Grönland	85
Lesotho	90	Guadeloupe	110
Liberia	110	Guatemala	90
Libyen	80	Guyana	110
Madagaskar	60	Haiti	115
Malawi	95	Honduras	80
Mali	75	Jamaica	100
Marocko	85	Martinique	125
Mauretanien	80	Mexico	100
Mauritius	50	Nederländska Antillerna	130
Moçambique	65	Nicaragua	75
Niger	105	Panama	90
Nigeria	110	Paraguay	70
Ruanda	80	Peru	120
Senegal	100	Puerto Rico	110
Sierra Leone	85	Salvador	70
Somalia	50	Surinam	130
Sudan	70	Trinidad och Tobago	120
Swaziland	90	Uruguay	75
Sydafrika	80	Venezuela	130
Tanzania	80	Virgin Islands	75
Tchad	85		

Asien		Australien	
Afganistan	70	Australien	120
Arabrepubliken Jemen	85	Fijiöarna	95
Bahrain	110	Nya Zeeland	65
Bangladesh	50	Papua Nya Guinea	125
Burma	50		
Cambodja	80	Europa	
Cypern	70	Albanien	45
Demokratiska folkrepubliken Jemen	60	Belgien	110
Demokratiska folkrepubliken Korea ("Nordkorea")	50	Bulgarien	75
Demokratiska republiken Vietnam ("Nordvietnam")	40 ²	Danmark	120
Filippinerna	85	Finland	95
Förenade arabemiraten	100	Frankrike	125
Hongkong	110	Föbundsrepubliken Tyskland ("Västtyskland")	95
Indien	70	Gibraltar	50
Indonesien	95	Grekland	85
Irak	75	Irland	100
Iran	130	Island	110
Israel	100	Italien	90
Japan	115	Jugoslavien	95
Jordanien	70	Luxemburg	100
Kina	55	Malta	55
Kuwait	95	Nederländerna	95
Laos	55	Norge	100
Libanon	90	Polen	65 ²
Malaysia	85	Portugal	95
Mongoliet	60	Rumänien	110
Nepal	60	Schweiz	105
Oman	95	Sovjetunionen	80
Pakistan	70	Spanien	100
Qatar	85	Storbritannien	100
Republiken Korea ("Sydkorea")	85	Tjeckoslovakien	85
Republiken Vietnam ("Sydvietnam")	65	Turkiet (europeiska delen)	100
Saudiarabien	100	Tyska demokratiska republiken ("Östtyskland")	80
Singapore	80	Ungern	75
Sovjetunionen	80	Österrike	95
Sri Lanka	45 ²		
Syrien	65	Länder eller områden som inte angetts särskilt inom de olika världsdelarna	60
Taiwan	55		
Thailand	80		
Turkiet	90		

² Det statliga utlandstraktamentet är beträffande Egypten 65 kr, Nordvietnam 40 kr, Polen 65 kr och Sri Lanka 45 kr. I särskild ordning har emellertid regeringen föreskrivit att istället för nämnda belopp skall tillämpas ett belopp av 80 kr, 55 kr, 90 kr respektive 65 kr, för sådan tjänsteman som inte kan medges inköp av lokal valuta till sin turistikurs. Motsvarande regler skall gälla beträffande i enskild tjänst anställd person.

**RSV Dt
1976:4**

Tryckt den
6 april 1976

Anvisning den 24 mars 1976

**Normalbelopp för kalenderåret 1976 för ökade
levnadskostnader vid tjänsteresa i
enskild tjänst¹**

RSV har beslutat att för kalenderåret 1976 såsom normalbelopp för ökade levnadskostnader i enskild tjänst fastställa ett belopp av 122 kr, därav 55 kr avser bostad, 62 kr avser kost och återstående 5 kr avser telefon, tidningar och dylika småutgifter.

I enlighet härmed – och efter en av praktiska skäl betingad avrundning av kvotdelstalen till hela krontal – skall för tjänsteresor under kalenderåret 1976, då traktamentena uppgår till eller överskrider de angivna beloppen, gälla följande avdragsbelopp.

Förrättningens art	Avdrag medgives med	Avdragets fördelning		
		Bo- stad	Kost	Diverse småut- gifter
Korttidsförrättning samt första 15 dyggen av varje långtidsförrättning	122	55	62	5
Långtidsförrättning fr o m 16 dygnet	73	32	38	3
Endagsförrättning som varat mer än 4 men ej mer än 10 timmar i följd	24	–	24	–
Endagsförrättning som varat mer än 10 timmar i följd	49	–	49	–

¹ Jfr RSV Dt 1975:6

Uttalande den 15 januari 1976

ISSN 0346-0061

Anstånd med att lämna självdeklaration¹

den 15 januari 1976

**RSV Dt
1976:5**

Tryckt den
4 februari 1976

RSV har den 15 januari 1976 beslutat göra följande uttalande angående tillämpningen av bestämmelserna i 34 § 2 mom första stycket taxeringslagen (TL) om anstånd med att lämna självdeklaration.

Lokal skattemyndighet beslutar i anståndsfrågor enligt 34 § 2 mom första stycket TL såvitt gäller fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. I första hand skall beslut om anstånd fattas av lokal skattemyndighet i det fögderi där sökanden är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt eller, om sådan skattskyldighet ej föreligger, i det fögderi, där beskattningsorten är belägen. Har ansökan gjorts hos annan lokal skattemyndighet skall denna pröva ansökan om tiden inte medger att ansökan lämnas över till rätt myndighet. Har beslut fattats av annan lokal skattemyndighet än den som rätteligen bort ha gjort detta skall kopia av beslutet översändas till rätt myndighet för att sorteras in i deklARATIONEN.

Ansökningar om anstånd med att lämna självdeklaration från andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser prövas i princip av skattechef. Ansökan prövas i det län, där sökanden är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, eller, om sådan skattskyldighet ej föreligger, i det län, där beskattningsorten är belägen. Skattechef har emellertid rätt att delegera prövningen till lokal skattemyndighet om en sådan ordning bättre passar förhållandena i länet.

För att undvika att anmaning riktas till den som fått anstånd med att lämna självdeklaration måste taxeringsnämnden snarast underrättas om beslutet om anstånd.

För att anstånd skall medges krävs att den deklARATIONSSKYLDIGE visat att det föreligger hinder att lämna deklARATION i rätt tid. En första förutsättning för att anstånd skall kunna medges är därför att den skattskyldige uppgett något skäl för anstånd. Om ansökan saknar uppgift om hinder lämnas sökanden på lämpligt sätt tillfälle att komplettera ansökan. Detta gäller även för det fall där t ex uppgift saknas om räkenskapsåret längd.

Om hinder på grund av särskilda omständigheter föreligger eller inte måste bedömas från fall till fall. Som exempel på godtagbara skäl för anstånd må nämnas att den deklARATIONSSKYLDIGE befinner sig på resa eller på grund av arbetsförhållanden är förhindrad besöka hemorten under den tid deklARATIONEN skall upprättas (sjömän, fiskare, resemontörer, skogsarbetare, personal i FN-tjänst utomlands m fl). Har däremot som skäl angetts kortvarig semesterresa (inriom eller utom riket) bör anstånd i regel ej medges.

¹ Jfr RSV Dt 1975:2

RSV Dt 1976:5

En annan omständighet som bör godtas i fråga om anstånd är att den deklarationsskyldiges verksamhet är av mera betydande omfattning eller att han inte i tid kunnat erhålla väsentligt underlag för deklarationen eller sakkunnig hjälp med att upprätta deklaration. I dessa fall bör i regel krävas att den skattskyldiges inkomstförhållanden är så komplicerade eller förvärvskällans omfattning så betydande att sakkunnig hjälp får anses erforderlig.

Har fåmansbolag anstånd enligt 34 § 1 mom TL eller har sådant bolag efter ansökan medgetts anstånd, bör delägare i bolaget efter ansökan medges motsvarande anstånd.

Har gift skattskyldig anstånd enligt 34 § 1 mom TL eller har sådan skattskyldig efter ansökan medgetts anstånd, bör motsvarande anstånd ges make och hemmavarande barn under 18 år, om ansökan görs därom.

I de fall deklarations- eller bokföringsbyrå begär anstånd för flera i särskild förteckning angivna skattskyldigas räkning, bör ansökan ha kommit in i god tid före den dag då självdeklarationerna rätteligen borde ha lämnats. För att anstånd skall lämnas i detta fall bör dessutom krävas

att förteckningen innehåller skattskyldigs fullständiga namn, adress, person-/registreringsnummer (organisationsnummer) samt uppgift om räkenskapsårets omfattning (jfr blankett RSV 3561)

att anförda skäl är godtagbara och begärda tidsfrister skäligena.

För sent avlämnade deklarationer medför allvarliga olägenheter för taxeringsarbetet. Med hänsyn härtill bör endast i undantagsfall anstånd medges längre än till den 31 mars för den som är skyldig att lämna deklarationen den 16 februari respektive den 3 maj för den som har att avge deklaration den 31 mars. I de fall ansökningen är gemensam för flera deklarationsskyldiga och grundad på omständigheten att möjlighet inte funnits att få sakkunnig hjälp med att upprätta deklarationen, bör sökanden och lokal skattemyndighet/skattechef komma överens om att deklarationerna lämnas successivt, även om anstånd medgetts för alla de i ansökningen upptagna deklarationsskyldiga till ett visst datum.

Lokal skattemyndighet/skattechef bör se till att den dag då deklarationerna enligt anståndsbeslut senast skall lämnas är en vardag.

Skattskyldig, som ansöker om anstånd med hänsyn till att han är förhindrad att fullgöra sin deklarationsskyldighet i rätt tid på grund av sjukdom, bör underrättas om att sådant hinder utgör laga förfall och att deklaration bör lämnas så snart det med hänsyn till sjukdomen kan ske. Därvid bör den skattskyldige erinras om att han i deklarationen lämnar upplysningar om orsaken till förseningen och att han bör vara beredd att visa intyg om sjukdomen eller på annat sätt styrka den.

Har i ansökan som inkommit för sent anförts sådant hinder, som skulle ha medfört att anstånd kunnat medges om ansökan kommit in i rätt tid, bör i meddelandet om avslag anges, att förseningsavgift inte kommer att påföras, förutsatt att deklarationen lämnas senast en viss dag. Denna dag bestäms efter samma prövning som gäller för medgivande av anstånd. Kopia av meddelandet används för bevakning vid prövning av frågan om förseningsavgift.

Ansökan om förnyat anstånd, som kommit in efter anståndstidens utgång, bör avslås.

Anvisning den 15 januari 1976

Värdesättning vid inkomsttaxeringen av försäkringsföretagens lager av fastigheter, aktier, obligationer, lånefordringar m m¹

RSV Dt
1976:6

Tryckt den
17 mars 1976

Inledning

Enligt lagen (1948:433) om försäkringsrörelse får tillgångar inte tas upp över vare sig verkliga värdet eller anskaffningskostnaden (93 § 1 mom). Undantag gäller dock för värdehandlingar, i vilka försäkringsfond jämlikt 274 § första stycket 1–7 eller premiereserv jämlikt 175 §, i vad den hänvisar till 274 § första stycket 1–7, redovisas. Om dylika värdehandlingar beräknas kunna på tider som med hänsyn till beskaffenheten av bolagets förbindelser prövas tillfredsställande förvandlas i penningar till belopp motsvarande det bokförda värdet, får nämligen värdehandling, som vid räkenskapsårets slut användes till sådan redovisning, tas upp till samma värde som i närmast föregående balansräkning eller, där värdehandlingen anskaffats under räkenskapsåret, till anskaffningskostnaden (93 § 5 mom).

De värdehandlingar, i vilka försäkringsfond eller premiereserv enligt 274 och 275 §§ helt eller delvis redovisas, skall förvaras avskilda från bolagets övriga tillgångar och under minst två lås med olika nycklar, av vilka en innehas av ett av försäkringsinspektionen förordnat ombud (276 § 1 mom). I de sålunda förvarade handlingarna njuter försäkringstagarna panträtt såsom i handfång pant till säkerhet för fullgörande av bolagets på försäkringsavtalen grundade förbindelser. Det bokförda värdet av de sålunda pantsatta tillgångarna skall motsvara försäkringsfonden för livförsäkringar respektive premiereserv, som avses i 275 §. En nedskrivning i räkenskaperna av de pantsatta tillgångarna medför därför skyldighet för försäkringsföretaget att pantsätta ytterligare värdehandlingar. De pantsatta tillgångarna utgöres till helt övervägande delen av värdehandlingar av de slag, som anges i 274 § första stycket 1–7. För dessa tillgångar gäller – som ovan nämnts – den särskilda värderingsregeln i 93 § 5 mom. För övriga pantsatta tillgångar gäller huvudregeln i 93 § 1 mom.

Värderingsanvisningar

A) Gjorda undersökningar ger vid handen, att sådana pantsatta värdehandlingar, för vilka värderingsreglerna i 93 § 5 mom lagen om försäkringsrörelse gäller, regelmässigt inte värderats lägre än som kan godkännas vid inkomsttaxeringen. Vid sådant förhållande – och då en nedskrivning av pantsatta tillgångar medför förpliktelse för försäkringsföretaget att pantsätta ytterligare tillgångar – bör i räkenskaperna gjord värdesättning av sådana pantsatta värdehandlingar, för vilka nyssnämnda värderingsregler gäller, tills vidare godtas vid inkomsttaxeringen.

¹ Jfr Meddelanden från Riksskattenämnden, Serie I, 1970 nr 4:2.

RSV Dt 1976:6

B) Beträffande övriga lagertillgångar bör följande iakttas. Den i räkenskaperna gjorda värdesättningen av innehav av utländska valutor och värdehandlingar i utländska valutor bör – med hänsyn till de speciella förhållanden, som föreligger beträffande försäkringsföretagen, och till svårigheten att förebbringa utredning angående förlustriskerna – frångås vid inkomsttaxeringen endast om och i den mån gjorda nedskrivningar framstår som uppenbart oskäligen.

Beträffande övriga lagertillgångar bör den i räkenskaperna gjorda värdesättningen godtas, om det sammanlagda bokförda värdet av dessa tillgångar inte understiger det *sammanlagda* lägsta värde av tillgångarna, som skulle ha erhållits om värdesättningen av de olika tillgångsposterna skett enligt nedan angivna principer. I de fall anvisningarna för visst slag av tillgångar anger alternativa värderingsprinciper, skall *samma* princip tillämpas för samtliga tillgångar.

1. Fastigheter

Fastighet får tas upp till lägst 85 procent av anskaffningsvärdet för fastigheten.

Vid lagervärdering enligt angivna regel bör hänsyn inte tas till det avdrag för värdeminskning, som medges vid inkomstberäkningen för fastigheten.

2. Aktier

Aktier får tas upp till lägst anskaffningsvärdet eller 60 procent av marknadsvärdet på balansdagen.

3. Obligationer och förlagsbevis

Innehavet av obligationer och förlagsbevis får tas upp till lägst *antingen* det belopp som framkommer vid en värdering efter så stor effektiv förräntning som motsvarar 3 procent utöver statens normallåneränta *eller* 90 procent av summa marknadsvärden på balansdagen.

4. Kommunlån

a) bundna lån, varmed avses lån som bundits till en fast ränta för minst 10 år:

det belopp som framkommer vid en värdering efter så stor effektiv förräntning som motsvarar 3 procentenheter utöver statens normallåneränta.

b) övriga lån:

99 procent av anskaffningsvärdena.

5. Inteckningslån

Värdering av dessa lagertillgångar får ske enligt ettdera av nedan angivna alternativ (alt A eller alt B).

Alternativ A

RSV Dt 1976:6

- I. Inteckningslån inom 2/3 av taxeringsvärdet
 - a) bostads-, kontors- och affärsfastigheter: 98 procent av anskaffningsvärdena;
 - b) andra fastigheter: 95 procent av anskaffningsvärdena.
- II. Inteckningslån över 2/3 av taxeringsvärdet
 - a) bostads-, kontors- och affärsfastigheter: 95 procent av anskaffningsvärdena;
 - b) andra fastigheter: 92 procent av anskaffningsvärdena.

Alternativ B

- a) bundna inteckningslån, varmed avses lån som bundits till en fast ränta för minst 10 år:
det belopp som framkommer vid en värdering efter så stor effektiv förräntning som motsvarar 3 procentenheter utöver statens normallåneränta.

Vid värderingen kan lånens återstående löptid generellt beräknas till 5 år.

- b) övriga inteckningslån:
summa värden efter 9 1/2 procent effektiv förräntning.

6. Övriga värdehandlingar

95 procent av anskaffningsvärdena.

Ett lägre värde på försäkringsföretags lagertillgångar än enligt ovan angivna regler bör godtas endast om och i den mån försäkringsföretaget visar att en lägre värdesättning är påkallad med hänsyn till föreliggande risk för förlust eller prisfall.

Ikraftträdande

Dessa anvisningar får tillämpas från 1976 års taxering.

Anvisning den 15 januari 1976

Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m

RSV Dt
1976:7

Tryckt den
16 februari 1976

1 Inledning

Om en persons skatteförmåga varit väsentligen nedsatt kan den taxerade inkomsten minskas med ett s k extra avdrag. Förutsättningen är att skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av t ex långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom eller underhållsskyldighet. Avdraget skall bestämmas efter omständigheterna i det enskilda fallet och får inte överstiga 10 000 kr (50 § 2 mom andra stycket KL).

RSV Dt 1976:7

Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga kan även medges om den skattskyldiges inkomst, efter avdrag för skatt, understigit vad han kan anses ha behövt till underhåll för sig och sin familj (existensminimum). För rätt till avdrag krävs att skatteförmågan varit nedsatt till följd av bl a nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet eller stor försörjningsbörd. Avdraget får inte bestämmas högre än 10 000 kr. Detta belopp får ökas med högst 2 500 kr för varje oförsörjt barn (50 § 2 mom tredje stycket KL).

Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga i existensminimifallen bör bestämmas med ledning av RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum (RSV Du 1974:13).

För dem som under beskattningsåret uppburit folkpension gäller särskilda bestämmelser om extra avdrag (50 § 2 mom fjärde stycket KL). Avdraget bör i dessa fall bestämmas med ledning av RSVs anvisningar om väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m (RSV Dt 1975:40).

2 Grunderna för extra avdrag p g a sjukdom m m

För att få en i möjligaste mån enhetlig och likformig bedömning av de fall där extra avdrag bör medges om skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av sjukdom m m meddelar RSV följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna att *tillämpas fr o m 1976 års taxering*.

För inkomstbeskattningen gäller som en huvudprincip att skatt skall utgå efter förmåga. Till grund för beräkningen av en persons skatteförmåga ligger hans nettoinkomst av olika förvärvsverksamheter. Avdrag medges i princip inte för personliga levnadskostnader. Bestämmelserna i 50 § 2 mom KL om extra avdrag på grund av nedsatt skatteförmåga är i viss mån att se som en korrigering då dessa beräkningar inte går att förena med kravet på en beskattning efter förmåga.

Det framgår av lagtexten att skatteförmågan skall vara *väsentligen* nedsatt. Detta innebär att nedsättning bör ske endast om den skattskyldige åsamkats stora merkostnader för sjukdom m m som medfört att den ekonomiska situationen, dvs skatteförmågan, avsevärt avvikit från vad som annars skulle ha varit förhållandet. Detta innebär även att nedsättning inte kan ske enbart av den anledningen att inkomsten varit låg.

Att skatteförmågan skall bestämmas med utgångspunkt från den skattskyldiges ekonomiska förhållanden innebär bl a att hänsyn skall tas till både inkomster och förmögenhet. När det gäller att bedöma skatteförmågan skall även sådana inkomster och ersättningar som inte i och för sig är skattepliktiga medräknas. För makar sker bedömningen med utgångspunkt från storleken av makarnas gemensamma inkomster och förmögenhet. Motsvarande gäller för annan sambeskattad person.

När det gäller att bedöma skatteförmågan skall vidare hänsyn tas till om en persons nödvändiga kostnader för livsuppehållet m m betydligt överstiger vad som annars är normalt om detta beror på nedsatta fysiska eller psykiska funktioner. Sådana merutgifter kan uppstå om personen under en längre tid måste ha hjälp för den dagliga livsföringen, exempelvis för skötsel av hemmet. Stora utgifter kan också föranledas av speciell föda, medicinering, salvor, omläggningar av bandage, särskild bostadsutrustning

eller på grund av extra slitage av kläder, resor m m. Vidare kan behov föreligga av särskild tillsyn som kan ge anledning till särskilda utgifter.

2.1 Olika slag av sjukdomar, handikapp m m

Den personkrets som omfattas av dessa anvisningar torde företrädesvis vara handikappade och personer med kroniska sjukdomar. Av gjorda undersökningar kan konstateras att för vissa grupper föreligger normalt merutgifter för sjukdom. Som exempel kan nämnas följande grupper av handikapp eller kroniska sjukdomar. Allergi, blödarsjuka, cerebral pares, cystisk fibros, diabetes, dövhet (hörselskada), epilepsi, hjärt- och kärlsjukdomar, ileo- och colostomiopererade, lungsjukdomar, njursjukdomar, psoriasis, psykiska sjukdomar (utvecklingsstörda), reumatism, andra rörelsehinder (p g a MS, polio m m) och synskador.

Merutgifternas storlek går däremot som regel inte att schablonmässigt ange. Detta beror på att utgifterna varierar såväl mellan som inom olika sjukdomsgrupper. Avdragsrätten blir alltså beroende av en bedömning i varje enskilt fall.

2.2 Sjukdomskostnader

Vid bedömningen av avdragsrätten bör beaktas samtliga utgifter som den skattskyldige åsamkats p g a sjukdom. Utgifter för läkemedel, hjälpmedel, resor, kostnader för ledarhund etc medräknas endast till den del som inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs endast nettokostnaden får beaktas.

Om den skattskyldige haft utgifter för sjukdom m m som inte till någon del ersätts av försäkringskassa eller annan myndighet bör fordras att det kan göras sannolikt att utgifterna varit nödvändiga. Att sådana utgifter varit nödvändiga kan styrkas av intyg från läkare, kurator, socialassistent eller annan som är insatt i förhållandena.

Om utgifterna inte överstiger vad som kan betraktas som normala utgifter för läkarvård, medicin o d bör något extra avdrag inte medges. Sålunda bör som regel utgifter understigande 300 kr per år inte beaktas i detta sammanhang.

2.3 Inkomster, ersättningar m m

Det extra avdragets storlek bör vid tillämpning av nedanstående avdrags- tabell som regel bedömas med utgångspunkt från *dels* den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst, *dels* det sammanlagda beloppet av merutgifter till följd av sjukdomen.

Den taxerade inkomsten kan dock frångås i vissa fall. Detta bör ske om den skattskyldige uppburit inte skattepliktiga ersättningar (t ex handikapp- ersättning, hemsjukvårdsbidrag till den vårdbehövande, kommunalt bostadstillägg eller näringshjälp). Sådana ersättningar bör medräknas som om dessa utgjort skattepliktig inkomst. Detsamma gäller sådan inkomst som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet (ex Social

RSV Dt 1976:7

Security). Ersättningar, som utgått för att direkt täcka vissa kostnader (ex bidrag för ombyggnad av bostad) skall dock inte medräknas såsom inkomst. Häremot svarande utgifter bör ej heller beaktas i detta sammanhang. Allmänt barnbidrag beaktas däremot inte såsom inkomst.

Om den taxerade inkomsten minskats genom avdrag, som inte utgör omkostnadsavdrag i egentlig mening (t ex särskilt investeringsavdrag) bör ett motsvarande belopp tilläggas den taxerade inkomsten. Vidare bör den taxerade inkomsten frångås om den skattskyldige åtnjutit underskottsavdrag med inte obetydligt belopp och underskottet till huvudsaklig del får anses tillfälligt. Så kan vara fallet vid stora reparations- och underhållskostnader på jordbruksfastighet eller annan fastighet under något eller några år. Stora investeringskostnader i samband med start av t ex rörelse bör också föranleda jämkning.

3 Utredning om sjukdomskostnader m m

Som förut nämnts fordras i allmänhet att den skattskyldige kan göra sannolikt att han haft merutgifter för sjukdom.

Som merutgift får i detta sammanhang även medräknas utgifter för ommyndigt hemmavarande barn. Utgifter för myndigt hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte uppbär folkpension eller liknande ersättning. Därvid bör avdraget bestämmas med utgångspunkt från föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Med barn avses i detta sammanhang inte sådant fosterbarn, för vilket särskild ersättning utgått från kommun eller annan myndighet.

3.1 Diabetiker m fl

För vissa grupper kan dock merutgifterna vara svåra att styrka. Detta förhållande föreligger exempelvis när den skattskyldige på grund av diabetes varit i behov av särskild kost. Om sådan skattskyldig inte kan göra sannolikt hur stora utgifterna varit för särskild kosthållning bör vid tillämpning av nedanstående avdragstabell merutgifterna i detta avseende normalt anses uppgå till 1 000 kr. Vårdgivare som uppbär vårdbidrag enligt 9 kap lagen (1962:381) om allmän försäkring kan regelmässigt anses ha betydande merutgifter.

4 Beräkning av avdragets storlek

Vid bestämmandet av det extra avdraget till följd av merutgifter för sjukdom m m bör normalt följande gränser kunna tjäna till ledning. För att undvika alltför stora tröskeeffekter bör vid tillämpning av dessa normer en viss jämkning ske för de fall inkomsten ligger i anslutning till nedanstående inkomstgränser.

4.1 Tabell för beräkning av normalavdrag

Ensamstående skattskyldig

Om inkomsten uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 20 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 20 000 kr men inte över 30 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 30 000 kr men inte över 35 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 35 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/10 av inkomsten

Annan skattskyldig

Om makarnas sammanlagda inkomster uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 30 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 30 000 kr men inte över 40 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 40 000 kr men inte över 50 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
mer än 50 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Om den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna inkomstgränser ökas med 5 000 kr för varje sådant barn.

Förmögenhet bör beaktas i överensstämmelse med vad som sägs i RSVs anvisningar om extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m (RSV Dt 1975:40).

5 Exempel

1. En gift diabetiker med synskador har en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst på 40 000 kr. Makens taxerade inkomst uppgår till 8 000 kr. Makarna har två minderåriga hemmavarande barn. Makarna har under året uppburit 5 000 kr i bostadstillägg samt handikappersättning med 3 000 kr. Makarnas sammanlagda inkomster uppgår således till 56 000 kr. Merutgifterna för fördyrad kosthållning bör, om inte annat kan visas, enligt anvisningarna uppskattas till 1 000 kr. Övriga merutgifter uppgår till 2 000 kr. I detta fall bör sedan hänsyn tagits till antalet barn det extra avdraget enligt tabellen bestämmas till ett belopp motsvarande hälften av merutgifterna, dvs 1 500 kr.

2. Makar, vars sammanlagda taxerade inkomster uppgår till 80 000 kr, har under året haft merutgifter för sjukdom för ett hemmavarande handikappat barn på sammanlagt 10 000 kr. Makarna, som inte har några fler hemmavarande barn, har inte uppburit annan ersättning under året men deras förmögenhet uppgår till 70 000 kr. Enligt ovanstående tabell bör avdraget beräknas på följande sätt:

$$1/2 (10\,000 \cdot 1/20 \times 80\,000) = 3\,000 \text{ kr}$$

Detta belopp bör dock med hänsyn till förmögenhetsinnehavet reduceras med 60 %, dvs med 1 800 kr (jfr RSV Dt 1975:40). Avdraget bör således bestämmas till 1 200 kr.

Anvisning den 5 februari 1976

**RSV Dt
1976:8**

Tryckt den
17 mars 1976

**Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse
av aktier i Bergvik och Ala Aktieföretag till
Stora Kopparbergs Bergslags Aktieföretag**

I december månad 1975 erbjöd styrelsen för Stora Kopparbergs Bergslags Aktieföretag (Stora Kopparberg) aktieägarna i Bergvik och Ala att överlåta sina aktier i Bergvik och Ala till Stora Kopparberg på bl a följande villkor:

För varje aktie i Bergvik och Ala erhöles *dels* en nytecknad aktie i Stora Kopparberg *dels* en stamaktie i KemaNord Aktieföretag *dels* ock ett kontant belopp av 100 kr. De nytecknade aktierna i Stora Kopparberg och aktierna i KemaNord berättigades till utdelning fr o m för verksamhetsåret 1976, alltså första gången på våren 1977. Utdelningen på aktierna i Bergvik och Ala för verksamhetsåret 1975 kom att utbetalas på våren 1976 även för sådana aktier som anslöts till detta erbjudande.

Den 8 december 1975 sammanträdde aktieägarna i Stora Kopparberg till extra bolagsstämma och beslöt – i enlighet med styrelsens förslag den 18 och 26 november 1975 – om ökning av aktiekapitalet i Stora Kopparberg med högst 77 500 000 kr genom nyteckning av högst 775 000 aktier mot att aktieägare i Bergvik och Ala överlät sina aktier i detta bolag till Stora Kopparberg i enlighet med villkoren för erbjudandet.

Erbjudandet offentliggjordes den 27 november 1975. Den 16 januari 1976 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Bergvik och Ala hade att begagna sig av erbjudandet. För affärens genomförande uppställdes såsom villkor att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att Stora Kopparberg blev ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Bergvik och Ala dock med rätt för Stora Kopparberg att fullfölja affären även vid mindre anslutning.

Vid anmälningstidens slut den 16 januari 1976 hade erbjudandet accepterats i sådan utsträckning att Stora Kopparberg blivit ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Bergvik och Ala.

Den 31 december 1975 framlades en av Patent- och registreringsverket den 17 december 1975 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i Stora Kopparberg.

Regeringen hade genom beslut den 20 november resp den 11 december 1975 medgivit befrielse från realisationsvinstbeskattning när aktieägare i Bergvik och Ala överlåter sina under minst fem år innehavda aktier i Bergvik och Ala till Stora Kopparberg.

I framställning till RSV har Skandinaviska Enskilda Banken anhållit, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor:

1. Vilken dag skall de aktier i Bergvik och Ala, vilka Stora Kopparberg förvärvat i anledning av erbjudandet, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade aktierna i Stora Kopparberg samt aktierna i KemaNord anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?
2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Bergvik och Ala anses ha blivit överlåtna?
3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nya aktierna i Stora Kopparberg resp aktierna i KemaNord anses utgöra?

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län, Kopparbergs län och Gävleborgs län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1 Avyttrings- och förvärvsdag

Stora Kopparberg har för sin del på extra bolagsstämma den 8 december 1975 genom att – i enlighet med styrelsens förslag – besluta om ökning av aktiekapitalet godkänt styrelsens beslut den 18 och 26 november 1975 att erbjuda aktieägarna i Bergvik och Ala att överlåta sina aktier i Bergvik och Ala till Stora Kopparberg. Därvid har dock såsom förutsättning för affärens genomförande angivits, att erbjudandet skulle gälla enbart om detta accepterades i sådan utsträckning att Stora Kopparberg kom att bli ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Bergvik och Ala, dock med rätt för Stora Kopparberg att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning. Innehavare av aktier i Bergvik och Ala har för sin del tagit ställning till frågan om aktieöverlåtelse i och med att han accepterat erbjudandet. I och med att erbjudandet accepterats av en ägare till aktier i Bergvik och Ala har sålunda samstämmiga viljeförklaringar förelegat mellan Stora Kopparberg och aktieägaren om överlåtelse av aktier i Bergvik och Ala till Stora Kopparberg. Vad sålunda angivits ändras inte av det förhållandet att avtalet gjorts beroende av villkoret, att det antal aktier i Bergvik och Ala som överlåtit skulle uppgå till mer än 90 % av samtliga aktier i Bergvik och Ala. Enligt rättspraxis anses nämligen ett sådant suspensivt avtalsvillkor vara utan betydelse, då det gäller att bestämma tidsfristerna vid realisationsvinstbeskattning. På grund härav bör vid tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning de aktier i Bergvik och Ala, vilka överlåtit i enlighet med villkoren i erbjudandet, anses avyttrade den dag erbjudandet accepterats (acceptdagen) genom att aktier i Bergvik och Ala, vederbörligen överlåtna in blanco och åtföljda av anmälningssedel enligt fastställt formulär, inlämnats till något av de i prospektet med erbjudandet omnämnda emissionskontoren (Skandinaviska Enskilda Banken) under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976.

De nytecknade aktierna i Stora Kopparberg ävensom aktierna i KemaNord bör efter motsvarande grund anses ha förvärvats acceptdagen av de innehavare av aktier i Bergvik och Ala som accepterat erbjudandet, under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976.

2 Avyttringspris för en aktie i Bergvik och Ala

Avyttring bör i fråga om varje aktie i Bergvik och Ala i princip anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av värdet acceptdagen av det för aktien lämnade vederlaget – en nytecknad aktie i Stora Kopparberg och en aktie i KemaNord, med tillägg för det aktietecknarna tillkommande kontantbeloppet, 100 kr.

Värdet på en nytecknad aktie i Stora Kopparberg resp en aktie i KemaNord bör härvid i princip bestämmas till den under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen.

De nytecknade aktierna i Stora Kopparberg noterades emellertid inte under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976. På grund härav bör den under nämnda tid noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen på en "gammal" aktie i Stora Kopparberg läggas till grund för beräkning av avyttringspriset för en aktie i Bergvik och Ala.

Då de av aktieägarna i Bergvik och Ala nytecknade aktierna i Stora Kopparberg resp förvärvade aktierna i KemaNord inte berättigade till någon vinstutdelning för verksamhetsåret 1975 bör kursen acceptdagen på en "gammal" aktie i Stora Kopparberg resp en förvärvad aktie i KemaNord reduceras med den under anmälningstiden senast kända beslutade utdelningen på respektive aktie. Denna utdelning, som avser verksamhetsåret 1974, utgjorde för Stora Kopparberg 12 kr och för KemaNord 10 kr. Vidare bör vid beräkning av avyttringspriset för en aktie i Bergvik och Ala den utdelning, som avser verksamhetsåret 1975, på en aktie i detta bolag tilläggas värdet av det lämnade vederlaget, oavsett att utdelningen får behållas av aktieägaren vid accept av erbjudandet. Då utdelningen för verksamhetsåret 1975 ännu ej beslutats bör emellertid den senast kända beslutade utdelningen, avseende verksamhetsåret 1974, 12 kr i stället läggas till grund för denna beräkning.

Exempel: Den 11 december 1975 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en "gammal" aktie i Stora Kopparberg 205 kr och för en aktie i KemaNord 206 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed varje överlåten aktie i Bergvik och Ala anses avyttrad för $(205 - 12 + 206 - 10 + 12 + 100 =)$ 501 kr.

3 Anskaffningskostnad för en nytecknad aktie i Stora Kopparberg samt en förvärvad aktie i KemaNord

Anskaffningskostnaden för *dels* en nytecknad aktie i Stora Kopparberg *dels* ock en förvärvad aktie i KemaNord bör för båda aktierna anses motsvara summan av värdet av det för aktierna lämnade vederlaget – en aktie i Bergvik och Ala, med avdrag för det aktietecknarna tillkommande kontantbeloppet, 100 kr.

Värdet av en aktie i Bergvik och Ala bör härvid bestämmas till den under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Exempel: Den 16 januari 1976 utgjorde lägsta betalkursen på Stockholms Fondbörs för en aktie i Bergvik och Ala, 495 kr. Om accept skett denna

dag bör i enlighet härmed anskaffningskostnaden för *dels* en nytecknad aktie i Stora Kopparberg *dels ock* en förvärvad aktie i KemaNord bestämmas till $(495 - 100 =) 395$ kr.

För att få fram anskaffningskostnaden den 16 januari 1976 i exemplet för en nytecknad aktie i Stora Kopparberg resp för en förvärvad aktie i KemaNord bör detta värde, 395 kr, sedan proportioneras på aktierna. Proportioneringen bör ske sålunda.

Lägsta betalkurs den 16 januari 1976 på Stockholms Fondbörs för en "gammal" aktie i Stora Kopparberg utgjorde 209 kr. Senast kända, beslutade utdelning (för 1974) var 12 kr. Lägsta betalkurs samma dag på Stockholms Fondbörs för en aktie i KemaNord utgjorde 215 kr. Senast kända, beslutade utdelning (för 1974) var 10 kr.

Det proportionerade värdet blir härefter för
en nytecknad aktie i Stora Kopparberg:

$$\frac{197 \times 395}{402} = 194 \text{ kr}$$

en aktie i KemaNord:

$$\frac{205 \times 395}{402} = 201 \text{ kr}$$

De under anmälningstiden den 10 december 1975–16 januari 1976 på Stockholms Fondbörs noterade lägsta betalkurserna samt köpkurserna på aktier i Bergvik och Ala, Stora Kopparberg samt KemaNord framgår av bifogade uppställningar (bilaga 1–3).

RSV Dt 1976:8

Bilaga 1

Bergvik och Ala

Datum	Lägsta betalkurs	Köpkurs
<i>1975</i>		
10 december	480	–
11	485	–
12	495	–
15	495	–
16	–	485
17	–	487
18	485	–
19	489	–
22	488	–
23	490	–
29	490	–
30	488	–
<i>1976</i>		
2 januari	486	–
7	490	–
8	510	–
9	501	–
12	500	–
13	495	–
14	495	–
15	–	495
16	495	–

Bilaga 2

Stora Kopparberg

Datum	Lägsta betalkurs
<i>1975</i>	
10 december	198:50
11	205
12	210
15	206
16	204:50
17	208
18	209
19	209
22	210
23	209
29	212
30	209
<i>1976</i>	
2 januari	212
7	216
8	216
9	216
12	210
13	205
14	207
15	209
16	209

Bilaga 3

KemaNord

Datum	Lägsta betalkurs	Köpkurs
<i>1975</i>		
10 december	204	–
11	206	–
12	212	–
15	215	–
16	217	–
17	212	–
18	213	–
19	205	–
22	210	–
23	–	210
29	210	–
30	212	–
<i>1976</i>		
2 januari	218	–
7	225	–
8	223	–
9	219	–
12	217	–
13	215	–
14	215	–
15	216	–
16	215	–

Anvisning den 5 februari 1976

**Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse
av aktier i Ry Aktiebolag till Aktiebolaget
Papyrus (apportemission)**

**RSV Dt
1976:9**

Tryckt den
17 mars 1976

Den 13 januari 1975 sammanträdde aktieägarna i Papyrus till ordinarie bolagsstämma och beslöt bl a dels att bolagets aktiekapital, som uppgick till 48 milj kr (480 000 aktier), skulle ökas genom fondemission med 48 milj kr (480 000 aktier), varvid endast dåvarande aktieägare skulle äga deltaga och erhålla en ny aktie för varje gammal aktie, dels ock – i enlighet med styrelsens och verkställande direktörens förslag – att bolagets aktiekapital skulle ökas genom nyemission med högst 25 626 300 kr (256 263 A-aktier) mot apport av aktier i Ry. Vidare fattade aktieägarna också vid samma stämma ett första beslut om ändring av bolagsordningen, innebärande att varje akties nominella belopp skulle vara 50 kr i stället för 100 kr. Vid extra bolagsstämma den 18 februari 1975 fattade aktieägarna ett för giltigheten erforderligt andra beslut om sistnämnda ändring av bolagsordningen.

I januari månad 1975 erbjöd styrelsen för Papyrus aktieägarna i Ry att överlåta sina aktier i Ry till Papyrus på bl a följande villkor:

För två aktier i Ry erhöles tre nytecknade A-aktier på vardera nominellt 100 kr i Papyrus. Aktierna i Ry skulle vara åtföljda av kuponger fr o m nr 43. De nytecknade aktierna i Papyrus medförde rätt till utdelning fr o m för verksamhetsåret 1974/1975.

Erbjudandet offentliggjordes den 17 januari 1975. Den 17 februari 1975 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Ry hade att begagna sig av erbjudandet. Även efter denna tidpunkt och t o m den 18 mars 1975 mottogs emellertid anmälningar och aktier från aktieägare i Ry som accepterat erbjudandet.

Papyrus ägde vid tidpunkten för erbjudandet redan 229 158 av totalt 400 000 aktier i Ry. Erbjudandet innebar sålunda inte något övertagande av majoritetsinflytandet över Ry, eftersom Ry redan var dotterbolag till Papyrus.

Den 18 februari 1975 framlades en av Patent- och registreringsverket den 30 januari 1975 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i Papyrus, och den 18 mars samma år tecknade Skandinaviska Enskilda Banken 208 200 aktier i Papyrus såsom ombud för de aktieägare, som accepterat erbjudandet.

Regeringen hade genom beslut den 23 januari 1975 medgivit befrielse från realisationsvinstbeskattning vid 1976 års taxering när aktieägare i Ry överlåter sina under minst fem år innehavda aktier i Ry till Papyrus.

I framställning till RSV har Skandinaviska Enskilda Banken anhållit, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxe-

RSV Dt 1976:9

ringsmyndigheterna anvisningar och tillämpning av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor:

1. Vilken dag skall de aktier i Ry, vilka Papyrus förvärvat såsom apportegendom, anses ha blivit överlättna resp vilken dag skall de nytecknade aktierna i Papyrus anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?
2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Ry anses ha blivit överlättna?
3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nya aktierna i Papyrus anses utgöra?

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län, Göteborgs och Bohus län samt Hallands län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1 Avyttrings- och förvärvsdag

Papyrus har för sin del på ordinarie bolagsstämma den 13 januari 1975 fattat beslut om att erbjuda aktieägarna i Ry att överlåta sina aktier i Ry till Papyrus. Innehavare av aktier i Ry har för sin del tagit ställning till aktieöverlåtelsen i och med att han accepterat erbjudandet. I och med att erbjudandet accepterats har sålunda samstämmiga viljeförklaringar förelegat mellan Papyrus och ägare till aktier i Ry om överlåtelse av aktier i sistnämnda bolag. På grund härav bör vid tillämpning av reglerna om realisationsvinstbeskattning de aktier i Ry, vilka överlåtits i enlighet med villkoren i erbjudandet, anses avyttrade den dag erbjudandet accepterats (acceptdagen) genom att aktierna i Ry, vederbörligen överlättna in blanco, och försedda med kuponger fr o m nummer 43 samt åtföljda av anmälningssedel enligt fastställt formulär, inlämnats till något av de i prospektet med erbjudandet angivna emissionskontoren (Skandinaviska Enskilda Bankens kontor) under tiden 17 januari–17 februari 1975.

Även sådana aktier, som överlåtits till Papyrus efter anmälningstidens utgång den 17 februari 1975 men på samma villkor i övrigt som angetts i erbjudandet, bör anses avyttrade den dag (acceptdagen) under tiden den 18 februari–18 mars 1975 då aktieägare inlämnat aktier i Ry till något av Skandinaviska Enskilda Bankens kontor.

Aktierna i Papyrus bör efter motsvarande grund anses ha förvärvats acceptdagen av de innehavare av aktier i Ry, som antingen accepterat erbjudandet under tiden den 17 januari–17 februari 1975 eller överlåtitt aktier i Ry på samma villkor som anges i erbjudandet till Papyrus under tiden den 18 februari–18 mars 1975.

2 Avyttringspris för en aktie i Ry

Avyttring bör ifråga om varje tvåtal aktier i Ry anses ha skett till ett pris, som motsvarar summan av värdet av tre aktier i Papyrus.

Värdet på en aktie i Papyrus bör härvid bestämmas till – beroende på beslutad fondemission (1:1) – hälften av den under tiden den 17 januari–18 mars 1975 på Svenska Fondhandlareföreningens kurslista acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Exempel Den 17 januari 1975 utgjorde den lägsta betalkursen på Svenska Fondhandlareföreningens kurslista för en aktie i Papyrus, på nominellt 100 kr, 280 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed varje överlåten aktie i Ry anses avyttrad för

$$\frac{3 \text{ (1/2 av 280)}}{2} = 210 \text{ kr}$$

3 Anskaffningskostnad för en nytecknad aktie i Papyrus

Aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade aktierna i Papyrus på nominellt 100 kr bör – för varje tretal – anses motsvara värdet av det för aktierna lämnade vederlaget – två aktier i Ry. Värdet av en aktie i Ry bör härvid bestämmas till den under tiden den 17 januari–18 mars 1975 på Stockholms Fondbörs acceptdagen noterade lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen.

Exempel Den 18 mars 1975 utgjorde köpkursen – någon betalkurs noterades inte denna dag – på Stockholms Fondbörs för en aktie i Ry 170 kr. Om accept skett denna dag bör i enlighet härmed anskaffningskostnaden för varje nytecknad aktie i Papyrus på nominellt 100 kr bestämmas till – efter avrundning –

$$\frac{2 \times 170}{3} = 113 \text{ kr}$$

Med hänsyn till att uppdelning av akties nominella belopp i Papyrus skett från 100 kr till 50 kr bör anskaffningskostnaden för en sådan aktie om nominellt 50 kr anses utgöra hälften av det belopp, som i enlighet med ovan angivna uttalande framräknas, dvs i exemplet

$$\frac{113}{2} = 56 \text{ kr } 50 \text{ öre}$$

De under tiden den 17 januari–18 mars 1975 på Svenska Fondhandlareföreningens kurslista resp på Stockholms Fondbörs noterade lägsta betalkurserna eller, om sådana inte finns, köpkurserna på aktier i Papyrus resp i Ry framgår av bifogade uppställningar (bilaga 1 och 2). Härvid bör observeras, att aktierna i Papyrus på nominellt 100 kr noterades t o m den 14 mars 1975 utan hänsynstagande till de ändringar i kursen som föranleddes av fondemissionen och ändringar av det nominella beloppet. Under tiden den 17–18 mars 1975 noterades två kurser parallellt, dels utan dels med hänsynstagande till fondemissionen och aktieuppdelningen.

RSV Dt 1976:9

Bilaga 1

Bilaga 2

Papyrus				Ry		
Datum	Lägsta betalkurs	Köpkurs	VPC	Datum	Lägsta betalkurs	Köpkurs
<i>1975</i>				<i>1975</i>		
17 januari	280	–	–	17 januari	–	200
20	–	270	–	20	–	190
21	–	270	–	21	210	–
22	–	270	–	22	–	195
23	–	270	–	23	–	190
24	–	275	–	24	–	190
27	–	275	–	27	–	195
28	–	280	–	28	–	195
29	290	–	–	29	–	195
30	–	280	–	30	–	200
31	285	–	–	31	210	–
3 februari	290	–	–	3 februari	–	200
4	–	280	–	4	200	–
5	–	280	–	5	–	200
6	–	280	–	6	–	200
7	290	–	–	7	210	–
10	290	–	–	10	–	200
11	290	–	–	11	–	200
12	–	282	–	12	–	200
13	–	280	–	13	–	200
14	290	–	–	14	–	202
17	–	280	–	17	–	200
18	–	280	–	18	–	200
19	290	–	–	19	–	200
20	290	–	–	20	–	200
21	290	–	–	21	–	200
24	–	285	–	24	–	200
25	–	290	–	25	–	200
26	–	290	–	26	–	200
27	290	–	–	27	–	200
28	290	–	–	28	–	200
3 mars	–	280	–	3 mars	–	190
4	–	280	–	4	–	190
5	280	–	–	5	–	185
6	280	–	–	6	–	180
7	280	–	–	7	–	185
10	–	280	–	10	–	190
11	280	–	–	11	–	195
12	280	–	–	12	210	–
13	285	–	–	13	–	–
14	285	–	–	14	–	–
17	–	–	50	17	–	180
18	–	270	60	18	–	170

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 2 1976 – Årg. 6

Förhandsbesked den 16 april 1975

Insamling i samband med försäljning av grammofonskiva. Fråga om avdrag för den del av priset som gick till insamlingen

**RSV Im
1976:2**

Tryckt den
5 februari 1976

Örebro SSU-krets Bokcafé,¹ Örebro, anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt.

Av handlingarna i ärendet inhämtades i huvudsak följande. Örebro SSU-krets driver ett sk bokcafé i Örebro. Bokcaféet, för vilket särskilda stadgar finns, har till ändamål att bl a försälja marxistisk och annan litteratur, tidskrifter, affischer och annat material i syfte att "understödja och vidarebefordra socialdemokratins idéer och värderingar, samt verka för en sund kulturell utveckling för människor utom och inom arbetarrörelsen". Bokcaféet har registrerats hos länsstyrelsen i Örebro län enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt. Bokcaféet avser att ge ut en grammofonskiva (LP) till förmån för Arbetarrörelsens Chile-insamling. Grammofonskivan som bl a skall säljas till socialdemokratiska föreningar i hela landet betingar ett styckepris av 30 kronor. Vid inköp av tio grammofonskivor eller flera utgår rabatt med tre kronor. För varje såld skiva tillfaller tio kronor Chile-insamlingen, vilket klart skall framgå av skivomslaget. Skivan innehåller bl a Salvador Allendes sista tal samt tre dikter av Pablo Neruda.

I ansöknings hemställades om förhandsbesked huruvida mervärdeskatt skall utgå för de tio kronor för varje såld grammofonskiva som tillfaller Chile-insamlingen.

Den 16 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att vid Örebro SSU-krets Bokcafés försäljning av den i ansöknings nämnda grammofonskivan vederlaget utgörs av det utan eller med rabatt utgående styckepriset (30 respektive 27 kronor), oavsett att tio kronor av styckepriset angivits skola tillfalla Arbetarrörelsens Chile-insamling. På grund härav förklarar nämnden att Örebro SSU-krets Bokcafé vid försäljning av ifrågavarande grammofonskiva skall erlagga mervärdeskatt för det influtna vederlaget utan avdrag för belopp som tillfaller Arbetarrörelsens Chile-insamling.

I besvär hos regeringsrätten yrkade Bokcaféet, att förhandsbeskedet skulle ändras på sådant sätt att mervärdeskatt inte skulle utgå för de tio kronor för varje såld grammofonskiva, som skulle tillfalla Chile-insamlingen.

I dom den 22 oktober 1975 gjorde regeringsrätten ej ändring i riksskatteverkets förhandsbesked.

¹ Publicerat med sökandens medgivande.

**RSV Im
1976:3**

Information den 16 december 1975

Frivilliga inträden för speditiönsföretag¹

Tryckt den
26 februari 1976

Genom beslut den 16 oktober 1975 har regeringen förordnat att dels S-Trans Service, Schwabe AB och dels Wtag Svenska Transport AB från den 1 november 1975 skall vara skattskyldiga till mervärdeskatt även för verksamhet som innebär att bolagen vid införsel till landet av skattepliktig vara för uppdragsgivares räkning har åtagit sig att vara tullskyldiga eller har åtagit sig betalningsansvar enligt 18 § tullagen (1973:670). Vid tillämpningen av förordnandena skall tjänst som omfattas av förordnandena anses som skattepliktig. Som utgående skatt enligt 5 § andra stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt skall anses sådant uppdragsgivare debiterat belopp som svarar mot den skatt som bolaget har att erlagga till tullmyndigheten i samband med införseln till landet. Till följd härav skall nu avsedd skatt anses som sådan ingående skatt i speditiönsverksamheten som medför rätt till avdrag i redovisning för mervärdeskatt enligt 17 § lagen om mervärdeskatt.

¹Gällande förordnanden om frivilligt inträde i speditiönsföretag finns redovisade i RSV Im 1976:5

**RSV Im
1976:4**

Information den 22 januari 1976

Frivilliga inträden för flygbolag¹

Tryckt den
26 februari 1976

Genom beslut den 9 oktober 1975 har regeringen med stöd av 2 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) förordnat att South African Airways och Trans Mediterranean Airways från den 1 augusti 1975 tills vidare skall vara skattskyldiga för verksamhet som avser passagerarbefordran med luftfartyg i utrikestrafik med eller utan anknytning till Sverige. Därvid skall enligt regeringens beslut anses som om skattskyldighet föreligger enligt 2 § andra stycket ML.

¹Tidigare beslut om frivilligt inträde för verksamhet som avser passagerarbefordran med luftfartyg finns intagna i meddelandena RSV Im 1974:14, 1975:8 och 1975:19.

Information den 16 december 1975

Frivilliga inträden för speditörsföretag; ändring av förordnanden om skattskyldighet

RSV Im
1976:5

Tryckt den
1 mars 1976

Kungl Maj:t har under åren 1969–1974, med stöd av 2 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) förordnat att nedan angivna företag som bedriver yrkesmässig speditörsverksamhet skall vara skattskyldiga enligt nämnda lag för verksamhet som innebär att ombesörja införsel till landet av skattepliktig vara för uppdragsgivarens räkning, när skattskyldighet enligt 58 § ML åvilar speditören. Vid tillämpningen av förordnandena skall tjänst som omfattas därav anses som skattepliktig. Vidare skall som utgående skatt enligt 5 § andra stycket ML anses sådant uppdragsgivare debiterat belopp som svarar mot den skatt som speditören har att erlägga till tullmyndigheten i samband med införsel till landet. Till följd härav skall skatt som speditör har att erlägga vid införseln anses som sådan ingående skatt i speditörsverksamheten som medför rätt till avdrag i redovisning för mervärdeskatt enligt 17 § ML.

Företag ¹	Dag från vilken förordnandet gäller
1. Medlemmar i Sveriges Speditörsförbund	1970-07-01
2. D A B Speditörs AB	1970-07-01
3. O F Ahlmark & Co Eftir AB	1970-07-01
4. Svenska Rederiaktiebolaget Öresund	1970-11-01
5. Österberg & Co Skeppsmäklari AB	1970-11-01
6. Scandinavian Garment Service AB	1970-11-01
7. AB Sydspedition	1970-11-01
8. Unit-Transport AB	1971-01-01
9. Stena AB	1971-05-01
10. AB Spedition & Kontroll	1972-01-01
11. EVRO Spedition AB	1972-01-01
12. Imrén Speditörs AB	1972-03-01
13. Nilsson & Noll Speditörs AB	1972-05-01
14. T B F Spedition AB	1972-07-01
15. Globecxpress AB	1972-07-01
16. H-H Spedition AB	1972-09-01
17. Rationell Spedition AB	1972-09-01
18. Mellin Shipping Co AB	1973-08-01
19. Limhamns Färjespedition AB	1974-03-01
20. E Samuelsson AB	1974-07-01
21. United Incotrans AB	1974-11-01
22. Speditörs AB Lidström & Co	1975-01-01

I fråga om företag, som anges under 1, 4–8 och 10–17 har förordnats att företaget skall vara skattskyldigt även för verksamhet som innebär att magasinera eller på annat sätt förvara varor som avses i 2 § första stycket ML åt annan skattskyldig till mervärdeskatt.

¹ Besluten om frivilligt inträde har publicerats i RSV Im 1974:14 vad gäller företagen 1–18, i RSV Im 1974:26 vad gäller företag 19 samt i RSV Im 1975:8 vad gäller företagen 20–22.

RSV Im 1976:5

I fråga om företag, som anges under 1–19 har förordnandet begränsats till fall då företaget uppträder som varuhavare.

Genom förordningen (1973:928) om ändring i förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, som trädde i kraft den 1 januari 1974, infördes skatteplikt för lagring av skattepliktig vara åt annan skattskyldig.

Med verkan från den 1 januari 1974 har en ny tullprocedur införts genom tullagen (1973:670). I den nya proceduren används inte uttrycket varuhavare. I stället gäller att tull och annan införelavgift, däribland mervärdeskatt, skall erläggas av den som är tullskyldig. Tullskyldig är enligt 5 § tullagen den som anger vara till förtullning eller tagit hand om vara efter medgivande enligt 3 § tullagen (hemtagare). Den tullskyldige kan företrädas av ombud, som enligt 18 § tullagen kan åta sig betalningsansvaret för tull och mervärdeskatt.

Regeringen har den 16 oktober 1975 upphävt de beslut som angivits i den ovan intagna förteckningen och förordnat, att de i besluten angivna företagen skall vara skattskyldiga till mervärdeskatt även för verksamhet som innebär att företaget vid införsel till landet av skattepliktig vara för uppdragsgivares räkning har åtagit sig att vara tullskyldigt eller har åtagit sig betalningsansvar enligt 18 § tullagen. Vid tillämpningen av detta förordnande skall tjänst som omfattas av förordnandet anses som skattepliktig. Som utgående skatt enligt 5 § andra stycket ML skall anses sådant uppdragsgivare debiterat belopp som svarar mot den skatt som företaget har att erlägga till tullmyndigheten i samband med införsel till landet. Till följd härav skall nu avsedd skatt anses som sådan ingående skatt i speditjonsverksamhet som medför rätt till avdrag i redovisning för mervärdeskatt enligt 17 § ML.

Förordnandet gäller från den 1 november 1975. Tidigare meddelade beslut skall dock med verkan från den 1 januari 1974 eller den senare dag från vilken förordnandet gäller till utgången av oktober 1975 anses omfatta den verksamhet som avses i förordnandet.

Uttalande den 10 november 1975

RSV Im 1976:6

Tryckt den
26 februari 1976

Mervärdeskatt vid vissa varuleveranser till utrikesdepartementet

I skrivelse till RSV har utrikesdepartementet hemställt att även andra enheter inom departementet än dess kurirexpedition av praktiska skäl godtas som adressat vid tillämpning av dåvarande riksskattenämndens anvisning av den 17 juni 1970 (RSN II 1970:40) i fråga om omsättning av vara eller tjänst genom utförsel (export).

RSV anser att varuleveranser till utrikesdepartementet för vidare befordran till utlandet bör räknas som skattefri export enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt. Som bevis om export kan i förevarande fall godtas av departementet utfärdat intyg att varan av departementet mottas för vidare befordran till utlandet.

Information den 2 februari 1976

Anstånd med redovisning av mervärdeskatt

**RSV Im
1976:7**

Tryckt den
1 mars 1976

Med stöd av 22 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt har regeringen den 22 januari 1976 medgivit att skattskyldig till mervärdeskatt, som driver jordbruk eller skogsbruk och som har helt kalenderår som redovisningsperiod för mervärdeskatt, får anstånd till senast den 16 februari 1976 med att lämna deklaration för sådan skatt för 1975. Till följd härav skall upplupen skatt enligt denna deklaration anses vara förfallen till betalning senast den 16 februari 1976.

Information den 25 februari 1976

Ändringar av deklarationsblanketten för mervärdeskatt

**RSV Im
1976:8**

Tryckt den
30 mars 1976

1. Inledning

Riksskatteverket (RSV) har den 6 november 1975 fastställt nytt formulär till deklarationsblankett (RSV 5737 och 5738).

Ändringar har skett i såväl utformningen av blanketten som i fråga om uppgiftsskyldigheten. De ändringar som berör uppgiftsskyldigheten framgår av redogörelsen nedan. Ett exempel på ifylld deklarationsblankett återges dessutom i detta meddelande.

2. Utgående skatt

På raderna 01, 03 och 04 i deklarationen skall liksom tidigare redovisas den skatt, som belöper på skattepliktig omsättning under perioden inräknat egna uttag. I den nya deklarationsblanketten skall *skatt på egna uttag* dessutom anges särskilt (se exemplet).

3. Ingående skatt

På rad 06 skall liksom tidigare anges avdragsgill ingående skatt. Därvid inräknas även sådan överskjutande ingående skatt från tidigare period, som understigit 1 000 kr och som inte återbetalats eller som inte tillgodoräknats på annat sätt. Överskjutande ingående skatt i annan verksamhet som den skattskyldige bedriver och för vilken deklaration lämnats får också medräknas. Sådan *överskjutande ingående skatt* som hänför sig till tidigare period eller annan verksamhet skall särskilt anges (se exemplet).

4. Förklaringar och yrkanden

Särskild kryssmarkering för *förklaring till deklARATIONEN* har tillkommit. De skattskyldiga har ofta behov av att kunna lämna kompletterande uppgifter till deklARATIONEN i form av förklaringar, specifikationer, yrkanden och liknande. Eftersom deklARATIONEN inte har något utrymme för sådana uppgifter bör de lämnas i särskild skrivelse till länsstyrelsen. Risk finns att bli påförd skattetillägg om deklARATIONEN innehåller felaktigheter eller "dolda" yrkanden. Denna omständighet kan göra det särskilt angeläget att lämna en mer utförlig och öppen redovisning än deklARATIONEN lämnar utrymme för. Om kompletterande uppgifter till deklARATIONEN lämnas i särskild skrivelse skall detta *markeras med ett kryss* i deklARATIONEN. Skrivelsen skickas direkt till länsstyrelsens mervärdeskatteenhet i anslutning till att deklARATIONEN lämnas. I RSVs informationsbroschyr om mervärdeskatt – MOMS 1976 – finns en förteckning över länsstyrelsernas adresser. Registreringsnumret för mervärdeskatt bör anges på skrivelsen.

5. Övrigt

Som ett led i kontrollverksamheten har tidigare vissa skattskyldiga ålagts att särskilt ange avdrag för ingående skatt på inventarier och andra anläggningstillgångar. Denna uppgiftsskyldighet slopas från redovisningsperiod som påbörjas år 1976.

En redogörelse för hur deklARATIONEN fylls i finns intagen i MOMS 1976, som genom RSVs försorg har tillställts alla registrerade skattskyldiga. Den som i försättningen anmäler sig för registrering kommer att erhålla broschyren från länsstyrelsen.

Utsändning av deklARATIONEN sker i samma former som tidigare.

6. Förutsättning för deklARATIONSEXEMPLET

Karl Axel Karlsson tillämpar faktureringsmetoden. Bokföring av kreditförsäljningar sker vid faktureringen.

Följande uppgifter har hämtats ur bokföringen för perioden jan–feb 1976

Skattepliktig försäljning av varor	129 720 kr
Därav utgående skatt (15 % på 129 720)	19 458 kr
Skattepliktigt uttag av varor för eget bruk	1 000 kr
Därav utgående skatt (15 % på 1 000)	150 kr
Exportförsäljning	23 453 kr
Försäljning av skattefria varor	40 718 kr
Avdragsgill ingående skatt (därav 567 kr från föregående redovisningsperiod)	10 228 kr
Uppgiften på rad 09 blir 151 830 kr	
(129 720 – 19 458 + 1 000 – 150 + 40 718 = 151 830)	

POSTGIROT		INBETALNING/GIRERING CK			
DEKLARATION FÖR MERVÄRDESKATT för nedan angiven redovisningsperiod avges och undertecknas på inbetalningskortets baksida. Om deklARATIONEN utvisar skatt att återfå eller avräkna eller om betalning av annan anledning inte görs nu, sänds deklARATIONEN direkt till länsstyrelsen i slutet och frankerat kuvert. Adressen finns i slutet av riksskatteverkets informationsbroschyr om mervärdeskatt. OBS! Endast en blankett används vid redovisning av skatten. Ett exemplar är avsett som koncept eller kopia.		Till postgirokonto nr	88 88 01 – 8	M	I-stämpel/Datumstämpel
		Betalningsmottagare	Mervärdeskatt		
Försändelsemottagare (avsändare)					
KARLSSON, KARL AXEL		03			
GRUSVÄGEN 20 A					
199 39 Ö-STAD					
Län	Reg nr	Periodkod	Redovisningsperiod	Eget kontonr vid girering	Underskrift vid girering från eget konto
03	440226-0733	7621	JAN-FEB 1976		
			Kronor	9 380	00
I FALTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS - RESERVERAT FÖR MASKINELL LÄSNING					
# 039440226073376219 #				8888018#17#	

Inbetalningskort med deklARATION
Blankettens framsida

Bilaga 1
RSV Im 1976:8

DEKLARATION FÖR MERVÄRDESKATT	
Upplysningar om deklarationsförfarandet m m finns i informationsbroschyren om mervärdeskatt.	
Redovisningsperiod: 1/1 - 29/2 1976	
	Rad / Skattskyldigs uppgifter / Kod Kronor (ej ören)
Utgående skatt på reducerade vederlag och egna uttag	01 19 608
	02
Utgående skatt på vederlag och egna uttag enl 60-procentsregeln	03
Utgående skatt på vederlag och egna uttag enl 20-procentsregeln	04
Summa utgående skatt (summa 01-04)	05 19 608
Avgår avdragsgill ingående skatt	06 10 228
Skatt att betala, återfå eller avräkna	07 9 380
Exportförsäljning	08 23 453
Summa skattepliktig och skattefri omsättning inom landet. Mervärdeskatt inräknas ej.	09 151 830
Ange i förekommande fall	
skatt på egna uttag, som ingår i beloppet på rad 01	150
skatt på egna uttag, som ingår i beloppet på rad 03	
skatt på egna uttag, som ingår i beloppet på rad 04	
överskjutande ingående skatt (från föregående period eller annan verksamhet), som ingår i beloppet på rad 06	567
Förklaring till deklARATIONEN lämnas samtidigt i särskild skrivelse till länsstyrelsen. (Markeras med kryss i rutan. Se informationsbroschyren.)	☐
<p>I härmed försäkras på heder och samvete att uppgifterna i deklARATIONEN lämnats sanningsenligt.</p> <p>Underskrift</p> <p><i>Karl Karlsson</i></p> <p>OBS! Oriktig uppgift i deklARATIONEN kan medföra ansvar enligt skattebrottslagen och/eller skattetillägg enligt lagen om mervärdeskatt.</p>	

I FALTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS - RESERVERAT FÖR MASKINELL LÄSNING

Förhandsbesked den 11 december 1975

Beskattningsvärdets bestämmande vid installations- och servicearbeten i tunnlar avsedda för tele- och elkablar

RSV Im
1976:9

Tryckt den
31 mars 1976

1 Ansökningen

Ett elinstallatörsföretag anhöll om förhandsbesked angående mervärdesskatt. I ansökningen anförde sökandebolaget bl a följande:

Vi installerar för televerkets räkning belysning, kraft och larm inom kabeltunnlar avsedda för tele- och elkablar.

Hur beskattas följande?

1. *Belysningsinstallation inom kabeltunnlar.* Normal EKKL-installation på i huvudsak kabelstege med armaturer på specialtillverkade fästjärn på bergvägg.
2. *Kabelstegeinstallationer inom tunnlar.*
3. *Kraftinstallationer.* Inom tunnlar installeras ledningar, centraler, motoruttag samt startapparater för hissar, grundvattenpumpar och dragmaskiner för kablar.
4. *Larmledningar* för larm från i pos 3 nämnda motorer.
5. *Servicearbeten* inom tunnlar. Dvs kompletterings-, ändrings- och reparationsarbeten.

Då dessa tunnlar är mycket långa och sprider sig i huvudsak från Stockholms centrum (televerket, Jakobsgatan) långt ut mot förorterna blir elinstallationskostnaderna ganska höga, varför vi finner det av största vikt, att denna mervärdesskattefråga klarläggs.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 16 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner, att sökandebolagets under punkterna 1-4 i ansökningen angivna installationer avseende belysning, kraft och larm inom kabeltunnlar avsedda för tele- och elkablar är att hänföra till sådan anläggningsentreprenad avseende fastighet som anges i 14 § första stycket 2) lagen (1968:430) om mervärdesskatt. På grund härav förklarar nämnden, att beskattningsvärdet vid bolagets ifrågavarande omsättning utgör 60 % av vederlaget inräknat skatt.

Vad angår den under punkt 5 i ansökningen framställda frågan finner nämnden, att sökandebolagets kompletterings-, ändrings- och reparations-

RSV Im 1976:9 arbeten inom tunnlarna är att hänföra till sådan annan tjänst avseende fastighet än byggnads- eller anläggningsentreprenad som anges i nämnda lagrum. På grund härav förklarar nämnden att beskattningsvärdet även vid denna omsättning utgör 60 % av vederlaget inräknat skatt.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

Jag finner att sökandebolagets under punkterna 1–4 i ansöknings angivna installationer är att hänföra till anläggningsentreprenad avseende yttre ledning för elektricitet och teleförbindelse, för vilken beskattningsvärdet enligt 14 § andra stycket 1) lagen om mervärdeskatt utgör 20 % av vederlaget inräknat skatt.

Jag finner att samma beskattningsvärde bör gälla för de under punkt 5 i ansöknings angivna servicearbetena.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget, att förhandsbeskedet skulle ändras på sådant sätt att beskattningsvärdet vid ifrågavarande omsättning förklarades utgöra 20 % av vederlaget, inräknat skatt.

Regeringsrätten beslöt i dom den 11 december 1975 följande.

Regeringsrätten finner att installations- och servicearbete som görs inom televerkets kabeltunnlar avsedda för tele- och elkablar är att hänföra till sådan tjänst avseende yttre ledning för elektricitet och teleförbindelse, för vilken beskattningsvärdet enligt 14 § andra stycket 1) lagen om mervärdeskatt utgör 20 % av vederlaget, inräknat skatt, i den mån arbetet avser att göra tunnlarna funktionsdugliga för sitt ändamål.

Enär de i ansöknings angivna arbetena är att hänföra till sådana installations- och servicearbeten som ovan sagts skall beskattningsvärdet vid bolagets ifrågavarande omsättning utgöra 20 % av vederlaget, inräknat skatt. Regeringsrätten ändrar det meddelade förhandsbeskedet i enlighet härmed.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kamrarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 2 1976 – Årg. 6

Föreskrift den 26 februari 1976

Skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt 44 § taxeringslagen (1956:623)

**RSV Dt
1976:10**

Tryckt den
6 maj 1976

RSV har den 26 februari 1976 med stöd av 44 § taxeringslagen (TL) beslutat föreskriva att här i riket bosatt person eller här verksamt företag skall lämna kontrolluppgift som avses i 37 § 1 mom TL för nedan angivna ersättningar som gottgjorts någon i följande stater.

Stater	Vad uppgiften skall avse
I Danmark	1. Löner, arvoden, pensioner och livräntor.
Finland	2. Skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet.
Island	3. Royalty och annan periodiskt utgående avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom.
Norge	
II Amerikas Förenta Stater	Pensioner och livräntor.
Frankrike	

Den nu av RSV föreskrivna uppgiftsskyldigheten under I grundas på avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden och tillämpningskungörelsen till avtalet, se SFS 1973:88. Enligt detta avtal förutsätts sk automatiskt utbyte ske länderna emellan i fråga om uppgifter rörande bl a sådana ersättningar som här angivits, jfr avtalets art 12 första stycket d), e) och f). För att den nu föreskrivna uppgiftsskyldigheten skall föreligga fordras dock även att fråga samtidigt är om sådan ersättning som, om den avsett mottagare här i riket, skulle ha föranlett skyldighet att lämna kontrolluppgift. Uppgiftsplikten skall därför endast röra sådana slags ersättningar som avses i 37 § 1 mom 1, 3, 3 a och 4 TL.

I fråga om den under II föreskrivna uppgiftsskyldigheten hänvisas till bestämmelserna om sk automatiskt utbyte i art 16 i avtalet mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater för undvikande av dubbelbeskattning (SFS 1965:38) och i art 18 i avtalet mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter (SFS 1972:433). Uppgiftsplikten

RSV Dt 1976:10 rör endast sådana slags ersättningar som avses i 37 § 1 mom 1, 3 och 3 a TL.

I fråga om kontrolluppgift gäller i övrigt bestämmelserna i 37 § 2 och 4 mom TL. I uppgiften skall anges mottagarens adress i den andra staten och i förekommande fall senast kända adress i Sverige.

RSV erinrar om bestämmelserna i kungörelsen angående vissa uppgifter, som försäkringsanstalter är skyldiga avgiva till ledning vid försäkringstagarens taxering för inkomst (SFS 1954:594). Dessa bestämmelser gäller allmänt i tillämpliga delar.

Dessa föreskrifter tillämpas beträffande ersättningar som gottgjorts någon från och med kalenderåret 1976.

Föreskrift den 22 april 1976

**RSV Dt
1976:11**

**Skattetillägg och förseningsavgift
vid 1976 års taxering¹**

Tryckt den
15 juni 1976

1 Skattetillägg

1.1 Grunder för påföring av skattetillägg

Skattetillägg påförs enligt 116 a § taxeringslagen (TL)

Första stycket: då skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande till ledning för sin taxering lämnat oriktig uppgift,

Andra stycket: då avvikelse skett från självdeklaration med stöd av 21 § TL,

Tredje stycket: då inkomst eller förmögenhet uppskattats med stöd av 21 § TL på grund av att skattskyldig inte avlämnat självdeklaration.

Första stycket

Förutsättningar för påföring av skattetillägg enligt detta stycke är

att den skattskyldige lämnat deklaration eller annat skriftligt meddelande;

Kommentar Sanktionsformen är tillämplig endast på meddelande som den skattskyldige lämnat själv eller genom legal ställföreträdare. Tillägget påförs endast den skattskyldige. Meddelandet skall ha lämnats till ledning för den skattskyldiges taxering. Meddelanden som lämnas till myndighet för annat ändamål än taxering omfattas inte av bestämmelsen. Skattetillägg påförs ej heller person, som lämnat oriktig uppgift rörande någon annans ekonomiska förhållanden till beskattningsmyndighet, t ex i kontrolluppgift. Detta beivras i särskild ordning.

att det skriftliga meddelandet innehåller oriktig uppgift;

¹ Jfr RSV Dt 1975:18

Kommentar Härmed förstås inte enbart att den skattskyldige lämnat en oriktig uppgift utan även att han underlåtit att lämna en uppgift, som är av betydelse för att åsätta en riktig taxering. Den oriktiga uppgiften kan bestå i att en intäkt inte redovisats eller redovisats med för lågt belopp eller att en kostnad redovisats med för högt belopp.

Enligt 31 § 1 mom TL bör skattskyldig utöver vad deklaraionsformuläret föranleder meddela de upplysningar till ledning för den egna taxeringen, som kan vara av betydelse för att åsätta en riktig taxering. Särskilt i de fall där redovisningen i deklaraionsformuläret är summarisk såsom för rörelseidkare är det av vikt att tveksamma frågor som kan ha betydelse för en riktig taxering redovisas öppet. Görs inte detta eller döljs förhållanden i t ex bokföringen finns i princip förutsättningar för skattetillägg.

Skattetillägg skall i princip påföras oberoende av om den oriktiga uppgiften lämnats uppsåttligen eller föranletts av vårdslöshet.

- att avvikelse skett från meddelandet på så sätt att den oriktiga uppgiften inte godtagits;

Kommentar Ett taxeringsbeslut måste alltid föreligga innan tillägg kan bli aktuellt. Beslutet om skattetillägg grundas på det faktum att avvikelse skett.

- att skatteuttaget skulle ha blivit för lågt om avvikelse inte skett.

Kommentar Det skall föreligga ett direkt samband mellan den oriktiga uppgiften och skatteuttaget på så sätt att skatten blivit för låg om den oriktiga uppgiften följts. Det bör observeras att skattetillägg kan utgå även när den oriktiga uppgiften inte föranleder beloppsmässig ändring av taxeringen men väl av skatteuttaget, t ex då personer som uppgivit sig ej ha sammanlevt skall taxeras enligt för gifta gällande bestämmelser.

Har t ex gift skattskyldig som inkomst av kapital redovisat totalt 150 kr mot rätteligen 1 200 kr påförs honom ej skattetillägg eftersom han skall tillgodoföras extra avdrag med 1 600 kr. Skulle i nämnda exempel kapitalinkomsten uppgå till 3 000 kr påförs honom skattetillägg. Tillägget beräknas dock på 1 400 kr (3 000 minus 1 600).

I de fall skattskyldig, som utelämnat en intäktspost, gör gällande att han haft en mot intäkten svarande avdragsgill kostnad bör skattetillägget beräknas på nettobeloppet. Om skattskyldig invänder att han haft andra avdragsgilla kostnader som inte hänför sig till den utelämnade intäktsposten och som av förbiseende inte fråndragits skall detta inte påverka beräkningen av skattetillägget. Det räcker således inte med att kostnaden hänför sig till samma förvärvskälla utan den skall ha direkt samband med den utelämnade intäktsposten. Om däremot tillägg av en utelämnad intäktspost medför rätt till högre förvärvsavdrag skall till grund för beräkning av skattetillägget läggas nettobeloppet, dvs skillnaden mellan den utelämnade intäkten och det härpå belöpande förvärvsavdraget.

Andra stycket

Kommentar Detta stycke behandlar frågor om skattetillägg vid "skönsmässig höjning" i de fall deklaraion lämnats. Om en skattskyldigs inkomst av viss förvärvskälla till följd av brister i deklaraion eller bristfälligt underlag

RSV Dt 1976:11

för sådan inte kan tillförlitligen beräknas, utan måste uppskattas på annan grund, skall skattetillägg påföras. Till "skönsmässig höjning" enligt detta stycke hänförs de fall där samtliga intäkter eller kostnader i förvärvskälla i brist på utredning uppskattas enligt 21 § TL.

Tredje stycket

Kommentar Detta stycke behandlar frågan om skattetillägg när inkomst och förmögenhet har uppskattats utan ledning av självdeklaration eller annat skriftligt meddelande.

Genom lagändring (SFS 1974:298) kan från 1975 års taxering tillägg påföras trots att skattskyldig inte delgivits anmaning att lämna självdeklaration. Detta innebär emellertid inte att skattetillägg skall påföras i samtliga fall där deklaration inte lämnats. Avsikten är att endast den som av ren tredska eller för att dölja sin verkliga ekonomiska situation, försummar sin deklarationsskyldighet skall slutligen drabbas av detta slags tillägg. Det är därför av stor vikt att taxeringsnämnden verkligen utfärdar anmaning att lämna självdeklaration innan beslut fattas om taxering i avsaknad av deklaration (skönstaxering).

Bestämmelserna i 116 a § fjärde stycket TL har utformats så att juridisk person inte skall kunna gå fri från skattetillägg för oriktig uppgift som lämnats av formellt obehörig person. Den som lämnar en uppgift för juridisk persons räkning skall också anses ha haft behörighet att göra detta om det inte av handlingarna uppenbarligen framgår att han saknat behörighet därtill.

1.2 Grunder för beräkning av skattetillägg

Skattetillägg beräknas enligt 116 a § TL enligt följande.

Första stycket

Skattetillägg utgår med 50 % av den inkomst- eller förmögenhetsskatt som till följd av avvikelser från den oriktiga uppgiften – utöver vad som eljest skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan med honom sambeskattad person.

Kommentar Det skall föreligga ett direkt samband mellan den oriktiga uppgiften och skatteuttaget. Såsom bestämmelsen utformats undgår den skattskyldige tillägg för oriktig uppgift om han, trots att oriktig uppgift konstaterats åsatts så låg taxering, att beskattningsbar inkomst inte uppkommer. Felaktigheten har då inte påverkat beskattningsresultatet och tillägg skall därför inte utgå. Som framgår här nedan kan dock för makar skattetillägg utgå även i sådant fall.

Har skattskyldig erhållit begränsning av skatt enligt 80–85 %-regeln skall hänsyn tas härtill vid beräkning av skattetillägg.

Om den skattereduktionen (250 kr-avdraget) enligt 2 § 5 mom uppborrdslagen (UL) eller det sk minimiavdraget för folkpensionärer (500 kr-avdraget) enligt p 2 st 8 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen (KL) skulle påverkas av en höjning av taxerade inkomster skall hänsyn härtill inte tas vid beräkning av skattetillägget. Vad nu sagts gäller dock ej beträffande sådan skattereduktion (1 800 kr-avdraget) som avses i 2 § 4 mom UL.

När det gäller *makar* skall hänsyn tas till bådas skatt för inkomst och förmögenhet. Förhållandet kan vara det att den ene maken redovisar underskott, som den andre maken skall tillgodoräknas. Beräkningen av skattetillägget skall därför grundas på förändringen sammanlagt av makarnas skatt. Motsvarande gäller beräkningen av skattetillägg vid förmögenhetstaxeringen, där även *omyndiga barns* taxering skall beaktas för föräldrarna.

Om den ene maken i sin deklaration inte redovisar inkomster eller redovisar underskott som har betydelse för den andre makens taxering resp debitering utgår skattetillägg även om rättelse av den oriktiga uppgiften inte medför att beskattningsbar inkomst åsätts för uppgiftslämnaren. Den som lämnat den oriktiga uppgiften skall påföras skattetillägg även om någon skatt inte debiteras. Det kan därför förekomma att skattskyldig som redovisat förlust i deklaration eller inte har beskattningsbar inkomst likväl påförs skattetillägg.

Andra stycket

Skattetillägg enligt detta stycke påförs med 50 % av den skatt som till följd av uppskattning – utöver vad som annars skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan med honom sambeskattad person utöver skatt på inkomsten eller förmögenheten enligt deklarationen.

Kommentar Till grund för beräkningen av skattetillägg skall läggas endast skönsmässigt påslag. Innefattar taxeringsbeslut även t ex rättelse av uppenbar felräkning eller nedsättning av yrkat avdrag, som inte grundar sig på uppgift i sak, skall skattetillägget inte påverkas härav.

Tredje stycket

Skattetillägg enligt detta stycke påförs med 50 % av den skatt som till följd av uppskattningen – utöver vad som annars skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan med honom sambeskattad person.

Kommentar Har skattskyldig inte lämnat deklaration men skriftligen uppgivit att hans inkomst uppgått till visst belopp och godtar taxeringsnämnden denna uppgift, utgår inte något tillägg. Om däremot inkomsten med frångående av det lämnade skriftliga meddelandet ansetts böra uppskattas till högre belopp, påförs tillägg med 50 % av den skatt som tillkommer på grund av uppskattningen. Beslut om skattetillägg enligt detta stycke skall undanröjas av skatterätten, om deklaration inkommit inom två månader efter det den skattskyldige fått del av beslutet, dock senast innan skatterätten avgjort besvär över beslutet eller taxeringen.

Inkommer deklaration avseende fysisk person före utgången av året efter det då tillägget beslutats, skall skattetillägg av skatterätten bestämmas till 10 % av det tillägg som skulle ha påförts om deklaration inte lämnats, dock till högst 10 000 kr. Gör den skattskyldige sannolikt att han inte fått kännedom om storleken av skattetillägget inom nyss sagda tid, skall nedsättning ske om deklarationen inkommit inom två månader efter det han fått sådan kännedom.

RSV Dt 1976:11

I fråga om skattetillägg som ingår i tillkommande skatt skall nedsättningen dock beräknas endast på belopp som påförts utöver tidigare beslutat tillägg av förevarande slag.

Taxeringsintendenten anmäler till skatterätten när påfört skattetillägg skall reduceras eller när beslut om skattetillägg skall undanröjas.

Kommentar Skattetillägg som påförts enligt tredje stycket kan beträffande fysiska personer helt eller delvis reduceras. Taxeringsintendenten anmäler dessa fall till skatterätten oberoende av om skattskyldig yrkat nedsättning eller inte. Följande exempel lämnas till ledning för hur och när reducering av skattetillägg bör ske.

Exempel: Skattskyldig inkommer med deklaration först mer än två månader efter det han fått del av beslutet om skattetillägg men före utgången av året efter det då tillägget beslutats. Enligt tredje stycket 116 a § TL kan beslutet om tillägg inte undanröjas utan beslutet kvarstår i princip enligt detta stycke. Om taxeringarna på grund av den inkomna deklarationen sätts ned skall enligt 116 i § TL därav föranledd ändring av avgift beslutas. Skattetillägget skall således omräknas på grundval av den ändrade taxeringen. Härfter får med stöd av jämningsregeln i 116 a § TL skattetillägget beräknas till 10 % av det omräknade tillägget.

Ändras exemplet på så sätt att taxeringarna blir oförändrade eller bestäms till högre belopp i enlighet med deklarationen kan skattetillägget varken höjas eller nedsättas utan endast jämkas till 10 % av det tillägg som ursprungligen bestämdes.

Även skattetillägg som upptagits på debetsedeln på tillkommande skatt skall kunna reduceras. Detta blir fallet när t ex påfört tillägg blir höjt genom beslut av skatterätt. I dessa fall bör jämkningen dock beräknas endast på belopp som har tillkommit utöver vad tidigare påförts.

Tillägg som påförts tidigare har i regel den skattskyldige nämligen underrättats om genom debetsedeln på slutlig skatt. Om däremot i tillkommande skatt ingår skattetillägg av nu avsett slag, som inte till någon del påförts förut, bör nedsättningen självfallet beräknas på tilläggets hela belopp.

1.2.1 Skattetilläggens inbördes förhållande

Skattetillägg kan utgå på olika grunder. De olika slagen av skattetillägg kan utgå jämsides vid en och samma taxering. Vid skönstaxering utgår skattetillägg på det skönsmässigt tillagda beloppet. Detta hindrar emellertid inte att tillägg också utgår för konstaterad oriktig uppgift av särskilt slag i den deklaration som avser samma taxering. Om t ex skattskyldig inte lämnat deklaration och skönstaxeras, påförs honom skattetillägg enligt 116 a § tredje stycket TL på grund av skönstaxeringen. Lämnar han deklaration först efter utgången av året efter det då tillägget beslutats – här bortses från det fall där den skattskyldige inte fått kännedom om storleken av påfört skattetillägg – kan tillägget inte undanröjas men väl nedsättas om taxeringen sänks. Det kan emellertid inträffa att den avlämnade deklarationen inte godtas utan högre taxering fastställs. På grund av detta kan skattetillägg utgå för oriktig uppgift enligt 116 a § första stycket TL eller, om deklarationen inte kan läggas till grund för taxeringen, enligt pa-

ragrafens andra stycke eller enligt såväl första som andra stycket i paragrafen. Skattetillägg kan således i princip utgå enligt alla tre styckena på en gång.

Skattetillägg som tillsammans med eventuell förseningsavgift understiger 100 kr påförs ej.

1.3 Skattetillägg utgår ej (116 b § TL)

- i den mån avvikelse innebär rättelse av uppenbar felräkning eller misskrivning;

Kommentar Med uttrycket "uppenbar" förstås sådan felräkning eller misskrivning som direkt framgår av deklarationen eller annat skriftligt meddelande. Felsummeringar och liknande som skett i det materiel på vilket meddelandet grundas hänförs i princip till oriktig uppgift. Till oriktig uppgift hänförs även felaktiga överföringar från deklarationsunderlag. Avgörande för om felaktigheten skall anses som uppenbar är att den med hänsyn till övriga av skattskyldig lämnad information är så framträdande att den som granskar uppgiften med normal noggrannhet inte kan undgå att upptäcka felaktigheten. Den omständigheten att den korrekta uppgiften framgår av kontrolluppgift, taxeringsavi eller andra handlingar som i och för sig inte ingår i deklarationen men som normalt finns tillgängliga vid granskningen (t ex föregående års deklaration) bör som regel inte medföra befrielse från skattetillägg.

- i den mån avvikelse avser bedömning av yrkande som framställts i skriftligt meddelande, såsom fråga om storleken av yrkat avdrag eller värde av naturaförmån eller tillgång och avvikelserna inte gäller uppgift i sak;

Kommentar Skattetillägg skall inte utgå vid avvikelser som avser bedömning av yrkande, såvitt avvikelserna inte gäller uppgift i sak. Som oriktiga uppgifter anses inte *yrkanden och värderingar*. Oriktig uppgift föreligger däremot om den skattskyldige lämnar felaktig sakuppgift som skall ligga till grund för bedömningen. Har skattskyldig underlåtit att t ex redovisa naturaförmåner i sin deklaration skall i princip skattetillägg påföras, eftersom han förtigit ett sakförhållande. Har han emellertid redovisat naturaförmånen, men värderat den till för lågt belopp, skall skattetillägg i regel ej påföras. Om en värdering är så felaktig att den på ett missvisande sätt karakteriserar en förmån eller en avdragspost, bör som regel en oriktig uppgift anses föreligga och skattetillägg kunna påföras.

När det gäller att ta ställning till om en oriktig uppgift eller ett oriktigt yrkande föreligger kan de rättsgrundsatser och den rättstillämpning som utbildat sig beträffande eftertaxeringsinstitutet tjäna till vägledning (jfr Taxeringshandbok av W Hermansson, G Sandler, S V Svensson och B Wennberg).

Till ledning för bedömning av om oriktig uppgift eller oriktigt yrkande föreligger anges här följande exempel.

Har i fråga om avdrag för bilresor skattskyldig uppgivit för högt antal dagar eller för lång körsträcka eller underlåtit att uppge ersättningar från medresenär utgår skattetillägg. Detta gäller även när avdrag för bilkostnader yrkas men färd skett med allmänna kommunikationsmedel.

Skattetillägg utgår ej när fråga är om uppgiven avdragspost är avdragsgill

RSV Dt 1976:11

eller ej. Förmår den skattskyldige inte styrka yrkat avdrag kan förutsättning för skattetillägg föreligga bli då det är uteslutet att han haft kostnaden i fråga.

Bedömningen av om yrkande eller oriktig uppgift föreligger bör vid 1976 års taxering vara välvillig. I tveksamma fall kan det vara lämpligt att tillämpa regeln "hellre fria än fälla".

om skattskyldig frivilligt rättat oriktig uppgift.

Kommentar Frivillig rättelse kan förekomma endast när det gäller oriktig uppgift i deklaration eller annat skriftligt meddelande. Någon generell regel kan inte anges för vad som är frivilligt eller inte frivilligt, utan frågan måste avgöras från fall till fall med hänsynstagande till de särskilda omständigheterna. En frivillig rättelse behöver inte göras av den skattskyldige personligen. Den kan även ske genom ombud. Frivillig rättelse bör göras skriftligen men kan också ske muntligen.

Har myndigheten begärt upplysningar av den skattskyldige med anknytning till den oriktiga uppgiften torde därefter anmäld rättelse inte kunna anses vara frivilligt gjord. Har skattskyldig blivit tillfrågad i ett avseende (A) och svarar han på detta samtidigt som han lämnar rättelse i ett annat avseende (B) får i regel frivillig rättelse anses föreligga vad avser B om något samband mellan A och B ej föreligger. Rättelse som sker efter det att skattskyldig fått kännedom om att myndighet ämnar vidta t ex bankkontroll eller taxeringsrevision kan som regel inte anses vara frivillig. Enbart den omständigheten att myndighet beslutat om kontrollaktion, som riktar sig mot samtliga skattskyldiga inom en viss region, innebär inte att skattskyldig inom regionen är betagen möjligheten till frivillig rättelse.

1.4 Befrielsegrunder för skattetillägg

Skattetillägg får helt efterges (116 d § TL) om felaktigheten eller underlåtenheten med hänsyn till den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet eller därmed jämförlig omständighet är att anse som *ursäktlig*, eller om det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som *ringa*.

RSVs föreskrifter för tillämpningen

1.4.1 Ursäktlig förseelse eller underlåtenhet

Allmänt om utredningsansvaret

Den myndighet som har att besluta om skattetillägg är inte skyldig att självmant undersöka om befrielsegrund föreligger. Huvudregeln bör vara att den skattskyldige själv får anföra de omständigheter som i hans fall kan föreligga för befrielse. Undantag från denna regel är motiverat om det av deklaramaterialet eller taxeringsavin framgår sådana omständigheter som kan innebära ursäktlighet.

Ålder

Skattskyldig, som under inkomståret fyllt 67 år eller som uppburit förtidspension, bör – om särskilda omständigheter inte föreligger – utan skriftväxling och särskild prövning befrias från skattetillägg. Som särskild omständighet anses främst att det belopp som enligt bestämmelserna i 116 a § TL grundar skattetillägg är hänförligt till mera betydande inkomst av förvärvsarbete vid sidan om uppburit pension. I sådant fall bör den lokala skattemyndigheten söka utreda om förseelsen är av sådan art att skattetillägg – trots den skattskyldiges ålder – bör påföras. Om frågan inte kan utredas eller myndigheten finner att skattetillägg bör påföras får det ankomma på den skattskyldige att visa att förseelsen eller underlåtenheten har sådant samband med hans ålder att den på grund härav eller av annan anledning kan anses ursäktlig. Vid 1976 års taxering bör för mera betydande inkomst vid sidan av pension tillämpas en beloppsgräns på 10 000 kr. Detta innebär att skattskyldig, som utöver folkpension och/eller annan pension uppburit inkomst av förvärvsarbete, inte bör påföras skattetillägg om inkomsten av detta arbete uppgått till högst 10 000 kr. Överstiger emellertid inkomsten detta belopp föreligger förutsättning att påföra skattetillägg.

Bristande erfarenhet

Skattskyldig, som för första gången fullgör sin deklARATIONSSKYLDIGHET, kan i allmänhet antas ha bristande erfarenhet av deklARATIONSFÖRFARANDET. Denna befrielsegrund är tillämplig inte enbart beträffande skattskyldig, som på grund av sin ungdom eller otillräcklig skolunderbyggnad kan antas brista i kunskap och erfarenhet i fråga om deklARATIONSFÖRFARANDET, utan gäller även när skattskyldig för första gången har att avge självdeklARATION. Befrielse från skattetillägg på grund av bristande erfarenhet kan således medges den som i mogen ålder efter lång tids bortovaro trätt in i förvärvslivet och haft inkomst som deklarerats. Samma förhållande gäller t ex om en skattskyldig haft inkomst enbart av tjänst men under beskattningsåret erhållit ny förvärvskälla såsom jordbruksfastighet eller rörelse.

Omyndig skattskyldig med inkomst eller förmögenhet för vilken deklARATIONSSKYLDIGHETEN skall fullgöras av förmyndare bör däremot om den skattskyldiges ålder eller bristande erfarenhet åberopas som ursäkt inte befrias från skattetillägg om det belopp som enligt bestämmelserna i 116 a § TL grundar skattetillägg hänför sig till sådan inkomst eller förmögenhet.

Utlänning, som har ingen eller ringa kunskap i svenska språket eller som vistats kort tid i landet kan oftast förutsättas ha bristande erfarenhet av deklARATIONSFÖRFARANDET. Med kort tid avses i detta sammanhang en sammanhängande tidsperiod av tre år. Befrielsegrunden bristande erfarenhet bör i detta avseende i regel inte anses föreligga när utlänning skall lämna deklARATION för fjärde gången. Framgår det emellertid av taxeringsmaterialet att skäl för befrielse föreligger bör skattetillägget efterges utan skriftväxling med den skattskyldige.

Sjukdom

Med sjukdom förstås både fysisk och psykisk sjukdom som kan antas ha menligt påverkat den skattskyldiges förmåga att fullgöra sina skyldigheter.

RSV Dt 1976:11

Enbart sjukdom som sådan utgör inte grund för befrielse utan det skall föreligga ett samband mellan sjukdomen och den oriktiga uppgiften resp underlåtenheten. Läkarintyg bör infordras endast om det anses erforderligt för bedömningen. Om det av deklarationsmaterialet framgår att skattskyldig lidit av sjukdom, som kan antas ha påverkat hans förutsättningar att fullgöra deklarationskyldigheten, bör lokal skattemyndighet tillämpa samma förfaringssätt vid utredningen som angivits under befrielsegrunden ålder.

Uppgift av särskild beskaffenhet och därmed jämförlig omständighet

Ursäktligheten bör inte bedömas enbart med hänsyn till den skattskyldiges personliga förhållanden. Det måste också beaktas vilken typ av felaktighet eller försummelse det är fråga om. En besvärlig skatterättslig fråga, t ex om skattskyldighet, bör i detta sammanhang medföra en helt annan bedömning av ursäktligheten än exempelvis ett ej redovisat lönebelopp. Ett självklart krav är emellertid att den skattskyldige skall redovisa inkomster till fulla belopp i deklARATIONEN och att avdrag skall motsvaras av faktiskt havda kostnader av det slag som angivits i deklARATIONEN. Åsidosätter den skattskyldige dessa krav på sanningsplikt bör skattetillägg påföras om inte omständigheter till grund för befrielsen föreligger. Har skattskyldig i sin deklARATION redovisat inkomst i enlighet med på kontrolluppgift angivet lönebelopp, som felaktigt angivits för lågt bör skattetillägg ej påföras när fråga är om smärre avvikelser.

En ursäktlig obekantskap med eller missuppfattning av en författningsbestämmelse bör inte medföra att tillägg påförs. Skattetillägg bör inte påföras den som underlåtit att deklarerat sådana ersättningar (t ex sjukpenning vid sjukdom och yrkesskada, föräldrapenning, arbetslöshetsersättning, kontant arbetsmarknadsstöd samt vuxenstudiebidrag) som numera utgör skattepliktig inkomst för mottagaren.

Skattetillägg bör ej påföras när t ex make deklarerar andre maken tillkommande inkomster om det inte är uppenbart att det skett i syfte att erhålla skattelindring.

I frågor om beslut, som avser tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning, påförs avgift om oriktig uppgift föreligger beträffande storleken av den inkomst och förmögenhet eller den skatt som regleras i avtalet. Det nu sagda gäller även vid tillämpningen av överenskommelse som regeringen träffat med annan stats regering enligt 72 § 2 mom kommunalskattelagen, 20 § 2 mom lagen om statlig inkomstskatt och 20 § 2 mom lagen om statlig förmögenhetsskatt. I den mån regeringen förordnar att inkomst eller förmögenhet inte skall beskattas här i landet får också skattetillägg eller förseningsavgift efterges.

1.4.2 Ringa belopp

Överstiger ej det belopp, som till följd av felaktighet eller underlåtenhet undandragits vid inkomsttaxeringen, 1 000 kr eller vid förmögenhetstaxeringen 20 000 kr – utöver skattefritt belopp – bör i regel skattetillägg inte påföras. Vidare bör skattskyldig med låg inkomst inte påföras skattetillägg även om undandragen inkomst skulle något överstiga nämnda belopp. Med

(Ändringen innebär att ett stycke har utgått.)

låg inkomst avses i detta sammanhang "sammanräknad inkomst" som ej uppgår till 15 000 kr. Skattskyldig med låg inkomst bör inte påföras skattetillägg om det undanhållna beloppet understigit 1 500 kr. Ej heller bör tillägg påföras om undandraget belopp utgör endast en obetydlig del av de totala inkomsterna, dvs om undanhållet belopp understiger 1 % av den taxerade inkomsten, dock högst 10 000 kr.

1.4.3 "Mjuk" tillämpning

Befrielsegrunderna bör vid 1976 års taxering tillämpas generöst enligt regeln "hellre fria än fälla". Det kan i tveksamma fall vara lämpligt att låta bero med den skriftväxling som kan ha skett i avgiftsfrågan med den skattskyldige. Denne bör under alla förhållanden underrättas om beslutet.

1.5 Administrativa avgifter – skattebrott

Det administrativa sanktionssystemet är som inledningsvis nämnts avsett att få till följd en bättre deklarationsmoral. Systemet innebär att den skattskyldige vid mindre allvarliga förseelser undgår polisutredning, åtal och inställelse inför allmän domstol och att de allmänna domstolarna avlastas arbetet med mindre grova fall av överträdelse mot skatteförfattningarna.

Det förhållandet att en skattskyldig påförs skattetillägg eller förseningsavgift utesluter emellertid inte att han kan ställas till ansvar inför allmän domstol för brott mot skattebrottslagen. Skattetillägg kan nämligen utgå vid förseelse som samtidigt kan medföra straff enligt skattebrottslagen. Detta gäller vid allvarligare överträdelse mot skatteförfattningarna.

2 Förseningsavgift

2.1 Grunder för påföring och beräkning av förseningsavgift enligt 116 c § TL

Förseningsavgift påförs med *enkel avgift*

- den som underlåtit att lämna självdeklaration, som skall avges utan anmaning eller
- den som lämnat självdeklaration, som skall avges utan anmaning, först efter utgången av den i 34 § 1 mom eller med stöd av 34 § 2 mom TL föreskrivna tiden.

Förseningsavgift påförs med *dubbel avgift*

- den som trots anmaning underlåtit att lämna självdeklaration inom i anmaning föreskriven tid eller
- den som inte inom i anmaning föreskriven tid undertecknar deklara-tionshandling som han lämnat i rätt tid.

Enkel förseningsavgift påförs annan skattskyldig än aktiebolag med 1 % av den skattskyldiges högsta beskattningsbara inkomst vid taxering för inkomst i kommunen och med 0,3 % av den vid taxeringen fastställda skattepliktiga förmögenheten i den mån den överstiger skattefritt belopp som

RSV Dt 1976:11

tillkommer den skattskyldige vid förmögenhetsbeskattningen. Enkel förseningsavgift utgår dock med högst 300 kr vid en och samma taxering. Aktiebolag påförs enkel förseningsavgift med 500 kr.

Dubbel förseningsavgift utgår för annan skattskyldig än aktiebolag med lägst 100 kr och högst 600 kr. För aktiebolag utgår dubbel förseningsavgift med 1 000 kr.

Kommentar Anmaning att lämna självdeklaration eller att fullständiga i rätt tid avlämnad deklarationshandling med underskrift skall göras skriftligen och bör tillställas skattskyldig i rekommenderat brev med mottagningsbevis. I anmaningen skall utsättas den tid inom vilken deklarationen senast skall vara lämnad eller fullständigad. Har t ex i anmaning angivits att deklaration skall vara inkommen "senast inom åtta dagar efter mottagandet av anmaningen" skall mottagningsdagen inte räknas in i denna tidsfrist. Detta innebär att fristens längd beräknas från och med dagen efter mottagningsdagen.

Har självdeklaration lämnats senast kl 24.00 den dag som utsatts i anmaning anses deklarationen ha inkommit i rätt tid. Detta förhållande måste beaktas när myndigheten ankomststämplar handlingar m m.

Med begreppet "skattepliktig förmögenhet i den mån den överstiger skattefritt belopp" förstås för ensamstående, som ej sambeskattas med annan, beskattningsbar förmögenhet minus 200 000 kr och för sambeskattade, beskattningsbar förmögenhet minus 200 000 kr, proportionerad i förhållande till den skattepliktiga förmögenheten och den totala förmögenheten för de sambeskattade.

Förseningsavgift kan utgå i varje kommun där den skattskyldige haft att lämna deklaration men försummat detta. Avgiften i varje kommun skall beräknas på den högsta beskattningsbara inkomsten vid taxeringen i kommunen. Detta innebär dels att underlaget för förseningsavgiften skall vara den högsta av de beskattningsbara inkomster som ligger till grund för den statliga resp den kommunala beskattningen, dels att om någon av dessa inkomster sedermera höjs eller sänks, en förnyad sådan jämförelse skall göras.

2.1.1 Kombination av skattetillägg och förseningsavgift

Förseningsavgift, som inte uppgår till minst 100 kr skall i princip ej påföras. Om skattetillägg och förseningsavgift vid en och samma taxering tillsammans uppgår till minst 100 kr skall emellertid avgift påföras.

2.2 Befrielsegrunder för förseningsavgift

Förseningsavgift får efterges helt.

Bestämmelserna om befrielse från skattetillägg gäller i tillämpliga delar även för förseningsavgift.

Kommentar Befrielsegrunden ålder bör i detta sammanhang tillämpas endast beträffande fall där åldern kan antas ha ett direkt samband med underlåtenheten, dvs åldern som sådan utgör inte grund för befrielse.

Deklarationer från skattskyldiga i utlandet kommer många gånger in för sent. Om det föreligger särskilda omständigheter som är betingade av utlandsvistelsen t ex att den deklARATIONSSKYLDIGE inte haft tillgång till deklARATIONSBANKETTER i tid eller att postgången fungerat otillfredsställande, kan förseningen anses ursäktlig. Förseningsavgift bör därför efterges, om det framgår eller kan antas att förseningen berott på omständigheter över vilka den deklARATIONSSKYLDIGE inte kunnat råda.

Aktiebolag, som bildats efter den 1 juli 1975 och som tillämpar kalenderårsredovisning bör vid 1976 års taxering inte påföras förseningsavgift om bolaget meddelat att räkenskapsåret förlängts. Ej heller bör under år 1975 bildat bolag med brutet räkenskapsår påföras förseningsavgift vid 1976 års taxering om räkenskapsåret går till ända efter den 29 februari under taxeringsåret.

RSVs föreskrifter angående påföring av förseningsavgift

Allmän eller särskild självdeklARATION skall lämnas på sätt som anges i 35 § TL. Den omständigheten att självdeklARATION lämnats till taxeringsnämndsordförande i annat distrikt än det inom vilket taxering skall äga rum, bör ej leda till att förseningsavgift påförs.

Annan juridisk person än dödsbo och familjestiftelse, som skall åsättas taxering i flera kommuner inom ett län och som är skyldig lämna *allmän* självdeklARATION i detta län, skall i förekommande fall påföras förseningsavgift endast i hemortskommunen. Underlag för beräkning av förseningsavgift utgör i sådant fall den högsta beskattningsbara inkomsten i hemortskommunen. Föreligger skyldighet att avlämna endast *särskild* självdeklARATION inom ett län påförs förseningsavgift i den kommun i länet, där den högsta beskattningsbara inkomsten tas till beskattning. Avgiften beräknas efter denna inkomst.

RSV föreskriver att bestämmelserna om påföring av förseningsavgift vid 1976 års taxering skall tillämpas så att

- deklARATIONSSKYLDIG, som enligt 34 § 1 mom TL och på grund av mel-lankommande helg har anstånd med att lämna självdeklARATION till den 16 februari 1976, inte påförs förseningsavgift, om hans deklARATION kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 18 februari 1976,
- deklARATIONSSKYLDIG, som enligt 34 § 1 mom TL har anstånd med att lämna självdeklARATION till den 31 mars 1976, inte påförs förseningsavgift, om hans deklARATION kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 2 april 1976.

Enligt förarbetena skall en eller annan dags försening inte leda till att förseningsavgift påförs. Denna tidsfrist gäller emellertid inte när deklARATION kommer in efter tidpunkt som utsatts i anmaning eller beslut om anstånd.

Har gift skattskyldig medgivits anstånd efter ansökan eller har sådan skattskyldig anstånd enligt 34 § 1 mom TL, tillämpas i fråga om påföring av förseningsavgift motsvarande anståndstid beträffande maken och hemmarvarande barn under 18 år, även om särskild framställning härom inte gjorts.

Skattskyldig, som inte ansökt om anstånd med att lämna självdeklARATION, skall enligt lagstiftningens förarbeten inte påföras förseningsavgift, om skäl att medge anstånd enligt 34 § 2 mom TL kan anses ha förelegat.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 3 1976 – Årg. 6

Information

Blanketter för taxeringsarbetet m m vid 1976 års taxering

RSV Dt
1976:12

Tryckt den
7 september 1976

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m.

Benämning och användning	RSV nr	Ut- gå- va	Anmärkning
Hjälpblankett för beräkning av byggnadsvärde på industrifastighet	3271	2	–
Preliminär underrättelse – Särskild fastighetstaxering	3526	3	–
Förnyad anmaning – Särskild fastighetstaxering	3543	2	–
Underrättelse om beslut – Särskild fastighetstaxering, Jordbruksfastighet	3544	3	–
Underrättelse om beslut – Särskild fastighetstaxering, Annan fastighet än jordbruksfastighet	3544a	1	–
Beslut om fördelning av taxeringsvärde – Särskild fastighetstaxering	3545	2	–
Underrättelse om förseningsavgift/skattetillägg	3559a–d	4	–
Utdrag ur riksskatteverkets (RSV) föreskrifter rörande skattetillägg och förseningsavgift	3559e	5	–
Meddelande om förseningsavgift/skattetillägg	3559f	1	–
Utdrag ur fastighetslängd – Jordbruksfastighet	3570	2	–
Kodförklaringar – Fastighetstaxering, Jordbruksfastighet	3570a	1	–
Utdrag ur fastighetslängd – Annan fastighet	3571	1	–
Kodförklaringar – Fastighetstaxering, Annan fastighet	3571a	1	–
Utdrag ur inkomstlängd A	3572	3	–

RSV Dt 1976:12

Benämning och användning	RSV nr	Ut- gå- va	Anmärkning
Utdrag ur inkomstlängd B	3573	2	–
Utdrag ur inkomstlängd C	3574	1	–
Utdrag ur förmögenhetslängd	3575	1	–
Utdrag ur inkomstlängd	3576	2	–
Taxeringsbevis – Fastighetstaxering	3577	3	–
Rekvisition av taxeringsbevis/mantals- skrivningsbevis	3578	2	–
Rekvisition av besvärshandlingar	3579	3	–
Beräkning av statlig inkomstskatt för ac- kumulerad inkomst	3585	1	–
Hjälplankett för beräkning av statlig in- komstskatt för ackumulerad inkomst	3586	1	–
Ansökan/Anmälan om rättelse av tax- eringsfel enligt 72 a § taxeringslagen	3590	3	–
Beslut om rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringslagen (koncept)	3591	4	Ingår i stamsats med RSV 3592, RSV 3595 och RSV 3598
Beslut om rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringslagen	3592	5	Ingår i stamsats med RSV 3591, RSV 3595 och RSV 3598
Besked om förmodad felaktighet enligt 72 a § taxeringslagen	3593	3	–
Diarium, Rättelse av taxeringsfel/fastig- hetslängd	3594	2	–
Ifrågasatt beslut om rättelse av taxerings- fel enligt 72 a § taxeringslagen	3595	4	Ingår i stamsats med RSV 3591, RSV 3592 och RSV 3598
Beslut om rättelse av fastighetslängd en- ligt 190 § taxeringslagen – Jordbruksfas- tighet	3596	2	–
Beslut om rättelse av fastighetslängd en- ligt 190 § taxeringslagen – Jordbruksfas- tighet (koncept)	3596a	2	–
Beslut om rättelse av fastighetslängd en- ligt 190 § taxeringslagen – Annan fastig- het	3597	2	–
Beslut om rättelse av fastighetslängd en- ligt 190 § taxeringslagen – Annan fastig- het (koncept)	3597a	2	–

Benämning och användning	RSV nr	Ut- gå- va	Anmärkning
Registreringsunderlag vid beslut om rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringslagen	3598	2	Ingår i stamsats med RSV 3591, RSV 3592 och RSV 3595
Koncept/registreringsunderlag för taxeringsändringar	3599	2	-
Fastighetslängd, Ytterark Del 1-3	3610/ 3615	1	-
Fastighetslängd, Innerark Del 1-3	3616/ 3619	1	-
Inkomstlängd A, Ytterark	3661, 3662	5	-
Inkomstlängd A, Innerark	3663, 3664	3	-
Inkomstlängd B, Ytterark	3667, 3668	4	-
Inkomstlängd B, Innerark	3670, 3671	1	-
Inkomstlängd C, Ytterark	3675, 3676	3	-
Förmögenhetslängd, Ytterark	3680, 3681	4	-
Förmögenhetslängd, Innerark	3682, 3683	2	-
Sammandrag av inkomstlängd A samt förmögenhetslängd för fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser	3690	2	-
Sammandrag av inkomstlängd B och C samt förmögenhetslängd för skattskyldiga som inte är fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser	3691	1	-

RSV Dt
1976:13

Tryckt den
16 september 1976

Kungörelse den 23 januari 1976

**Avtal mellan riksskatteverket och norska
Finans- och tulldepartementet enligt artikel 16
§ 3 i 1971 års svensk-norska dubbelbeskatt-
ningsavtal**

I enlighet med artikel 16 § 3 i det mellan Sverige och Norge den 1 november 1971 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (se SFS 1972:35) har genom skriftväxling ömsesidigt avtal träffats den 19 december 1975 mellan riksskatteverket och norska Finans- och tulldepartementet om de sträckor längs svensk-norska riksgränsen på vilka dubbelbeskattningsavtalets bestämmelser om inkomst vid uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar skall tillämpas.

Enligt det nu träffade avtalet utgörs sträckorna av de sträckor som omfattas av följande tre överenskommelser:

1. Protokollet den 29 juni 1956 rörande uppförande och underhåll av ett renstängsel efter den svensk-norska riksgränsen mellan Grövelsjön och Våndsjön (se Sveriges överenskommelser med främmande makter 1956:29)
2. Protokollet den 13 december 1971 mellan Sverige och Norge om uppförande och underhåll av renstängsel utmed vissa delar av riksgränsen (det s k jämtlandsprotokollet; se SFS 1972:116)
3. Konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning samt det i samband med ingåendet av konventionen upprättade protokollet om uppförande och underhåll av spärstängsel för renar (se SFS 1972:114)

Det nu träffade avtalet träder i kraft den 19 december 1975 och tillämpas på inkomst som förvärvas efter utgången av år 1971.

Föreskrift den 26 augusti 1976

Omräkningstal vid realisationsvinstbeskattning av fastighet¹

RSV Dt
1976:14

Tryckt den
27 september 1976

Vid 1977 års taxering gäller äldre regler för omräkning av anskaffningskostnad m m vid beräkning av skattepliktig realisationsvinst för fastigheter som avyttrats intill utgången av mars månad 1976 (tabell I).

För avyttringar fr o m 1 april 1976 gäller nya bestämmelser, som bl a innebär att fastigheter anskaffade före år 1952 vid realisationsvinstberäkning anses förvärvade år 1952. I dessa fall får endast omräkningstal fr o m 1952 användas (tabell II).

RSV har vid sammanträde den 26 augusti 1976 fastställt nedan angivna omräkningstal att användas vid realisationsvinstbeskattning av fastighet, som avyttrats under kalenderåret 1976.

Tabell I. Försäljningar under tiden 1 januari–31 mars 1976 (blankett T2 A)

Anskaffningsår ²	Omräkningstal	Anskaffningsår ²	Omräkningstal
1914	9,80	1934	6,45
1915	8,52	1935	6,32
1916	7,54	1936	6,24
1917	5,98	1937	6,09
1918	4,22	1938	5,94
1919	3,66	1939	5,80
1920	3,64	1940	5,16
1921	4,24	1941	4,56
1922	5,24	1942	4,22
1923	5,63	1943	4,17
1924	5,63	1944	4,19
1925	5,54	1945	4,21
1926	5,73	1946	4,19
1927	5,80	1947	4,08
1928	5,76	1948	3,89
1929	5,83	1949	3,83
1930	6,01	1950	3,79
1931	6,20	1951	3,27
1932	6,32	1952	3,04
1933	6,49	1953	2,99

¹ Jfr RSV Dt 1975:25.

² resp det år till vilket ingångsvärdet (eller de avdragsgilla förbättringskostnaderna m m) eljest hänförs sig.

RSV Dt 1976:14

Anskaffningsår ³	Omräknings-tal	Anskaffningsår ³	Omräknings-tal
1954	2,97	1966	1,90
1955	2,88	1967	1,82
1956	2,76	1968	1,78
1957	2,64	1969	1,73
1958	2,52	1970	1,62
1959	2,50	1971	1,51
1960	2,41	1972	1,42
1961	2,35	1973	1,33
1962	2,25	1974	1,21
1963	2,19	1975	1,10
1964	2,12	1976	1,00
1965	2,02		

Tabell II. Försäljningar under tiden 1 april–31 december 1976 (blankett T2)

Anskaffningsår ³	Omräknings-tal	Anskaffningsår ³	Omräknings-tal
1952	3,04	1965	2,02
1953	2,99	1966	1,90
1954	2,97	1967	1,82
1955	2,88	1968	1,78
1956	2,76	1969	1,73
1957	2,64	1970	1,62
1958	2,52	1971	1,51
1959	2,50	1972	1,42
1960	2,41	1973	1,33
1961	2,35	1974	1,21
1962	2,25	1975	1,10
1963	2,19	1976	1,00
1964	2,12		

³ resp det år till vilket ingångsvärdet (eller de avdragsgilla förbättringskostnaderna m m) eljest hänförs sig.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr H 1975 – Årg. 5

**Innehållsförteckning och sakregister till
viktigare meddelanden 1969–1975
RSN II, RSV II och RSV Im**

**RSV Im
1975:39**

Tryckt den
22 juni 1976

Identifikationen för varje meddelande är unik och består för 1969–1972 av årtal, sida i meddelandeserien och rubriknummer, t ex 1969:1.1 (RSN II och RSV II). För 1973–1975 består identifikationen av årtal och löpnummer, t ex 1973:1 (RSV Im).

Parentes () omkring identifikationen innebär att meddelandet helt eller delvis upphört att gälla. I innehållsförteckningen anges efter rubriken för sådant meddelande dels när meddelandet helt eller delvis ersatts av annat meddelande och dels inom parentes identifikationen på det nya meddelandet.

Innehållsförteckning

1969:1.1	Övergångsbestämmelserna	
1969:9.2	Vissa förskott	
1969:10.3	Avdrag för lagarskatt	
(1969:13.4)	Deklarationsanvisningar	1970-07-01 (1970:31.1)
(1969:21.5)	Beskattningsvärdets bestämmande	1970-07-01 (1970:49.7)
(1969:26.6)	Skattskyldighetens inträde	1970-07-01 (1970:49.7)
1969:27.7	Avdrag för ingående skatt, skälig grund	
1969:29.8	Konkurs	
1969:30.9	Kommissionärsbolag	
(1969:31.10)	Medlemsblad	1974-01-01 (1974:7)
(1969:31.11)	Transport och spedition	1970-07-01 (1970:43.3)
1969:33.12	Skatteplikt för busstrafik- och bussterminalverksamhet	
1969:33.13	Automater	
(1969:34.14)	Begreppet fastighet	1975-01-01 (1975:5)
(1969:40.15)	Tjänst avseende fastighet m m	1975-01-01 (1975:4)
1969:44.16	Monteringsfärdiga hus	
(1969:47.1)	Export	1970-07-01 (1970:40.2)
1969:49.2	Omsättning inom landet, försäljning från frihamn av oförtullade varor	
1969:50.3	Statliga och kommunala myndigheter	
(1969:54.4)	Utländska företagare	1974-01-01 (1974:4)
1969:56.5	Fartyg	
1969:59.6	Läkemedel	
(1969:61.7)	Servering och rumsuthyrning	1969-01-01 (1970:8.4)
1969:63.8	Kost vid anstalter, skolor och hem	
1969:64.9	Begravningsentreprenörer	
1969:65.10	Gravar	
(1969:66.11)	Reklam och annonsering	1970-07-01 (1970:46.5)
1969:76.12	Avdragsrätten, vid införsel	
1969:76.13	Övergång mellan olika redovisningsmetoder	
1969:79.1	Avverkningsrätt	
1969:80.2	Snöröjning m m	
1969:80.3	Skatteplikt för fiskekort	
1969:81.4	Stuveri	
1969:82.5	Containers	
1969:82.6	Export i vissa fall, gränstrafik	
1969:85.1	Övergångsbestämmelser, konsulttjänster m m	
1969:88.2	Gasol	
1969:88.3	Karburatorsprit	
(1969:88.4)	Snöskoter	1975-05-05 (1975:15)
1969:89.5	Automatisk databehandling	
1969:90.6	Skattskyldighet för skogsarbeten	
1969:91.7	Prenumerationsförmedling	
1969:99.1	Export, is och fisklådor till fiskefartyg	

RSV Im 1975:39

1969:100.2	Skattskyldighet för ideella föreningar m m	
1969:102.3	Försäljning på auktion	
(1969:105.4)	Försäljning av inventarier m m	1970-07-01 (1970:61.10)
1969:106.5	Kost åt personal	
1969:109.6	Beskattningsvärdets bestämmande i visst fall, omsättning av skattepliktig byggnad och mark	
1969:111.1	Skatteplikt för konsulttjänster	
1969:114.2	Vissa försäkringsfall	
1969:117.1	Skattskyldighet för fastighetsförvaltande företagare med egen byggnadsverksamhet	
(1969:118.2)	Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning av vara i förening med inmontering av varan i fastighet	1970-07-01 (1970:57.9)
1969:121.3	Beskattningsvärdets bestämmande vid general- och totalentreprenader	
1969:123.4	Avdragsrätt i vissa fall för allmän varuskatt vid redovisning av mervärdeskatt	
1969:123.5	Beskattningsvärdets bestämmande vid omsättning av kiosk	
1969:124.6	Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning m m av brandredskap	
1969:124.7	Krigsmateriel	
(1969:125.8)	Medlemsblad m m	1974-01-01 (1974:7)
(1969:126.9)	Skattskyldighet vid cirkulationssändningar av frimärken	1974-01-01 (1974:8)
1969:126.10	Rätt till mönster	
1969:127.11	Skatteplikt för oljesanering m m	
1969:128.12	Skatteplikt för sophämtning och renhållning	
1969:129.13	Stuveritjänster	
1969:129.14	Skatteplikt för språngavgift	
(1969:129.15)	Ackvisition av annonser	1974-01-01
1969:130.16	Skattskyldighet för resebyråer m fl	
1969:133.17	Skattskyldighet för uthyrning av privatrum, stugor m m	
1969:134.18	Skattskyldighet för lägerverksamhet m m	
1969:135.19	Överlåtelse av varufordran m m	
1969:138.20	Beskattningsvärdets bestämmande vid införande av annons m m	
(1969:138.21)	Frivilligt inträde m m	1974-01-01 (1974:14)
1969:141.1	Flygplan	
1969:143.2	Uthyrning av film	
1969:143.3	Garantireparationer	
1969:144.4	Skötsel och tillsyn av hissar	
1969:144.5	Slaktdjursavgift	
1969:145.6	Invalidfordon	
1969:145.7	Skatteplikt för särskild jouravgift	
1969:145.8	Servering och s k diners-en-ville-verksamhet	
1969:146.9	Beskattningsvärdets bestämmande (schaktning eller transport)	

RSV Im 1975:39

(1969:146.10)	Rabatt, återbäring eller bonus	1970-07-01 (1970:49.7)
1969:147.11	Returemballage	
1969:148.12	Förskott och a contobelopp vid övergång till redovisning enligt kontantmetod	
(1969:151.1)	Export	1970-07-01 (1970:40.2)
(1969:152.2)	Medlemsblad	1974-01-01 (1974:7)
1969:152.3	Sopförbränning m m	
1969:153.4	Travtränare	
1969:153.5	Dröjsmålsränta	
(1970:1.1)	Omsättning av personbilar, motorcyklar m m	1973-05-01 (1973:21)
1970:6.2	Personbilar, ändrade bestämmelser i SFS 1969:70	
1970:7.3	Uppstallning, vård m m av djur	
1970:8.4	Varité-, entré- och kuvertavgifter	
1970:9.5	Upprättande av generalplan m m	
1970:9.6	Beskattningsvärdets bestämmande (ställverk)	
1970:10.7	Mervärdeskatt vid försäljning av botten- och flyttrålar	
1970:11.1	Förhöjd mervärdeskatt	
1970:14.2	Maskinkonstruktioner	
1970:14.3	Skatteplikt för ammunition till driftvärn	
1970:14.4	Fastighetsbegreppet	
1970:16.5	Skatteplikt för viss tjänsteprestation, bortforsling och skrotning av bilar	
1970:17.1	Avdrag för representationskostnader m m	
1970:20.2	Motorgasol	
1970:20.3	Beskattningsvärdets bestämmande, bortforsling av muddringsmassor	
1970:27.1	Skatteplikt för formgivning	
(1970:30.2)	Avdragsrättens inträde i vissa fall, vid införsel	1974-10-02 (1974:27), 1975-05-16 (1975:17)
(1970:31.1)	Deklarationsanvisningar	1971-01-01 (1970:89.1)
1970:40.2	Export	
1970:43.3	Transport och spedition	
1970:46.4	Frivilligt inträde	
1970:46.5	Reklam och annonsering	
1970:49.6	Leveransrotköp	
1970:49.7	Beskattningsvärdets bestämmande m m	
1970:56.8	Skattskyldighetens inträde i visst fall, vid byggnads-entreprenader	
(1970:57.9)	Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning av vara i förening med inmontering av varan i fastighet	(1973:19), 1975-01-01 (1975:13)
1970:61.10	Försäljning av inventarier m m	
1970:64.11	Yrkesmässig verksamhet, hunduppfödning	
1970:68.4	Distribution m m av skattefria tryckalster	
1970:71.1	Frivilligt inträde	
1970:65.2	Skatteplikt för visningsrätt	
1970:67.3	Yrkesmässig verksamhet, vattenavledningsföretag	
1970:68.4	Distribution m m av skattefria tryckalster	

RSV Im 1975:39

1970:71.1	Frivilligt inträde	
1970:71.2	Biltvättenläggningar	
1970:72.3	Skatteplikt för transporter	
1970:73.4	Export av tjänst	
1970:74.5	Omsättning inom landet, uthyrning av bil för bruk utom landet	
1970:74.6	Skatteplikt för annonskostnader	
1970:74.7	Avdrag för ingående skatt i visst fall, provning av inbytesbil	
1970:75.8	Utländska företagare	
1970:77.1	Förhöjd mervärdeskatt	
1970:81.2	Avdragsrätten vid höjd mervärdeskatt	
1970:84.3	Prenumerationsavgifter	
1970:84.4	Avdrag vid viss import	
1970:85.5	Avdrag för ingående skatt i visst fall, skatt som utgått vid utländsk uppdragstagares förvärv	
1970:86.6	Heltäckande mattor	
1970:87.7	Skatteplikt för byggnadsstädning	
1970:87.8	Skattskyldighet under konkurs	
(1970:89.1)	Deklarationsanvisningar	1973-01-01
1970:97.2	Utställningsverksamhet	
1970:98.3	Skattskyldighet för s k fritidsfiskare	
1970:98.4	Beskattningsvärdets bestämmande, vid särfakturering av resekostnader m m	
1970:99.5	Garantireparation av begagnade bilar	
1970:99.6	Förskott och a contobelopp	
1970:100.7	Skattskyldighetens inträde i vissa fall i byggnadsbranschen	
1970:101.8	Skatteplikt för transport av rötslam	
1970:101.9	Anstånd med betalning av mervärdeskatt	
1971:1.1	Beskattningsvärdets bestämmande i visst fall i anledning av skattesatshöjningen den 1 januari 1971 från 10 till 15 procent	
1971:2.2	Tidpunkten för skattskyldighetens inträde i visst fall för skattskyldig som redovisar mervärdeskatt enligt kontantmetoden	
1971:3.3	Nedsättning av viss mervärdeskatt i samband med konkurs	
1971:3.4	Skatteplikt för bronsgjutning efter av konstnär gjord modell	
1971:4.5	Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning, inmontering och förvaring av markiser	
1971:4.6	Skattskyldighet för mervärdeskatt vid betalning för övertagna varufordringar	
1971:4.7	Skattskyldighet för överlåtelse av varufordran	
1971:7.1	Beskattningsvärdets bestämmande m m vid omsättning av byggnad och mark i vissa fall	

1971:10.2 (1971:13.1)	Försäljning på exekutiv auktion Tillhandahållande åt resebyrå (researrangör) av tryckalster av visst slag	1974-01-01 (1974:7)
(1971:13.2)	Skatteplikt för tjänster som tillhandahålls av skrivbyråer	1974-01-01 (1974:6)
1971:14.3	Köparens redovisning för mervärdesskatt i fall av bristande betalning från hans sida	
1972:1.1	Yrkesmässig verksamhet, flygklubbs tillhandahållande åt medlemmar	
(1972:3.2)	Skattskyldighet vid s k anbudsauktion	1974-01-01 (1974:8)
1972:5.3	Fråga i visst fall om försäljning av varor i förening med deras inmontering i fastighet utgjorde byggnadsentreprenad (del i sådan entreprenad) eller ej	
1972:6.4	Avdragsrätt, skatt som utgått vid utländsk uppdragstagares förvärv	
1972:7.1	Fråga huruvida sop- och latrinhämtning, som ombesörjes av kommun, skall anses yrkesmässigt bedriven	
1972:9.2	Fråga om verksamhet, som bedrivs av kommun i anläggning för hantering av avfall, innefattar tillhandahållande av tjänst som avses i 10 § förordningen om mervärdesskatt	
1972:10.3	Tillämpningen av förordningen om mervärdesskatt (MF) vid sådan ackordsuppgörelse som behandlas i p 10 andra stycket av anv till 29 § kommunalskattelagen (KL)	
1972:11.4	Avdragsrätt, skatt som utgått vid skadevållandes förvärv för avhjälpande av skada	
1972:17.1	Påföring av skattetillägg och förseningsavgift	
1972:27.2	Skattskyldighet för forskningsanslag	
(1927:27.3)	Fastighet	(1973:19)
1972:29.4	Skatteplikt för s k trossföring	
1972:29.5	Mervärdesskatt för sophämtning och sopdestruktion	
1972:30.6	Skattskyldighet för rensning av avloppsledning	
1972:31.1	Redovisning av mervärdesskatt – avrundning av öresbelopp	
1972:32.2	Fråga om publikation, som utgavs för kommunmedlemmars information, utgjorde sådant medlemsblad, som avses i 8 § 6) förordningen om mervärdesskatt	
1972:32.3	Fråga om viss publikation var undantagen från skatteplikt såsom program enligt 8 § 7) förordningen om mervärdesskatt eller enligt annat stadgande i nämnda paragraf	
1972:33.4	Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och montering av vissa plasthallar	
1972:34.5	Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt vid inrättande av gemensamhetsanläggning enligt lagen (1966:700) om vissa gemensamhetsanläggningar	

RSV Im 1975:39

- 1972:39.1 **Fråga om ränta skall utgå vid återbetalning av mervärdeskatt**
- 1972:39.2 **Skattskyldighetens inträde vid tillämpning av kontantmetoden hos sockerbetsodlare som enligt kontrakt upp-
bär vissa förskott före leverans av betor**
- 1972:40.3 **Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning av virke enligt köpe- och avverkningskontrakt**
- 1972:41.4 **Fråga om publikation, som utgavs av landsting, utgjorde personaltidning, som avses i 8 § 7) förordningen om mervärdeskatt**
- 1973:1. **Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans och montering av pooler**
- 1973:2. **Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och installation av dieselelverk**
- 1973:3. **Skatteplikt för vissa filmtekniska arbeten**
- 1973:4. **Beskattningsvärdets bestämmande vid installation av bevattningsanläggning**
- 1973:5. **Avdragsrätt för ingående mervärdeskatt, skäl原因 grund**
- 1973:6. **Anstånd med redovisning av mervärdeskatt**
- 1973:7. **Export eller tillhandahållande av tjänst inom landet**
- (1973:8) **Medicinska gaser** 1974-11-01 (1975:7)
- 1973:9. **Återtagande av vara (fordon) som sålts på avbetalning med äganderättsförbehåll**
- 1973:10. **Länsstyrelsernas handläggning av ärenden angående befrielse från restavgift och förseningsavgift**
- 1973:11. **Tjänst som avser iläggning och inklistring av annonsbilaga i skattefri publikation**
- 1973:12. **Frivilligt inträde**
- 1973:13. **Fråga bl a om rätt till avdrag för ingående mervärdeskatt när kostnad för uppförande av hotellanläggning delvis bestrids med bidrag från arbetsmarknadsstyrelsen (AMS)**
- 1973:14. **Frivilligt inträde**
- 1973:15. **Frivilligt inträde**
- 1973:16. **Befrielse från mervärdeskatt enligt 76 § förordningen om mervärdeskatt (MF)**
- 1973:17. **Ändrad tidpunkt för utsändning av deklarationsblanketter till skattskyldiga**
- 1973:18. **Mervärdeskatt vid uthyrning av terminalutrustning för automatisk databehandling**
- (1973:19) **Beskattningsvärdets bestämmande för vissa prestationer som avser elektriska installationer och anläggningar** 1975-01-01 (1975:13)
- 1973:20. **Beskattningsvärdets bestämmande vid framställning av kopior av ritningar och konstruktionshandlingar**
- 1973:21. **Omsättning av personbilar, motorcyklar m m**
- 1973:22. **Tillämpning av den 60-procentiga reduceringsregeln vid servering på tåg**

- 1973:23. Skattskyldighet för ersättningar som anställd erlägger för privat nyttjande av tjänstebil
- 1973:24. Återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall, till utländska beskickningar m fl
- 1973:25. Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans i samband med montering av vikväggar m m
- 1973:26. Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans av bastuhus
- 1973:27. Ansökan om befrielse från att erlägga mervärdeskatt enligt 76 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt
- 1973:28. Fråga om inom byggnadsbranschen tillämpade pristilllägg respektive viten skulle inräknas i vederlaget
- 1973:29. Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans och inmontering i fastighet av komplett basturum
- 1973:30. Fråga om vite som utgick vid leveransförsening skulle inräknas i vederlaget
- 1973:31. Skatteplikt för transport i visst fall, transport av uthyrningspresenning till fartyg i utrikes trafik
- 1973:32. Servering, i därför iordningställd lokal
- 1973:33. Fråga om viss prestation skulle anses som leverans av vara eller som tjänst avseende yttre vatten- och avloppsledning
- 1973:34. Innehållsförteckning och register till meddelandeserien (RSN II, RSV II och RSV Im) för åren 1969–1973
- 1974:1. Mervärdeskatteförfattningarna
- 1974:2. Undantag från skatteplikt för läkemedel m m
- 1974:3. Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans av brandalarmanläggning
- 1974:4. Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) för vissa utländska företagare
- 1974:5. The liability of certain entrepreneurs pursuant to ordinance of Value-Added Tax
- 1974:6. Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) för tjänster som vanligen tillhandahålls i skrivbyråverksamhet
- 1974:7. Tillämpningen av förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) vid utgivning inom landet av periodiska medlemsblad och periodiska personaltidningar
- 1974:8. Tillämpningen av bestämmelserna i 8 § 13 förordningen om mervärdeskatt (MF) om undantag från skatteplikt för frimärken
- 1974:9. Behörighet för allmänna ombudet för mervärdeskatt att föra talan i ärende som rör befrielse från restavgift
- 1974:10. Fråga huruvida tjänst (reparation av lastbil åt utländsk företagare) kunde anses omsatt genom export
- 1974:11. Skattskyldighet för utprovning av kontaktlinser
- 1974:12. Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mer-

RSV Im 1975:39

- värdeskatt (MF) för verksamhet, som avser uppfödning och handel med hästar i förening med tävlingsverksamhet
- 1974:13. Sänkt mervärdeskatt fr o m den 1 april t o m den 15 september 1974
- 1974:14. Frivilliga inträden
- 1974:15. Anstånd med redovisning av mervärdeskatt
- 1974:16. Undantag från skatteplikt för doktorsavhandlingar
- 1974:17. Tillämpningen av förordningen (1974:89) om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten såvitt gäller vissa skattskyldiga företagare inom byggnads- och anläggningsbranschen
- 1974:18. Tillämpningen av 2 och 3 §§ förordningen (1974:89) om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten
- 1974:19. Tillämpningen av kungörelsen (1974:113) om kompensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande
- 1974:20. Försäljning av motor- och segelbåtar (fritidsbåtar) för export i visst fall
- 1974:21. Ränta vid återbetalning av mervärdeskatt
- 1974:22. Förfarandet i vissa fall vid ansökan och utbetalning av kompensation för mervärdeskatt som utgått på bostadsbyggande (SFS 1974:113)
- 1974:23. Tillämpning av kungörelsen (1974:113) om kompensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande
- 1974:24. Återgång till 15 procent mervärdeskatt fr o m den 16 september 1974
- 1974:25. Mervärdeskattens storlek vid inbetalningar över postgiro eller bankgiro som skett före den 16 september 1974
- 1974:26. Frivilliga inträden
- 1974:27. Avdragsrättens inträde vid införsel
- 1974:28. Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans och installation av maskinell utrustning i kommunala anläggningar för vatten och avlopp
- 1974:29. Fråga om mervärdeskatt skulle utgå på ränta i samband med avbetalningsköp
- 1974:30. Fråga om publikation var undantagen från skatteplikt
- 1974:31. Fråga om visst skadestånd skulle inräknas i vederlaget vid långtidsuthyrning (leasing) av lös egendom
- 1974:32. Fråga om hotellrörelse skulle anses bedriven i kommission
- 1974:33. Fråga vid vilken tidpunkt kooperativ förening ägde avdra mervärdeskatt som belöpte på återbäring
- 1974:34. Tillämpning av kungörelsen (1974:113) om kompensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande
- 1974:35. Innehållsförteckning och register till meddelandeserien (RSN II, RSV II och RSV Im) för åren 1969–1974

- 1975:1. Mervärdeskattförfattningarna
- 1975:2. Anstånd med redovisning av mervärdeskatt
- 1975:3. Tillämpning i vissa fall av bestämmelserna om skattellägg och förseningsavgift (särskilda avgifter) i 64 a–64 h §§ lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)
- 1975:4. Tillämpningen av den i 14 § andra stycket mervärdeskattelagen intagna 20-procentiga reduceringsregeln vad gäller tjänst som avser yttre ledningar och mark
- 1975:5. Begreppet fastighet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)
- 1975:6. Vissa ändringar av mervärdeskattens besluts- och besvärregler
- 1975:7. Medicinska gaser
- 1975:8. Frivilliga inträden
- 1975:9. Fråga huruvida omsättning av frimärken var undantagen från skatteplikt
- 1975:10. Fråga bl a om fullständig sats av byggnadsmaterial utgjorde leverans av monteringsfärdigt hus
- 1975:11. Fråga om seismiska grundundersökningar skulle beskattas enligt den 60-procentiga eller den 20-procentiga reduceringsregeln
- 1975:12. Fråga om skattskyldighet vid försäljning av personbilar som använts för uthyrning (leasing)
- 1975:13. Beskattningsvärdets bestämmande för vissa prestationer som avser elektriska installationer och anläggningar
- 1975:14. Ledningar för konstfrysta isbanor
- 1975:15. Omsättning av snöskoter
- 1975:16. Undantag från skatteplikt för vissa luftkuddefarkoster
- 1975:17. Avdragsrättens inträde vid införsel
- 1975:18. Beräkning av lagstadgad tid
- 1975:19. Frivilliga inträden
- 1975:20. Handelsagents respektive kommissionärs förmedling av varor till utlandet
- 1975:21. Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och montering av vissa plasthallar och liknande konstruktioner
- 1975:22. Servering, tillhandahållande genom automat
- 1975:23. Fråga om skattskyldighet vid uthyrning (leasing) av byggnad och tillbehör till fastighet
- 1975:24. Avdragsrätt för bilhandlare enligt 17 paragrafen tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)
- 1975:25. Fråga om visst arvode för tjänster vid fastighetsförsäljning får räknas från det skattepliktiga vederlaget
- 1975:26. Kommuns skattskyldighet för transport av rötslam från reningsverk
- 1975:27. Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och installation av garageportöppnare

RSV Im 1975:39

- 1975:28. **Fråga om skatteplikt för viss rengöring**
- 1975:29. **Tillämpningen av kungörelsen (1974:113) om kompensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande**
- 1975:30. **Förmedling**
- 1975:31. **Frivillig rättelse av oriktig uppgift vid tillämpning av 64 c § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)**
- 1975:32. **Beskattningsvärdet bestämmande enligt lagen om mervärdeskatt (ML) då skrotningsavgift utgår enligt bilskrotningslagen (1975:343)**
- 1975:33. **Ränta skall inte beräknas vid återbetalning av mervärdeskatt**
- 1975:34. **Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning och inmontering i fastighet av sopförvaringsutrustning**
- 1975:35. **Beskattningsvärde för byggnads- och anläggningsentreprenad eller annan tjänst som avser väg**
- 1975:36. **Skattskyldighet till mervärdeskatt för bärplockares försäljning**
- 1975:37. **Inräknande av porto i beskattningsvärdet**
- 1975:38. **Allmän nyhetstidning**
- 1975:39. **Innehållsförteckning och register till meddelandeserien (RSN II, RSV II och RSV Im) för åren 1969–1975**

Sakregister

A Contobelopp, se Förskott

Ackord	1971:14.3
Affischering	1969:33.12
Ammunition	1970:14.3
Annonsbidrag	1970:74.6
Annonsering	(1969:66.11)
	1970:46.5
	1974:7
Annonsförmedling	(1969:66.11)
Anstånd med betalning av mervärdeskatt	1975:2
Arkitektuppdrag	1969:111.1
Auktion	1969:102.3
Automater	1969:33.13
Automatisk databehandling	1969:89.5
Avbetalningstillägg	1970:49.7
	1975:12.
Avdragsrätt,	
Allmän varuskatt	1969:123.4
AMS-bidrag	1973:13.
Avfallshantering	1972:9.2
Begravningsentreprenör	1969:64.9
Bilhandlare	(1970:1.1)
	1975:24.
Bilköpare	(1970:1.1)
Biltvättanläggning	1970:71.2
Bristande betalning	1972:10.3
Bärinköpare	1975:36.
Deklarationsanvisning	(1969:13.4)
	(1970:31.1)
	(1970:89.1)
Doktorsavhandlingar	1974:16.
Driftkostnader för personbil	(1970:1.1)
Exportföretag	(1969:47.1)
	1970:40.2
Forskningsverksamhet	1972:27.2
Frivilligt inträde	(1969:138.21)
	1970:46.4
Försäkringsfall	1969:114.2
Gemensamhetsanläggning	1972:34.5
Gemensamt ägd fastighet	1972:11.4
Hotellräkningar och restaurangnotor	1969:27.7
Hotellrörelse i kommission	1974:32.
Höjd mervärdeskatt	1970:81.2

RSV Im 1975:39	Införsel	1969:76.12 1970:30.2 1974:4. 1974:27. 1975:17.
	Inträdestidpunkt	1974:33. 1975:17.
	Inventarier	(1969:105.4) 1970:61.10
	Kommunal flygplats	1973:15.
	Konkursbo	1970:87.8
	Kost åt personal	1969:106.5
	Personavård m m	1970:17.1
	Personbil	1970:6.2
	Persontrafikverksamhet	1973:5.
	Produktion av elkraft	1969:152.3
	Representation m m	1970:17.1
	Rötslamtransport för kommuns räkning	1975:26.
	Skadeståndskyldighet	1972:11.4
	Skälig grund	1969:27.7
	Snöröjning m m	1969:80.2
	Sop- och latrinhämtning	1972:7.1
	Sopdestruktion	1972:29.5
	Sopförbränning	1969:152.3
	Speditör	(1969:31.11) 1970:43.3
	Statliga och kommunala myndigheter	1969:50.3
	Test av inbytesbil	1970:74.7
	Transport av rötslam för kommuns räkning	1975:26.
	Transport i samband med renhållning	1972:29.5
	Utländsk företagare	(1969:54.4) 1974:4.
	Utländsk företagares förvärv	1973:27.
	Utländsk uppdragstagare	1970:85.5
	Utländsk uppdragstagares förvärv	1972:6.4
	Viss införsel	1969:27.7 1970:84.4
	Återbäring	1974:33
	Återtagande av vara	1971:14.3 1973:9.
	Ändring av metod	1969:148.12
	Övergångsbestämmelser	1969:1.1
	Avdragsrättens inträde	1970:30.2 1974:27. 1975:17.
	Avfakturerering vid skattesatshöjning	1970:100.7
	Avfallshantering	1972:9.2
	Avloppsledning	1975:4.
Avrundning av öresbelopp	1972:31.1	

Avverknings- och köpekontrakt	(1969:40.15) 1970:49.6 1972:40.3	RSV Im 1975:39
Badkar	1975:5	
Barkning	(1969:40.15) 1973:7.	
Begagnad personbil eller motorcykel	1970:99.5	
Besiktning	(1969:40.15) 1969:111.1	
Beskattningsvärde,		
80-20-regeln	(1969:118.2)	
Allmänt	(1969:21.5) 1970:49.7	
Anläggande av kommunalt avloppsnät	1974:28.	
Annons	1969:138.20	
Arkitekt- och konsulttjänster	1969:111.1	
Auktion	1969:102.3	
Automatservering	1975:22.	
Basturum	1973:29.	
Bevattningsanläggning	1973:4.	
Bilskrotningsavgift	1975:32.	
Brandalarmanläggning	1974:3.	
Brandredskap	1969:124.6	
Byggnad och mark	1969:109.6	
Byggnads- och anläggningsentreprenad för väg	1975:35.	
Byggnadsstädning	1970:87.7	
Dieselverk	1973:2.	
Dröjsmålsränta	1969:153.5	
Elektriska installationer	(1973:19) 1975:13.	
Exekutiv auktion	1971:10.2	
Försäljning av inventarier	1970:61.10	
Försäljning och inläggning av matta	1970:86.6	
Försäljning och inmontering av fastighetstillbehör	(1970:57.9) 1970:77.1 1972:5.3	
Försäljning och inmontering av sopsförvarings- utrustning	1975:34.	
Försäljning på auktion	1970:81.2	
Garageportöppnare	1975:27.	
General- och totalentreprenad	1969:121.3	
Hotell- och restaurangrörelse	(1969:61.7)	
Höjd mervärdeskatt	1970:81.2	
Invalidfordon	1969:145.6	
Jouravgift	1969:145.7	
Kiosk	1969:123.5	
Kopiering av ritningar m m	1973:20.	

RSV Im 1975:39

Kost åt personal	1969:106.5
Köksinredning	1972:5.3
Ledning för konstfrysta isbanor	1975:14.
Leverans av bastuhus	1973:26.
Leverans av vara till yttre vatten- och avloppsledning	1973:33.
Leverans och installation i reningsverk	1974:28.
Leverans och montering av vikkväggar m m	1973:25.
Leveransrotköp	1970:49.6
	1972:40.3
Markis	1971:4.5
MF 15	1970:77.1
Muddring	1970:20.3
Oljesanering	1969:127.11
Omsättning av mark och byggnad	1971:7.1
Personbil och MC	(1970:1.1)
Plasthall	1972:33.4
	1975:21.
Pool	1973:1.
Portokostnader	1975:37.
Prisnedsättning	1973:28
Pristillägg och viten	1973:28.
Reklam	(1969:66.11)
Resebyråverksamhet	1969:130.16
Resekostnad m m	1970:98.4
Ränta i samband med avbetalningsköp	1974:29.
Schaktning och transport	1969:146.9
Seismisk grundundersökning	1975:11.
Servering	1969:145.8
	1973:32.
Servering på tåg	1973:22.
Skadestånd vid uthyrning	1974:31.
Skattesatshöjning	1971:1.1
Skrotningsavgift	1975:32.
Slaktdjursavgift	1969:144.5
Sopförvaringsutrustning	1975:34.
Ställverk	1970:9.6
Tjänst avseende grav	1969:65.10
Tjänst som avser yttre ledning och mark	1975:4.
Underentreprenörs prestation	1974:28.
Varité-, entré- och kuvertavgifter	1970:8.4
Vite vid leveransförsening	1973:30.
Vägtjänst	1975:35.
Återtagande av vara	1973:9.
Överlåtelse av varufordran	1969:135.19
Beskattningsvärdets bestämmande.	.
Fastighetsförsäljning	1975:25.
Bete	1969:1.1
Betesdjur	1970:7.3
Bevattningsanläggning	1973:4

Bilskrotning	1970:16.5	RSV Im 1975:39
Bilskrotningsavgift	1975:32.	
Biltvättanläggning	1970:71.2	
Biluthyrning	1970:74.5	
Bilvrak (bortforsling)	1970:16.5	
Blandad verksamhet	1969:27.7	
Bokföringsmässiga grunder, se Faktureringsmetoden		
Bonus	1970:49.7	
Borrprover	1969:111.1	
Bottenträ	1970:10.7	
Branddamm	1970:14.4	
Brandlarmanläggning	1974:3	
	1975:13	
Brandredskap	(1969:34.14)	
	1969:124.6	
	1975:5.	
Bro	1975:4.	
Brunn	1975:4.	
Brygga	(1969:40.15)	
Busskvitto	1969:33.12	
Busstrafik-och bussterminalverksamhet	1969:33.12	
Byggbranschen	1970:56.8	
	1970:100.7	
Byggledning	1969:111.1	
Byggmästare	(1969:40.15)	
Byggnad och mark	1969:109.6	
Byggnad (omsättning av)	1971:7.1	
Byggnadselement	1969:44.16	
	1975:10.	
Byggnadsentreprenad		
Beskattningsvärde	1971:7.1	
Brandalarmanläggning	1974:3.	
Försäljning och inmontering av fastighetstillbehör	(1969:118.2)	
	(1970:57.9)	
Inläggning av matta	1970:86.6	
Köksinredning	1972:5.3	
MF 15	1970:77.1	
Plasthall	1975:21.	
Utrustning till reningsverk o dyl	1974:28.	
VVS	1970:14.4	
Väg	1975:35.	
Byggnadskonsult	(1969:40.15)	
	1969:111.1	
Byggnadskreditiv	1971:7.1	
Byggnadsplan	1970:9.5	
Byggnadsrörelse	1969:117.1	
Byggnadsstädning	1970:87.7	
Byte	(1969:21.5)	
	1970:49.7	
Bänkinredning	1975:5.	

RSV Im 1975:39	Bärplockning	1975:36.
	Centrifug	1975:13
	Cisternrengöring	1969:127.11
	Civilt försvarsmateriel	1975:5.
	Containers	1969:82.5
	Deklarationsblankett	1973:17
	Destruktionsanläggning	1969:128.12
	Dieselelverk	1973:2. 1975:13.
	Diners-en-ville-verksamhet	1969:145.8
	Diplomatisk personal	1973:24.
	Direkttransport till eller från utlandet	(1969:31.11) 1970:43.3
	Diskmaskin	1975:13
	Diskontering	1969:135.19 1970:49.7
	Dispositionsplan	1970:9.5
	Distribution	(1969:66.11) 1970:68.4 1974:6
	Djur	1970:7.3 1974:12.
	Djursjukhus	1969:59.6
	Doktorsavhandlingar	1974:16.
	Dröjsmålsränta	1969:153.5
	Dörrautomatik	1973:25.
	Effektförvaring	1969:33.12
	Efterkrav	1971:2.2
	Efterkravsavgift	(1969:31.11) 1969:33.12 1970:43.3 1970:49.7 1969:64.9
	Eldbegängelse	1975:13
	Elektrisk armatur	1975:5
	Element	1975:13
	Elinstallation	1969:44.16 1975:13
	Emballage	1969:147.11
	Enskilda sjukhem och vårdhem	1969:63.8
	Entréavgift	1970:8.4 1970:97.2 1970:71.2
	Eurocleananläggning	1969:121.3
	Evakueringskostnad	1971:10.2
	Exekutiv auktion	1970:49.7
	Expeditionsavgift	
	Export,	
	Allmänt	(1969:47.1) (1969:151.1) 1970:40.2

		RSV Im 1975:39
Barkning	1973:7.	
Containers	1969:82.5	
Datatjänst	1970:73.4	
Fisklådor och is till fiskefartyg i utrikestrafik	1969:99.1	
Gränstrafik	1969:82.6	
Motor- och segelbåtar i vissa fall	1974:20.	
Reparationstjänst	1974:10.	
Trål till fiskefartyg	1970:10.7	
Faktura	1969:27.7	
Fakturering	1970:49.7	
Faktureringsmetoden	1969:29.8	
	1969:76.13	
	1970:49.7	
	1974:13	
	1974:19.	
	1974:24.	
	1974:27.	
Farled,		
Seismisk grundundersökning	1975:11.	
Fartyg	1969:56.5	
	1969:81.4	
	1969:129.13	
	(1927:27.3)	
	1972:29.4	
Fastighet	(1969:34.14)	
	(1969:40.15)	
	1969:80.2	
	1969:127.11	
	1974:10	
	1975:5	
	1975:23	
Fastighetsbildningskostnad	1969:121.3	
Fastighetsförsäljning	1971:7.1	
	1975:25.	
Fastighetsförvaltande företag	1969:117.1	
Fastighetstillbehör,		
Allmänt	(1969:34.14)	
	1975:5.	
Automat	1970:14.4	
Brandalarmanläggning	1974:3.	
Brandredskap	1969:124.6	
Försäljning och inmontering av	(1969:118.2)	
	(1970:57.9)	
	(1973:19)	
Hiss	1969:144.4	
Markis	1971:4.5	
Monteringsfärdiga hus	1969:44.16	
	1975:10.	
Reklamskylt	1970:14.4	
Skyltskåp	1970:14.4	

RSV Im 1975:39	Sopförvaringsutrustning	1975:34.
	Uthyrning	1975:23.
	Film	1969:143.2
		1970:65.2
		1973:3.
	Finansieringsföretag	1969:135.19
	Finansieringstillägg	1970:49.7
	Firmanamn	1969:126.10
	Fiske	1969:1.1
	Fiskefartyg	1969:56.5
		1970:10.7
	Fiskekort	1969:80.3
	Fisketävling	1969:80.3
	Fiskevårdsförening	1969:80.3
	Fiskelådor	1969:99.1
	Fiskredskap	1969:56.5
		1970:10.7
	Fjärrvärmeledning	1975:4.
	Flodspruta	1969:56.5
	Flygfält	(1969:40.15)
		1975:4.
	Flygklubb	1969:141.1
		1972:1.1
	Flygplan	1969:141.1
	Flygplats	1973:15.
	Flygträning	1972:1.1
	Flytdocka	1969:56.5
	Flyttrål	1970:10.7
	Fordran	1969:29.8
		1969:135.19
		1970:49.7
		1971:1.1
	Formgivning	1970:27.1
	Forskningsanslag	1972:27.2
	Fotoautomat	1969:33.13
	Fotografisk bild	1969:1.1
		(1969.125.8)
		1970:27.1
	Fraktkostnad	1970:49.7
	Fraktsedel	1969:33.12
		1970:40.2
	Frankeringsmärke	(1969:13.4)
		1969:33.12
		(1970:31.1)
		(1970:89.1)
	Fri kost	1969:106.5
	Frihamn	1969:49.2
		1970:40.2
		1970:43.3
		1974:20.

		RSV Im 1975:39
Frimärken	1974:8	
	1975:9	
Fritidsbåtar	1974:20.	
Fritidsfiske	1970:98.3	
Frivilligt inträde	(1969:138.21)	
	1970:46.4	
	1970:65.1	
	1970:71.1	
	1973:12	
	1973:15	
	1974:14	
	1974:26	
	1975:8	
	1975:19	
Frysskåp	1975:5.	
	1975:13	
Färgsättning	1970:27.1	
Fönsteröppnare	1973:25.	
Föreningshem	1969:63.8	
	1969:100.2	
Förhandsbesked, se resp beskattningsfråga		
Förlossningshem	1969:63.8	
Förlust på fordran	1969:135.19	
	1970:49.7	
	1971:1.1	
	1971:14.3	
Förmedling	1969:130.16	
	1969:133.17	
	1970:43.3	
	1970:46.5	
	1975:25	
	1975:30	
Församlingsblad	1974:30.	
Förseningsavgift	1972:17.1	
	1973:10.	
	1974:9.	
	1975:31.	
Förskott	1970:49.7	
	1970:99.6	
Förströelseautomat	1969:33.13	
Försäkring av gods	(1969:31.11)	
	1970:43.3	
Försäkringsersättning	1969:114.2	
	1972:11.4	
Försäkringspremie	1970:49.7	
Förtullning	(1969:31.11)	
	1970:43.3	
Gallring	(1969:40.15)	
Garageplats	(1969:61.7)	

RSV Im 1975:39	Garageportöppnare	1975:27.
	Garantireparation	1969:143.3 1970:99.5
	Gasol	1969:88.2 1970:20.2
	Gasspis	(1969:118.2) (1970:57.9)
	Gata	(1969:40.15) 1975:4
	Gatubelysning	(1969:40.15) 1975:13.
	Gemensamhetsanläggning	1972:34.5
	Generalentreprenad	1969:121.3 1974:28.
	Generalplan	1970:9.5
	Geologiska undersökningar	1969:111.1
	Geotekniska undersökningar	1969:111.1
	Godsbefordran	1969:33.12 1969:141.1
	Grafisk formgivning	1970:27.1
	Grammofonautomat	1969:33.13
	Grav	1969:65.10
	Grundkarta	1970:9.5
	Grusning av väg	(1969:40.15) 1969:80.2 1975:35
	Hamn	(1969:40.15) 1975:4.
	Handelsagent	1975:20. 1975:30.
	Harvning	(1969:40.15)
	Heltäckande matta	(1969:34.14) (1970:57.9) 1970:86.6
	Hemtagare	1974:27.
	Hiss	1969:111.1 1969:144.4 1975:5 1975:13
	Hotellföretag	1969:61.7 1969:130.16 1974:32
	Hotellräkningar	1969:27.7
	Hunddressyr	1970:7.3
	Hundpensionat	1970:7.3
	Hunduppfödning	1970:64.11
	Hästar	1969:153.4 1974:12.
	Högspänningsställverk	1970:9.6

Ideell förening m fl	1969:100.2	RSV Im 1975:39
Idrottsplan	1975:4.	
Immateriell rättighet	1970:27.1	
Importör,		
Tidpunkt för avdragsrätt	1974:27. 1975:17.	
Inackorderingsavgift	1970:7.3	
Industriavfall	1969:128.12 1972:29.5	
Industritillbehör	1975:5. 1975:13. 1975:23.	
Information till kommunmedlemmar	1972:32.2	
Informationsfilm	1969:143.2 1970:65.2	
Införelsmoms	1969:76.12 1973:16. 1974:4. 1974:27. 1975:17.	
Inkassering av varufordran	1969:135.19	
Inkassoavgift	1970:49.7	
Inkassoföretag	1971:2.2	
Inredning av byggnad	1970:27.1	
Inredningsarkitekt	(1969:40.15) 1969:111.1	
Inredningssnickerier	1969:44.16	
Inrikes transport	1970:43.3	
Inseminering	1970:7.3	
Installation (elektriska anläggningar)	1975:13	
Inteckningskostnad	1969:121.3	
Inteckningsmedgivande i fastighet	1971:7.1	
Internat	1969:134.18	
Internationell organisation	1973:24.	
Internatskola	1969:63.8	
Invaldfor don	1969:145.6	
Inventarier	(1969:105.4) 1970:61.10	
Is (export av)	1969:99.1	
Jakt	1969:1.1	
Jordbruk	(1969:40.15)	
Jouravgift	1969:145.7	
Kajanläggning	(1969:40.15)	
Kanal	(1969:40.15) 1975:4.	
Kapning	(1969:40.15)	
Karburatorsprit	1969:88.3	
Kassarabatt	(1969:13.4) (1970:31.1) 1970:89.1	

RSV Im 1975:39

Katalog	1974:7.
Kennel	1970:7.3
Kiosk	1969:123.5
Kioskförsäljning	(1969:61.7)
Klareringsuppdrag	1970:43.3
Koloniverksamhet	1969:134.18
Kommissionärsbolag, -förening	1969:30.9
Kommissionär	1975:20 / 1975:30
Kommunal information	1972:32.2
Kommunal myndighet	1969:50.3
Kompensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande	1974:19. 1974:22. 1974:23. 1974:34. 1975:29
Konferensrum	(1969:61.7)
Konfirmationsundervisning	1969:134.18
Konkurs	1969:29.8 1970:87.8 1971:3.3 1971:4.6 1971:4.7 1971:14.3
Konstfrysta isbanor	1975:14.
Konstruktion	(1969:40.15) 1969:111.1 1970:14.2 1970:27.1 1975:13
Konstverk	1971:3.4
Konsulat	1973:24.
Konsult	1969:85.1 1969:111.1 1970:14.2 1973:20.
Kontaktlinser	1974:11.
Kontantmetod	(1969:13.4) (1969:26.6) 1969:29.8 1969:76.13 (1970:21.1) 1970:49.7 (1970:89.1) 1974:13 1974:17 1974:18 1974:24 1974:25

Kontroll	(1969:40.15) 1969:40.15 1969:124.6 1975:13.	RSV Im 1975:39
Koppling	1973:20. 1974:6.	
Kost	1969:63.8 1969:106.5	
Kreditnota	(1969:21.5) (1969:26.6) (1969:146.10) 1969:147.11 1970:49.7 1971:14.3 1973:9 1974:18	
Krigsmateriel	1969:124.7 1969:138.21 1970:14.3	
Kundförlust	1970:49.7 1971:14.3	
Kundväxel	1970:49.7	
Kusttrafik	1970:75.8	
Kuvertavgift	1970:8.4	
Kvistning	(1969:40.15)	
Kyldisk i butikslokal	1975:13.	
Kylskåp	(1969:34.14) (1969:118.2) (1970:57.9) (1973:19) 1975:5 1975:13 1974:30.	
Kyrkoblåd	1969:65.10	
Kyrkogårdsförvaltning	1975:5.	
Kyrkorgel	1975:13.	
Kök	1969:121.3	
Lagfartskostnad	(1969:31.11)	
Lagringsverksamhet	1969:138.21 1970:43.3 1970:46.4	
Lagstadgad tid	1975:18	
Lantmäteriförrättning	1970:9.5	
Larmanläggning	(1972:27.3) (1973:19) 1975:13.	
Lastbil	(1970:1.1) 1974:10. 1975:32.	

RSV Im 1975:39	Lastning av fartyg	1969:81.4 1969:129.13
	Latrinhämtning	1972:7.1
	Layout av böcker m m	1970:27.1
	Leasing	1973:23. 1974:31. 1975:23.
	Leasingbil	1975:12.
	Ledning	(1969:34.14) (1969:40.15) 1975:4
	Levande djur	1970:7.3 1970:64.11
	Leveransförsening	1973:30.
	Leveransrotköp	1970:49.6 1972:40.3
	Leveranstidpunkt	1970:56.8
	Liftdumpertransport	1969:128.12
	Likvid	(1969:13.4) (1970:31.1) (1970:89.1) (1969:34.14)
	Linbana	(1969:118.2)
	Linoleummatta	(1970:57:9) 1970:86.6
	Livräddningskryssare	1969:56.5
	Livräddningsmateriel	1969:56.5
	Ljusreklam, -tidning	(1969:66.11)
	Lossning av fartyg	1969:81.4 1969:129.13
	Lufffartyg	(1969:47.1) 1969:81.4 1969:141.1 1970:40.2
	Luftkuddefarkoster	1975:16.
	Lågspänningsställverk	1970:9.6
	Lån	1970:99.6
	Lägerverksamhet	1969:134.18
	Läkemedel	1969:59.6 (1973:8) 1974:2. 1975:7
	Länsumpning av cistern	1969:127.11
	Magasinering	(1969:31.11) 1969:33.12 1970:43.3
	Mangel	(1969:34:14) (1969:118.2) (1970:57.9) (1973:19)

	1975:5	RSV Im 1975:39
	1975:13	
Mark och byggnad	1969:109.6	
Mark	(1969:40.15)	
	1969:127.11	
	1971:7.1	
	1975:4	
	1975:11	
Markanskaffning	1969:111.1	
	1969:121.3	
Markberedning	(1969:40.15)	
Markis	(1969:34.14)	
	(1969:118.2)	
	1971:4.5	
	1975:5	
Marknadsundersökning	(1969:66.11)	
Markundersökning	1969:111.1	
Markvärdering	1969:111.1	
Maskinkonstruktion	1970:14.2	
Matta	(1969:34.14)	
	(1969:118.2)	
	(1970:57.9)	
	1970:86.6	
Medicinsk gas	(1973:8)	
Medlemsblad	1969:31.10	
	(1969:125.8)	
	1969:152.2	
	1972:32.2	
	1974:7.	
	1974:30.	
Modell	1969:126.10	
	1970:27.1	
Modellflyg	1972:1.1	
Monteringsfärdigt hus	1969:44.16	
	1969:123.5	
	1973:26.	
	1975:10.	
Moped	(1970:1.1)	
Motorbyten	1970:49.7	
Motorcykel	(1970:1.1)	
	1970:6.2	
Motorflyg	1972:2.1	
Muddring	1970:20.3	
Mäklare	1975:30.	
Mässa	(1969:66.11)	
	1970:97.2	
Mönster	1969:126.10	
	1970:27.1	
Naturprodukt	1969:1.1	

RSV Im 1975:39	Navigationsutrustning	1969:56.5
	Odling	(1969:40.15)
	Offentlig auktion	1969:29.8
		1971:10.2
	Offentlig myndighet	1969:50.3
	Oljecistern	1969:127.11
	Oljesanering	1969:127.11
	Omsättning	1969:1.1
		(1969:13.4)
		1969:49.2
		(1970:1.1)
		(1970:31.1)
		1970:74.5
		(1970:89.1)
		1975:12
		1975:15
	Ortens pris	1970:49.7
	Ortopedisk klinik	1969:50.3
	Osäker fordran	1970:49.7
		1971:1.1
	Pant	1969:29.8
		1969:147.11
	Parkeringsplats	(1969:61.7)
		1975:4.
	Parkettläggare	(1969:118.2)
		(1970:57.9)
	Parningsavgift	1970:7.3
		1970:64.11
	Periodisk publikation	(1969:125.8)
		1974:30.
	Persienn	(1969:34.14)
		(1969:118.2)
	Personaltidning	(1969:125.8)
		1969:152:2
		1972:41.4
		1974:7.
	Personalvård	1970:17.1
	Personbil	1969:88.4
		(1970:1.1)
		1970:6.2
		1973:21
		1975:15
		1975:32
	Personsökare	1975:13
	Persontrafikverksamhet	1973:5.
	Plasthall	1972:33.4
		1975:21.
	Plöjning	(1969:40.15)
	Politisk publikation	1974:30.

Pontonkran	1969:56.5	RSV Im 1975:39
Pool	1973:1.	
Portokostnad	1970:68.4	
	1975:35.	
Postförskott	1971:2.2	
	1975:35.	
Postverket	1969:50.3	
Prenumerationsavgift	1970:84.3	
	1974:7.	
Pristillägg	1973:28.	
	1973:30.	
Privatrum	1969:133.17	
Program	1974:7.	
Projektering	(1969:40.15)	
	1969:111.1	
	1975:13.	
Proviant till fartyg	1969:56.5	
Provision	(1969:66.11)	
	1969:130.16	
Publikation	1969:31.10	
	(1969:125.8)	
	1970:84.3	
	1974:7	
	1974:30	
Pump i reningsverk	1975:5.	
	1975:13.	
Rabatt	(1969:13.4)	
	(1969:21.5)	
	1969:29.8	
	(1969:146.10)	
	(1970:31.1)	
	1970:49.7	
	(1970:89.1)	
Redovisningsmetod,		
Beskattningsvärde	1970:49.7	
Besvär	1975:6	
Deklarationsanvisning	(1969:13.4)	
	(1970:31.1)	
	(1970:89.1)	
Höjd mervärdeskatt	1970:81.2	
Konkurs	1969:29.8	
Skattskyldighetens inträde	(1969:26.6)	
Sänkt mervärdeskatt 1 april–15 sept 1974	1974:13.	
Utländsk företagare	1974:4.	
Ändring av	1969:76.13	
	1969:148.12	
Överlåtelse av varufordran	1969:135.19	
Redovisningsperiod	(1969:13.4)	
	(1970:31.1)	
	(1970:89.1)	
	1975:6.	

RSV Im 1975:39	Redovisningsskyldighet	1970:49.7
	Registrering	1969:29.8 (1969:47.1) 1969:54.4 1970:40.2 1970:75.8 1970:85.5 1974:4
	Reklam	1969:33.12 (1969:66.11) 1969:97.2 1969:143.2 1970:46.5 1970:74.6 1973:11
	Reklamskylt	1970:14.4
	Rengöring	1969:127.111 1969:128.12 1975:28
	Renhållning	1969:80.2 1969:127.11 1969:128.12
	Reningsverk	1970:14.4 1974:28 1975:5 1975:26.
	Rensning av avloppsledning	1972:30.6
	Representation	1969:27.7 1970:17.1
	Resebyrå	1969:130.16 1969:133.17
	Resekostnad	1970:49.7 1970:98.4
	Reseräkning	1969:27.7
	Restaurangnota	1969:27.7
	Restavgift	(1969:13.4) (1970:31.1) (1970:89.1) 1972:17.1 1973:10. 1974:9. 1975:6.
	Restitutionsränta	1975:33.
	Returemballage	1969:147.11
	Ridklubb, -skola	1972:1.1
	Ridläger	1969:134.18
	Ritning	(1969:40.15) 1969:126.10 1970:27.1 1973:20 1975:13

Rivning	(1969:40.15)	RSV Im 1975:39
Rivningsvirke	1975:5	
Rondell	1970:14.4	
Rotpost	1972:40.3	
Royalty	1970:27.1	
Rullgaller	1973:25.	
Rumsuthyrning	(1969:61.7)	
	1969:133.17	
Ränta	1969:121.3	
	1969:153.5	
	1970:49.7	
	1971:7.1	
	1972:39.1	
	1974:21	
	1974:29	
	1975:33	
Rötslam från reningsverk	1970:101.8	
	1975:26.	
Saltning av väg	1969:80.2	
Samannonsering	1970:74.6	
Samäganderätt	1972:11.4	
Sandning av väg	1969:80.2	
Schaktning	(1969:40.15)	
	1969:146.9	
	1972:9.2	
	1975:35	
Segelflyg	1972:1.1	
Seglarskola	1969:134.18	
Seismisk grundundersökning	1975:11.	
Semesterby	1969:133.17	
Servering	(1969:61.7)	
	1969:106.5	
	1969:145.8	
	1969:153.4	
	1970:8.4	
	1970:97.2	
	1973:22	
	1973:32	
	1974:32	
	1975:22	
Servicehall	1970:71.2	
Servisavgift	(1969:61.7)	
Signalanordningar	1975:13.	
Sjukvårdsanläggningar	1969:63.8	
	1974:2.	
Skadestånd	1969:114.2	
	1972:11.4	
	1974:31.	
Skattefri publikation	1970:68.4	
	1973:11.	

RSV Im 1975:39	Skattepliktig utförelse	1969:82.6
	Skattetillegg	1972:17.1
		1975:3
		1975:31.
	Skattskyldighet,	
	Avfallshandling	1972:9.2
	Avgjutning av kunstverk	1971:3.4
	Bärplockares försäljning	1975:36.
	Engångs- og dagavgift erlagd av nyttjanderättshavare	1973:13.
	Ersättning för privat nyttjande av tjänstebil	1973:23.
	Fastighetsförvaltande företag	1969:117.1
	Forskningsverksamhet	1972:27.2
	Fritidsfiskare	1970:98.3
	Försäljning av inventarier	(1969:105.4)
		1970:61.10
	Försäljning från frihamn	1969:49.2
	Försäljning av leasingbil	1975:12.
	Kommissionsbolag	1969:30.9
	Konkursbo	1970:87.8
	Researrangör	1971:13.1
	Skrivbyråverksamhet	1974:6.
	Sop- og latrinhämtning	1972:7.1
	Taxirörelse	1973:5.
	Utländsk företagare	1974:4.
	Utprovning av kontaktlinser	1974:11.
	Utställningsverksamhet	1970:97.2
	Överlåtelse av varufordran	1971:4.7
	Övertagen varufordran	1971:4.6
	Skattskyldighetens inträde,	
	Allmänt	(1969:26.6)
	Auktion	1969:102.3
	Beskattningsvärde	(1969:21.5)
		1970:49.7
	Byggnadsbranschen	1970:56.8
		1970:100.7
		1974:17.
	Efterkrav, postförskott m m	1971:2.2
	Formgivning	1970:27.1
	Förskott og a contobelopp	1970:99.6
	Försäljning av byggnad	1971:7.1
	Försäljning på auktion	1970:81.2
	Höjd mervärdeskatt	1970:81.2
	Konkursbo og konkursgäldenär	1971:3.3
	Prenumeration	1970:84.3
		1974:7.
	Socketbetsodlare	1972:39.2
	Sänkt mervärdeskatt 1 april–15 sept 1974	1974:17.
		1974:25.
	Ändring av redovisningsmetod	1969:76.13

Övergång till kontantmetod	1969:148.12	RSV Im 1975:39
Överlåtelse av varufordran	1969:135.19	
Skogsarbete	(1969:40.15)	
	1969:90.6	
Skogsbrandbevakning	1972:1.1	
Skogsförsäljning	1970:49.6	
Skolflygning	1972:1.1	
Skolgård	1975:4.	
Skrivbyråverksamhet	1971:13.2	
	1974:6.	
Skrotning av bilar	1970:16.5	
Skrotningsavgift	1975:32.	
Skuld	(1969:26.6)	
	1970:49.7	
Skuldebrev	1970:49.7	
Skulptur	1971:3.4	
Skyltskåp	1970:14.4	
Skåpinredning	(1969:34.14)	
Skörd	(1969:40.15)	
Slakt	1969:144.5	
Slamsugning	1972:30.6	
Slätter	(1969:40.15)	
Snabbtelefon	1975:13	
Snöröjning m m	1969:80.2	
	1975:35.	
Snöskoter	(1969:88.4)	
	(1970:1.1)	
	1975:15.	
Sopdestruktion	1969:152.3	
	1972:29.5	
Sopförvaringsutrustning	(1972:27.3)	
	1975:34.	
Sophämtning	1969:128.12	
	1972:7.1	
	1972:9.2	
	1972:29.5	
Spedition	(1969:31.11)	
	1970:43.3	
	1970:46.4	
	1970:72.3	
	1974:27	
	1975:17	
Speditionsintyg	(1969:47.1)	
	(1969:151.1)	
	1970:40.2	
	1974:20.	
Spelautomat	1969:33.13	
Spis	1975:5.	
	1975:13	

RSV Im 1975:39	Spisfläkt	1975:13.
	Språngavgift	1969:129.14 1974:12.
	Spåranläggning	(1969:34.14) (1969:40.15) 1975:4 1975:11
	Stadsplan	1970:9.5
	Statliga myndigheter	1969:50.3
	Stencilering	1974:6.
	Storköksutrustning	1975:13.
	Stugby	1969:133.17
	Stugförmedling	1969:133.17
	Stuveri	1969:81.4 1969:129.13
	Ställverk	1970:9.6 1975:13.
	Svagströmsanläggning	(1970:57.9) (1973:19) 1975:13.
	Svalskåp	1975:13.
	Syrgas	1975:7.
	Sänkt mervärdeskatt 1 april–15 sept 1974	1974:13. 1974:18. 1974:19. 1974:24. 1974:25.
	Särskilda avgifter	1972:17.1 1975:3. 1975:31
	Taxirörelse	1973:5.
	Terminalutrustning	1973:18.
	Tillfällig nedsättning av mervärdeskatten	1974:13. 1974:17. 1974:24. 1974:25.
	Tippkostnad	1969:128.12
	Tjära	1969:80.2
	Tobaksvaror	(1969:61.7)
	Tomträttsavgäld	1969:121.3
	Torkanordningar	(1969:118.2) (1970:57.9) (1973:19) 1975:13
	Totalentreprenad	1969:121.3
	Trafiksignal	1969:40.15
	Traktamentsersättning	(1969:40.15) 1970:49.7 1970:98.4

	RSV Im 1975:39
Transport av,	
Avliden	1969:64.9
Bilvrak	1970:16.5
Byggsopor	1969:128.12
Industriavfall	1969:128.12
	1972:29.5
Krigsmateriel	1969:124.7
Rötslam från reningsverk	1970:101.8
	1975:26.
Schaktmassor	(1969:40.15)
	1969:146.9
	1975:35.
Skattefri vara	(1969:21.5)
	1970:49.7
Sopor och latrin	1972:7.1
Transport i samband med,	
Avverkning	(1969:40.15)
	1969:90.6
Oljesanering m m	1969:127.11
Renhållning	1969:80.2
	1969:128.12
	1970:101.8
	1975:35.
Skörd	(1969:40.15)
Slamsugning	1972:30.6
Stuveritjänst	1969:129.13
Vägarbeten	1975:35.
Transport och spedition,	
Utländsk uppdragsgivare	1970:72.3
Transport,	
Till anvisad plats	1969:80.2
Till eller från utlandet	(1969:31.11)
	1969:81.4
	1970:43.3
Till fartyg i utrikes trafik	1973:31.
Travtränare	1969:153.4
	1970:7.3
Trelleborg transit	(1969:31.11)
Trossföring	1972:29.4
Träl	1970:10.7
Träd	(1969:34.14)
Trädgårdsarkitekt	1969:111.1
Trädgårdsodling	(1969:40.15)
Tullsedel	1969:27.7
	(1969:54.4)
	1969:76.12
	1970:30.2
Tulltaxering	1974:27.
	1975:17.

RSV Im 1975:39	Turbin i kraftverksbyggnad	1975:5. 1975:13.
	Turisttrafikförbund	1969:130.16 1969:133.17
	TV-antenn	1975:13.
	Tvättmaskin	1975:5. 1975:13.
	Tvättning av bil	1970:71.2
	Tvättplats	1970:71.2
	Undervisning	1969:134.18 1970:65.2
	Uppstallning av djur	1970:7.3 1972:1.1
	Utbildningsflygning	1972:1.1
	Utbytesmotor	1970:49.7
	Utfordring av djur	1969:153.4 1970:7.3
	Utförelse	(1969:47.1) 1969:82.6 1970:40.2
	Uthyrning av,	
	Bil för bruk utom landet	1970:74.5
	Bogserbåt	1970:20.3
	Byggnad och tillbehör till fastighet	1975:23.
	Byggnadskran	(1969:40.15)
	Containers	1969:82.5
	Dumpers	1969:128.12
	Film	1969:143.2
	Flygplan	1969:141.1
	Fordon	1969:33.12
	Lös egendom	1974:31.
	Personbil	(1970:1.1)
	Terminalutrustning	1973:18.
	Tjänstebil	1973:23.
	Vara	1969:134.18
	Verktyg	1970:71.2
	Utländsk ambassad eller beskickning	1973:24.
	Utländsk företagare,	
	Allmänt	(1969:54.4) 1974:4
	Annonsering åt	1969:138.20 1970:46.5
	Kusttrafik	1970:75.8
	Tjänst åt	1969:143.3
	Utländsk köpare av fritidsbåt	1974:20.
	Utländsk turist	(1969:47.1) 1970:40.2
	Utländsk uppdragsgivare,	
	Reklam för	(1969:66.11) 1970:46.5

Transport och spedition	1970:43.3 1970:42.3	RSV Im 1975:39
Utländsk uppdragstagare, Vidaredebitering av skatt Viss införsel	1970:85.5 1970:84.4	
Utländska researrangemang	1969:130.16	
Utrikes trafik	1969:56.5 1969:82.5 1969:82.6 1969:99.1	
Utrikesdepartementets kurirexpedition	1969:82.6 1970:40.2	
Utställning	(1969:66.11)	
Utställningsverksamhet	1970:97.2	
Uttag av, Byggnad	(1969:26.6) 1970:49.7	
Byggnad och mark	1969:109.6	
Inventarier	1970:61.10	
Personbil	1973:21.	
Personbil och motorcykel	(1970:1.1)	
Tjänst	1970:49.7	
Vara	(1969:26.6) 1970:49.7	
Vara för reklam m m	1970:17.1	
Varitéavgift	(1969:61.7) 1970:8.4	
Varmvattenberedare	1975:13	
Varubyte	1970:49.7	
Varufordran	1969:135.19 1971:4.6 1971:4.7	
Varumärke	1969:126.10	
Veterinär	1970:7.3	
Vikvägg	1973:25.	
Villkorlig rabatt	1970:49.7	
Virkesmätning, -transport	(1969:40.15)	
Väg	(1969:40.15) 1969:80.2 1975:4. 1975:11 1975:35.	
Vägbelysning	(1969:40.15)	
Vägmärke	(1969:40.15)	
Vägunderhåll	1969:80.2 1975:35.	
Värmeanläggning	(1970:57.9)	
Värmepanna	1970:14.4 1975:5. 1975:13.	

RSV Im 1975:39	Växande skog	(1969:40.15)
	Växeltransaktion	1970:49.7 1974:29.
	Yrkesmässig person- eller godsbefordran	1969:141.1
	Yrkesmässig verksamhet,	
	Auktion	1969:102.3
	Avfallshantering	1972:9.2
	Byggnadsrörelse	1969:117.1
	Djuravel	1970:7.3
	Djurvård	1970:7.3
	Fiskekort	1969:80.3
	Flygklubb	1972:1.1
	Forskning	1972:27.2
	Fritidsfiske	1970:98.3
	Frivilligt inträde	1970:71.1
	Försäljning av inventarier	(1969:105.4) 1970:61.10
	Hunduppfödning	1970:64.11
	Indeell förening	1969:100.2
	Kost åt personal	1969:106.5
	Kustrafik	1970:75.8
	Ridklubb	1972:1.1
	Skogsarbete	1969:90.6
	Sop- och latrinhämtning	1972:7.1
	Sopförbränning	1969:152.3
	Statliga och kommunala myndigheter	1969:50.3
	Utländsk företagare	(1969:54.4) 1974:4.
	Vattenavledningsföretag	1970:67.3
	Yttre vatten- och avloppsledning	1969:40.15 1970:14.4 1975:4 1975:13
	Årsbok	1969:152.2
	Återbäring	(1969:21.5) 1969:29.8 (1969:146.10) 1970:49.7 1974:33.
	Återtagande av vara	1969:135.19 1971:14.3 1973:9.
	Ändring av redovisningsmetod	1969:76.13
	Öresavrundning	1972:31.1
	Överlåtelse av verksamhet	1969:29.8 (1969:105.4) 1970:61.10
	Överlåtelse av varufordran	1969:135.19 1971:4.7

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 3 1976 – Årg. 6

Information den 5 maj 1976

Frivilligt inträde för rederiföretag¹

**RSV Im
1976:10**

Tryckt den
27 juli 1976

Genom beslut den 4 mars 1976 har regeringen med stöd av 2 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) förordnat att Finlandsexpressen-Vikinglinjen AB fr o m den 1 januari 1976 tills vidare skall vara skattskyldigt även för verksamhet som avser passagerarbefordran med fartyg i utrikes linje- eller kryssningstrafik med eller utan anknötning till Sverige. Därvid skall anses som om skattskyldighet föreligger enligt 2 § andra stycket ML.

¹ Tidigare beslut om frivilligt inträde för rederiföretag finns intaget i meddelande RSV Im 1974:14.

Information den 5 maj 1976

Frivilliga inträden för speditjonsföretag¹

**RSV Im
1976:11**

Tryckt den
3 augusti 1976

Genom beslut den 4 mars 1976 har regeringen förordnat att dels Nordica Shipping AB och dels Skandinavisk Transport System Svenska AB fr o m den 1 februari 1976 tills vidare skall vara skattskyldiga till mervärdeskatt även för verksamhet som innebär att bolagen vid införsel till landet av skattepliktig vara för uppdragsgivares räkning har åtagit sig att vara tullskyldiga eller har åtagit sig betalningsansvar enligt 18 § tullagen (1973:670). Vid tillämpningen av förordnandena skall tjänst som omfattas av förordnandena anses som skattepliktig. Som utgående skatt enligt 5 § andra stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) skall anses sådant uppdragsgivare debiterat belopp som svarar mot den skatt som bolaget har att erlagga till tullmyndigheten i samband med införseln till landet. Till följd härav skall nu avsedd skatt anses som sådan ingående skatt i speditjonsverksamheten som medför rätt till avdrag i redovisning för mervärdeskatt enligt 17 § ML.

¹ Gällande förordnanden om frivilligt inträde för speditjonsföretag finns redovisade i RSV Im 1976:3 och 1976:5.

Information den 5 maj 1976

**RSV Im
1976:12**

Tryckt den
27 juli 1976

Frivilliga inträden för flygbolag¹

Genom beslut den 4 mars 1976 har regeringen med stöd av 2 § tredje stycket lagen (1968:430) om mervärdesskatt (ML) förordnat att dels Singapore Airlines Limited fr o m den 1 november 1975 tills vidare och dels Avianca-Colombian International Airlines fr o m den 1 januari 1976 tills vidare skall vara skattskyldiga för verksamhet som avser passagerarbefordran med luftfartyg i utrikestrafik med eller utan anknytning till Sverige. Därvid skall enligt regeringens beslut anses som om skattskyldighet föreligger enligt 2 § andra stycket ML.

¹ Tidigare beslut om frivilligt inträde för flygbolag finns intagna i meddelandena RSV Im 1974:14, 1975:8, 1975:19 och 1976:4.

Uttalande den 5 maj 1976

**RSV Im
1976:13**

Tryckt den
3 augusti 1976

Beskattningsvärdets bestämmande vid omsättning av vissa byggnadsentreprenader som avser annat än bostadsfastighet

1 Allmänt

I 14 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt (ML) finns bestämmelser om beskattningsvärdets bestämmande. För omsättning av byggnads- eller anläggningsentreprenad eller annan tjänst som avser fastighet utgör beskattningsvärdet med vissa angivna undantag 60 procent av vederlaget.

Vad som skall räknas som fastighet anges i 7 § ML. Efter vidtagen lagändring (gällande fr o m den 1 januari 1975) anses inte s k industritillbehör som fastighet. Som fastighet anses inte heller annan maskin, utrustning eller särskild inredning än industritillbehör, om den tillförts sådan byggnad eller del av byggnad, som är inrättad för annat än bostadsändamål och om den anskaffats för att direkt nyttjas i särskild verksamhet som bedrivs på fastigheten.

Sådan utrustning för vatten, avlopp, sanitet, värme, elektricitet eller liknande som normalt tillförs bostadsbyggnad skall dock räknas som fastighet om utrustningen enligt 2 kap 2 § jordabalken hör till byggnad.

RSV har meddelat anvisningar (RSV Im: 1975:5) angående begreppet fastighet enligt ML.

I större byggnadsentreprenader som avser byggnader för annat än bostadsändamål ingår ofta tillhandahållanden av sådan särskild utrustning och

inredning som enligt ML skall räknas som vara. För omsättning av vara är de i 14 § ML intagna reduceringsreglerna inte tillämpliga. Vid skatteberäkningen av här avsedda entreprenader måste därför i entreprenaden ingående varuleveranser brytas ut och beskattas fullt. Vissa gränsdragningsproblem kan härvid föreligga.

RSV vill som en kommentar till anvisningen RSV Im 1975:5 uttala följande:

Som en allmän grundregel gäller att som fastighet skall räknas vad som tillförts byggnad som sådan för byggnads allmänna funktion samt sådana byggnadstillbehör som är anskaffade för byggnadens allmänna användning. Industritillbehör och sådana byggnadstillbehör som anskaffats för att direkt användas i viss särskild verksamhet skall däremot räknas som vara. I förtydligande syfte skulle dessa kunna kallas "*verksamhetstillbehör*" till skillnad från "*de egentliga byggnadstillbehören*". Maskin, utrustning eller särskild inredning av sådant slag (konstruktion, typ) som vanligen installeras i bostadsbyggnad räknas dock alltid som fastighet. Här avses närmast s k hushållskapitalvaror exempelvis spis, kylskåp o dyl. Även om sådan utrustning direkt nyttjas i viss särskild verksamhet skall den räknas till de egentliga byggnadstillbehören.

2 Egentliga byggnadstillbehör m m

Någon fullständig uppräknig av vad som skall räknas som del av byggnad eller egentliga byggnadstillbehör kan knappast göras. RSV anser dock att nedan angiven utrustning och inredning som för stadigvarande bruk anskaffats för byggnaden regelmässigt bör anses som fastighet.

vägg-, golv- och takbeklädning, tex vid golvet fästade heltäckningsmattor,

dörrar, oavsett konstruktion och med ev automatik,

fönster, mellanglaspersienner och markiser,

väggar, även s k vikväggar och flyttbara väggar,

ledningarna som för stadigvarande bruk fast anbragts i byggnad, dock inte s k processledningarna och andra ledningar som utgör del av eller direkt ingår i eller hör till visst särskilt verksamhetstillbehör,

installationer för vatten och avlopp, sanitet, uppvärmning eller luftväxling av byggnad eller lokal, inräknat fläktar o dyl om inte utrustningen inmonterats för att direkt anslutas till visst särskilt verksamhetstillbehör,

hissar, tillåtna för personbefordran,

rulltrappor,

fasta fundament, inbyggda bjälkar och liknande konstruktioner även om de anbragts för montage av särskilt verksamhetstillbehör,

armatur för allmänbelysning, fast monterad på vägg eller i tak,

RSV Im 1976:13

spis, kyl- och frysskåp, diskbänkar, väggfasta skåp o dyl av "hushållstyp",

fast inredning och utrustning i andra lokaler än egentliga verksamhetslokaler, t ex väggfasta skåp och hyllor, inredning och utrustning i bad- och toaletterum o dyl.

Entreprenör som tillhandahåller här angiven utrustning som ett led i utförd byggnadsentreprenad eller som utför tjänst på sådan utrustning bör därför utan vidare utredning kunna tillämpa de i 14 § ML intagna reduceringsreglerna vid skatteberäkningen.

3 Verksamhetstillbehör

Annan utrustning eller inredning än sådan som avses i avsnitt 2 ovan bör regelmässigt, om den anskaffats för att direkt nyttjas i särskild verksamhet, i mervärdeskattehänseende räknas som vara. Som *exempel* kan anges.

turbin i kraftverk,
pump i reningsverk,
hylla, disk och skyltfönsteranordning i butiklokal,
bänkar i samlingslokal,
orgel i kyrka,
utrustning i storkök av annat slag än "hushållstyp".

Tillhandahållande av här angiven utrustning skall i mervärdeskattehänseende likställas med varuförsäljning. Reduceringsreglerna i 14 § ML är inte tillämpliga vid skatteberäkningen. Detta gäller även om tillhandahållandet sker inom ramen för ett träffat entreprenadavtal. Det åligger därför entreprenören att i utställd faktura särskilt ange vederlaget för tillhandahållna varor. Motsvarande gäller för den som utför reparation, underhåll eller annan tjänst som avser verksamhetstillbehör, dvs vara.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarråtsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 4 1976 – Årg. 6

Anvisning den 26 augusti 1976

Värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet¹

**RSV Dt
1976:15**

Tryckt den
12 oktober 1976

1 Inledning

1.1 Gällande bestämmelser

1.1.1 Arvs- och förmögenhetsbeskattningen

Värdering av aktier vid förmögenhetsberäkningen grundas på bestämmelserna i 2, 4 och 5 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt (SFL) samt i punkterna 1, 2 och 3 av anvisningarna till 3 och 4 §§ samma lag. Bestämmelserna har ändrats senast genom lagstiftning 1976 (SFS 1976:332, Prop 1975/76:193, SkU 1975/76:62).

Anvisningarna, som är avsedda att tillämpas från 1977 års taxering, kan i tillämpliga delar även gälla vid värdering av andelar i ekonomiska föreningar.

Vid arvsbeskattningen gäller i huvudsak samma värderingsregler som vid förmögenhetsbeskattningen. Anvisningarna tillämpas därför vid dödsfall efter 1976-06-22. Vid dödsfall före denna dag gäller RSVs anvisningar från 1974 (RSV Dt 1974:27).²

1.1.2 Gåvobeskattningen

Före 1974-06-25 gällde samma regler vid gåvobeskattningen som vid arvs- och förmögenhetsbeskattningen. Genom lagstiftning 1974 (SFS 1974:1053, Prop 1974:185, SkU 1974:65) har införts särskilda regler vid gåvobeskattningen. Reglerna innebär att det värde som åsätts aktier i enlighet med dessa anvisningar tillämpas vid gåvobeskattningen endast under vissa förutsättningar. Gåvan skall i så fall omfatta givarens samlade innehav av aktier i bolaget och vara förbehållslös. Vidare krävs att egendomen eller väsentlig del därav förblir i gåvotagarens ägo under en tid av minst fem år efter det att skattskyldighet inträtt för gåvan. Är dessa förutsättningar inte uppfyllda värderas aktierna i enlighet med RSVs anvisningar från 1972, RSV 1972 Serie I nr 7.

De nya reglerna vid gåvobeskattningen gäller för gåvor givna efter 1974-06-24.

¹Jfr RSV Dt 1974:27 och Dt 1974:60.

²Vid dödsfall inträffade före 1974-06-25 gäller RSVs anvisningar från 1972 (RSV 1972 Serie I nr 7).

RSV Dt 1976:15 1.2 Åtgärder för värdering av icke börsnoterade aktier

Beträffande icke börsnoterade aktier har den praxis utbildats, att förslag till värden utarbetas vid länsstyrelserna. Dessa värden grundar sig på uppgifter, som inhämtats från bolagen eller deras allmänna självdeklarationer. Förslag till värde tillställs därefter bolagen, som lämnas tillfälle att inom viss tid inkomma med erinringar. Länsstyrelsernas förslag översänds till RSV. Genom RSVs försorg upprättas därefter en för hela landet gemensam förteckning. Denna utkommer årligen under februari-mars och tillställs taxeringsmyndigheterna.

2 Värderingsgrunder

Aktier värderas enligt olika grunder beroende på om de omsätts på kapitalmarknaden eller inte.

Aktier i övervägande antalet aktiebolag omsätts inte på kapitalmarknaden. I den mån aktieförsäljningar i dessa bolag sker är det i regel i samband med företagsöverlåtelser eller generationsväxlingar. Aktierna i bolagen ägs i allmänhet direkt eller indirekt av en fysisk person, medlemmarna i en familj eller i övrigt av ett fåtal fysiska personer.

Värdering av aktier blir endast aktuell för bolag vars aktieägare i något led är föremål för förmögenhetsbeskattning i Sverige. Följaktligen behöver uppgifter inte lämnas om aktierna exempelvis ägs av stat och kommun, stiftelser som är befriade från förmögenhetsskatt, ekonomiska föreningar eller utländska personer som i skattehänseende inte är bosatta i Sverige. Ej heller behöver uppgift lämnas, då aktierna ägs av börsnoterade bolag. Har värderingsblankett tillställts sådant bolag bör den dock återsändas med angivande av dylikt förhållande.

Vid värdering av moderbolag görs samtidigt en värdering av samtliga dotterbolag, varvid värdet av dotterbolagen överförs till moderbolaget. Värderingen av dotterbolagen bifogas moderbolagets värderingsuppgift. Med dotterbolag menas i regel bolag vari moderbolaget äger mer än 50 % av aktierna. Dotterbolag blir således inte separat föremål för värdering. Av punkt 3.4 framgår hur värdering sker i fråga om koncerner.

2.1 Aktier som omsätts på kapitalmarknaden (marknadsbolag)

Aktier som omsätts på kapitalmarknaden skall tas upp till marknadspris. Inom denna grupp förekommer dels aktier i bolag som tas upp på fondhandlareföreningens sk deklarationslista, dels aktier i bolag, som främst med hänsyn till aktiernas spridning och omsättning står de på listan upptagna bolagen nära och för vilka vissa marknadspriser kan anses föreligga. Försäljning av båda dessa slag av aktier förmedlas i regel av fondhandlare. Fondhandlareföreningens deklarationslista tas in årligen i RSVs deklara-tionsupplysningar.

De på fondhandlareföreningens deklarationslista upptagna aktievärdena bör godtas vid förmögenhetsberäkningen. Försiktighet bör dock iaktas beträffande aktier som inte omsätts i sådan omfattning att det i listan angivna värdet kan anses representativt.

Beträffande aktier som står nära de på fondhandlareföreningens dekla-

rationslista upptagna aktierna förekommer regelmässigt noteringar i vissa allmänt spridda affärstidskrifter.

Därvid noterade aktievärden bör i regel kunna godtas vid förmögenhetsberäkningen. Dessa aktievärden bör emellertid behandlas med stor försiktighet. Vissa av dessa aktier omsätts nämligen i så ringa utsträckning att de noterade värdena inte kan anses representativa. Utredning huruvida dessa värden kan anses representativa bör lämnas. I en del fall avser noteringen endast minoritetsaktier och i dessa fall kan ingen slutsats dras om majoritetsaktiernas värde. Om det således inte går att fastställa något marknadspris enbart med ledning av gjorda försäljningar, torde en värdering få ske med utgångspunkt från avkastningsvärdet (se p 3.2).

2.2 Aktier som inte omsätts på kapitalmarknaden

Aktier som inte omsätts på kapitalmarknaden skall – oavsett spridning och utdelningspolitik – i första hand värderas enligt substansvärdemetoden. Högre värde än substansvärdet bör inte åsättas aktierna. Lägre värde kan däremot komma i fråga om företrädare för bolaget gör sannolikt att aktierna t ex på grund av låg räntabilitet inte kan säljas till ett pris motsvarande substansvärdet eller att aktievärdet är lägre på grund av en nära förestående likvidation. I det första fallet värderas aktierna enligt den s k *avkastningsvärdemetoden* och i det senare fallet enligt den s k *likvidationsvärdemetoden* (slaktvärdemetoden). För det fall att en avkastningsvärdeberäkning blir aktuell bör aktievärdet inte sättas lägre än vad som framkommer vid en tillämpning av likvidationsvärdemetoden (se p 3.4).

Sådana *förvaltningsbolag* som närmast utgör en yttre form för en eller ett fåtal aktieägares innehav av en förmögenhetsmassa, bör värderas enligt substansvärdemetoden.

3 Värderingsmetoder

3.1 Substansvärdemetoden

Substansvärdet utgör skillnaden mellan bolagets tillgångar och skulder. Dessa tas i regel upp till samma värden som skulle gällt för en fysisk person, om tillgångarna och skulderna varit hans personliga. Värderingen skall ske enligt två regler, huvudregeln och spärregeln. Aktierna åsätts det högsta av dessa värden. Den principiella skillnaden mellan de båda reglerna ligger i värderingen av inventarier och lagertillgångar. Övriga tillgångar och skulder värderas på samma sätt enligt de båda reglerna.

Värderingen bör grundas på senast upprättade bokslut. Har efter bokslutsdagen bolagets aktiekapital höjts genom ny- eller fondemission eller har aktiekapitalet sänkts, och har ändringarna registrerats hos patent- och registreringsverket, skall hänsyn härtill tas vid värderingen. Värdet beräknas på det faktiska antalet aktier vid utgången av kalenderåret före taxeringsåret. Detta innebär att i de fall fond- eller nyemission skett efter värderings-tidpunkten men registrering skett före utgången av kalenderåret, måste en omräkning resp omvärdering ske. Vid nyemission upptas det nytillskjutna kapitalet som tillgångspost.

3.1.1 Huvudregel

3.1.1.1 Tillgångar

Fastighet, som inte utgör lagertillgång, tas i regel upp till taxeringsvärdet vid beskattningsårets utgång, dvs utgången av kalenderåret före taxeringsåret. Taxeringsvärdet frångås i de fall värdet av fastigheten ökat eller minskat och omtaxeringsgrund föreligger enligt 13 § kommunalskattelagen (KL). Har fastighetens värde ökat genom ny-, till- eller ombyggnad uppskattas värdestegringen till 70 % av nedlagda kostnader. För fastighet som innehas med tomträtt redovisas endast taxerat byggnadsvärde.

Fastighet, som är belägen i utlandet och som enligt gällande dubbelbeskattningsavtal inte är undantagen från svensk förmögenhetsbeskattning, tas upp till 75 % av anskaffningsvärdet om den anskaffats efter 1970. Fastighet som anskaffats tidigare tas upp till anskaffningsvärdet omräknat med samma index som gäller vid realisationsvinstberäkning av fastigheter i Sverige. Det framräknade värdet nedsätts därefter med 25 %. Om det kan göras sannolikt att det sålunda beräknade värdet väsentligt avviker från det värde som skulle åsättas om fastigheten varit belägen i Sverige bör jämkning av värdet ske.

De genom lagstiftning 1969 och 1972 beslutade reglerna för avskrivning av fastighet innebär att vissa delar av de i taxeringsvärdet ingående tillgångarna i en rörelse eller jordbruksfastighet taxeringsmässigt skall behandlas som inventarier. "Inventariedelen" av en sådan fastighet får därför antas vara redovisad på ett inventarietkonto med eller utan åtskillnad från övriga inventarier. Följden härav blir att det ofta inte kommer att framgå av balansräkningarna, till vilka belopp de vid fastighetstaxeringen värderade tillgångarna redovisats. Vid aktievärderingen måste uppgifter därför – såvida detta inte redan framgår av balansräkningen – lämnas av bolagen om oavskrivna värden på fastigheternas inventariedelar. Den oavskrivna "inventariedelen" av rörelse- eller jordbruksfastighet skall vid substansvärderingen inte medräknas i värdet av maskiner och andra inventarier, eftersom värdet av fastighetsinventarierna i så fall blir dubbelräknat. Separat redovisat värde av markanläggningar skall av samma skäl inte medräknas vid substansvärderingen.

Egendom som avses i 2 kap 3 § jordabalken (industritillbehör) behandlas som inventarier. Dessa tillgångar ingår inte i taxerat byggnadsvärde.

Inventarier som anskaffats för stadigvarande bruk i inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse tas upp till det lägsta värde som taxeringsåret kan godkännas vid inkomsttaxeringen. Har bolaget inte utnyttjat maximal avskrivning på inventarierna får således inventarierna tas upp till lägre värde än det i beskattningshänseende oavskrivna värdet. Tillämpar bolaget planlig avskrivning vid taxeringen används samma avskrivningsmetod vid beräkningen av det lägsta värde till vilka inventarierna får tas upp.

Lagertillgångar tas upp till det lägsta värde som taxeringsåret kan godkännas vid inkomsttaxeringen. Har bolaget inte utnyttjat full nedskrivning på varulagret får lagret således tas upp till lägre belopp än det bokförda. Lagervärdet får även tas upp till negativt belopp om bolaget genom utredning kan visa att supplementärregel I kan godtas vid inkomsttaxeringen. Lager av rå- och stapelvaror får värderas enligt supplementärregel II.

Lagret värderas till det lägsta av anskaffnings- respektive återanskaffningsvärdet enligt principen först in först ut. Lagertillgångar som tillverkats inom det egna företaget tas upp till tillverkningskostnaderna, såväl direkta som indirekta. Härvid tas dock inte hänsyn till ränta på eget kapital.

Från anskaffningsvärdet (tillverkningsvärdet) medges särskilt avdrag för inkurans. Avdraget beräknas efter samma grunder som vid inkomsttaxeringen. Kan bolaget inte på ett tillfredsställande sätt visa den verkliga inkuransen i lagret medges avdrag med i regel 5 %. För vissa branscher medges utan särskild utredning högre avdrag, nämligen för

textildetaljhandeln	20 %
skodetaljhandeln	10 %
ur- och optikdetaljhandeln	10 %
glas- och porslinsdetaljhandeln	8 %
guldsmidsbranschen, detalj- och grosshandeln	10 %
trikåindustrin	10 %
pälsdetaljhandeln	15 %
läderdetaljhandeln	10 %
handskindustrin	10 %
skinnvaruindustrin (tillverkning av skinnkläder och handskar)	10 %
den manuellt arbetande glasindustrin	15 %

Avdrag för inkurans medges inte när detta framstår som uppenbart opåkallat.

Lager av fastigheter i byggnadsföretag upptas till 85 % av nedlagda direkta kostnader (se RSV Dt 1975:23).

Lager av värdepapper värderas efter samma grunder som vid inkomsttaxeringen.

Tvångslager av mineraloljor bör som regel inte åsättas något värde. Å andra sidan skall i sådant fall inte heller statligt lån avräknas som skuld. (Jfr dock SFS 1958:575).

Värdepapper, som inte utgör lagertillgång, skall specificeras och tas i regel upp till samma värde som skulle gällt för en fysisk person med motsvarande värdepappersinnehav. Av praktiska skäl tas dock börsnoterade värdepapper upp till kursvärdet den 1 september värderingsåret. Detta värde bör dock justeras om värdet av hela aktieinnehavet den 1 september i avsevärd mån avviker från värdet den 31 december. Har värdepapper försålts eller anskaffats efter bokslutsdagen görs på samma sätt en justering om kursvärdet avsevärt avviker från köpeskillingen. Aktier i dotterbolag värderas efter delvis andra grunder, vilket framgår av punkt 3.5. Av bolaget utlånade medel som saknar samband med verksamheten – s k rörelsefrämmande tillgångar – exempelvis lån till aktieägare, upptas bland övriga värdepapper.

Pågående arbeten värderas enligt samma grunder som vid inkomsttaxeringen. För vissa branscher gäller reglerna i RSV Dt 1975:23.

Kontraherade tillgångar (avseende fastigheter, inventarier och varulager) tas upp till bokförda värdet med tillägg för sådana nedskrivningar, för vilka avdrag inte kan medges vid inkomsttaxeringen. Icke bokförda kontraherade tillgångar upptas inte.

Naturtillgångar och fyndigheter tas i den mån värdet ingår i en av bolaget

ägd fastighet inte upp till särskilt värde, eftersom värdet ingår i taxeringsvärdet. I övrigt tas naturtillgångar och fyndigheter upp till det lägsta värde som kan godtas vid inkomsttaxeringen.

Patentränter, som inte utgör lagertillgångar, tas upp till det lägsta värde som kan godtas vid inkomsttaxeringen.

Nyttjanderätter tas upp till samma värde som skulle gällt för fysisk person.

Andel i bostadsrättsförening tas i princip upp till marknadsvärdet. De belopp som tillskjutits till föreningen kan därvid ligga till grund för värderingen om inte ett på sådant sätt beräknat värde avsevärt avviker från marknadsvärdet.

Goodwill, hyresrätt, aktiverade organisationskostnader och etableringskostnader tas inte upp till något värde.

3.1.1.2 Skulder

Avsättning för garantirisker räknas som skuld om avsättning gjorts i räkenskaper och i den mån avdrag kan medges vid inkomsttaxeringen.

Obeskattade fondavsättningar avseende investeringsfonder, arbetsmiljöfonder, särskilda nyanskaffningsfonder och fonder för återanskaffning av fastighet tas upp som skuld med halva beloppet.

Skuld på grund av utfästelse om pension bör räknas som skuld oberoende av om den i räkenskaper upptagits bland skulderna eller inte. Den del av skulden som täcks av pensionsstiftelses förmögenhet får inte medräknas.

Vid beräkning av högsta tillåtna avsättning – kapitalvärdet av intjänad pension – bör iaktas att antastbara pensionslöften medräknas endast om de är givna före utgången av år 1966.

Vid beräkning av skuldposten "Avsatt till pensioner" får i princip hänsyn tas endast till pensionsutfästelser, som ingår i allmän pensionsplan enligt 4 § tryggandelagen (TrL) eller som enligt 28 § 1 mom 7 st KL skall likställas med allmän pensionsplan. Enligt detta senare lagrum likställs med allmän pensionsplan pensionsåtagande som ryms inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande under förutsättning att åtagandet tryggats genom kreditförsäkring.

Vad gäller utfästelse till huvudaktieägare skiljer man på utfästelser som lämnats under räkenskapsår som avslutats senast den 30 juni 1975 och utfästelser som lämnats under räkenskapsår som avslutats efter denna tidpunkt. I det förra fallet får vid skuldberäkningen hänsyn endast tas till utfästelser enligt allmän pensionsplan. I det senare fallet får hänsyn även tas till utfästelser som ryms inom allmän pensionsplan enligt 28 § 1 mom 7 st KL.

Vad gäller utfästelse till annan arbetstagare än huvudaktieägare får utfästelse medräknas oavsett beloppets storlek.

Om tryggande av utfästelser sker genom avsättning till pensionsstiftelse får, såvitt avser utfästelse till huvudaktieägare, hänsyn tas endast till utfästelse enligt allmän pensionsplan eller utfästelse som ryms inom allmän pensionsplan enligt 28 § 1 mom 7 st KL. Om utfästelse som avser huvudaktieägare lämnats under räkenskapsår som avslutats senast den 30 juni 1975 får dock hänsyn tas även till utfästelser som kan anses sedvanliga för arbetstagare med motsvarande arbetsuppgifter eller för sådan arbets-

tagares efterlevande. Om utfästelse avser annan arbetstagare än huvudaktieägare får utfästelse medräknas oavsett beloppets storlek.

Till grund för bedömandet om en person har bestämmande inflytande över bolaget skall läggas hans eget samt närstående personers innehav av aktier i bolaget. Till närstående personer räknas föräldrar, far- och morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons make eller avkomling samt dödsbo vari den skattskyldige eller någon av ovan nämnda personer är delägare.

I de fall pensionsstiftelse har realtillgångar av olika slag bör följande iakttas.

Om stiftelsen äger fast egendom bör den tas upp efter samma grunder som vid en substansvärdering.

Om stiftelsen tecknat kapitalförsäkringar på de pensionsberättigades liv, bör såsom värde på försäkringarna tas upp återköpsvärdet eller i fråga om icke återköpsberättigad försäkring, det tekniska återköpsvärdet.

Lokaliseringslån och avskrivningslån (19 § KL) räknas ej som skuld.

Som *skatteskuld* räknas dels debiterade skatter, dels enligt bokföringsmässiga grunder beräknade skatter som ännu inte debiterats, men som belastat rörelsens resultat. Latenta inkomstskatteskulder räknas inte som skuld.

Avdrag medges för *latent utskiftningsskatteskuld* för rörelsedrivande bolag med en tredjedel av skulden. För icke rörelsedrivande bolag avräknas halva skulden. Skillnaden mellan å ena sidan det högsta av substansvärdena enligt huvudregeln eller spärregeln och å andra sidan tillskjutet belopp utgör det till utskiftningsskatt beskattningsbara beloppet. Som tillskjutet belopp räknas vad aktieägare tillskjutit i pengar eller annat.

3.1.2 Spärregel

Rörelsefrämmande *fastighet* som redovisas i balansräkningen skall särskilt specificeras med angivande av de skulder som belöper på fastigheten. Någon reducering tillämpas inte för sådan fastighet (se sista stycket i denna punkt).

Inventarierna bör i princip tas upp till anskaffningsvärdet med avdrag för årlig planenlig avskrivning. För de fall en sådan beräkning skulle bli alltför komplicerad kan inventarierna i stället av praktiska skäl tas upp till bokfört värde. Om det föreligger en avsevärd dold reserv i maskiner och inventarier, t ex hos rederiföretag eller industriföretag med relativt stor maskinpark och lågt bokförda inventarier, bör dock hänsyn tas till den dolda reserven vid värderingen på så sätt att inventarierna tas upp till anskaffningskostnad minskad med normal planenlig avskrivning. Har anskaffningskostnaden minskats genom att t ex *investeringsfond* tagits i anspråk för nedskrivning av inventarier, skall ett belopp motsvarande nedskrivningen tilläggas avskrivningsunderlaget. Avskrivningen beräknas normalt efter 10 %. För fartyg beräknas avskrivning med i regel 6–8 %.

Lagertillgångar tas upp till anskaffningsvärdet (tillverkningsvärdet) minskat med inkurans och prisfallsrisk. För tvångslager av mineraloljor som avses i förordningen om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar m m gäller samma regler som vid huvudregeln (SFS 1958:575). För lager av rå- och stapelprodukter godtas som anskaffningsvärde det lägsta anskaffningspriset under värderingsåret och de tre föregående kalenderåren.

Avdrag för inkurans medges enligt samma principer som vid huvudregeln.

Avdrag för prisfallsrisk bör i regel medges med 15 % av ovan angivna

anskaffningsvärde på lagret i dess helhet efter avdrag för inkurans. Avdrag för prisfallsrisk bör däremot inte medges på varor, för vilka försäljningspriset redan är säkerställt, t ex varor som omfattas av statlig prisgaranti, fartyg under byggnad, verkstadsindustrins entreprenadarbeten m m. Om det är uppenbart att prisfallsrisken i visst fall är avsevärt större eller mindre än vad den beräknats till enligt ovan angiven schablon, bör avdraget kunna ökas eller minskas. Ovan angivna procentsats tillämpas inte för lager av värdepapper.

Fastighet som utgör omsättningstillgång får inte tas upp till lägre värde än taxeringsvärdet eller taxerat byggnadsvärde om fastigheten innehas med tomträtt. Med hänsyn till att eventuell prisfallsrisk redan beaktats då taxeringsvärdet bestämdes, torde något särskilt hänsynstagande till sådan risk normalt inte behövas. Om företag har sådan fastighet bör uppgift lämnas om taxeringsvärde, anskaffningsvärde samt bokförda nedskrivningar och avskrivningar för varje fastighet.

För *övriga tillgångsposter* och för *skulder* tillämpas vid spärregeln samma värderingsprinciper som vid huvudregeln.

Vid spärregeln reduceras det sålunda beräknade förmögenhetsvärdet i förvärvskällan till 60 %, såvida värdet inte är negativt. Detta värde ökas dels med värdet av sådana fastigheter, som inte ingår i verksamheten, dels med värdet av värdepapper som inte utgör organisationsaktier, samt minskas med på dessa tillgångar belöpande skulder.

3.2 Avkastningsvärdeметoden

Avkastningsvärdeberäkning kan göras enligt två olika metoder, nämligen schablonmässig beräkning och mera fullständig beräkning. Vid den schablonmässiga metoden utgår man från den utdelning bolaget lämnar och på beräknade framtida vinstutdelningar. En förutsättning för tillämpning av denna metod är att vinstutdelning sker i skälig omfattning och att någon vinstdisposition i form av löneuttag o d inte förekommer. Metoden kan användas i följande fall:

- a) Marknadsbolag, för vilka representativa betalkurser inte kan urskiljas.
- b) Bolag som inte är marknadsbolag men där aktiernas spridning och bolagens utdelningspolitik står marknadsbolagen nära.
- c) Minoritetsaktier som särvärderas.
- d) Preferensaktier.

Metoden har framförallt den svagheten att många aktieköpare är mera intresserade av aktiernas värdeökning än av utdelningens storlek. Om ett bolags utdelningspolitik påverkats av sådana intressen, blir denna beräkningsmetod missvisande. När avkastningsvärdeberäkning bör ske och den schablonmässiga metoden inte är lämplig, bör den mera fullständiga metoden användas.

Vid värdering av bolag som driver jordbruk eller rörelse kan avkastningsvärdeметoden tillämpas om man räknar med fortsatt drift under överskådlig framtid. Denna metod innebär att man beräknar nuvärdet av företagets väntade framtida avkastningar. Beräkningen baseras av praktiska skäl på tidigare års resultat. I regel bör beräkningen baseras på de tre senaste räkenskapsåren. Ibland kan det emellertid av hänsyn till konjunktursväng-

ningarna inom en bransch vara nödvändigt att beräkningen grundas på flera räkenskapsår. Om uppåt- eller nedåtgående trend kan skönjas, bör hänsyn härtill tas vid beräkning av den framtida vinsten. Vid beräkningen justeras den redovisade vinsten för varje räkenskapsperiod på så sätt att intäkter och kostnader såvitt möjligt hänförs till den kalkylmässigt riktiga perioden, vilket sker på följande sätt.

Avskrivningar på anläggningstillgångar (fastigheter, maskiner och inventarier) vilka i räkenskaperna sker med skattemässigt maximalt tillåtna belopp, beräknas för bolag med avsevärda tillgångar i inventarier i stället efter inventariernas ekonomiska livslängd, dvs i regel enligt planlig avskrivning. Beräkningen baseras på faktiska anskaffningsvärden. För inventarier bör avskrivningarna i regel beräknas till 15 %. För nystartade företag eller företag med stora nyinvesteringar bör man emellertid räkna med 20 % de två första åren och därefter 15 %. För t ex buss-, åkeri-, grävmaskins- och kranföretag bör man kunna beräkna högre och för t ex rederiföretag lägre procent än ovan angivna. Utredning bör lämnas om hur avskrivningarna beräknats. Finns kalkylmässiga avskrivningar angivna i årsredovisningen kan dessa användas även om de har beräknats på återanskaffningsvärden. Avskrivningar på fastigheter bör ske med samma belopp som godtas vid inkomsttaxeringen.

Ökningar och minskningar av *dold reserv i varulager* tilläggs respektive avräknas från redovisat resultat. Som dold reserv räknas skillnaden mellan å ena sidan anskaffningsvärdet (återanskaffningsvärdet) före inkurans och å andra sidan bokfört värde.

Pensionskostnader justeras i förekommande fall till belopp motsvarande den på räkenskapsperioden belöpande kalkylmässigt riktiga kostnaden.

Omkostnadsförda eller tillgodoförda *svenska allmänna skatter* tilläggs respektive avräknas från redovisat resultat.

Extraordinära intäkter och kostnader avräknas från respektive tilläggs resultatet. Detta gäller även onormalt stora vinster eller förluster som uppstått p g a tillfälliga stora prisvariationer avseende varor i lager.

Löne- och andra förmåner för aktieägare med bestämmande inflytande räknas om till vad det normalt skulle ha kostat bolaget att anställa utomstående personer utan ägarintresse.

Tillgångar som saknar samband med bolagets verksamhet bör värderas separat. Som exempel på sådana tillgångar kan nämnas obebyggd tomtmark, kapitalplaceringsaktier, onormalt stora likvida medel (bolagets likvida medel överstiger de kortfristiga skulderna med avsevärt belopp) samt utlånade medel. Eventuell nettoavkastning på dessa *rörelsefrämmande poster* frånräknas rörelsens resultat.

Från det sålunda beräknade rörelseresultatet avräknas schablonmässigt 50 % för beräknad skatt. Denna justering görs även vid negativt resultat.

Den på sådant sätt beräknade vinsten kan normalt läggas till grund för en bedömning av den framtida vinsten. Den framtida vinsten bör som regel inte sättas lägre än genomsnittsvinsten såvida inte det kan visas att lönsamheten kraftigt försämrats exempelvis till följd av ordernedgång eller kostnadsfördyring. Särskild utredning skall i sådant fall alltid lämnas, exempelvis i form av delårsbokslut, delårsrapporter och dylikt.

Genom att multiplicera den beräknade framtida vinsten efter skatt med

skäligen vinstmultiplikator (se punkt 3.2.1) erhålls rörelsens avkastningsvärde. Detta värde justeras därefter med de rörelsefrämmande posterna.

3.2.1 Kapitaliseringsprocent och vinstmultiplikator

För de fall avkastningsvärdemetoden baseras på en kapitalisering av beräknade framtida vinstutdelningar, bör nedanstående procentsatser tillämpas. Med hänsyn till att placeraren har högre krav på avkastning på aktier i ett icke börsnoterat bolag – då dessa aktier inte lika lätt kan omsättas i pengar – bör en uppjustering i vissa fall ske av kapitaliseringsprocenten. Denna uppjustering bör inte överstiga 1,5 procentenheter.

Där avkastningsvärdeberäkningen baseras på rörelsens resultat tillämpas nedanstående vinstmultiplikatorer.

Med hänsyn till att beräkningarna baserats på börsnoterade bolag och bolag noterade på fondhandlarlistan, saknas uppgifter för samtliga branscher. I dylika fall får värdena för närliggande branscher tjäna till ledning och en viss justering av värdena kan vara befogad.

	Kapitalise- ringsprocent	Vinstmulti- plikator
Verkstadsindustri och bruk	4,5	7
Byggnadsindustri	5,0	6
Trä- och cellulosaindustri	5,5	6
Pappersbruk	6,0	6
Grafisk industri	7,0	7
Textilindustri	8,0	7
Läkemedelsindustri	3,0	8
Färgindustri	7,0	6
Annan kemisk-teknisk industri	4,5	7
Varuhandel	7,0	5
Rederier	6,0	4
Fastighetsbolag	4,0	–
Investmentbolag	5,0	–

3.3 Likvidationsvärdemetoden

Denna värderingsmetod används endast för bolag vars rörelse är under avveckling eller där en avveckling är nära förestående (se dock sista stycket under denna punkt). Likvidationsvärdet representerar vad som skulle erhållas vid en avveckling av företaget, varvid likvidationen förutsätts ske utan alltför brådstörtad realisation av tillgångarna. I princip upptas dessa till sitt allmänna saluvärde. Därvid uppkommer ofta väsentligt lägre värde än enligt substansvärdemetoden. Detta gäller särskilt fastigheter, som är specialinredda för den rörelse som skall avvecklas eller olämpligt belägna, samt specialmaskiner och inredningar som inte är allmänt användbara. Avsevärt inkursansavdrag måste ofta göras beträffande framförallt halvfabrikat men även färdiga produkter.

Hänsyn måste även tas till beräknade avvecklingskostnader såsom kostnader för nedmontering av anläggningar, avgångsvederlag och förtidspension

till personal. Dessa kostnader uppgår ofta till väsentliga belopp.

Vid beräkningen tas hänsyn till latent inkomstskatteskulder, varvid beaktas att bolaget i regel inte kan utnyttja avdrag för kommunalskatt. Latent utskiftningsskatteskuld beaktas utan reducering.

3.4 Modifierad likvidationsvärde metod

I de fall fråga inte är om avveckling utan verksamheten beräknas fortsätta under överskådlig framtid kan en form av likvidationsvärdeberäkning användas varvid bortses från avvecklingskostnader. Denna metod kan således användas i de fall avkastningsvärdet är lägre än substansvärdet. Om inte annat visas kan ett sådant värde beräknas till 2/3 av bolagets substansvärde. Högre värde än substansvärdet åsätts däremot inte.

3.5 Koncernbolag

I koncerner åsätts i princip endast moderbolaget värde i fråga om moderbolagets aktier i dotterbolag. I samband med värderingen av moderbolaget värderas samtliga dotterbolag. För moderbolag som anmanats avlämna värderingsuppgift, skall även bifogas värderingsuppgifter för dotterbolagen. Värderingen sker i det län där moderbolaget har sitt säte. Dotterbolagen åsätts normalt inte något eget värde (se dock sista stycket under denna punkt). Av länsstyrelserna till dotterbolag utsända uppgiftsblanketter bör dock alltid återställas med uppgift om ägarförhållandena. Samtliga bolag i en koncern skall värderas enligt samma värderingsmetod, antingen enligt substansvärde metoden eller enligt avkastningsvärde metoden.

Vid värderingen av koncernen bör följande iakttas.

Vid värdering enligt substansvärde metoden uträknas först ett värde av dotterbolagen enligt huvudregel och spärregel. Till moderbolaget överförs värdet enligt huvudregeln och beträffande spärregeln värdet före reducering till 60 %, i förekommande fall med tillägg för rörelsefrämmande poster. Negativa belopp får överföras till moderbolaget. Även en värdering med utgångspunkt från en koncernbalansräkning kan göras. På detta sätt kommer koncernen i sin helhet att värderas enligt samma princip, huvudregel eller spärregel.

Avdrag för beräknad utskiftningsskatteskuld beräknas först i samband med värderingen av hela koncernen. I sådana fall då kedjebeskattnings av utskiftningsskatt kan komma att ske beaktas detta.

Värdering av utländska dotterbolag bör ske efter svenska skatteregler.

Särskild värdering av minoritetsaktier i dotterbolag kan komma i fråga då dessa aktiers sammanlagda värde kan antas uppgå till mera betydande belopp. Värdering sker härvid enligt reglerna nedan om värdering av minoritetsaktier.

4 Gemensamma regler för de olika värderingsmetoderna

Minoritetsaktier, som innehas av aktieägare utan inflytande på bolagets utdelnings- och lönepolitik, torde i regel få värderas med hänsyn till den utdelning bolaget lämnar. Särskilt värde på minoritetsaktier bör som regel endast åsättas när begäran framställs från bolaget eller aktieägare och tillfredsställande motivering åberopas. Om det värde som åsätts minoritetsaktier

RSV Dt 1976:15

skulle understiga genomsnittsvärdet av aktierna i bolaget, bör skillnaden i regel tilläggas värdet för majoritetsaktierna vid värderingen av dessa.

Om aktierna i ett bolag ägs av en enda person, finns inte anledning att åsätta olika värden för stam- och preferensaktier. I annat fall bör särskilda värden åsättas beroende på de förmåner m m som är förknippade med det ena eller andra slaget av aktier. Vanligt torde härvid vara att preferensaktierna äger företrädesrätt till en årlig utdelning intill en viss procent samt därjämte – om vinsten inte tillåtit sådan utdelning – rätt till ackumulativ utdelning, innan utdelning på stamaktierna får äga rum. Vid upplösning av bolaget äger innehavare av preferensaktie i regel att ur bolagets tillgångar erhålla endast aktiens nominella belopp jämte eventuell ackumulerad utdelning, även här med företrädesrätt före stamaktiernas ägare. I dylikt fall är preferensaktiernas värde beroende av den utdelning som lämnas och på möjligheten att vid en eventuell likvidation få ut aktiens nominella belopp jämte eventuell ackumulerad utdelning. Aktiestockens hela värde utöver vad som belöper på preferensaktierna bör i dylikt fall hänföras till stamaktierna. Vid substansvärdeberäkningen bör därvid preferensaktiekapitalet och eventuell ackumulerad utdelning på detta räknas som skuld. Vid avkastningsvärdeberäkning bör utdelning på preferensaktierna räknas såsom omkostnad.

Föreligger hembudsskyldighet får detta i allmänhet antas sänka värdet av minoritetsposter.

Uträsknat värde per aktie avrundas i regel till närmast lägre tiotal kronor.

Vid värderingen framkommet negativt värde på aktierna tas inte upp vid taxering till statlig förmögenhetsskatt.

Värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet (rättelse)

Information

Tryckt den
27 oktober 1976

De i anvisningen av den 26 augusti 1976 (RSV Dt 1976:15) gjorda kantmarkeringarna anger inte samtliga ändringar i förhållande till tidigare anvisningar. På grund härav bör bortses från markeringarna.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 5 1976 – Årg. 6

Förhandsbesked den 22 november 1974

Fråga bl a om rätt till avdrag för nedskrivning av fastighet

RSV Dt
1976:16

Tryckt den
8 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad byggmästare påbörjade byggnadsverksamhet år 1946. Fram till och med den 31 mars 1962 bedrevs verksamheten i enskild firma och därefter i aktiebolagsform i ett av mig helägt aktiebolag. I samband med överlåtelsen av den enskilda firman behöll jag samtliga fastigheter med därtill hörande skulder.

År 1965 förvärvade jag privat en rivningsfastighet i X kommun för totalt kr 108 085:–, inklusive lagfartskostnader. På ifrågavarande tomt har sedan det av mig helägda aktiebolaget under år 1968 uppfört en hyresfastighet för totalkostnad å kr 817 885:–, inklusive ett administrationspåslag å kr 45 600:–. Påslaget utgjorde 8 % på direkta och indirekta kostnader med avdrag för arbeten utförda av underentreprenörer. Total kostnad för fastigheten uppgick således till kr 925 970:–.

För bedömning huruvida detta pris var marknadsmässigt det riktiga eller ej får jag lämna följande upplysningar:

- a) Debiteringen från bolaget bygger på dels objektsbokförda kundkort avseende direkta och indirekta byggnadskostnader, dels påslag för administration och vinst.
- b) Debiteringen under punkt a har varit föremål för granskning i samband med taxeringsrevision av bolagets räkenskaper och föranledde ej några åtgärder från skattemyndigheternas sida.
- c) Hyresinkomsterna året efter färdigställande uppgick till ca 110 000:– motsvarande ca 12 % av byggnadskostnaderna, varvid hänsyn då även tagits till dels kostnadsfördyringar, dels införandet av mervärdeskatten.

De av bolaget utförda löpande underhållet och reparationerna från och med 1968 har jag betalt enligt upplagda kundkort, vilka omöjliggör ett undgående av debitering. För kompensation till bolaget för de tjänster som utföres av tjänstemännen avseende kontraktsskrivning, bokföring, kontakt med hyresgäster m. m. har jag under åren 1968–1973 betalt kr 17 000:–, motsvarande ca kr 3 000:–/år.

RSV Dt 1976:16

Sökanden hemställde – såsom han slutligt utformade sin talan – om förhandelsbesked i följande hänseenden.

- 1) Kan ifrågavarande fastighet betraktas som lagertillgång i en av mig bedriven rörelse?
- 2) Kan en skattemässig nedskrivning i min privata deklaration enligt reglerna för värdering av omsättningstillgångar i rörelse tillämpas i mitt fall om denna fastighet bedöms som "smittad"?
- 3) Är jag berättigad till nedskrivning efter de regler jag refererat till i punkt 2) ovan å de fastigheter jag köpt och uppfört under den tid jag bedrev enskild firma och som ej ingick i överlåtelsen till bolaget?

Den med frågorna under 1) och 2) ovan avsedda fastigheten hade be-teckningen A och de med frågan under 3) åsyftade fastigheterna hade be-teckningarna B, C och D i X kommun samt E i Y kommun.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 22 november 1974 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att sökanden åren 1946–1962 bedrivit byggnadsrörelse i enskild firma samt att fastigheterna B, C och D i X kommun samt E i Y kommun utgjort omsättningstillgångar i denna rörelse. Nämnden finner vidare, att dessa fastigheter behållit sin karaktär av omsättningstillgångar jämväl efter det att sökanden till ett av honom helägt aktiebolag överlätit byggnadsrörelsen i övrigt. Nämnden finner slutligen, att även fastigheten A i X kommun – med hänsyn till att sökanden låtit nyssnämnda aktiebolag bebygga densamma – får anses utgöra omsättningstillgång i rörelse för sökanden.

På grund av det anförda besvarar nämnden den under 1) i ansökningen framställda frågan jakande samt förklarar beträffande frågorna under 2) och 3) i ansökningen, att sökandens omförmälda lager av fastigheter jämlikt punkt 1 åttonde stycket anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen skall vid inkomsttaxeringen upptagas till vad som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m m framstår såsom skäligt.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökanden ändring i förhandsbeskedet.

I dom den 29 april 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 4 april 1975

Fråga huruvida obebyggd fastighet utgjorde omsättningstillgång i bygnadsrörelse

RSV Dt
1976:17

Tryckt den
8 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad X, får härigenom anhålla om förhandsbesked, huruvida vinst vid försäljning av mig tillhöriga tomten A skall bedömas såsom realisationsvinst eller vinst av rörelse.

Genom köp den 25.2.1959 förvärvade jag tomterna nr A och B. Tomterna äro belägna bredvid varandra.

På tomten nr B uppförde jag under 1959 och 1960 en affärs- och bostadsfastighet för 1 196 000 kr, vilken fastighet jag fortfarande har kvar. Tomten nr A är fortfarande obebyggd.

Vid uppförandet av fastigheten på tomten nr B bedrev jag bygnadsverksamhet genom av mig och annan person ägda Byggnadsaktiebolaget Y, vilket bolag uppförde fastigheten till gängse pris. Bolaget upphörde 1970 med sin verksamhet och är numera likviderat. Utanför bolaget har jag icke sysslat med bygnads- eller entreprenadverksamhet och ej heller bedrivit handel med fastigheter.

Efter förfrågan av mig hos Riksskattenämnden huruvida vinst vid försäljning av tomten nr B skulle anses utgöra realisationsvinst eller vinst av rörelse förklarade Riksskattenämnden, att vinsten skulle utgöra vinst av rörelse. Det framgår icke med tydlighet av nämnda beslut, om grunden för detsamma varit att byggnadsbolaget uppfört fastigheten eller enbart den omständigheten, att jag vid tiden för inköpet bedrev bygnadsrörelse och att därför varje fastighet, jag till äventyrs kunde ha inköpt, skulle anses utgöra omsättningstillgång i rörelse.

Beträffande tomten nr A framhålles, att byggnadsbolaget icke utfört något som helst arbete på densamma och att den ej heller har något påvisbart samband med den av mig på den tiden genom byggnadsbolaget bedrivna rörelsen. Vid tidigare liknande avgöranden har avseende fästs vid, huruvida bygnadsarbeten utförts på fastigheten eller ej. Jag hävdar, att tomten nr A ej kan anses utgöra omsättningstillgång i rörelse.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 4 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att sökanden, som fram till år 1970 bedrivit bygnads-

RSV Dt 1976:17

rörelse genom ett av honom till hälften ägt aktiebolag, får anses ha förvärvat tomten nr A i syfte att använda den i nämnda rörelse. Vid angivna förhållande och på grund av vad i ärendet i övrigt upplysts får ifrågavarande tomt i sökandens hand anses ha karaktär av omsättningstillgång i rörelse. På grund härav förklarar nämnden att vinst, som uppkommer vid försäljning av tomten, utgör för sökanden skattepliktig inkomst av rörelse.

Två ledamöter var skiljaktiga och anförde med instämmande av skattedirektören: Vi anser att tomten nr A icke, såvitt visats, utgör omsättningstillgång i någon av sökanden bedriven rörelse. Enligt vår mening hade nämnden därför bort förklara att, om sökanden säljer fastigheten till någon med vilken han icke står i intressegemenskap, vinst vid försäljningen skall behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade X att beslutet ändrades så att, därest sökanden sålde fastigheten till någon med vilken han ej stod i intressegemenskap, vinst vid försäljningen skulle behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet.

I dom den 24 juli 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 18 april 1975

**RSV Dt
1976:18**

Tryckt den
8 november 1976

Fråga huruvida aktiebolag, som drev grustäkt, kunde medges avdrag för i räkenskaperna gjord avsättning för framtida kostnader för markens återställande

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde Nyköpings Åkeriaktiebolag¹ följande:

Som en väsentlig del av bolagets verksamhet ingår grusutvinning. Genom bestämmelser i naturvårdslagen får täkt av bl a grus inte ske utan länsstyrelsens tillstånd. Undantag har gjorts för markinnehavarens husbehov.

Länsstyrelsen äger meddela föreskrifter i syfte att så långt möjligt skydda landskapsbilden mot menlig inverkan av täktverksamheten. Säkerhet kan krävas för fullgörandet av sålunda föreskrivna åtgärder (s k återställningsarbeten).

Föreskrifter om åtgärder till skydd för landskapsbilden meddelas numera undantagslöst av länsstyrelsen som i regel också kräver säkerhet för åtgärdernas fullgörande.

¹ Publicerat med bolagets medgivande.

De kostnader en grusexploatör har för återställningsarbeten motsvaras inte av någon intäkt. Eftersom återställningsarbetena så gott som undantagslöst utförs först sedan grusutvinningen avslutats i den aktuella täkten, åsamkas exploatören en utgift som tidsmässigt belöper på intäkter, vilka uppkommit och redovisats under ett antal förflutna beskattningsår. Rätteligen bör utgiften periodiseras som kostnad under de beskattningsår då skadorna i landskapsbilden uppstår, dvs då grusutvinning sker och intäkter härav redovisas.

Tidigare publicerade förhandsbeskedsärenden visar att avdrag inte medgetts för återställningskostnader för annat beskattningsår än det då sökanden haft utgiften. Här kan nämnas RN 1967 nr 6:5 och RN 1969 nr 4:3. Dessa ärenden härrör från tid före ikraftträdandet av de nya reglerna om rätt till avdrag för framtida garantiutgifter. Regeringsrättens inställning i frågan före tillkomsten av de nya reglerna innebar att avdrag ej medgavs för "upplupna" kostnader av denna art, om de inte var av särskild art och omfattning. Är från år ungefärligen likartade kostnader ansågs inte berättiga till avdrag förrän det år utgiften uppkom.

Till sin karaktär är kostnader för framtida garantiutgifter och utgifter för framtida återställningsarbeten närbesläktade. Rent rättsligt föreligger den skillnaden att garantiutgifterna hänför sig till åtaganden gentemot köparen, medan återställningsutgifterna hänför sig till åtaganden mot det allmänna. Ekonomiskt sett har åtaganden dock samma innebörd, nämligen att utgifterna för deras fullgörande täckts av intäkter redan under tidigare beskattningsår. I priset för sålda produkter måste inkalkyleras de framtida utgifter som följer av garanti- resp återställningsåtagandena. Den väsentliga skillnaden i ekonomiskt hänseende torde ligga i att utgifterna för återställningsarbetena redan från början kan till sin storlek bättre beräknas än garantiutgifter. Beträffande framtida garantiutgifter har man, just p g a svårigheten att i förväg beräkna storleken av desamma, som huvudregel i lagstiftningen valt att basera avdraget på det gångna årets faktiska kostnader p g a sådana åtaganden.

Beträffande storleken av framtida utgifter för återställningsarbeten kan som nämnts desamma med någorlunda god noggrannhet beräknas. Den sakligt sett bästa lösningen torde vara att presumera att utgiften kommer att uppgå till det belopp som motsvarar den till länsstyrelsen lämnade säkerheten för arbetenas fullgörande.

Om man kan enas om ovan föreslagna beräkning av den framtida utgiftens storlek, återstår frågan hur beloppet skall i avdragshänseende fördelas på de beskattningsår under vilka utvinningen pågår. Den mest praktiska lösningen är enligt bolagets mening att avdraget fördelas under brytningstiden i samma takt som den totala utvinningsbara mängden tas ut. Om det vid utgången av beskattningsår 1 uttagits t ex 100 000 m³ av en total utvinningsbar mängd av 1 000 000 m³, skulle således avdrag för detta beskatt-

RSV Dt 1976:18

ningsår medges med 10 % av den beräknade återställningskostnaden. Denna metod ger visserligen ett för lågt avdrag i inledningsskedet, då ingreppet i landskapsbilden är betydligt större per kbm än vad som motsvarar genomsnittet för hela utvinningstiden. Vi anser dock att man av praktiska skäl får bortse från detta förhållande.

För att få ovan relaterade fråga prövad anhåller bolaget att riksskatteverkets rättsnämnd måtte lämna förhandsbesked i följande hänseende.

Bolaget driver f n utvinning av grus på fastigheten Bärsta 3:3 i Stigtomta kommun. Länsstyrelsens tillstånd medger brytning t o m 31.7.1980. Som säkerhet för fullgörande av föreskrivna återställningsåtgärder har lämnats borgen för ett belopp av 35 000 kronor. Bolaget beräknar att utgifterna för återställningsarbeten efter avslutandet av grusutvinningen kommer att uppgå till minst det belopp för vilket säkerhet ställts. Kopia av länsstyrelsens beslut bifogas.

Av punkt 2 och 3 i bilaga A till länsstyrelsens beslut framgår att återställningsarbeten skall vidtas efter hand som brytningen äger rum. Denna föreskrift får endast undantagsvis någon praktisk betydelse. Vid täkter av normal omfattning är det inte praktiskt möjligt att påbörja återställningsarbetena förrän utvinningen avslutats och några sådana krav framställs inte heller vid de inspektioner som företas av de naturvårdande myndigheterna. Vad man kräver i praktiken är att åtgärder för landskapsbildens skyddande skall vidtas sedan utvinningen avslutats. I det här aktuella fallet har några återställningsarbeten inte utförts och avses inte komma att utföras förrän bolaget avslutat utvinningen.

Bolaget önskar besked från riksskatteverkets rättsnämnd huruvida vi vid 1975 års taxering äger avdraga vid beräkningen av bolagets nettointäkt av rörelse för beskattningsåret 1974 så stor del av beräknade framtida utgifter för återställningsarbeten i grustakten på fastigheten Bärsta 3:3 i Stigtomta kommun, som svarar mot den vid utgången av sagda beskattningsår utvunna grusmängden i förhållande till den å grustakten i fråga totalt beräknade utvinningsbara mängden.

Det antecknades, att sökandebolaget bedrev grustäkt jämväl på vissa andra fastigheter än den i ansöknings angivna samt att följande upplysts beträffande sökandebolagets omsättning:

	Total omsättning	Därav grushantering m ³	Kronor	Procent
1969/1970	2 634 323	214 867	1 435 123	54
1970/1971	2 329 087	167 199	1 150 511	49
1971/1972	2 679 543	173 958	1 250 412	47
1972/1973	2 931 753	184 714	1 378 740	47
1973/1974	3 327 327	151 529	1 191 786	36

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner väl, att sökandebolaget kommer att få vidkännas kostnader för återställningsarbeten på fastigheten Bärsta 3:3 och att dessa kostnader är av sådan art att avdrag för avsättning för desamma i och för sig kan ifrågakomma. Nämnden finner emellertid icke, att utvinningen av grus från nämnda fastighet kan anses utgöra ett så dominerande inslag i bolagets verksamhet eller att kostnaderna för återställningsarbetena kan förväntas bli av sådan omfattning, att avdrag för i bolagets räkenskaper gjord avsättning för kostnaderna kan medges vid taxeringen. På grund av det anförda förklarar nämnden, att sökandebolaget vid 1975 års taxering icke äger rätt till avdrag för någon del av beräknade kostnader för framtida återställningsarbeten på fastigheten Bärsta 3:3.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget ändring i förhandsbeskedet.

Den 20 oktober 1975 beslöt regeringsrätten följande dom:

Enligt 18 § naturvårdslagen (1964:822) må täkt av sten, grus, sand och lera för annat ändamål än markinnehavarens husbehov ej ske utan länsstyrelsens tillstånd. I samband med dylikt tillstånd må länsstyrelsen meddela sådana föreskrifter att företagets menliga inverkan på landskapsbilden såvitt möjligt begränsas eller motverkas. Täkttillstånd må för sin giltighet göras beroende av att säkerhet ställs för fullgörandet av sålunda föreskrivna åtgärder.

Genom länsstyrelsens beslut den 29 juli 1970 har bolaget med stöd av 18 § naturvårdslagen erhållit tillstånd att under tiden till och med den 31 juli 1980 bedriva täkt av sten, sand och grus på fastigheten Bärsta 3:3 i enlighet med upprättad täktplan och under villkor att särskilt angivna åtgärder vidtages för markens återställande. Såsom säkerhet för fullgörandet av nämnda åtgärder har bolaget ställt av länsstyrelsen godkänd borgen å 35 000 kronor.

Anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen lägger icke hinder i vägen för avdrag vid taxeringen för i räkenskaperna gjord avsättning för kostnader för markens återställande enligt föreskrifterna i täkttillståndet. Avdraget bör dock begränsas till belopp motsvarande den av länsstyrelsen fordrade och godkända säkerheten. Medgivet avdrag bör återföras till beskattning nästföljande beskattningsår.

På grund av det anförda förklarar regeringsrätten, med ändring av överklagade beslutet, att bolaget äger åtnjuta avdrag vid 1975 års taxering för i räkenskaperna gjord avsättning för framtida återställningskostnader till så stor del av kostnaderna, som enligt förebragt utredning belöper på vad som under åren till och med beskattningsåret utvunnits av det beräknade totala täktinnehållet, dock högst med 35 000 kronor.

Förhandsbesked den 18 april 1975

**RSV Dt
1976:19**

Tryckt den
8 november 1976

Fråga huruvida torkanläggning för snabbtorkning av trävirke i avskrivningshänseende skulle behandlas som byggnad eller maskin

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde Aktiebolaget X bl a följande:

Bolaget har under år 1973/74 uppfört en anläggning för snabbtorkning av trävirke. Torkanläggningen är utformad som ett specialhus, helt konstruerat för sitt ändamål. På grund av anläggningens utformning i två långsmala kanaler knappt 6 meter breda ca 7,5 höga och ca 55 meter långa helt utan fönster torde anläggningen ej kunna finna ekonomisk användbarhet till något annat ändamål. In och utmatning i respektive gavlar sker genom plåttjalsier för hela gavelöppningen.

Enligt vår uppfattning bör den därför vid taxeringen liksom i redovisningen behandlas som maskinerier.

Bolaget upplyste härutöver följande beträffande anläggningen: Ifrågavarande torkkanaler är speciellt konstruerade för sitt ändamål. Kanalerna är var för sig helt täta utan ventilation eller fönster. Betonggolvet är utformat i olika nivåer med fastgjutna transportanordningar.

Torkningsprocessen försiggår under tryck med hög daggpunkt ca 30°-40° samt ett ångtryck om ca 40 mm. Det statiska övertrycket på luften är ca 40 mm. Vidare i en korrosiv atmosfär innehållande garvsyra, ättika och terpentiner.

Mellanväggarna mellan torkkanalerna kan ej avlägsnas, då de är bärande. Dessa långa, smala torktunnlar måste enligt vår mening vara ett med den övriga tekniska utrustningen för att vara användbar. Som arbetslokal är den inte användbar, ej heller som lagerlokal eller dylikt på grund av olika golvnivåer och sin tunnliknande form med öppningar endast i båda gavlarna.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 april 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att ifrågavarande konstruktion får anses i sin helhet tjänstgöra som maskin. På grund härav förklarar nämnden, att sökandebolaget äger göra avdrag för anskaffningskostnaden för tillgången enligt de för maskiner och andra inventarier i rörelse gällande reglerna.

3 Regeringsrätten

RSV Dt 1976:19

Allmänna ombudet för mellankommunala mål yrkade i besvär att regeringsrätten måtte förklara att avdrag för ifrågavarande tillgång skulle medges enligt de för byggnad i rörelse gällande reglerna och inte enligt reglerna för maskiner och andra inventarier.

I dom den 30 oktober 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 5 maj 1975

Fråga om rätt beskattningsår för handelsagents fordran på provision

RSV Dt
1976:20

Tryckt den
8 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Ursprunget till verksamheten hos Aktiebolaget A, i fortsättningen kallat bolaget, går tillbaka till 1952, då ingenjör X, ägaren till samtliga aktier i bolaget började att dels lämna konsultationer avseende trädteknik och varmförzinkning och dels att skaffa agenturer från utländska – huvudsakligen tyska – företag att förmedla försäljning av dessas produkter, trådbearbetningsmaskiner, i Sverige.

Verksamheten expanderade och 1960 resp 1965 anställdes en sekreterare på deltid resp en heltidsanställd person. År 1970 anställdes sonen Under denna tid har verksamheten successivt från att skatterettsligt sett ha varit hänförlig till förvärvskällan tjänst övergått till att vara hänförlig till inkomst av rörelse. Då bokföringsskyldighet från början ej förelegat har någon registrering i handelsregister inte gjorts. Under hela denna tidsperiod t o m 1972 års taxering har X i sin självdeklaration redovisat rörelsen under inkomst av tjänst och efter kontantprincipen, varför inga hänsyn tagits till in- och utgående fordringar eller skulder. År 1971 bildade X aktiebolaget A, vilket fr o m 1971-09-01 övertog agenturverksamheten, medan han behöll konsultationer o d personligen. Någon ingående balansräkning för bolaget synes inte ha upprättats i samband härmed, varför bolaget vid verksamhetens början ej kommit att avräkna några ingående fordringar, som dittills ej beskattats.

Bolaget driver alltså agenturrörelse på sätt ovan angivits. Tillvägagångssättet är följande. Man tar kontakt med presumtiva kunder i Sverige och översänder informationsmaterial, offerter m m. Kunderna kan sedan göra beställningar antingen direkt till den utländske leverantören eller via bolaget, som omedelbart förmedlar beställningar till leverantören. Denne skickar sedan en orderbe-

RSV Dt 1976:20

kräftelse att beställning är gjord i kundens namn. I och med att orderbekräftelse skett, har ett avtal slutits mellan kund och leverantör. Den senare levererar sedan sin produkt och skickar en faktura till kunden och när denna har betalats, äger bolaget rätt att erhålla provision på affären. I bästa fall skickar leverantören en lista på till betalning förfallna provisioner, men i andra fall tillkännages att provisionen förfallit till betalning först efter frågan hos leverantören.

Enligt de avtal, som bolaget ingått med de utländska företagen, gäller att man har rätt till provision på alla försäljningar av dessas produkter, som gjorts på den svenska marknaden. Provisionen anses enligt samtliga avtal intjänad först då leverantören fått betalning från den svenske kunden.

Bolagets första verksamhetsår gick till ända 1972-04-30. Man hade såsom intäkter löpande noterat de kontant influtna provisionsersättningarna. Vid balansdatum tog man även såsom intäkter upp de uppskattade fordringar, som man ansåg föreligga på grundval av orderbekräftelser från leverantörer. Detta gjordes på inrådan av bolagets revisor. För att inte drabbas av en orimlig skattebelastning bokfördes i samband härmed såsom omkostnad en tantiemskuld till X med belopp ungefär motsvarande nämnda provisionsfordringar. Bokfört tantiembelopp skulle enligt kontantprincipen utgöra skattepliktig intäkt av tjänst. Då fråga var om pengar, som X aldrig haft någon möjlighet att få i handen, redovisades dessa ej heller såsom intäkt i hans självdeklaration. Enahanda förfarande har tillämpats vid 1974 års taxering.

I samband med pågående taxeringsrevision avseende bolagets och X:s taxeringar 1973 och 1974, varvid undertecknad anlits såsom ombud, har jag hävdad att nämnda tantiemfordran ej kunnat anses ha varit tillgänglig för lyftning, då medel härför aldrig funnits hos bolaget. Efter diskussion med granskaren, har denne förklarat sig beredd att vad gäller de aktuella taxeringsåren, godtaga detta och att tantiembeloppen redovisas såsom intäkt av tjänst hos X först när motsvarande provisionsfordringar inflyter kontant till bolaget.

Så långt torde undertecknad och granskaren vara överens. Jag vill emellertid ytterligare ifrågasätta om de såsom provisionsfordringar betecknade beloppen överhuvud utgjort skattepliktiga intäkter för bolaget. Till utveckling av detta vill jag anföra följande.

Vad beträffar intäkter för skattskyldiga med bokföringsmässig redovisning stadgas i punkt 1 sextonde stycket anv till 41 § kommunalskattelagen:

” .inkomst skall anses hava åtnjutits under det år, då densamma enligt allmänt vedertagen köpmannased . . . bör i räkenskaperna uppföras såsom inkomstpost, även om den ännu icke av den skattskyldige uppburits i kontanta penningar . . . ” samt vidare ”I fråga om tiden för inkomst- och utgiftsposters upptagande enligt bokföringsmässiga grunder tillämpas i allmänhet det förfaringsättet att fordringar uppföras såsom inkomst under det år, då de uppkomma”.

Innebörden av detta är alltså att vid en affärstransaktion kan en skattepliktig intäkt uppkomma för säljaren innan köparen betalat. För att närmare kunna bestämma den exakta tidpunkten när en skattepliktig intäkt uppkommer kräves emellertid att man undersöker vad som gäller enligt "allmänt vedertagen köpmannased". Efter vad jag erfarit, uppkommer vid ett vanligt kreditköp i och med att köpeavtalet ingås enligt civilrättsliga regler en fordran för säljaren. I praktiken bokförs emellertid denna först i och med att leverans skett och faktura utskrivits. Man torde alltså kunna påstå att en fordran blir en skattepliktig intäkt vid den tidpunkt, då faktura utskrives.

I föreliggande fall är förutsättningarna något annorlunda. När bolaget förmedlat en affär kan man säga, att i det ögonblick avtalet mellan leverantör och kund slutes, vanligen genom orderbekräftelsen, uppkommer i princip enligt civilrättsliga regler en villkorlig fordran för bolaget, på provision från leverantören. Emellertid är ju de avtal bolaget ingått med leverantörerna försedda med ytterligare ett antal villkor för att bolaget skall ha rätt att göra anspråk på provisionen. Dels skall leverans ha skett och dels skall köparen ha betalat leveransen. När alla dessa villkor är uppfyllda är leverantören enligt avtalet skyldig att utbetala överenskommen provision till bolaget. Detta system innebär att från det ursprungliga köpeavtalet slutes och till det att provisionsersättningen kommer bolaget tillhanda, förflyter en tid varierande mellan 1/2-4 år. Att bolaget enligt allmänt vedertagen köpmannased skulle vara skyldigt att bokföra den villkorliga fordran som uppkommer i och med avtalet måste anses mycket tveksamt. Frågan är om inte ett sådant förfarande kan tänkas strida mot aktiebolagslagens värderingsregler dvs att det innebär en övervärdering av bolagets tillgångar.

På grundval av vad ovan anförts anser jag att det hittillsvarande förfarandet – att bokföra provisionen såsom inkomst efter avtalstidpunkten – är felaktigt. Det riktiga enligt min mening måste vara att bokföra provisionsersättningen såsom intäkt först vid den tidpunkt, då bolaget informeras om att köparen rätteligen betalat fakturan till leverantören eller – då sådan information ej lämnas – vid den tidpunkt provisionsersättningen kommer bolaget tillhanda.

Då det är av synnerlig vikt för framtida redovisning och i första hand det bokslut per 1974-04-30, vilket skall läggas till grund för 1975 års taxering, anhålles att riksskatteverket i förhandsbesked måtte ange från och med vilken tidpunkt de ovan angivna provisionsersättningarna skall anses utgöra skattepliktiga intäkter för Aktiebolaget A.

Det antecknades, att det i ansökningen angivna handelsagentsavtalet innehöll bl a följande bestämmelse:

Handelsagenten har anspråk på provision först efter det att kunden erlagt betalning hos företagaren och endast i förhållande till det

RSV Dt 1976:20

erlagda beloppet. Betalning gäller som erlagd när företagaren fritt kan förfoga över det betalda beloppet. Handelsagenten äger inte anspråk på förskott.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 5 maj 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att sökandebolaget enligt det i ansökningen åberopade provisionsavtalet icke äger rätt till provision förrän samtliga i avtalet nämnda villkor för erhållande av provision är uppfyllda. På grund härav förklarar nämnden, att sökandebolagets rätt till provision i beskattningshänseende icke utgör sökandebolagets fordran förrän vederbörande kund erlagt betalning till säljaföretaget på sätt i provisionsavtalet anges.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten hemställde vederbörande taxeringsintendent om förklaring att beskattningstidpunkten skulle anses inträda i och med att orderbekräftelse upprättats.

I dom den 1 oktober 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 23 maj 1975

**RSV Dt
1976:21**

Tryckt den
8 november 1976

Fråga huruvida köpeskillning vid försäljning av fastigheter, som bekommit genom arv och som ingått i en av arvlåtaren bedriven jordstyckningsrörelse, för arvtagaren utgjorde intäkt av rörelse

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked framgick i huvudsak följande:

X avled den 2 januari 1974 och efterlämnade som dödsbodelägare bl a sonen Y. I kvarlåtenskapen efter X ingick fastigheterna A 1:9, A 2:18, A 7:21, A 7:26, A 32:1 samt från dessa avstyckade 35 fastigheter. X hade sedan år 1946 drivit jordstyckningsrörelse på angivna fastigheter. Efter dödsfallet hade boutredningsmannen till infriande av den avlidnes utfästelser försålt fyra tomter samt endast vidtagit övriga för boutredningen nödvändiga åtgärder. Dödsbodelägarna hade personligen icke drivit handel med fastigheter. Fastigheterna hade förvärvats av X och blivit föremål för planläggning enligt följande:

	<i>Förvärvad</i>	<i>Planförhållanden</i>
A 1:9	1945 (85 300 m ²) 1960 (77 200 m ²)	Avstyckningsplan fastställd år 1938 och reviderad år 1947
A 32:1 (bildad genom sammanläggning av A 19:1 och område av A 1:14)	1946 (19:1) 1956 (område av 1:14)	Avstyckningsplan fastställd år 1938 och reviderad år 1947
A 7:21	1951	Avstyckningsplan år 1947 Byggnadsplan år 1957
A 2:18	1955	Ej planlagd
A 7:26	1962	Delvis belagd med byggnadsplan år 1971

Y anhöll om förhandsbesked att icke någon av nedan beskrivna situationer medförde att skattepliktig inkomst uppkom i vidare mån än som följde av bestämmelserna om beskattning av realisationsvinst.

1. Fastigheterna utskiftas till delägare i de proportioner vari delägare har del i boet.

a) Delägarna försäljer därefter all planlagd mark till köpare, som icke är släkt eller har intressegemenskap med någon delägare. Återstående markbestånd behålles av delägarna utan begäran om planläggning.

b) Delägarna försäljer därefter all planlagd mark till köpare, som icke är släkt eller har intressegemenskap med någon delägare. Återstående markbestånd avses ej bli planlagt.

c) Delägarna försäljer hela fastighetsinnehavet till köpare, som nämns under a.

d) Delägarna försäljer hela fastighetsinnehavet till nybildad juridisk person, vars verksamhet är att driva tomtrörelse. Delägarna har tillsammans ett bestämmande inflytande över den juridiska personen.

2. Fastigheterna utskiftas till delägarna på så sätt att varje delägare erhåller vissa registerfastigheter. Varje delägare försäljer därefter under följande tio kalenderår högst 14 tomter.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 23 maj 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att X bedrivit jordstyckningsrörelse på de med ansökningsavsedda fastigheterna, att fastigheterna uppenbarligen förvärvats av honom för att ingå i yrkesmässig markförsäljning, att fastighetsbeståndet i sin helhet får anses ha utgjort lager i nämnda rörelse samt att dödsboets efter X försäljning av fyra tomter varit att hänföra till intäkt av tomtrörelse. Nämnden finner vidare att, om delägarna i dödsboet tillskiftas ideella andelar i ifrågavarande fastigheter och därefter gemensamt avyttrar de fastigheter som är planlagda men behåller övriga fastigheter, delägarna behåller del av det i rörelsen ingående lagret. Med hänsyn härtill och enär det icke

RSV Dt 1976:21

visats, att tomtförsäljning framdeles icke skulle kunna komma ifråga från sistnämnda del av lagret, finner nämnden, att delägarna i dödsboet, genom att förfara på sätt beskrivits under punkterna 1 a) och 1 b) i ansökningen, får anses fortsätta den av X under livstiden bedrivna rörelsen. På grund härav förklarar nämnden att vinst, som uppkommer för Y vid dylik försäljning, utgör för honom skattepliktig inkomst av rörelse.

Vad härefter angår det under punkten 1 c) i ansökningen beskrivna förfaringsättet att delägarna, sedan de tillskiftats ideella andelar i dödsboets fastigheter, på en gång säljer fastigheterna till utomstående köpare finner nämnden, att vinst vid sådan försäljning – med hänsyn till att dödsboet får anses ha sålt fastigheter endast i en omfattning som varit erforderlig för avveckling av boet och att delägarna icke personligen bedrivit yrkesmässig handel med fastigheter – icke är att hänföra till inkomst av rörelse. I enlighet härmed förklarar nämnden att vinst, som uppkommer för Y vid sådan försäljning, skall behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst vid avyttring av fastighet.

Beträffande slutligen de under punkterna 1 d) och 2 i ansökningen angivna alternativen finner nämnden att, om delägarna sedan de tillskiftats ideella andelar i dödsboets fastigheter eller vissa bestämda fastigheter förfar enligt något av dessa alternativ, delägarna därigenom måste anses fortsätta den av X bedrivna rörelsen. På grund härav förklarar nämnden att vinst, som uppkommer för Y vid försäljning enligt något av alternativen 1 d) och 2 utgör för honom skattepliktig inkomst av rörelse.

I ärendet var fyra ledamöter skiljaktiga. Två ledamöter anförde:

Vi delar majoritetens uppfattning i ärendet utom vad beträffar fråga 1 c) i ansökningen. I denna fråga gör vi följande bedömning. Den av X och dödsboet efter honom bedrivna tomt-rörelsen utgör sådan tomt-rörelse, som sägs i punkt 2 första stycket av anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen, dvs s k kvalificerad tomt-rörelse. Genom det tilltänkta arvskiftet enligt punkten 1 i ansökningen får rörelsen anses övergå på dödsbodelägarna. Försäljningsalternativet 1 c) innebär att återstoden av tomtlagret säljs. En dylik försäljning skall enligt vår mening i sin helhet behandlas enligt reglerna för beskattning av inkomst av rörelse. Vi anser på grund av det anförda att nämnden bort förklara, att även köpeskilling till följd av en försäljning enligt alternativ 1 c) i ansökningen utgör skattepliktig intäkt av rörelse.

Övriga två skiljaktiga ledamöter anförde:

Beträffande fråga 1 c) finner vi i likhet med majoriteten att en avyttring i en post av hela fastighetsinnehavet i princip bör behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst. Med hänsyn till att i fastighetsinnehavet ingår mer än 14 byggnadstomter anser vi emellertid att bestämmelserna i andra stycket av punkt 2 av anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen skall tillämpas från den femtonde byggnadstomten. Förhandsbeskedet på fråga 1 c) hade enligt vår mening bort utformas i överensstämmelse härmed.

3 Regeringsrätten

RSV Dt 1976:21

Över förhandsbeskedet anfördes besvär hos regeringsrätten dels av vederbörande taxeringsintendenter, var för sig, dels av dödsboet efter X samt Y, gemensamt. I besvären yrkade vederbörande taxeringsintendenter att vinst vid försäljning av mark enligt alternativ 1 c) i ansökningen om förhandsbesked skulle anses för delägarna utgöra inkomst av rörelse. Dödsboet och Y yrkade i sina besvär att samtliga i ansökningen angivna fall skulle bedömas enligt bestämmelserna om beskattning av realisationsvinst. I dom den 30 december 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 24 juni 1975

Fråga om tillämpning av 9 § tredje stycket skogskontolagen (1954:142)

RSV Dt
1976:22

Tryckt den
8 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad X äger jordbruksfastigheten A. Fastigheten omfattar 172 ha, därav 20 ha åker, 122 ha skogsmark och 30 ha övrig mark. 1974 års taxeringsvärde på fastigheten uppgår till 154 100 kr. På gården finns f n 10 kor, 6 kvigor och 9 kalvar. Inkomsten av fastigheten redovisas enligt bokföringsmässiga grunder med kalenderår som räkenskapsår. På grund av tidigare skogs-försäljningar har insatts medel på skogskonto. Det inestående kontobeloppet utgör 68 000 kr.

Min hustru Y sköter praktiskt taget ensam djuren och hjälper även i övrigt till på gården. Detta gör att jag kunnat ha tjänst vid sidan om lantbruket. Vid 1974 års taxering uppgick min totala taxerade inkomst till 45 000 kr, därav 15 950 kr avsåg inkomst av tjänst.

Avsikten är nu att min hustru genom bodelning i samband med boskillnad skall erhålla halva den ovannämnda fastigheten. En förutsättning härför är att bodelningen inte utlöser beskattning av skogskontomedlen å 68 000 kr.

Enligt 9 § tredje stycket lagen (1954:142) om taxering av inkomst av medel, som insatts å skogskonto skall beskattning ske om vid bodelning make "tillagts fastighet, som förut tillhört andra maken och som ingår i förvärvskälla, för vilken insättning å skogskonto verkställts."

Frågan gäller hur detta stadgande skall tolkas. Enligt min mening bör med fastighet i förevarande sammanhang förstås hel fastighet i följd varav den aktuella bodelningen, som ju endast avser en hälftedel, inte kommer att medföra beskattning av skogskontomedlen. Tolkas stadgandet så att varje delöverföring av fas-

RSV Dt 1976:22

tighet till make i samband med bodelning utlöser beskattning, innebär detta en ogynnsammare behandling än vid överlåtelse av fastighet genom försäljning eller gåva dvs i fallen som avses i första stycket av paragrafen. En sådan tolkning kan inte vara riktig. Bodelningsfallen bör i vart fall inte leda till sämre resultat än överlåtelsefallen. Eftersom den tilltänkta fastighetsöverföringen inte utgör den väsentliga delen av förvärvskällan bör bodelningen inte medföra att skogskontomedlen beskattas.

På grund av det anförda anhåller jag om förhandsbesked huruvida de innestående skogskontomedlen skall upptas som intäkt av skogsbruk om min hustru vid bodelning tillägs halva fastigheten.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 24 juni 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att, om sökandens hustru genom bodelning tillägs hälften av sökandens fastighet A, hustrun därigenom tillägs fastighet, som dessförinnan tillhört andra maken och som ingår i förvärvskälla, för vilken insättning på skogskonto verkställts. På grund härav förklarar nämnden, att det på skogskonto innestående beloppet, 68 000 kronor, i sin helhet skall upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk för sökanden för det beskattningsår, under vilket bodelningen ägt rum.

Tre ledamöter var skiljaktiga och anförde:

Med hänsyn till grunderna för och syftet med skogskontolagen måste enligt vår mening i bodelningsfallet liksom vid annan överlåtelse som förutsättning för skyldighet att återföra innestående skogskontomedel till beskattning gälla att den överlåtna fastigheten utgör den väsentliga delen av förvärvskällan. Bodelningen kommer inte att medföra att den väsentliga delen av förvärvskällan överläts. Vi anser därför att nämnden bort förklara att det på skogskonto innestående beloppet, 68 000 kr, icke skall på grund av bodelningen upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk för sökanden.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade X förklaring att bodelningen ej skulle medföra att skogskontomedlen upptogs till beskattning.

I dom den 15 september 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 15 augusti 1975

Fråga huruvida mark, vilken vid fastighetsreglering frångått fastighet i utbyte mot bl a skogsmark, kunde anses utgöra sådan likvid, som anges i punkt 11 av anvisningarna till 21 § KL (ståndskogslikvid)

**RSV Dt
1976:23**

Tryckt den
8 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes bl a följande:

Undertecknade äkta makar har den 14 maj 1974 träffat avtal med X kommun om fastighetsreglering.

Som framgår av avtalet och bifogade tablå lämnar vi 7,6 ha mark utan skog och erhåller *dels* 18,4 ha mark med 2 000 m³sk och *dels* 70 000 kronor kontant.

Markbytet kommer att ske genom fastighetsreglering enl 5 kap FBL. Eftersom vi erhåller mer skog än vi lämnar kommer vi att utge sådan likvid som avses i 5 kap-10 § fastighetsbildningslagen (1970:988). Likviden, som enligt bifogade värdering kommer att uppgå till 107 500 kronor, erlägges ej kontant utan i form av mark på sätt som angivits ovan.

Under 1975 kommer vi att sälja skog från den erhållna fastigheten och yrka skogsvärdeminskningsskatt i enlighet med KL 22 § anv p 7 3 st i dess lydelse enligt följande: . . . "Har ägare av fastighet vid fastighetsbildningsförrättning blivit ålagd att gälda likvid, som avses i punkt 11 av anvisningarna till 21 §, och har avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt skett efter tillträdet av mark där den skog växer, som likviden avser, dock ej senare än tre år efter det lagkraftägande beslut om fastställelse å förrättningen föreligger, skall, i den mån den skattskyldige så yrkar, skogens ingångsvärde antagas hava nedgått med belopp motsvarande rotvärdet av den skog som avverkningen eller upplåtelsen omfattat. Avdrag må därvid dock ske högst med beloppet av nämnda likvid".

Enligt vår egen uppfattning har vi gäldat sådan likvid som avses ovan och är sålunda berättigade till skogsvärdeminskningsskatt i enlighet härmed. Då emellertid likviden erlagts i form av mark och inte kontant kan måhända viss tveksamhet föreligga härvidlag och vi hemställer därför om bindande förhandsbesked på följande frågor:

- a) Har sådan likvid erlagts som avses i KL 21 § anv punkt 11?
- b) Är vi berättigade till skogsvärdeminskningsskatt i enlighet med KL 22 § anv punkt 7 3 st i den del den citerats ovan? Avverkningarna kommer att ske efter tillträdet och under 1975 varför avdraget kommer att yrkas vid 1976 års taxering.

RSV Dt 1976:23 2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 15 augusti 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att sökandena vid ifrågakomna fastighetsbildningsför rättning icke blivit ålagda att gälda sådan likvid, som avses i punkt 11 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen. På grund härav besvarar nämnden nekande båda de i ansökningen framställda frågorna.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökandena omprövning av förhandsbeskedet.

I dom den 16 december 1975 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 24 oktober 1975

**RSV Dt
1976:24**

**Fråga huruvida ett såsom stipendium betecknat
belopp utgjorde skattepliktig intäkt**

Tryckt den
20 oktober 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked uppgav X, att han erhållit ett stipendium om 70 000 kr från statens råd för byggnadsforskning för vistelse vid forsknings- och undervisningsanstalt i USA under ett år. X var icke anställd vid rådet. Efter hemkomsten skulle han skriva en reserapport i svensk facktidsning. X hemställde om förhandsbesked, huruvida stipendiet utgjorde skattepliktig inkomst.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 24 oktober 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att ifrågavarande såsom stipendium betecknade belopp icke utgör ersättning för arbete. På grund härav och då skattskyldighet för beloppet icke heller föreligger av annan grund förklarar nämnden, att beloppet icke utgör för sökanden skattepliktig intäkt.

**Värdering av icke börsnoterade aktier vid
beräkning av skattepliktig förmögenhet
(rättelse)**

**RSV Dt
1976:25**

Tryckt den
27 oktober 1976

Se Meddelanden från Riksskatteverket I nr 4 1976
(RSV Dt 1976:15)

Föreskrift den 14 oktober 1976

**Avdrag för kostnad för resor med bil
mellan bostad och arbetsplats¹**

**RSV Dt
1976:26**

Tryckt den
11 november 1976

Enligt punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (KL) får skattskyldig från intäkt av tjänst göra avdrag för "skäligen kostnad" för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från hans bostad, att han behövt anlita och även anlitat särskilt forskaffningsmedel. Enligt andra stycket nämnda anvisningspunkt fastställer RSV för varje kalenderår grunder för beräkning av de avdrag som får göras när den skattskyldige använder egen bil för resor till och från arbetsplatsen.

RSV har beslutat att – med avseende på 1977 års taxering – fastställa nedan angivna grunder för beräkning av avdrag vid användning av egen bil för resor till och från arbetsplatsen.

Såsom skäligen kostnad för resor till och från arbetsplatsen bör vid taxering i regel anses lägsta avgift för tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss.

Om skattskyldig för sådana resor mellan bostad och arbetsplats, som avses i punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § KL, använder bil i stället för allmänt kommunikationsmedel, bör skäligen avdrag för bilkostnader medges om följande båda förutsättningar föreligger, nämligen

att vägståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst en halv mil samt

att det av omständigheterna *klart framgår*, att användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel *regelmässigt* medför en tidsvinst av minst en och en halv timme sammanlagt för fram- och återresan.

Detta gäller även om skattskyldig använt såväl bil som allmänt kommunikationsmedel. I sådant fall medges förutom avdrag för resa med allmänt kommunikationsmedel skäligen avdrag för bilkostnader.

Vid beräkning av tidsvinsten bör hänsyn tas jämväl till den tid, som åtgår för att uppsöka parkeringsplats och gå till och från parkeringsplatsen, till den trafikintensitet som råder vid den tid av dygnet, då resan företas, samt till den tidsförlust som uppkommer genom att den skattskyldige, i syfte att undvika körning under rusningstid, ankommer till arbetsorten (arbetsplatsen) tidigare eller lämnar den senare än vad som är motiverat med hänsyn till arbetstidens förläggning. För skattskyldig med flera fasta ar-

¹Jfr RSV Dt 1975:34

RSV Dt 1976:26

betsplatser eller med flera arbetspass per dygn bör såsom tidsvinst anses den sammanlagda tidsvinsten per dygn genom användandet av bil för resorna i fråga.

Skattskyldig, som *i sin tjänst* regelmässigt använder bil, bör medges avdrag för bilkostnader för resor mellan bostaden och den fasta arbetsplatsen oavsett avståndet och tidsvinsten.

Om allmänt kommunikationsmedel saknas bör skattskyldig, som använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats, medges skäligt avdrag för bilkostnader oavsett tidsvinsten, under förutsättning att avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 2 kilometer. Saknas allmänt kommunikationsmedel för endast viss del av sträckan mellan bostad och arbetsplats får om denna delsträcka uppgår till minst 5 kilometer avdrag för bilkostnader beräknas för hela sträckan. I annat fall kan avdrag medges för resa med allmänt kommunikationsmedel samt med kostnad för bilresor för sträcka som saknar allmänt kommunikationsmedel och uppgår till minst 2 kilometer.

Som skäligt avdrag för bilkostnader bör i ovan avsedda fall anses 4:60 kr för körd mil t o m 1 000 mil per år och för körsträckor därutöver 3:00 kr för mil. Den omständigheten, att den skattskyldige eventuellt använder större bil vid sina ifrågavarande resor och att hans kostnader av sådan anledning är högre än de angivna beloppen, bör inte medföra att avdrag medges med högre belopp än nyss sagts. Samma grunder för beräkning av skäligt avdrag bör gälla även om den skattskyldige uppburit särskild ersättning för resorna mellan bostad och arbetsplats. Har sådan ersättning inte utgjort skattepliktig intäkt för mottagaren bör i förekommande fall avdraget för bilkostnader minskas med uppburin ersättning.

Uppbär den skattskyldige ersättning av medåkande bör, där ej särskilda omständigheter till annat föranleder, avdraget för varje medåkande minskas med en fjärdedel av det belopp för mil, varmed avdrag annars skulle ha medgivits. Minskningen bör dock uppgå högst till ett belopp motsvarande den ersättning som sammanlagt uppburits.

Om skattskyldig på grund av hög ålder, sjukdom eller handikapp är nödsakad att använda bil för resor till och från arbetsplatsen, bör avdrag för bilkostnad medges även om avståndet är mindre än förut sagts och utan hänsyn till eventuell tidsvinst. Avdraget bör i dylika fall – i den mån detta är fördelaktigare för den skattskyldige – medges med den del av de faktiska bilkostnaderna under året, som efter förhållandet mellan, å ena sidan, den sammanlagda körsträckan under året för körningar till och från arbetsplatsen och, å andra sidan, den totala körsträckan belöper på förstnämnda körningar.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kamrarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 6 1976 – Årg. 6

Anvisning den 14 oktober 1976

Värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst¹

RSV Dt
1976:27

Tryckt den
18 november 1976

RSV har den 14 oktober 1976 beslutat med avseende på 1977 års taxering fastställa nedan angivna grunder för beräkning av värde av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst.

Värdet av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst bör – med beaktande av vad i det följande sägs – vid inkomsttaxeringen tas upp till det belopp som i nedanstående tabell anges för den prisklass och vid den körsträcka, varom fråga är.

I tabellen angivna värden är avsedda att användas i fråga om inkomst av tjänst. Värdena är emellertid inte tillämpliga om bilen uppenbarligen anskaffats huvudsakligen för förmånshavarens privata bruk, vilket exempelvis kan vara fallet i fråga om anställd, som är huvudaktieägare i familjebolag eller som är anhörig till sådan person. I sådana fall bör, allt efter bilens användning, hela eller större delen av den arbetsgivarens rörelse påförda bilkostnaden tas till beskattning hos förmånshavaren såsom bilförmånsvärde; dock bör nu angivna regel i intet fall leda till att bilförmånen tas upp till lägre värde än vad som gäller enligt tabellen. Vidare kan annan värdering komma ifråga för företagsledare och honom närstående person i fåmansföretag – se RSVs anvisningar med anledning av nya regler för beskattning av fåmansföretag, RSV Dt 1976:35 (särtryck RSV 3217).

Förmånsvärdena tillämpas oavsett om arbetsgivaren tillhandahåller egen bil eller sk leasingbil.

De i tabellen upptagna värdena är avsedda som riktvärden och bör sålunda, då anledning därtill föreligger, jämkas uppåt eller nedåt. Anledning till dylik jämkning kan föreligga exempelvis beträffande sådana anställda, som företar bilresor i tjänsten med övernattnings utom bostadsorten i så betydande utsträckning, att de kan antas endast i ringa omfattning utnyttja bilen under fritiden, t ex vissa handelsresande och likställda. Jämkning bör emellertid som regel inte ske endast på basis av mera allmänt hållna uttalanden av förmånshavaren, som denne inte förmått göra sannolika.

Värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst

Prisklass samt exempel på däri ingående bilmodeller	Värde vid årlig körsträcka (privatkörning) av				
	500 mil	1 000 mil	1 500 mil	2 000 mil	2 500 mil
I ca 24 000 Fiat 128 Peugeot 104 Renault 4 Volkswagen Polo Volvo 66	3 900	5 400	7 000	8 300	9 600
II ca 28 000 Citroen GS Opel Ascona Peugeot 304 Saab 96 Volkswagen Golf/ Passat	4 400	6 100	7 800	9 200	10 700
III ca 35 000 Audi 100 BMW 316 Opel Rekord 1900 Peugeot 504 Saab 99 Volvo 244	5 300	7 100	9 000	10 600	12 200
IV ca 50 000 Mercedes 200/220/ 230/240 Volvo 264	6 800	8 800	11 100	13 000	14 900
V ca 75 000 BMW 3,0 Mercedes 280	11 000	13 900	17 100	19 600	22 200

Däremot bör någon jämkning inte ske enbart av den anledningen att bilens faktiska anskaffningskostnad avviker från cirkapriset som ny exempelvis därför att bilen anskaffats i begagnat skick eller att särskild utrustning anskaffats till bilen. Avgörande för värderingen bör i stället vara sådana omständigheter såsom bilens storlek, försäkringsklass och prisklass, dvs anskaffningspris för senaste årsmodell. Jämkning bör ske endast om bilen avsevärt avviker från de senaste årsmodellerna på grund av ålder och om betydande modellförändringar skett.

Om den årliga körsträckan för privatkörning över- eller understiger i tabellen angivna körsträckor, bör förmånsvärdet i motsvarande mån justeras. Värdet bör dock inte tas upp lägre än i tabellen angivet värdebelopp för 500 mils körning, om ej särskilda skäl till annat föranleder. Om bilen används för körning mellan bostad och arbetsplats, bör även sådan körning betraktas som privat körning och alltså medräknas vid bestämmandet av bilförmånens värde. Avdrag för dylika resor erhålls i stället med belopp motsvarande skäligen kostnad härför (i regel 4:60 kr per mil t o m 1 000 mil och 3:00 kr per mil för överskjutande körsträcka; dock att dylikt avdrag erhålls endast

under vissa förutsättningar – särskilda anvisningar härom finns utfärdade, RSV Dt 1976:26 – särtryck RSV 3206), dock högst med belopp som svarar mot den andel av förmånens värde som belöper på dessa resor. Med förmånens värde avses härvid det i tabellen upptagna värdet. I nu avsedda fall bör den årliga körsträckan för annan privatkörning än mellan bostad och arbetsplats inte tas upp lägre än till 500 mil, om ej särskilda skäl till annat föranleder.

Om förmånshavaren visar att han ersatt arbetsgivaren med visst belopp avseende kostnader för att nyttja bilen, exempelvis kostnader för bensin, reparation och underhåll, skatt, försäkring och leasing, bör förmånsvärdet reduceras med motsvarande belopp. Den omständigheten att förmånstagaren haft kostnader för garage beläget i närheten av bostaden i egen eller annans fastighet bör dock normalt inte föranleda någon sänkning av förmånsvärdet såvida inte garaget anskaffats så gott som utslutande för användningen i tjänsten, exempelvis om bilen speciellt inretts och använts för att förvara dyrbarare material. Om garage inte anskaffats av sådan anledning bör förmånsvärdet höjas i de fall arbetsgivaren betalt kostnaderna för garaget eller utgivit särskild ersättning till förmånshavaren för upplåtelse av garage. Ersättning för upplåtelse av garage i egen bostadsvilla bör alltid tilläggas förmånsvärdet. Om förmånshavaren till arbetsgivaren erlagt kostnader hänförliga till flera år, exempelvis för en viss dispositionstid, får förmånsvärdet reduceras med faktisk utbetalning under året, dock inte med högre belopp än vad som motsvarar beräknat förmånsvärde. Vad som därvid inte kunnat utnyttjas får dras av mot sådant förmånsvärde påföljande år.

Om privatchaufför ingår i förmånen bör förmånsvärdet höjas. Höjningen bör därvid utgöra 2 000 kr vid körsträcka (privatkörning) om 1 000 mil för år. Beloppet bör jämkas med hänsyn till den faktiska körsträckan, varigenom tilläggsvärdet kommer att variera med den tid chauffören disponerats för privatkörningen.

I fråga om bilar som ligger mellan de i tabellen angivna båda högsta prisklasserna samt för bilar, vilkas anskaffningsvärde överstiger i tabellen angivna högsta prisklass, bör förmånsvärdet i motsvarande mån justeras.

Om det är uppenbart, att förmånshavaren disponerar en väsentligt större och dyrare bil än han med hänsyn till sitt inkomstläge och sina förhållanden i övrigt skulle hållit sig med, om han själv skulle stått för kostnaderna för bilen, bör förmånsvärdet beräknas efter bil i lägre prisklass.

De i tabellen angivna förmånsvärdena är i första hand avsedda att tillämpas beträffande personbilar men bör i regel tillämpas oförändrade även beträffande bilar av typen stationsvagn, "combi"-modell eller liknande. Om bilen anordnats huvudsakligen för varutransport, bör däremot viss justering nedåt av förmånsvärdet ske.

Det kan antas, att nöjaktig utredning ofta inte kommer att föreligga beträffande omfattningen av den privata körningen. Det blir därför nödvändigt att i dylika fall bygga på en schablonregel. I enlighet härmed bör – i sådana fall då det inte visas eller görs sannolikt, att körsträckan varit kortare eller längre, och då inte de i det föregående angivna reglerna till annat föranleder – förmånsvärdet beräknas med utgångspunkt från en antagen årlig körsträcka (privatkörning) av 1 000 mil.

Förhandsbesked den 9 juni 1975

**RSV Dt
1976:28**

Tryckt den
18 november 1976

Tillämpning av 43 § 2 mom kommunalskattelagen. Ett aktiebolag, i vilket aktierna till lika delar ägdes av två andra aktiebolag, skulle i eget namn men för ägarbolagens räkning bedriva rörelse. Fråga huruvida ägarbolagen skulle, om inkomsten av rörelsen redovisades hos dem, vid taxeringen anses ha drivit rörelsen

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes bl a:

Aktierna i Aktiebolaget X ägs till lika delar av Byggnadsaktiebolaget Y och Byggnadsaktiebolaget Z. Sistnämnda två bolag driver byggnadsrörelse. Enligt bolagsordningen för Aktiebolaget X har detta bolag till föremål för sin verksamhet att "förvärva, projektera, äga, förvalta och försälja samt bebygga fastigheter, även som driva därmed förenlig verksamhet".

Aktiebolaget X, som har räkenskapsår motsvarande kalenderår, förvärvade under 1972 fastigheten ---- 1:63. I övrigt förekom ingen verksamhet i bolaget under 1972. Den köpta fastigheten är avsedd för bebyggelse.

Under 1973 har förberedelser vidtagits för exploatering av fastigheten ---- 1:63 genom bebyggelse. Således har viss skogsavverkning förekommit. Vidare har kostnader nedlagts för planarbete.

De förberedelser – skogsavverkning och planarbete – som påbörjats under 1973, har fortsatt under 1974. Någon bebyggelse har ännu ej påbörjats.

Av olika skäl har man funnit att den byggnadsverksamhet som kommer att bedrivas genom bebyggelse av fastigheten ---- 1:63, bör genomföras av Aktiebolaget X i kommission för ägarbolagen Y och Z. Aktiebolaget X skulle således i eget namn men för ägarbolagens räkning genomföra bebyggelsen och sälja färdigbebyggda, avstyckade fastigheter.

Verksamhet har nu uppstått huruvida det tilltänkta arrangemanget är genomförbart med verkan vid inkomstbeskattningen. Med andra ord huruvida Byggnadsaktiebolaget Y och Byggnadsaktiebolaget Z äger rätt att i beskattningshänseende redovisa inkomsten av den byggnadsrörelse Aktiebolaget X kan komma att bedriva i eget namn men uteslutande för ägarföretagens räkning och tillika under de villkor i övrigt som anges i 43 § 2 mom kommunalskattelagen.

Anledningen till vår tveksamhet är, att det bland fackfolk synes råda delade meningar huruvida bestämmelserna i 43 § 2 mom kommunalskattelagen är tillämpliga på andra fall än då kommissionärsbolaget – direkt eller indirekt – är helägt av kommittentbolaget eller ock såväl kommissionärs- som kommittentbolaget är helägda av en tredje person, fysisk eller juridisk.

Undertecknade bolag hemställer att rättsnämnden lämnar förhandsbesked av innebörd att Byggnadsaktiebolaget Y och Byggnadsaktiebolaget Z äger rätt att – i enlighet med bestämmelserna i 43 § 2 mom kommunalskattelagen – redovisa inkomsten av den rörelse som Aktiebolaget X enligt kommissionärsavtal kan komma att driva i eget namn för förstnämnda båda bolags räkning, under villkor tillika att de i förenämnda lagrum angivna förutsättningarna i övrigt är uppfyllda.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 9 juni 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Aktiebolaget X avses skola bedriva byggnadsrörelse i kommission för såväl Byggnadsaktiebolaget Y:s som Byggnadsaktiebolaget Z:s räkning. Nämnden finner att, om inkomsten av Aktiebolaget X:s rörelse redovisas hos kommittentbolagen och jämväl övriga i 43 § 2 mom kommunalskattelagen angivna förutsättningar föreligger, kommissionärsförhållandet skall i beskattningshänseende behandlas enligt nyssnämnda stadgande.

På grund av det anförda förklarar nämnden, att Byggnadsaktiebolaget Y och Byggnadsaktiebolaget Z skall – under angivna förutsättningar – vid taxeringen anses ha drivit Aktiebolaget X:s rörelse.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet för mellankommunala mål att sökandenas fråga skulle besvaras nekande.

Regeringsrätten beslöt i dom den 5 februari 1976 att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 24 juni 1975

Aktiebolag, som bedrev handel med fastigheter, var andelsägare i fastighetsförvaltande kommanditbolag. Fråga bl a huruvida vinst vid försäljning av kommanditbolagens fastigheter utgjorde realisationsvinst eller inkomst av rörelse

**RSV Dt
1976:29**

Tryckt den
24 november 1976

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked framgick i huvudsak följande.

Aktiebolaget X var komplementär och Aktiebolaget Y kommanditdelägare i Kommanditbolaget Z. Detta kommanditbolag var i sin tur komplementär i 27 andra kommanditbolag, var i Aktiebolaget X var kommanditdelägare. Aktiebolaget X drev handel med fastigheter. Angivna 27 kommanditbolag var innehavare av var sin hyresfastighet och hade icke drivit handel med fastigheter. Aktiebolaget X avsåg att inköpa 18 av de 27 kommanditbolagens fastigheter. Priset skulle därvid motsvara det belopp, till vilket fastigheterna kunde överlåtas utan att skattepliktig realisationsvinst uppkom. Övriga 9 fastigheter skulle säljas till utomstående. Därefter skulle de säljande kommanditbolagens kapitalöverskott via Kommanditbolaget Z överföras till Aktiebolaget X. Aktiebolagen X och Y hemställde om förhandsbesked med innebörd

att Aktiebolaget X ägde förvärva ifrågakvarande 18 fastigheter till uppräknat pris grundat på realisationsvinstreglerna enligt kommunalskattelagen,

att delägarna i de säljande kommanditbolagen icke skulle drabbas av beskattning på grund av fastighetsförsäljningarna,

att överskotten från de fastighetsägande kommanditbolagen via Kommanditbolaget Z utan beskattningspåföljd kunde överföras till Aktiebolaget X,

samt att Aktiebolaget X som anskaffningskostnad för fastigheterna fick tillgodoräkna sig belopp motsvarande erlagd köpeskilling för respektive fastighet.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 24 juni 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att de hyresfastigheter, som Aktiebolaget X avser att förvärva, icke utgör omsättningstillgång i rörelse för de säljande kommanditbolagen. På grund härav förklarar nämnden att, om ettvar av dessa kommanditbolag säljer sin fastighet till Aktiebolaget X för ett pris, som motsvarar det belopp till vilket fastigheten kan överlåtas utan att skattepliktig realisationsvinst uppkommer på grund av försäljningen, försäljningarna icke skall föranleda inkomstbeskattning vare sig för Aktiebolaget X eller Ak-

RSV Dt 1976:29 tiebolaget Y. Vidare förklarar nämnden, att överförande på sätt i ansöknings angivits av kapitalöverskotten hos de säljande kommanditbolagen till Aktiebolaget X icke skall föranleda inkomstbeskattning för något av sökandebolagen. Nämnden finner slutligen att, om Aktiebolaget X från något av de säljande kommanditbolagen förvärvar fastigheten i fråga för ett pris, som överstiger fastighetens allmänna saluvärde vid tidpunkten för förvärvet, det säljande kommanditbolaget härigenom får anses ha vidtagit åtgärd för att Aktiebolaget X skall kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde för fastigheten än som är rimligt, vilket kan antagas ha skett för att bereda bolaget obehörig förmån i beskattingsavseende. Vid angivna förhållanden skall – jämlikt punkt 3 b sista stycket anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen – anskaffningsvärdet i skälig mån jämkas. På grund härav förklarar nämnden, att Aktiebolaget X icke äger att som anskaffningsvärde för fastigheten tillgodoräkna sig avdrag med högre belopp än som motsvarar fastighetens allmänna saluvärde vid tidpunkten för förvärvet.

En ledamot av nämnden var skiljaktig och anförde:

Jag delar majoritetens mening i vad gäller besvarandet av de två första frågorna i ansökan. I övriga delar anser jag att beskedet bort utformas enligt följande:

”Före fastighetsförsäljningarna utgör andelarna i de säljande kommanditbolagen varulager i rörelsen hos Kommanditbolaget Z. Genom försäljningarna upphör detta att vara fallet. Denna förändring av andelarnas karaktär är att bedöma som uttag av varulagret. Skillnaden mellan andelarnas värde efter försäljningarna och deras dessförinnan gällande värde i skattehänseende utgör därvid skattepliktig intäkt. I den mån överskott från de säljande kommanditbolagen överförs, innan sådan förändring av andelarnas karaktär skett, är överföringen i och för sig att anse som uttag ur varulagret och utgör därför skattepliktig intäkt.

Aktiebolaget X äger som anskaffningskostnad för fastigheterna tillgodoräkna sig belopp motsvarande erlagd köpeskilling för resp fastighet.” Som motivering till beskedet enligt ovan i vad gäller den i fjärde hand ställda frågan vill jag anföra att jämningsregeln i anv punkt 3 b till 29 § kommunalskattelagen enligt min mening icke, som majoriteten ansett, kan äga tillämpning vid förvärv av omsättningstillgångar. Med det besked jag i övrigt föreslagit enligt ovan uppkommer härutöver icke obehörig skatteförmån för bolaget i den omfattning som majoriteten kan ha antagit.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendenter att förhandsbeskedet måtte ändras så, att försäljning av dotterkommanditbolagens fastigheter skulle bli föremål för rörelsebeskattning antingen vid överföring av vinstmedel från dotterkommanditbolagen eller redan vid försäljningarna av dessas fastigheter.

Den 10 maj 1976 beslöt regeringsrätten följande dom:

Handelsbolag, däri inbegripet kommanditbolag, utgör – i motsats till vad som gäller i fråga om aktiebolag – ej särskilt skattesubjekt. Handelsbolagets vinst beskattas direkt hos andelsägaren och beskattningen sker oberoende av om vinsten överförs till andelsägaren eller kvarstår i handelsbolaget. Reglerna för beskattning av handelsbolag skiljer sig härigenom på ett grundläggande sätt från vad som gäller för aktiebolag och liknande juridiska personer. Med hänsyn härtill kan de regler som utbildats för beskattning inom en koncern av aktiebolag icke utan vidare tillämpas analogt beträffande koncern, i vilken ingår handelsbolag. **RSV Dt 1976:29**

I förevarande fall driver ägarna av de kommanditbolag, vilkas fastigheter skall säljas, handel med fastigheter. Med beaktande av den nyss angivna skillnaden i principerna för beskattning av handelsbolag och aktiebolag måste vid affärshandlingar av här ifrågavarande slag anses att de av kommanditbolagen ägda fastigheterna ingår i varulagret i en mot andelsägares äga-reandel svarande mån.

På grund härav förklarar regeringsrätten, med ändring av överklagade förhandsbeskedet, att kommanditbolagens försäljning av fastigheterna utgör ett led i andelsägarens handel med fastigheter och att vinst, som uppkommer vid försäljningen, skall beräknas och beskattas såsom inkomst av rörelse, samt att andelsägares anskaffningsvärde för fastighet, som han sålunda förvärvat, skall grundas på köpeskillingen vid förvärvet.

Meddelanden från Riksskatteverket Serie I nr 7 1976
(RSV Dt 1976:30) ca 40 sidor

Genomsnittspriser på djur och återanskaffningskostnad för inventarier vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder

Detta meddelande beräknas föreligga i tryck under januari månad 1977.

SKATTENYTT
Expeditionen

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 8 1976 – Årg. 6

Förhandsbesked den 15 augusti 1975

Fråga huruvida viss av utländskt företag bedriven entreprenadverksamhet utövades från fast driftställe i Sverige

**RSV Dt
1976:31**

Tryckt den
24 november 1976

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked från tyska bolaget X framgick i huvudsak följande:

Sökandebolaget hade som underentreprenör åtagit sig att montera ett rör-system till en anläggning under uppförande i A kommun. Montagearbetet beräknades pågå 15–18 månader och skulle genomsnittligt sysselsätta ett femtiotal arbetare (montörer, svetsare och klensmeder) från Tyskland. Arbetet skulle ledas av en montageledare, som hade att sörja för personalens dagliga arbetsinsatser och övervaka det tekniska utförandet. Personalens löner skulle beräknas och utbetalas från bolagets huvudkontor i Tyskland. Bolaget hade icke något nederlag eller filial i Sverige och inte heller något kontor, varifrån arbetet leddes och övervakades. All bokföring och övrig administration utfördes vid huvudkontoret. Kontakter med kunden i tekniskt och kommersiellt hänseende upprätthölls genom huvudkontoret. Sökandebolaget hemställde om förhandsbesked huruvida angivna verksamhet kunde anses utövad från fast driftställe här i riket.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 15 augusti 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att den av sökandebolaget i ansökningen angivna entreprenadverksamheten icke kan anses drivas under lokal ledning i A. På grund härav förklarar nämnden, att sökandebolaget icke genom ifrågavarande entreprenadverksamhet kan anses utöva rörelse från fast driftställe i Sverige.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten hemställde vederbörande taxeringsintendenter om ändring av förhandsbeskedet så att det tyska bolaget skulle förklaras driva rörelse här i riket från fast driftställe i A kommun.

I dom den 11 mars 1976 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 11 september 1975

**RSV Dt
1976:32**

Tryckt den
24 november 1976

Förälder uppbar skattepliktig intäkt av tjänst i form av vårdbidrag enligt 9 kap 4 § lagen (1962:381) om allmän försäkring till följd av minderårigt barns sjukdom. Fråga huruvida avdrag kunde medges för merutgifter i form av kostnad för hemhjälp och skoslitage, vilka betingades av barnets sjukdom

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde X, som uppbar vårdbidrag till följd av minderåriga sonen A:s CP-skada, bl a följande:

Vi arbetar nu båda föräldrarna. ----- Med den höjda beskattning som de ändrade bestämmelserna om vårdbidrag innebär för oss, finns ej ekonomiskt utrymme för utgift för tillsyn till A under eftermiddagarna. En barnflicka/hemhjälp på deltid kommer att kosta ca 500:-/mån. A kommer hem från skolan vid 13-14-tiden, varför vi alltså behöver hemhjälp ca 4 tim/dag.

Anhåller om förhandsbesked om möjlighet till skatteavdrag för den beräknade kostnaden för hemhjälp med 500:-/mån till vår rörelsehindrade pojke. I annat fall måste vi ta under övervägande att någon av föräldrarna stannar hemma.

P g a sin skada släpar A sin ena fot när han tar sig fram gående med kryckkäppar. I skolan och under fritiden vid lek använder han oftast sina kryckor eller kryper. Detta innebär att skorna nöts på ovanlädret, där slitstyrkan är svag. Av sjukgymnast är A rekommenderad ortopax-skor, som är särskilt stabila. Dessa skor kostar i A:s storlek 112:-/paret. Eftersom skorna ej behöver någon ändring är de ej bidragsberättigade. Under sommarhalvåret brukar vi behöva köpa 2 par i månaden - alltså ett par skor håller högst två veckor med den nötning de utsätts för. I genomsnitt blir skokostnaden ca 100:-/mån.

Anhålls om besked om möjlighet till skatteavdrag för skokostnad 100:-/mån. Dessa kostnader kommer att redovisas med kvitton.

Till förtydligande av min ansökan får jag anföra att det gäller avdrag för kostnader i förvärvskällan tjänst. Fr o m 1 januari 1974 utgör statligt vårdbidrag skattepliktig inkomst. Vårdbidraget utgör ersättning såväl för arbetsinsats som för extra kostnader. Vid ansökan om vårdbidrag får man således uppge både det merarbete man har för sitt handikappade barn som de extra kostnader som barnets handikapp förorsakar. Eftersom vårdbidraget utgår för kostnader och är skattepliktigt vore det orimligt att inte medge

avdrag för merkostnader som man bevisligen haft och som beaktats vid beviljande av vårdbidraget. Jmf t ex traktamente och andra kostnadsersättningar. Hemhjälpkostnaden är i mitt fall, liksom skokostnaden, en utgift som direkt orsakas av min sons handikapp. Hemhjälpkostnaden kan också jämföras med kostnad för arbetsbiträde. Jag får vårdbidrag som ersättning för mitt merarbete med sonen. En del av detta arbete utförs istället av hemhjälp.

RSV Dt 1976:32

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 11 september 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att vårdbidrag enligt 9 kap 4 § lagen (1962:381) om allmän försäkring dels och i första hand är att betrakta som en kompensation för det inkomstbortfall som barnets omvårdnad i hemmet medför dels kan ses som ett ekonomiskt stöd grundat på sådana särskilda kostnader som betingas av barnets sjukdom eller handikapp.

Nämnden finner vidare att även om det sökanden tillerkända vårdbidraget sålunda delvis kan ha sin grund i merutgifter av den i ansökningen angivna arten är utgifterna ifråga att hänföra till sådana levnadskostnader för vilka jämlikt 20 § kommunalskattelagen avdrag inte medges vid beräkningen av inkomst från förvärvskälla.

På grund härav förklarar nämnden att de i ansökningen angivna kostnaderna för skor och barnflicka/hemhjälp inte utgör avdragsgilla kostnader vid beräkningen av inkomst av tjänst.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten hemställde X att regeringsrätten skulle förklara att ifrågavarande kostnader – i den mån de kunde styrkas – var avdragsgilla i förvärvskällan tjänst.

Regeringsrätten beslöt i dom den 8 juni 1976 att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 24 oktober 1975

Fråga huruvida aktiebolag vid tillämpning av 35 § 3 mom sjätte och nionde styckena, 46 § 1 mom tredje – femte styckena samt 54 § första stycket a) och femte stycket kommunalskattelagen var att anse som fåmansbolag

**RSV Dt
1976:33**

Tryckt den
24 november 1976

1 Ansökningen

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde Saléninvest Aktiebolag¹ (tidigare Salénrederierna Aktiebolag) bl a följande:

¹ Publicerat med bolagets medgivande.

RSV Dt 1976:33

Vid tillämpning bl a av KL 46 § 1 mom 3–5 st rörande avdrag för underskott i rederi-, luftfarts- eller varvsrörelse från inkomst av andra förvärvskällor, av KL 54 § 1 st a resp 5 st rörande befrielse från skattskyldighet för aktieutdelningar samt av KL 35 § 3 mom 6 st resp 9 st rörande skattepliktig realisationsvinst vid överlåtelse av aktier gäller särskilda regler för bolag som till huvudsaklig del äges – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer till skillnad från bolag med större antal aktieägare, s k "icke-fämansbolag". Frågan om Salénrederierna AB skall hänföras till kategorin "icke-fämansbolag" eller ej är av synnerlig vikt bl a i nedanstående fall.

I 1974 års inkomst ingår utdelning med 1 755 830 kronor på aktier i Åhlén & Holm AB, representerande ett röstvärde överstigande 25 % i nämnda bolag. Denna situation väntas icke förändra sig till kommande år. För bokslutet 1974 liksom för följande år är det betydelsefullt att känna till huruvida Salénrederierna AB kommer att behandlas som "icke-fämansbolag" och nysnämnda aktieutdelning därmed är skattefri.

En genomgripande strukturell omorganisation av Salénrederierna AB med dotterbolag syftande bl a till en spridning av ägandet och eventuell framtida börsintroduktion har påbörjats och delvis genomförts under 1974. ----- Under 1975 planeras ytterligare åtgärder i syfte att vinna ändamålsenlig organisation av koncernens verksamhet. Åtgärderna går i stort ut på att sortera upp koncernens rörelsegrenar inom särskilda dotterkoncerner och begränsa moderbolagets verksamhet till huvudsakligen styrande, administration och andra centrala funktioner för hela koncernen.

Dotterkoncernerna kommer i huvudsak att omfatta rederi, luftfart, varv, industri/teknik samt mäklari/handel. Eftersom de juridiska ägareförhållandena inom koncernen avses bli anpassade till den driftmässiga organisationen blir överlåtelser inom koncernen av aktieinnehav i dotterbolag nödvändiga. Den skattemässiga behandlingen av dessa överlåtelser blir avhängig av frågan om Salénrederierna AB skall anses vara "icke-fämansbolag" eller ej. För taxeringsåren 1973–1975 har Salénrederierna AB med dotterbolag enligt dispens kunnat kvitta underskott från rederi-, varvs- och luftfartsrörelse mot inkomst av andra förvärvskällor. ----- Salénrederierna AB avser att om så erfordras söka förlängd dispens. Skulle Salénrederierna AB, sedan ovannämnda dispensärende behandlades, ha övergått att bli "icke-fämansbolag" erfordras emellertid icke någon förlängd dispens för att förlustkvittning skall kunna ske för taxeringsåret 1976 och senare.

Under år 1974 har en genomgripande förändring skett beträffande aktieägarna i Salénrederierna AB. Aktiekapitalet ökades med 15 milj kr till 75 milj kr genom nyteckning till en kurs av cirka 234 kronor (= 234 %). Av de nytecknade 150 000 st aktierna har år 1974 till omkring 3 500 st anställda sålts 108 473 st aktier och hittills under 1975 ytterligare 1 740 st. Ägarefördelningen har därigenom fått följande utseende:

Ägarsituationen i Salénrederierna AB december 1974

RSV Dt 1976:33

	Aktie- kapital, kr	Aktier antal %	Röster antal %
Sven Salén, Djursholm genom Rederi AB Salénia (50 %)	15 600	156 000	426 000
egna aktier	2 076	20 763	88 263
Christer Salén, Hovås genom Rederi AB Salénia (50 %)	15 600	156 000	426 000
egna aktier	2 076	20 764	88 264
		353 527 47,1	1 028 527 72,2
Övriga fysiska perso- ner huvudsakligen an- ställda cirka 3 500 st			
S Ödner, verkställan- de direktör	5 400	54 000	54 000
övriga	10 847	108 473	108 473
		162 473 21,7	162 473 11,4
Sven & Dagmar Saléns Stiftelse, forsknings- stiftelse som domine- ras av utom familjen Salén stående all- männa intressen	23 400	234 000 31,2	234 000 16,4
Summa	75 000	750 000 100,0	1 425 000 100,0

Sven och Dagmar Saléns Stiftelse är en fristående skiftelse. Styrelsen består av fem personer, dels två som utses av familjen Salén, dels tre utom familjen Salén som representerar allmänna och kvalificerade organisationer och institutioner, som i sin verksamhet främjar samma ändamål som Stiftelsen. För Stiftelsen finns ett särskilt tillsynsorgan bestående av tre personer utsedda av Sveriges Redareförening, Stockholms Handelskammare och Skandinaviska Enskilda Banken, en vardera.

Av ovanstående framgår att 52,9 % av aktiekapitalet och 27,8 % av rösterna är hänförliga till intressen utanför Salénfamiljen. Genom den befintliga ägarsituationen tillgodoses effektivt det allmänna intresset att bolaget icke skall kunna användas för privata transaktioner av något slag.

Bolaget har under senare år lämnat utdelning med 6 %. För 1974 föreslås utdelning med 10 % på det utökade kapitalet eller med 7,5 milj. kr.

Under hänvisning till ovanstående anhåller undertecknat bolag att Riksskattenämnden genom förhandsbesked att gälla vid 1975 års och följande taxeringar ville med nej besvara följande fråga: Skall aktierna i Salénrederierna AB anses vara till huvudsaklig del ägda eller på därmed jämförligt sätt innehavda – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av ett fåtal fysiska personer.

RSV Dt 1976:33 2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 24 oktober 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner de i ansökningen lämnade upplysningarna ge vid handen, att aktierna i sökandebolaget till huvudsaklig del ägs eller på därmed jämförligt sätt innehas – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av ett fåtal fysiska personer. På grund härav förklarar nämnden att sökandebolaget – vid tillämpning av de i inledningen till ansökningen nämnda stadgandena i kommunalskattelagen – skall anses vara sådant fåmansbolag, som åsyftas i stadgandena.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget ändring i förhandsbeskedet.

Den 15 juni 1976 beslöt regeringsrätten följande dom:

Av handlingarna i målet inhämtas, att bröderna Sven och Christer Salén direkt och indirekt genom Rederiaktiebolaget Salénia vid utgången av år 1974 var ägare till sammanlagt 353 527 aktier i dåvarande Salénrederierna Aktiebolag, motsvarande 47,1 procent av aktiekapitalet, samt att bolagets verkställande direktör Sture Ödner var ägare till 54 000 aktier, motsvarande 7,2 procent. Sven och Dagmar Saléns stiftelse ägde 234 000 aktier, utgörande 31,2 procent av aktiekapitalet. Återstående 108 473 aktier, motsvarande 14,5 procent av aktiekapitalet, ägdes i mindre poster av cirka 3 500 fysiska personer, huvudsakligen anställda i koncernen.

Bröderna Salén samt Sture Ödner var alltså ägare till sammanlagt 407 527 aktier i bolaget, motsvarande 54,3 procent av aktiekapitalet.

Beträffande Sven och Dagmar Saléns stiftelse utvisar i målet företedda handlingar bland annat följande. Enligt år 1968 antagna stadgar har stiftelsen till syfte att främja vissa allmännyttiga ändamål. I målet har upplysts, att stiftelsen är hänförlig till sådan stiftelse, som avses i 53 § 1 mom e) kommunalskattelagen. Stiftelsen förvaltas av särskild styrelse. Ändring av stadgarna ifråga om stiftelsens ändamål eller dess självständiga förvaltning får enligt stadgarnas lydelse ej ske utan Kungl Maj:ts medgivande. Stiftelskapitalet uppgick enligt balansräkningen för år 1974 till 13 040 000 kronor.

Vad i målet förekommit och upplysts om stiftelsen ger vid handen att de av stiftelsen ägda aktierna ej kan anses innehavda av bröderna Salén genom förmedling av stiftelsen. Vid bedömningen av frågan huruvida aktierna i klagandebolaget till huvudsaklig del ägs eller innehas av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer skall därför endast medräknas de aktieposter, som Sven och Christer Salén direkt äger eller äger indirekt genom Rederiaktiebolaget Salénia, samt Sture Ödnerns aktieinnehav, sammanlagt motsvarande 54,3 procent av aktiekapitalet. Dessa aktieposter utgör icke en huvudsaklig del av aktiekapitalet.

På grund av det anförda kan aktierna i klagandebolaget icke anses vara till huvudsaklig del ägda eller på därmed jämförligt sätt innehavda – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer. Regeringsrätten förklarar därför, med ändring av förhandsbeskedet, att klagandebolaget vid tillämpning av 35 § 3 mom sjätte

och nionde styckena, 46 § 1 mom tredje–femte styckena samt 54 § första stycket a) och femte stycket kommunalskattelagen icke skall anses vara sådant fåmansbolag, som åsyftas i stadgandena. **RSV Dt 1976:32**

Förhandsbesked den 12 mars 1976

Fråga om tillämpning av den sk ettårsregeln i 54 § h) kommunalskattelagen

**RSV Dt
1976:34**

Tryckt den
18 november 1976

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked framgick i huvudsak följande:

X påbörjade den 9 juni 1975 anställning hos det brasilianska företaget A, som var dotterföretag till ett svenskt aktiebolag. Denna anställning var enligt anställningskontrakt avsedd att vara 14 månader. Dessförinnan hade X varit anställd hos det svenska aktiebolaget. Därifrån åtnjöt X semester under tiden den 24 april till och med den 8 juni 1975. Avresan till Brasilien skedde den 24 april 1975. På grund av sin hustrus havandeskap hade X för avsikt att avsluta sin anställning hos A den 1 juli 1976. Han skulle därjämte förlägga hos A intjänad semester – ca 40 dagar – i slutet av anställningsperioden. Semestern skulle X tillbringa i Sverige. X hemställde om förhandsbesked huruvida han var frikallad från skattskyldighet för inkomsten av anställningen hos A.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 12 mars 1976 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att sökanden i beskattningshänseende är att anse som bosatt här i riket under ifrågavarande vistelse i Brasilien. Nämnden finner vidare, att sökanden under sagda vistelse utomlands åtnjuter lön eller annan därmed jämförlig förmån på grund av anställning där hos A. Nämnden finner slutligen att, om anställningen hos nämnda företag varar under tiden 9 juni 1975–1 juli 1976, sökandens tilltänkta åtgärd att förlägga intjänad semester till slutet av anställningsperioden och tillbringa semestern i Sverige ej kan anses utgöra hinder för sådan frikallelse från skattskyldighet, som anges i 54 § h) kommunalskattelagen. På grund av det anförda förklarar nämnden, att sökanden under angivna förutsättningar skall vara frikallad från skattskyldighet för inkomst av nämnda anställning hos A.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent att förhandsbeskedet skulle erhålla det innehållet att såväl anställningen som vis-

RSV Dt 1976:34 telsen i Brasilien skulle pågå till och med den 8 juni 1976 för att frihet från skattskyldighet i Sverige skulle föreligga för inkomsten.
I dom den 13 maj 1976 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Anvisningar den 14 oktober 1976

**RSV Dt
1976:35**

Tryckt den
25 november 1976

Nya regler för beskattning av fåmansföretag m m

1 Allmänt om bakgrunden till lagstiftningen

Fr o m 1977 års taxering gäller nya regler för beskattning av fåmansföretag, företagsledare och delägare i sådana företag (SFS 1976:85, prop 1975/76:79, SkU 1975/76:28). Bestämmelserna berör även närstående personer till företagsledare och delägare. Lagstiftningen syftar till att utjämna skillnader i beskattningshänseende mellan olika företagsformer och att motverka att transaktioner genomförs mellan fåmansföretag och deras ägare som inte motiveras av den bedrivna verksamheten.

Utöver nya materiella regler innebär den genomförda lagstiftningen en utvidgad skyldighet för bolag och deras ägare att redovisa sina ekonomiska mellanhavanden.

Det har förutsatts att lagstiftningen skall kompletteras med anvisningar från RSV. Inför 1977 års taxering har RSV beslutat meddela följande anvisningar för att uppnå en likformig tillämpning av vissa bestämmelser i lagstiftningen. Ytterligare anvisningar är att vänta inför 1977 års taxering.

2 Definitioner och begrepp

Vissa grundläggande begrepp måste först definieras, nämligen fåmansföretag, företagsledare i fåmansföretag och medhjälpande make till företagsledare.

Bestämmelserna berör även delägare i fåmansföretag samt personer som är närstående till företagsledare respektive delägare.

2.1 Fåmansföretag

Ägs ett aktiebolag, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag (kommanditbolag) till övervägande del, dvs till mer än 50 %, av en eller ett fåtal fysiska personer föreligger ett *fåmansföretag* enligt 35 § 1 a mom kommunalskattelagen (KL). Med ägda aktier jämställs sådana aktier eller andelar som ägs indirekt genom förmedling av juridisk person. Vid bedömandet av antalet ägare bör närståendes aktie- eller andelsinnehav normalt räknas samman som individuellt ägande.

Företag som på sådant sätt ägs av upp till 10 personer eller grupper av inbördes närstående personer bör alltid anses vara fåmansföretag. Beroende på ägarintressets fördelning, företagets organisation och andra liknande omständigheter, som kan ha betydelse för inflytande i företaget, kan även företag med ett större antal ägare anses som fåmansföretag.

Aktiebolag som inregistrerats vid Stockholms fondbörs eller som noteras på fondhandlarlistan anses inte som fåmansföretag i detta sammanhang. I vad mån reglerna om fåmansföretag skall tillämpas på andra slag av marknadsbolag, dvs bolag där aktierna säljs och köps i någorlunda utsträckning på marknaden, blir beroende av omständigheterna i varje särskilt fall. Normalt bör de dock inte räknas som fåmansföretag.

I de fall verksamheten är uppdelad på flera av varandra oberoende verksamhetsgrenar och en person genom aktie- eller andelsinnehav, avtal eller på därmed jämförligt sätt har den reella bestämmanderätten över sådan verksamhetsgren och självständigt kan förfoga över dess resultat, föreligger alltid fåmansföretag oavsett antalet ägare.

2.2 Företagsledare i fåmansföretag

Företagsledare i fåmansföretag är den eller de som till följd av eget eller närstående persons aktie- eller andelsinnehav eller annan liknande grund har ett väsentligt inflytande i företaget. Inflytandet skall således i första hand vara grundat på ägarintresse. Dessutom skall inflytandet grundas på vederbörandes ställning, arbetsuppgifter eller andra genom avtal eller på annan liknande grund tillagda befogenheter i företaget. Den omständigheten att särskilt fördelaktiga avtal ingåtts med företaget kan vara av viss betydelse vid bedömningen om företagsledande ställning föreligger. För att en person skall anses som företagsledare bör förutom ägarintresse regelmässigt krävas att han är anställd eller styrelseledamot i företaget. Som företagsledare i fåmansföretag räknas således inte i detta sammanhang anställd chef utan ägarintresse.

Att en familj genom sitt aktie- eller andelsinnehav har ett väsentligt inflytande i företaget medför i och för sig inte att varje familjemedlem alltid skall räknas som företagsledare. Normalt bör endast den familjemedlem som är verksam och som har inflytelserik ställning i företaget anses som företagsledare. Detta innebär således att enbart det förhållandet att den skattskyldige är anställd eller styrelseledamot inte alltid medför att han också har företagsledande ställning.

Ägs ett företag av flera personer och har var och en av dem i stort sett samma ägarintresse och inflytande i företaget kan envar av dem anses som företagsledare. Är emellertid ägarkretsen förhållandevis stor och kan det göras sannolikt att ingen delägare har ett större inflytande än någon av de övriga ägarna, bör i regel ingen av dem anses som företagsledare. Är ägarintresset däremot ojämnt fördelat på så sätt att en av delägarna i förhållande till de övriga äger en betydligt större del av företaget bör under ovan angivna förutsättningar denne normalt anses såsom företagsledare.

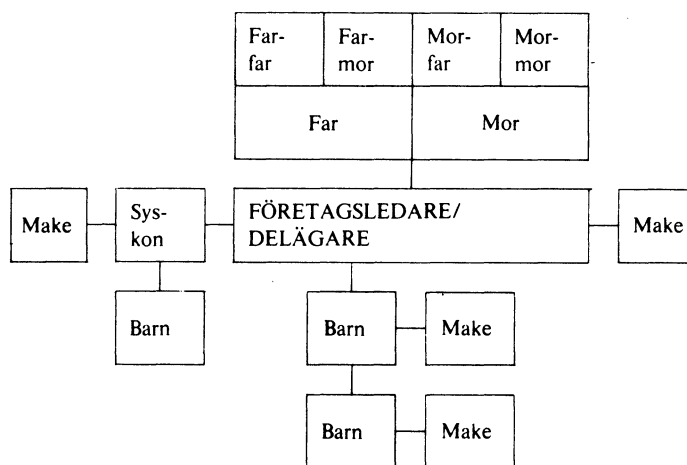
I företag, vars verksamhet är uppdelad på flera självständiga verksamhetsgrenar, är den person företagsledare som utövar den reella bestämmanderätten över viss verksamhetsgren och kan förfoga över resultatet från den.

RSV Dt 1976:35 2.3 Delägare i fåmansföretag

Delägare är den som antingen direkt eller indirekt, exempelvis genom förmedling av juridisk person, innehar aktier eller andelar i företaget. Dock bör endast ägande genom förmedling av annat fåmansföretag beaktas och inte exempelvis ägande genom börsnoterat bolag eller annat marknadsbolag som inte är att anse som fåmansföretag.

2.4 Närstående person

Enligt 35 § 1 a mom nionde stycket KL räknas som *närstående person* föräldrar, far- och morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons make eller avkomling samt dödsbo vari den skattskyldige eller någon av nämnda personer är delägare. (Jfr nedanstående tablå). Med avkomling avses även styvbarn och fosterbarn.

2.5 Medhjälpare till företagsledare

Make till företagsledare i fåmansföretag betecknas som *medhjälpare till företagsledare* under förutsättning att han arbetar i företaget och inte själv är företagsledare. Vid bedömningen av om en av eller båda makarna är företagsledare bör bl a beaktas verksamhetens art, makarnas arbetsuppgifter i företaget, deras eventuella övriga arbetsuppgifter samt den utbildning makarna har och som är relevant med hänsyn till arbetsuppgifterna i företaget. Däremot saknar normalt i detta avseende ägarintressets fördelning mellan makarna betydelse.

Om företaget bildats av den ene maken och i första hand drivs av denne och verksamheten kan anses vara direkt beroende av dennes arbetsinsats och särskild kvalifikation, bör i allmänhet den andre maken räknas som medhjälpare till företagsledare.

I andra fall bör under ovan angivna förutsättningar båda makarna anses som företagsledare om de har sin huvudsakliga verksamhet förlagd till företaget. Är verksamheten däremot av förhållandevis obetydlig omfattning

kan ingen anses såsom företagsledare i detta avseende såvida båda makarna har i stort sett lika stor del i verksamheten och verksamheten inte kan anses vara mera beroende av den ene än av den andre makens arbetsinsats i företaget.

Har sådana förhållanden inträffat under året, som medför att den skattskyldige under endast viss del av året kan anses såsom företagsledare eller medhjälpande make, bör bedömningen göras mot bakgrund av det förhållandet som rått under större delen av året. Undantag från denna regel får dock göras om sådan ändring skett till följd av dödsfall. Vid sådant förhållande bör alternativt bedömningen ske mot bakgrund av vad som skulle ha gällt om den skattskyldige levtt under hela året.

3 Lön till närstående

För ersättningar till medhjälpande make och barn till företagsledare gäller särskilda regler vid inkomstbeskattningen. RSV avser att inom kort lämna särskilda anvisningar för tillämpningen av dessa bestämmelser.

4 Tantiem och liknande ersättning

Fr o m 1977 års taxering får avdrag för tantiem eller liknande ersättning från fåmansföretag till företagsledare eller honom närstående person åtnjutas först under det år då utbetalning skett (p 1 av anvisningarna till 41 § KL).

Om avdrag vid tidigare års taxering medgetts för sådan ersättning i form av avsättning medges däremot inte avdrag vid utbetalning av motsvarande ersättning.

Med tantiem eller liknande ersättning avses som regel sådan ersättning som fastställs med utgångspunkt från verksamhetens resultat. Sålunda avses inte med sådan ersättning exempelvis provisionsersättning och annan liknande ersättning som utgår enligt sådant prestationsavtal, som är oberoende av verksamhetens resultat.

Inte heller avses med sådan ersättning vad som enligt särskild författning eller på annan därmed jämförlig grund utgör lönekostnad för räkenskapsåret, exempelvis avsättning för sedvanlig semesterlön, arbetsgivaravgifter och andra löneberoende avgifter.

Med tantiem jämställs däremot i detta avseende vad som vid räkenskapsårets utgång av överskott av bolagets verksamhet gottskrivs företagsledare i fåmansbolag. Avdrag för sådan ersättning till företagsledare eller honom närstående person medges om beloppet utbetalts eller på annat därmed jämförligt sätt gjorts tillgängligt för lyftning före räkenskapsårets utgång. Normalt får sådant belopp anses tillgängligt för lyftning i samband med gottskrivningen. Skatteavdrag skall därvid i förekommande fall göras på beloppet och kontrolluppgift lämnas. Om beloppet tillgodoförts företagsledare eller någon honom närstående på sådant sätt bör företaget medges avdrag under motsvarande räkenskapsår.

Sådan ersättning skall i samband härmed redovisas såväl i löneredovisning för inbetalning av källskatt som på kontrolluppgift för samma år.

I annat fall skall, om avdrag yrkas för sådan ersättning, utredning lämnas som visar eller på annat sätt styrker att utbetalning skett före räkenskapsårets utgång.

RSV Dt 1976:35 5 Beskattning av vissa naturaförmåner m m

5.1 Allmänt om beskattning av naturaförmåner

För beskattning av naturaförmåner har RSV meddelat särskilda anvisningar (RSV Dt 1976:36). Av dessa framgår att vissa naturaförmåner inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren medan vissa alltid utgör skattepliktig intäkt. Till den förstnämnda kategorin hör förmåner som kan karakteriseras som trivselförmåner, exempelvis fritt kaffe, sedvanliga rabatter och gåvor samt fria överdragskläder o d.

Däremot utgör förmån av fri bil, fri kost och logi samt fri bostad alltid skattepliktig inkomst. Dessutom beskattas sådana naturaförmåner som är av mindre värde om dessa sammanlagt överstiger 600 kr för året. Som sådana förmåner räknas bl a subventionerad lunch och delvis fri beklädnad.

Som förutsättning för denna form av beskattning gäller att arbetsgivaren direkt tillhandahåller dylika förmåner. Sålunda utgör kostnader som direkt avser att bestrida den anställdes personliga kostnader en med kontant lön jämförlig ersättning och skall följaktligen redovisas som kontant löneförmån, exempelvis om privata utgifter för telefon eller prenumeration av dagstidningar bestrids av företaget.

De nya bestämmelserna om fåmansföretag innebär i princip ingen ändring av beskattningsreglerna i dessa avseenden utom i vad avser värdering av förmån av fri bil för företagsledare och honom närstående person (42 § KL).

5.1.1 Nya regler om uppgiftsskyldighet

Både förmåner som är skattepliktiga oavsett värdet och förmåner vilkas skatteplikt är beroende av värdet skall alltid redovisas såväl på kontrolluppgift för företagsledare och honom närstående person samt för delägare som i den skattskyldiges deklaration (37 § taxeringslagen, TL).

Motsvarande redovisningsskyldighet gäller för all kostnadsersättning som utbetalas till sådan person.

5.2 Värdering av förmån av fri bil

5.2.1 Allmänt

För värdering av förmån att få utnyttja arbetsgivare tillhörig bil har RSV meddelat särskilda anvisningar (RSV Dt 1976:27).

Värderingen skall enligt dessa anvisningar i första hand ske med utgångspunkt från såväl den disponerade bilens prisklass som den privata körsträckan. De i anvisningarna angivna värdena skall i princip motsvara vad det skulle ha kostat att äga och utnyttja en bil under motsvarande förhållanden.

5.2.2 Särskilda värderingsregler för företagsledare m fl

Enligt en särskild bestämmelse i 42 § KL gäller för företagsledare och honom närstående person en minimiregel för denna värdering. Den innebär att

förmån att för privat bruk få utnyttja arbetsgivaren tillhörig bil skall värderas som om bilen för privat bruk körts minst 1 000 mil.

Bestämmelsen innebär följaktligen att även om det faktiska nyttjandet är förhållandevis obetydligt värderingen ändå skall grundas på en minsta körsträcka av 1 000 mil. Denna regel får ses mot bakgrund av dels att de värden som anges i RSVs anvisningar är förhållandevis försiktigt beräknade, dels att för företagsledaren som regel föreligger större möjlighet att anpassa bilinnehavet i företaget till det privata behovet. I sådant fall är dispositionsrätten därför snarare att jämföras med direkt ägande. Detta innebär att själva värdet av dispositionsrätten i sådant fall normalt är betydligt större för sådan förmånshavare än för andra anställda, vilket nämnda minimiregel är avsedd att återspegla.

Med arbetsgivaren tillhörig bil jämföras sådan bil som arbetsgivaren hyrt exempelvis genom sk leasingavtal. Med bil avses i detta sammanhang normalt endast personbilar och andra bilar avsedda för personbefordran. Om bil av annat slag utnyttjats får värdering ske enligt vanliga grunder, dvs som regel med utgångspunkt från vad bilens användning skulle ha kostat förmånshavaren om han själv bestritt kostnaden.

Förmån att kunna utnyttja arbetsgivarens bil bör i regel beskattas hos den som faktiskt utnyttjat bilen. Om bilen utnyttjats av företagsledare närstående person, som inte är verksam i företaget, eller om bilen utnyttjats såväl av företagsledaren som av någon honom närstående person bör däremot företagsledaren beskattas för hela förmånsvärdet.

Om i företaget finns flera bilar som visserligen kan disponeras av företagsledare eller någon honom närstående person men endast en av bilarna använts, bör beskattningen av denna förmån beräknas med utgångspunkt från den bil som faktiskt använts. Ej heller bör beskattning av förmån att få utnyttja en av företaget tillhörig bil ske om något faktiskt utnyttjande inte förekommit till följd av exempelvis handikapp eller annan omständighet som omöjliggjort privat nyttjande. Den omständigheten att företagsledaren eller någon honom närstående person innehar egen personbil för privat bruk bör endast i vissa särskilda fall medföra att undantag görs från nämnda minimivärdering. Detta kan göras om företagets bil(-ar) utslutande är avsedd för verksamheten, exempelvis om den använts för sådant ändamål att privat nyttjande i praktiken omöjliggjorts. En förutsättning är att dessa förhållanden kan styrkas exempelvis genom körjournal eller annan liknande uppgift.

Vidare får annan värdering ske om det faktiska nyttjandet för privat bruk är lägre än 1 000 mil till följd av att dispositionsrätten varit begränsad under året, exempelvis om bilen i inte obetydlig omfattning utnyttjats för privat bruk även av andra anställda i företaget. Jämkningsregler bör även göras om bilen inte kunnat utnyttjas under hela året, dvs om bilen förvärvats eller avyttrats under året. Värderingen bör i sådant fall ske med utgångspunkt från det värde som skulle ha erhållits om bilen utnyttjats i motsvarande omfattning under hela året dock minst 1 000 mil. Som förmånsvärde bör räknas så stor del av detta värde som motsvarar den tid under året bilen kunnat utnyttjas.

Om bil anskaffats huvudsakligen för företagsledarens eller någon honom närstående persons privata bruk bör dock värdet av förmånen inte beräknas

RSV Dt 1976:35 lägre än vad som motsvarar i företaget avdragna bilkostnader till den del dessa belöper på det privata nyttjandet.

5.2.3 Delägare i handelsbolag (kommanditbolag)

Värderingsreglen i 42 § KL gäller inte för företagsledare som också är delägare i handelsbolag (kommanditbolag). Eftersom verksamhet, som bedrivs i handelsbolagsform beskattas hos delägaren, utgör den del av bilkostnaderna som avser privat nyttjande inte avdragsgill kostnad vid delägarrens taxering. Såsom avdragsgill bilkostnad får i sådant fall anses så stor del av bilkostnaderna för en till verksamheten anpassad bil som belöper på de resor som föranletts av verksamheten.

5.2.4 Beskattningskonsekvenser i det fall företaget anskaffar bil, som inte är nödvändig för verksamheten

Om det med hänsyn till rese- och transportbehovet i verksamheten anses nödvändigt att företaget disponerar personbil, utgör kostnaderna till denna del avdragsgilla omkostnader i likhet med övriga driftkostnader i verksamheten. Om bilinnehavet däremot uteslutande eller så gott som uteslutande är avsett för företagsledarens eller någon honom närstående persons privata bruk skall ett belopp motsvarande bilkostnaderna i företaget tas till beskattning hos företagsledaren. Som regel får detta anses vara förhållandet om bilen är av sportmodell. Vid sådant förhållande skall företagsledaren även beskattas för belopp motsvarande anskaffningskostnaden för bilen såsom intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet (35 § 1 a mom första stycket KL).

Företaget medges ej heller avdrag för anskaffningskostnaden. Företagsledaren bör i sådant fall beskattas för belopp motsvarande de bilkostnader i företaget för vilka avdrag medgetts vid taxeringen. Detta gäller även om en värdering enligt RSVs anvisningar om värdering av förmån av fri bil skulle ge ett högre värde.

Även i de fall företaget anskaffar personbil trots att detta inte får anses direkt erforderligt med hänsyn till den bedrivna verksamheten bör företagsledaren beskattas för värde av förmån av fri bil med utgångspunkt från de faktiska bilkostnaderna i företaget. Motsvarande bör gälla om en betydligt dyrare bil anskaffats än vad som är motiverat med hänsyn till verksamhetens behov. Undantag bör dock göras för så stor del av kostnaderna som motsvarar skäligt belopp för inbesparade rese- och transportkostnader i företaget.

5.2.5 Beskattningskonsekvenser om företaget anskaffar en dyrare bil än vad som är nödvändigt för verksamheten

Om företaget anskaffar en betydligt dyrare bil än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till den bedrivna verksamheten, utgör inte den del av kostnaderna – inklusive värdeminskningssavdrag – som överstiger beräknade kostnader för en till verksamheten anpassad bil avdragsgilla driftkostnader utan får som regel snarare ses som personliga levnadskostnader

för företagsledaren eller någon honom närstående. Vid sådant förhållande bör företaget inte medges avdrag för denna del av kostnaderna (jfr prop 1975/76:79 s 87). Finns däremot sådan företagsledare i företaget som kunnat utnyttja bilen även för privat bruk, bör i stället ett belopp motsvarande dessa kostnader tas till beskattning hos denne. Företagsledaren bör i sådant fall följaktligen beskattas för såväl kostnaden för sitt privata nyttjande som den del av kostnaderna som belöper på resorna i företaget till den del dessa överstiger vad som motsvarar normala bilkostnader i företaget.

Vid prövningen av frågan om en viss bil är att anse som för dyr i förhållande till den bedrivna verksamheten bör beaktas samtliga omständigheter i varje enskilt fall. Vid denna bedömning bör bl a beaktas verksamhetens art och omfattning. Sålunda kan behov av dyrare bilar föreligga i större företag med vidsträckt såväl inhemska som utländska affärskontakter. I dessa fall fyller bilen också ett visst representationsbehov.

Endast i undantagsfall bör en dyrare bil än i prisklass IV i RSVs anvisningar om värdering av förmån av fri bil (RSV Dt 1976:27) anses såsom erforderlig för verksamhet i fåmansföretag. Om företaget anskaffar dyrare bil än vad som motsvarar kostnaden för en bil i prisklass IV bör utredning lämnas om bl a bilens användning, samtliga kostnader för bilen samt skälen för anskaffningen.

Om det genom särskild utredning inte kan visas hur stor del av bilkostnaderna som utgör egentliga driftkostnader för bil i verksamhet, kan som regel nedanstående värden tjäna till ledning för värderingen.

I följande tabell anges de belopp som bör tilläggas företagsledarens värde av förmån av fri bil utöver den förmån som framräknats i enlighet med RSVs anvisningar för värdering av förmån av fri bil i de fall dyrare bil än vad som kan anses motiverat anskaffats i företaget.

Erforderlig bil med hänsyn till företagets verksamhet	Företagets bil motsvarar	
	prisklass IV	prisklass V
Prisklass IV	-	6 000
Prisklass III	2 500	7 500

Om anskaffningskostnaden är större än vad som motsvarar prisklass V, bör förmånsvärdet höjas med ytterligare 1 500 kr i den mån anskaffningskostnaden överstiger nämnda prisklass med 10 000 kr, med dubbla beloppet om den överstiger 20 000 kr osv.

Förmånsvärden enligt anvisningar om värdering av förmån av fri bil vid 1977 års taxering (RSV Dt 1976:27)

Prisklass	Körsträckeklass				
	500 mil	1 000 mil	1 500 mil	2 000 mil	2 500 mil
IV (ca 50 000 kr)	6 800	8 800	11 100	13 000	14 900
V (ca 75 000 kr)	11 000	13 900	17 100	19 600	22 200

RSV Dt 1976:35

Såsom anskaffningskostnad bör vid värderingen av förmån av fri bil som regel anses marknadspriset för en motsvarande bil i nytt skick, dvs med utgångspunkt från den prisklass bilen normalt får anses tillhöra. För något äldre bilar, dvs bilar som inklusive nyttjandet under företagets beskattningsår utnyttjats 3 år eller mera, bör såsom tillägg vid förmånsvärderingen medräknas endast hälften av ovan angivna belopp. Jämkning får vidare göras om bilens prisklass överstiger bilar motsvarande prisklass IV men inte kan direkt hänföras till prisklass V, dvs understiger denna prisklass.

Avvikelse från denna värdering får således som regel inte göras enbart av den anledningen att den faktiska anskaffningskostnaden är något lägre eller om bilen på grund av ålder eller modellförändringar obetydligt skiljer sig från motsvarande bilar av senare årsmodell.

6 Avdrag för bilkostnader vid inkomst av tjänst

Om företagsledare eller honom närstående person delvis använt egen bil i fåmansföretagets verksamhet bör avdrag medges med belopp som motsvarar de kostnader som belöper på denna användning.

Har bilen använts i ringa utsträckning i verksamheten (200–300 mil) bör dock avdraget begränsas till de merkostnader som uppkommit på grund av tjänsteresorna i form av drivmedel, underhåll o d. Om dessa kostnader inte går att tillförlitligen beräkna kan avdrag beräknas med ledning av det av RSV fastställda schablonavdraget för resa med egen bil mellan bostad och arbetsplats. Detta utgör vid 1977 års taxering 4:60 kr/mil.

Har bilen däremot använts i större utsträckning i företagets verksamhet bör avdrag normalt medges med så stor del av bilens totala kostnader som belöper på användningen i verksamheten. Om det inte genom utredning eller på annat sätt kan visas att kostnaderna för denna användning är onormalt stora, exempelvis p g a stort slitage och liknande förhållanden, bör avdraget beräknas till högst så stort belopp som vid motsvarande förhållande skulle ha utgått enligt det statliga bilersättningsavtalet.

7 Förmåner vid köp och försäljning av egendom

7.1 Allmänt om de nya reglerna

I lagstiftningen om fåmansföretag finns bestämmelser med syfte att förhindra transaktioner mellan företaget och dess ägare som inte är motiverade med hänsyn till verksamheten som sådan (35 § 1 a mom KL). I den mån sådana transaktioner ändå genomförs sker beskattning i inkomstslaget tillfällig förvärvsverksamhet. Detta innebär att de med transaktionerna föränsade förmånerna i princip blir föremål för dubbelbeskattning, dvs beskattas såväl i företaget som hos ägaren. Här åsyftas transaktioner av mera tillfällig art som i första hand genomförs för att bereda ägaren särskilda förmåner, eller sådana transaktioner med ägarens personliga egendom som genomförs utan att detta i realiteten inverkar på ägarens möjligheter att disponera över egendomen.

Någon ändring i fråga om den hittillsvarande beskattningen av vanliga

förmåner och liknande normala förfaranden i affärsverksamhet är inte avsedd. Beskattningen av uttag av varor för eget bruk, naturaförmåner o d skall således även i fortsättningen ske enligt redan gällande bestämmelser i KL och kompletterande anvisningar som meddelats av RSV.

De transaktioner som avses återges i 35 § 1 a mom styckena 1 och 3 samt 35 § 4 mom sista stycket KL. De transaktioner som beskrivs i dessa bestämmelser får ses som av varandra oberoende beskrivningar av åsyftade transaktioner. Detta innebär att beskattning endast bör komma ifråga enligt endera av dessa bestämmelser.

7.2 Sammanfattning av reglerna

I. Om ett fåmansföretag anskaffar *lös egendom* som uteslutande eller så gott som uteslutande är avsedd för företagsledarens eller honom närstående persons privata bruk, skall ett belopp motsvarande anskaffningskostnaden för egendomen hänföras till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för *företagsledaren* (35 § 1 a mom första stycket).

II. Om annan egendom än som avses i 35 § 2 eller 3 mom (fastighet resp aktier m m) avyttras till fåmansföretag av *delägare eller honom närstående person*, skall alltid som skattepliktig realisationsvinst räknas vad den skattskyldige erhåller för egendomen såvida denna icke är eller kan antagas bli till nytta för företaget (35 § 4 mom fjärde stycket).

III. Till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hänföres även förmån som *delägaren eller honom närstående person* åtnjuter genom att avyttra *egendom* till företaget till högre pris eller genom att förvärva egendom till lägre pris än egendomens marknadspris (35 § 1 a mom tredje stycket).

IV. Om *delägare eller honom närstående person* avyttrar fastighet till företaget gäller vid realisationsvinstberäkningen särskilda regler som bl a innebär, att fastighetens ingångsvärde inte får beräknas på taxeringsvärdet tjugo år före avyttringen eller året före dödsfallet, att indexuppräknning inte får ske och att sk fasta tillägg inte får göras.

Efter ansökan kan RSV medge att vanliga regler vid realisationsvinstbeskattningen skall tillämpas om det kan antas att avyttringen skett av organisatoriska eller andra synnerliga skäl.

Av 29 § anvisningarna p 3 a KL framgår vidare att om ett fåmansföretag anskaffar sådana inventarier som avses ovan i fall I får värdeminsknings- eller utrangeringsavdrag inte åtnjutas för sådan egendom.

8 Ersättning från fåmansföretag vid upplåtelse av lokal

8.1 Allmänt om de nya reglerna

För företagsledare och honom närstående person innebär de nya reglerna att hyra eller annan ersättning för lokal, som ägs eller disponeras av någon av dem *alltid* utgör skattepliktig inkomst *antingen* som intäkt av fastighet eller kapital *eller* i övriga fall såsom intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet (35 § 1 a mom andra stycket KL).

Allmänt gäller att hyra eller annan ersättning för lokal i egen fastighet

RSV Dt 1976:35

skall tas upp som *intäkt av fastighet* utom i de fall upplåtelsen avser en- och tvåfamiljsfastighet och ersättningen inte överstiger 2 400 kr eller det högre belopp som motsvarar 2 % av fastighetens taxeringsvärde. I så fall ingår hyresintäkten i den schablonmässigt beräknade intäkten.

För medlem i bostadsrättsförening eller för delägare i bostadsaktiebolag utgör sådan ersättning *intäkt av kapital* om lägenheten helt eller till övervägande del hyrts ut under hela eller större delen av beskattningsåret.

De nya bestämmelserna avser i princip all slags ersättning för upplåtelse av del av såväl egen som hyrd fastighet, exempelvis kontorsrum, garage eller lagerutrymme.

8.2 Avdrag för merkostnader

Beskattas upplåtaren för ersättningen såsom intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet medges han avdrag med skäligt belopp för den kostnad som föranletts av upplåtelsen.

Om upplåtelsen avser endast enstaka kontorsrum i egen fastighet bör – i den mån inte särskild utrustning anskaffats eller andra kostnader nedlagts i samband med upplåtelsen – avdrag medges endast med de direkta merkostnader i form av elektricitet, uppvärmning, slitage o d som föranletts av företagets nyttjande av lokalerna.

Om det för upplåtelsen nedlagts kostnader av inte obetydlig storlek bör, i den mån fastighetens värde därigenom inte ökat, dessa kostnader beaktas vid beräkning av skäligt avdrag på så sätt att kostnaderna fördelas under så lång tid upplåtelsen kan antas omfatta, dock minst 5 år. Är kostnaderna däremot av sådan storlek att de kan beräknas påverka fastighetens värde bör avdrag medges endast med så stor del som motsvarar skälig avskrivning med hänsyn till byggnadens värdeminskning i övrigt.

Avser upplåtelsen del av lägenhet bör, om företagets verksamhet i huvudsak är förlagd till denna lokal, dvs om företaget har sitt egentliga driftställe förlagt till lokalen och helt disponerar denna, avdrag beräknas med utgångspunkt från den faktiska upplåtelsen och den hyra som erlagts för bostaden. I annat fall bör avdraget motsvara endast de merkostnader som föranletts av företagets nyttjande av lokalerna.

Utredning bör alltid lämnas om hur avdraget beräknats.

8.3 Företagets avdragsrätt för lokalkostnad

Företagets kostnader för hyra av lokaler m m, inklusive den hyresersättning som i förekommande fall utgår till företagsledare eller någon honom närstående person, utgör avdragsgill lokalkostnad för företaget i den mån kostnaderna motsvarar vad som är marknadsmässigt.

9 Beskattning i samband med lån från fåmansföretag

9.1 Ränteberäkning av lån

Har fåmansföretag lämnat lån till *företagsledare eller honom närstående person* och utgår icke ränta på lånet eller utgår ränta med lägre belopp än vad

som vanligen utgår på lån av liknande slag, skall belopp motsvarande sedvanlig ränta respektive skillnadsbeloppet tas upp som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hos låntagaren (35 § 1 a mom fjärde stycket KL).

Ränta bör i sådant fall beräknas efter en lägsta räntesats motsvarande 2 % över diskontot vid årets ingång eller diskontot vid årets utgång om detta är lägre.

Om lånebeloppen ändrats under året kan – om inte annat visas – räntan beräknas på genomsnittet av lånebeloppen vid årets ingång respektive utgång.

9.2 Ändring av riksskattenämndens anvisningar

Motsvarande räntesats och beräkningsgrunder, som anges vid 9.1 bör tillämpas även i de fall aktiebolag skall beskattas för beräknad ränta såsom förtäckt utdelning på räntelös fordran på annan delägare eller på sådan fordran som löper med lägre ränta (Jfr Meddelanden från riksskattenämnden Serie I nr 5:1 1967).

9.3 Nedskrivning av lån

Har fåmansföretag lämnat lån till *företagsledare eller honom närstående person* och har lånet nedskrivits i företagets räkenskaper, skall det nedskrivna beloppet beskattas som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för låntagaren (35 § 1 a mom femte stycket KL). Företaget medges inte något avdrag för sådan nedskrivning.

Vad som ovan sagts – 9.1–3 – gäller inte för lån som upptagits i handelsbolag (kommanditbolag).

9.4 Beskattning av s k förbjudna lån

För lån som upptagits i aktiebolag eller till sådant bolag hörande pensionsstiftelse i strid mot bestämmelserna i 75 a § aktiebolagslagen (SFS 1944:705) eller i 12 kap 7 § nya aktiebolagslagen (1975:1385) respektive 11 § lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m m (1967:531) – s k förbjudna lån – utgör lånebeloppet, till den del återbetalning inte skett, intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för låntagaren (35 § 1 a mom sjätte stycket).

Sådant lån bör däremot inte föranleda någon beskattning om lånet återbetalas före utgången av den tid som gäller för prövning av den taxering vid vilken lånet tagits eller skulle ha tagits till beskattning. Har återbetalning skett efter denna tidpunkt får i förekommande fall besvären prövas i särskild ordning.

I den mån beskattning sker hos låntagaren för ett s k förbjudet lån, bör låntagaren inte beskattas för någon beräknad ränta eller för eventuell nedskrivning i företagets räkenskaper avseende sådant lån.

10 Ikraftträdande

De nya reglerna tillämpas från 1977 års taxering. Detta innebär att bestämmelserna i 35 § 1 a mom KL är tillämpliga på samtliga förmåner som uppburits under 1976.

RSV Dt 1976:35

I den mån de nya reglerna blir tillämpliga på beskattningsår som avser annan tid än kalenderår gäller bestämmelserna för sådant beskattningsår för vilket taxering skall ske 1977.

De uppgifter som företaget är skyldigt att lämna till företagsledare, delägare eller någon dem närstående person bör därför normalt avse uppgift om förhållandena under motsvarande tid. I den mån företaget inte haft skyldighet att bevara underlag för sådant uppgiftslämnande eller om uppgifterna inte utan avsevärd olägenhet kan lämnas, behöver uppgift lämnas endast om förhållanden som avser tid efter utgången av april 1976.

Bestämmelsen om beskattning av sådant lån från pensionsstiftelse som avses i 35 § 1 a mom sjätte stycket KL gäller endast lån som tagits i strid mot bestämmelserna i 11 § lagen om tryggnad av pensionsutfästelse (1967:531), dvs inte för lån som tagits före den 6 april 1976.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 4 1976 – Årg. 6

Förhandsbesked den 27 november 1975

Skattskyldighet till mervärdeskatt för upplåtelse av hamn åt fiskefartyg och små- båtar (fritidsfartyg)

RSV Im
1976:14

Tryckt den
21 september 1976

1 Ansökningen

Videbergs Fiskehamnsförening upplåtelse av hamn åt fiskefartyg och småbåtar (fritidsfartyg) i Videbergs hamn som anlitade hamnen. I hamnen fanns en 100 meter lång kaj för fiskefartyg och en brygga med förtöjningsplatser för småbåtar (fritidsfartyg). Ytterligare förtöjningsplatser för småbåtar fanns på insidan av vågbrytaren. Det var endast fiskefartyg som var stationerade (hemmahörande) i Videbergs hamn som anlitade hamnen. I hamnen fanns vidare sjöbodrar, som nyttjades för förvaring av fiskeredskap, en samlingslokal för fiskarna samt en oljecistern. Föreningen uttog årsavgifter för fiskefartygen och småbåtarna samt lossningsavgifter för fisk som ilandfördes från fiskefartygen. Sjöfartsverket hade förordnat att den av sjöfartsstyrelsen den 17 december 1965 fastställda taxan för hamnavgifter i statens fiskehamnar – med vissa ändringar – skulle gälla i Videbergs fiskehamn.

Sökandeföreningen drev Videbergs fiskehamn i Varbergs kommun, Hallands län. Hamnen utgjordes av en bassäng som var skyddad av vågbrytare. I hamnen fanns en 100 meter lång kaj för fiskefartyg och en brygga med förtöjningsplatser för småbåtar (fritidsfartyg). Ytterligare förtöjningsplatser för småbåtar fanns på insidan av vågbrytaren. Det var endast fiskefartyg som var stationerade (hemmahörande) i Videbergs hamn som anlitade hamnen. I hamnen fanns vidare sjöbodrar, som nyttjades för förvaring av fiskeredskap, en samlingslokal för fiskarna samt en oljecistern. Föreningen uttog årsavgifter för fiskefartygen och småbåtarna samt lossningsavgifter för fisk som ilandfördes från fiskefartygen. Sjöfartsverket hade förordnat att den av sjöfartsstyrelsen den 17 december 1965 fastställda taxan för hamnavgifter i statens fiskehamnar – med vissa ändringar – skulle gälla i Videbergs fiskehamn.

Sökandeföreningen anhöll om förhandsbesked huruvida mervärdeskatt skulle uttas på årsavgifter för fiskefartyg och småbåtar samt på lossningsavgifter för ilandförd fisk.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 27 november 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet är tillämplig för den som driver handelshamn. Nämnden finner att fiskehamn är att hänföra under begreppet handelshamn medan däremot småbåtshamn icke skall räknas som handelshamn. Videbergs hamn nyttjas både av fiskefartyg och småbåtar. Ur mervärdeskattesynpunkt föreligger därför en blandad verksamhet i Videbergs hamn; skattskyldighet enligt nämnda kungörelse föreligger för den del av hamnverksamheten som avser fiskefartyg medan skattskyldighet däremot icke föreligger för den del

¹ Publicerat med föreningens medgivande.

RSV Im 1976:14

av hamnverksamheten som avser småbåtar. Omsättning i den del av hamnverksamheten, som enligt vad nu sagts medför skattskyldighet, är skattepliktig i den utsträckning som stadgas i 1 och 2 §§ kungörelsen. Enligt 3 § kungörelsen skall emellertid – såvitt här är av intresse – omsättning som innefattar tjänst med avseende på fartyg i utrikes trafik och lossning av vara från utrikes ort anses omsatt genom utförelse. Fiskefartyg får i regel antas bedriva fiske på internationellt vatten. Fiske på internationellt vatten är för fiskefartygens del att likställa med utrikes trafik. På grund härav skall mervärdeskatt icke utgå på hamnavgift för fiskefartyg och fångst (lossningsavgift) i dessa fall. Vet man däremot att fiskefartyg inte går på internationellt vatten utgår dock mervärdeskatt på hamnavgift för fartyg och fångst. Motsvarande gäller om man vet att fångsten tagits på svenskt vatten. För upplåtelse av båtplats eller dylikt åt småbåtar föreligger som ovan sagts icke skattskyldighet. Mervärdeskatt skall därför icke utgå på hamnavgifter för småbåtar.

**RSV Im
1976:15**

Tryckt den
21 september 1976

Förhandsbesked den 15 juni 1976

Tillämpning av begreppet monteringsfärdigt hus vid omsättning av växthus?

1 Ansökningen

Trulsabyggets Villaservice Aktiebolag,¹ Skånes Fagerhult, anhöll om förhandsbesked i fråga om begreppet monteringsfärdigt hus i 14 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt var tillämpligt på vissa leveranser av växthus. I ansökningen anfördes bl a följande:

Vårt företag importerar hobbyväxthus --- i storlekar mellan 2,5 och 12,5 kvadratmeter. Varje växthus kommer i en kartong som innehåller samtliga delar som det färdiga växthuset kommer att bestå av utom glas och det material som erfordras för grunden. Våra leveranser omfattar nästan alltid glas till växthuset. Glasen levereras tillskurna i de format som behövs.

I monteringsanvisningen för växthuset förutsätts att de placeras på en betongsöcket.---

Under vintern 1974-75 har --- tillverkaren konstruerat en sockel av galvaniserad plåt som förankras i marken med 45 cm långa krokar.--- Om marken är plan kan plåtsockeln placeras direkt på marken. Detta ger möjligheten att sätta upp ett växthus utan att man behöver ge sig in på betongarbeten.

Vi avser att inom kort börja försäljning även av större växthus för kommersiellt bruk.--- Dessa köps i helt kompletta byggsatser (utan glas) från tillverkaren och kommer att levereras till kunderna

¹ Publicerat med bolagets medgivande.

med eller utan glas. Kommersiella växthus uppförs i Sverige nästan undantagslöst på en stabil betongsockel.

Vi anhåller om förhandsbesked om i vilka av nedanstående fall beskattningsvärdet utgör 60 procent av vederlaget:

- 1) Försäljning av byggsats *utan* glas för hobbyväxthus i storlek 2,5 till 12,5 kvadratmeter och eventuellt större.
- 2) Försäljning av byggsats till hobbyväxthus *med* glas.
- 3) Försäljning av byggsats till hobbyväxthus med glas och sockel av galvaniserad plåt.
- 4) Försäljning av komplett byggsats *utan* glas till växthus för kommersiellt bruk (större än 50 kvadratmeter).
- 5) Försäljning av komplett byggsats *med* glas till växthus för kommersiellt bruk.

Eftersom växthusen är av aluminium har de mycket lång livslängd kanske över 50 år.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 23 oktober 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner, att i ansökningen beskrivna kompletta byggsatser till hobbyväxthus och växthus för kommersiellt bruk, innefattande leverans av glas, för uppförande på fast grund i form av betongsockel eller sockel av galvaniserad plåt – under förutsättning att växthusets golvyta utgör minst cirka sex kvadratmeter – får räknas som monteringsfärdiga hus vid tillämpning av lagen (1968:430) om mervärdeskatt. På grund av det anförda förklarar nämnden att beskattningsvärdet vid sökandebolagets omsättning enligt punkt 5) i ansökan och – såvitt gäller hobbyväxthus i storlek från cirka sex kvadratmeter och uppåt – enligt punkterna 2) och 3) i ansökan utgör enligt 14 § första stycket 1) nämnda lag 60 procent av vederlaget inräknat skatt. Nämnden förklarar däremot att beskattningsvärdet vid bolagets omsättning enligt punkterna 1) och 4) i ansökan och – såvitt gäller hobbyväxthus i storlek mindre än cirka sex kvadratmeter – enligt punkterna 2) och 3) i ansökan utgör enligt 14 § första stycket 3) samma lag vederlaget inräknat skatt.

Ordföranden, vice ordföranden och biträdande skattedirektören anmälde skiljaktig mening och anförde:

De i ansökningen avsedda växthusen får anses utgöra hus avsedda för stadigvarande bruk. För bedömningen av frågan om dessa hus kan räknas som monteringsfärdiga i den mening som avses i sista stycket av anvisningarna till 14 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) är följande omständigheter, som får anses framgå av utredningen, av betydelse. Växthusen avses att – med eller utan glas – levereras i byggsatser bestående av ett stort antal mindre delar i plåt vilka med bipackade bultar, skruvar och muttrar på

RSV Im 1976:15

byggnadsplatsen skall sammanfogas till större huvuddelar, t ex långsida, baksida och dörrsida. Av dessa huvuddelar monteras sedan stommen till växthuset samman. Materialet till växthusen levereras sålunda i ett för sammanfogning av stommen fullt bearbetat skick. Däremot består detsamma inte av färdigställda fackverk.

Sökandebolagets byggsatser till växthus kan – med hänsyn till byggnadernas förhållandevis enkla konstruktion och byggnadsmaterialets karaktär samt även om glas ingår i leveransen – icke hänföras till monteringsfärdigt hus enligt ML. Vid sådant förhållande blir den i 14 § första stycket 1) ML givna reduceringsregeln vid omsättning av monteringsfärdigt hus icke tillämplig sökandebolagets försäljning av byggsatserna. På grund härav och då ej heller annan reduceringsregel är tillämplig vid bolagets försäljning av byggsatserna skall beskattningsvärdet vid sådan omsättning utgöra vederlaget inräknat skatt.

3 Regeringsrätten

Både allmänna ombudet och sökandebolaget anförde besvär över förhandsbeskedet.

Allmänna ombudet yrkade i sina besvär, att beskattningsvärdet vid samtliga i bolagets ansökan om förhandsbesked angivna leveranssituationer skulle förklaras utgöra vederlaget inräknat skatt.

Bolaget yrkade i sina besvär, att förhandsbeskedet skulle ändras på sådant sätt att beskattningsvärdet vid omsättning av växthus med en golvyta mindre än sex kvadratmeter och av växthus som levererats utan glas förklarades utgöra 60 procent av vederlaget inräknat skatt.

Regeringsrätten beslöt i dom den 15 juni 1976 följande.

Byggsatsen till växthusen består enligt vad som framgår av de till ansökningen fogade monteringsanvisningarna av aluminiumreglar i slutligt avpassade längder, specialdetaljer och erforderligt sortiment av skruvar, bultar, muttrar och annan materiel för sammansättningen. Vid leverans av växthusen med glas tillkommer sådant i färdigskurna dimensioner. Byggsatsen omfattar praktiskt taget inga sammanfogade byggelement utan sammanfogningsarbetet ankommer i sin helhet på köparen. Med hänsyn härtill finner regeringsrätten att den levererade varan inte i något av de i ansökningen angivna fallen kan hänföras till sådant monteringsfärdigt hus, för vilket reduktion av beskattningsvärdet skall ske enligt 14 § första stycket 1) mervärdesskattelagen. Med ändring av det överklagade förhandsbeskedet beslutar regeringsrätten med bifall till allmänna ombudets talan att förhandsbeskedet skall ha nu angivet innehåll.

Förhandsbesked den 18 december 1975

Fråga om skatteplikt beträffande vissa tjänster avseende filminspelning

RSV Im
1976:16

Tryckt den
22 november 1976

1 Ansöknings

Bernt Ragnarsson¹ med firma Foto-Bernt, Borås, anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt. Av handlingarna i ärendet inhämtades i huvudsak följande.

Sökanden får i uppdrag av Sveriges Radio Aktiebolag (SR) att medverka såsom fotograf i samband med inspelning av olika TV-reportage (t ex för Rapport, Aktuellt eller Väst-Nytt). Sökanden har egen filmkamera och bandspelare samt anlitar egna medhjälpare vid inspelningen. Film och ljudband tillhandahålls däremot av SR. Sökanden sköter inspelningen under ledning av SRs reporter. Sedan inspelningen avslutats tillser sökanden att film och ljudband levereras till SRs avdelning i Göteborg där filmen lämnas in för framkallning. Sökanden har inga immateriella rättigheter till film och ljudband. Sökanden tillställer SR faktura avseende dagarvode för sig själv och för av honom anlitar medhjälpare (arvode för "två-mansteam") samt avseende bilkostnader.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida han var skattskyldig till mervärdeskatt för ifrågavarande verksamhet.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 december 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att beskrivna tjänster som sökanden utför åt Sveriges Radio Aktiebolag, icke är av sådan art att de bör anses hänförliga till någon sådan tjänst för vilken skatteplikt föreligger enligt 10 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller enligt annat lagrum i samma lag. På grund härav förklarar nämnden att sökanden icke är skattskyldig till mervärdeskatt för ifrågavarande verksamhet.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

Av sökanden verkställda bild- och ljudupptagningar torde icke utgöra sådana verk för vilka upphovsrätt föreligger enligt lagen 1960:729. Däremot torde bildupptagningarna i och för sig utgöra föremål för rätt till fotografisk bild enligt lagen 1960:730. Då de utföres på beställning, tillkommer denna rätt enligt 14 § sistnämnda lag beställaren, om ej annat uttryckligen avtalats; något avtal i detta hänseende föreligger ej. Den ersättning sökanden får för sitt uppdrag avser sålunda icke överlåtelse eller upplåtelse av någon immateriell rätt utan endast den tjänst sökanden utför genom att verkställa ifrågavarande upptagningar.

¹ Publicerat med sökandens medgivande

RSV Im 1976:16

Fotografier (inbegripet filmer av beskaffenhet att inte vara föremål för upphovsrätt enligt lagen 1960:729) är skattepliktiga varor i ML:s mening. Detta gäller även om de är utförda på beställning och i endast ett exemplar. Det kan därför inte råda någon tvekan om att sökanden, om han av eget material framställt och till beställaren överlåtit en färdig film, varit skattskyldig för omsättning av skattepliktig vara. Hade han framställt en färdig film av utav beställaren tillhandahållen råfilm skulle i stället ha förelegat skattskyldighet för tjänst innefattande tillverkning på beställning av skattepliktig vara. I föreliggande fall utför sökanden inte framkallningen av filmen. Detta ändrar enligt min uppfattning inte saken. Även den exponerade men inte framkallade filmen är en skattepliktig vara, som kan anses tillverkad genom exponeringen av filmen. Möjligen faller det sig dock i detta fall naturligare att tala om ändring av skattepliktig vara (den oexponerade filmen), men sådan tjänst är skattepliktig på samma sätt som tillverkning på beställning. Att ändringen inte framträder okulärt torde sakna betydelse. Filmerna undergår genom exponeringen en materiell (fysikalisk-kemisk) förvandling som får anses utgöra den viktigaste delen av den fotografiska processen. Denna del av processen utföres av sökanden med användande av honom tillhörig kamera. Jag kan inte finna annat än att sökandens bildupptagning är att anse som skattepliktig tjänst. Till stöd för denna uppfattning talar även den strävan att åstadkomma en generell beskattning av fotoområdet som tagit sig uttryck i bestämmelsen i 7 § ML att rätt till fotografisk bild i mervärdeskattehänseende anses som vara.

Vad som anförts om sökandens bildupptagning äger i huvudsak motsvarande tillämpning på av honom utförd ljudupptagning.

I överensstämmelse med vad sålunda anförts anser jag att nämnden bort förklara sökanden skattskyldig till mervärdeskatt för ifrågavarande verksamhet.

3 Regeringsrätten

I besvär yrkade allmänna ombudet att Bernt Ragnarsson skulle förklaras skattskyldig till mervärdeskatt för de tjänster avseende filminspelning som Ragnarsson utförde åt Sveriges Radio Aktiebolag.

I dom den 17 augusti 1976 gjorde regeringsrätten ej ändring i riksskatteverkets förhandsbesked.

Ett regeringsråd var skiljaktigt och anförde:

Ragnarsson, som bedriver fotorörelse, medverkar på uppdrag av Sveriges Radio Aktiebolag vid inspelning av TV-reportage. Hans medverkan inskränker sig därvid till att med egen filmkamera och bandspelare samt egna medhjälpare men på tillhandahållen film och ljudband filma och inspela reportagen. Han inhyrs ibland även för jourbevakning som inte behöver leda till någon filmning eller inspelning. Sådan reportagefilm som Ragnarssons medverkan

avser utgör normalt inte filmverk som är föremål för upphovsrätt. Däremot blir filmen föremål för rätt enligt lagen om rätt till fotografisk bild. Enligt 14 § lagen tillkommer emellertid rätten till fotografisk bild, som utförs på beställning, beställaren, där ej annat uttryckligen avtalats. Annat har i detta fall ej avtalats mellan Ragnarsson och Sveriges Radio. Fotografrätten tillkommer därför Sveriges Radio.

Immateriella rättigheter utgör inte varor och skulle därför inte vara mervärdeskattepliktiga, om de ej, som skett i 7 § fjärde stycket mervärdeskattelagen, likställts med varor. Reproduktionsrätt och annan rätt till fotografisk bild har generellt likställts med vara. Lagen tillägger att "även visningsrätt eller annan rätt till kinematografisk film som avser reklam eller information" likställs med vara. Av ordet även att döma åsyftas här andra immateriella rättigheter än rättigheter till fotografisk bild, i så fall rättigheter enligt lagen om upphovsrätt. Sådana skall dock inte likställas med vara, om den kinematografiska filmen avser annat än reklam och information, utan då vara skattefria. Reportagefilm utgör inte kinematografisk film som avser reklam eller information. Överlåtelse av upphovsrätt till sådan film, i den mån filmen är ett filmverk som utgör föremål för upphovsrätt, är därför inte skattepliktig till mervärdeskatt. Intet tyder emellertid på att den ersättning Ragnarsson uppbär från Sveriges Radio skulle avse upplåtelse av sådan rättighet. Vad som är föreskrivet i 10 § 10) mervärdeskattelagen om skatteplikt för tjänst, när tjänsten avser upplåtelse av rättighet som avses i 7 § fjärde stycket, kan därför lämnas helt åt sidan vid bedömningen av om Ragnarssons medverkan ger upphov till skatteplikt. Frågan huruvida de tjänster som Ragnarsson presterar är skattepliktiga blir därför att bedöma uteslutande enligt 10 § 1) mervärdeskattelagen, som anger att tjänst är skattepliktig när tjänsten avser skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, uthyrning, servering, formgivning, förmedling, lagring, montering, reparation, kontroll, analys, underhåll, ändring, rengöring eller omhändertagande och förstöring. Film och ljudband, exponerad eller exponerad respektive oinspelat eller inspelat, är materiella ting som utgör skattepliktiga varor. Den första förutsättningen för skatteplikt för Ragnarssons tjänster är därmed uppfylld. Den andra förutsättningen är att tjänsterna går att föra in under någon av de uppräknade tjänstetyperna. Eljest är de skattefria. Av tjänstetyperna kan här endast tillverkning på beställning och ändring komma under diskussion. Med tjänst innefattande ändring torde avses ändring av en färdig produkt, t ex ett klädesplagg. Det ter sig i vart fall främmande att betrakta Ragnarssons tjänster som ändring i lagens mening. Därmed återstår endast tjänstetypen tillverkning på beställning. Om denna föreskrivs i anvisningarna till 10 § mervärdeskattelagen att med tillverkning på beställning avses förfärdigande av vara av material som huvudsakligen tillhandahålles av beställaren. Föreskriften har tillkommit bl a för att klargöra att, då en vara levereras, som tillverkats på beställning, fråga skall anses vara om försäljning av vara och inte om till-

RSV Im 1976:16

handahållande av tjänst, om den som förfärdigat varan stått för såväl material som arbete. Ledning för bedömningen är också att hämta ur förarbetena till mervärdeskattelagen, erkännerligen de uttalanden som där gjordes om skatteplikt för fotografiska arbeten. Härom anförde departementschefen (prop 1968:100 s 112) att han liksom utredningen ansåg att mervärdeskatten skulle omfatta all fotografisk verksamhet. Utredningen hade föreslagit att fotografier av alla slag skulle betraktas som skattepliktiga varor i mervärdeskattehänseende och att därmed också framkallning och kopiering av fotografisk film blev skattepliktiga tjänsteprestationer. Genom att låta skatten omfatta även yrkesfotografernas överlåtelser av rätten till fotografiska bilder för kopiering eller reproducering gjordes fotografierna generellt skattskyldiga för all omsättning. Det kan sålunda konstateras att fotografiska arbeten är avsedda att i sin helhet falla in under skatteplikten. Detta måste då också gälla själva fotograferingen. Fotograferingen skall tydligen ses som ett led i förfärdigandet av den fotografiska bilden till vilket sedan fogar sig framkallning, retuschering och kopiering. Begränsar sig arbetet till fotografering med fotofirmans film och tar kunden själv hand om framkallning och kopiering, är det som levereras visserligen bara ett halvfabrikat men det kan rimligen inte inverka på dess skatteplikt. Anledning saknas att se annorlunda på filmning. Själva filmningen är att se som ett led i förfärdigandet av den bildvisande filmen. Exponerad men ej framkallad film utgör uppenbarligen skattepliktig vara på samma sätt som vid stillbildstagnation. Tillhandahåller beställaren materialet, dvs oexponerad film, måste fotograferingen/filmningen på motsvarande sätt bli skattepliktig tjänst. Anledning saknas att se annorlunda på ljudupptagning på band. Med hänsyn till det anförda finner jag Ragnarsson skattskyldig till mervärdeskatt för de tjänster avseende inspelning av TV-reportage som Ragnarsson utför åt Sveriges Radio och som han får anses utföra i sin förtörrelse. Vad gäller den ersättning Ragnarsson är tillförsäkrad för jourbevakning finner jag också denna hänförlig till tjänst som avser skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, oaktat tillverkningen här endast är hypotetisk.

Förhandsbesked den 18 december 1975

Fråga bl a om viss fasadrensköring skall hänföras till tjänst som innefattar underhåll avseende fastighet (skattepliktig tjänst) eller till rengöring avseende fastighet (icke skattepliktig tjänst)

**RSV Im
1976:17**

Tryckt den
22 november 1976

1 Ansöknings

Morneon Miljövärdsbolag Aktiebolag, Stockholm, samt Ocab, Service och Försäljningsaktiebolag – numera Ocab Skadeservice Aktiebolag –,¹ Sollentuna, anhöll gemensamt om förhandsbesked angående mervärdesskatt.

I ärendet upplystes i huvudsak följande angående bolagens verksamhet:

En del av verksamheten avser arbeten på husfasader. Bolagen rengör husfasader. Härvid kan olika metoder komma till användning beroende på vilken typ av fasad det är fråga om, naturstensfasad, putsad fasad etc. En metod är att under högt tryck (90 kilos tryck) spruta 90 grader varmt vatten mot fasaden. Dessförinnan kan husfasaden ha penslats med ett kemiskt rengöringsmedel. En annan metod är sandblästring – eventuellt med tillsats av vatten. Rengöring av husfasad kan endera utföras som ett självständigt arbete eller ingå som ett underordnat led i samband med reparation av fastigheten.

Rengöringsarbetena kan t ex följas av ommålning av husets fasad. Rengöring av husfasad förekommer med 10–15 års tidsintervaller. Rengöringen har ett underhållssyfte. Det gäller att från fasaden avlägsna smuts och frätande ämnen, som annars kan förorsaka sprickor i puts, förvittring av sten o dyl. I verksamheten kommer bl a brandbilar, stegar, ställningar, aggregat och sk skyliftar till användning. Priset på en fasadrensköring av ett ordinarie 4-våningshus ligger mellan 7 000 och 15 000 kronor.

En annan del av verksamheten består i rengöring inne i fastighet. Härvid kan olika slags uppdrag förekomma. Som exempel kan anges följande olika uppdrag som det ena av sökandebolagen hade utfört. Ett av uppdragen gällde rengöring av väggar och tak i "Katarinagaraget" – ett bergtrum med en yta av 30 000 kvadratmeter. Garaget hade målats för 25 år sedan och skulle målas om. Bolagets rengöring medförde dock att ommålning inte behövde ske. Ett annat uppdrag rörde arbeten i Solna Offsets lokaler – en maskinhall, som härjats av brand. I hallen gjorde bolaget rent tak, väggar och golv. Därvid användes skyliftar, som körts in i hallen. Dessutom rengjordes tryckerimaskiner i lokalen. Ytterligare ett uppdrag gällde ett sju våningar högt kontorshus i Bjuv tillhörigt Findus. Varje våningsplan var på 1 600 kvadratmeter och rymde vardera 30 kontorsrum. Fyra av våningarna var mycket nedsotade. Därvid

¹ Publicerat med bolagens medgivande

RSV Im 1976:17

måste rengöring med vatten under högt tryck ske. Övriga tre våningar var lättare skadade. Där använde bolaget lågtrycksspruta och speciell maskin som tvättade tak och väggar med mycket liten vattenmängd. Bolaget hade pumpar för att suga upp vatten som runnit ned på golvet. Skador på trossbottarna kunde härigenom undvikas. Efter bolagets rengöring ommålades fem av de sju våningarna.

Vidare förekommer att sökandebolagen utför rengöring efter brand i institutioner, såsom sjukhus och daghem, i bostadslägenheter och villor. Arbetena består i att bolagen tvättar tak, väggar och vitmålade ytor m m. Ibland sker därefter målning eller tapetsering.

Sökandebolagen kan vidare få uppdrag att ta hand om lös egendom efter brand i syfte att rädda egendomens restvärde. Ibland kan därvid rengöring ske på platsen. Möbler, lampor m m rengörs från sot. Ibland måste föremålen repareras. Det kan t ex vara fråga om att byta tyg, omlackera soffor m m. Även dessa åtgärder utförs av bolagen eller av bolagen anlitade underentreprenörer. Vid brand i industrilokaler förekommer rengöring av teknisk utrustning, maskiner m m.

Slutligen förekommer att fordon utrustade med skylift uthyrs till andra företag. Samtidigt ställs förare av fordonet till förfogande. Fordonets förare skall stå till det förhyrande företagets förfogande vid utförande av olika typer av arbeten på fastighet, t ex fönsterputsning eller fasadarbeten av den typ som ovan behandlats.

Sökandebolagen önskade förhandsbesked ifråga om mervärdeskatt skulle uttas för bolagens prestationer av ovan beskrivna slag samt hur olika kostnadsposter (arbetskraft, maskinhyra, material, transporter, traktamente – samt såvitt rörde arbeten på lös egendom dessutom förvaring av egendom i lagerlokal) därvid skulle behandlas.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 december 1975 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked:

Nämnden finner att sökandebolagens beskrivna uppdrag avseende "fasadrengöring" med hänsyn dels till syftet med arbetena, dels till arten och omfattningen av dessa får hänföras till underhåll av byggnad, vilken tjänst är skattepliktig enligt 10 § första stycket 4) lagen (1968:430) om mervärdeskatt. På grund härav förklarar nämnden, att sökandebolagen vid omsättning av sådana underhållstjänster på byggnad blir skattskyldiga till mervärdeskatt, varvid beskattningsvärdet utgör enligt 14 § första stycket 2) samma lag 60 procent av vederlaget inräknat skatt.

Vad härefter gäller uppdrag att utföra inomhusarbeten på fastighet av sådant slag som beskrivits ifråga om "Katarinagaraget" finner nämnden att sådana arbeten är att likställa med de i föregående stycke nämnda yttre arbetena på byggnad. Vad nämnden ovan förklarat gäller därför även för här avsedda inre arbeten.

Vidare finner nämnden att uppdrag att utföra sådana mer omfattande arbeten – där betydande maskinella hjälpmedel kommer till bruk – liknande de som förekommit i Solna Offsets och Findus lokaler vara att hänföra till tjänster avseende reparation eller underhåll av byggnad. Dessa tjänster är skattepliktiga enligt 10 § första stycket 4) nämnda lag. Vad nämnden ovan förklarat rörande beskattningsvärde gäller även här avsedda arbeten.

Nämnden finner däremot att sådana arbeten av mindre omfattande natur där betydande maskinella hjälpmedel inte kommer till bruk, såsom sökandebolagens uppdrag att rengöra efter brand i bostadslägenheter och villor, får hänföras till sådana tjänster avseende fastighet vilka icke är skattepliktiga enligt 10 § första stycket 4) eller något annat lagrum i lagen om mervärdeskatt. På grund härav förklarar nämnden, att sökandebolagen icke blir skattskyldiga till mervärdeskatt för tillhandahållande av dessa tjänster på fastighet.

Nämnden finner härefter att sökandebolagens arbeten avseende rengöring av lös egendom i samband med brand är av annan karaktär än sådan städning som undantagsbestämmelsen i sjätte stycket av anvisningarna till 10 § nämnda lag får anses avse. Sökandebolagens ifrågavarande tjänster – som kan innefatta reparation av lös egendom utförd på platsen eller annorstädes av bolagen själva eller genom anlitad underentreprenör – får anses utgöra sådana tjänster avseende rengöring, reparation eller underhåll av skattepliktiga varor, vilka samtliga tjänster är skattepliktiga enligt 10 § första stycket 1) nämnda lag. På grund av det anförda förklarar nämnden, att sökandebolagen är skattskyldiga till mervärdeskatt för tillhandahållande av angivna tjänster avseende lös egendom samt att beskattningsvärdet därvid utgör enligt 14 § första stycket 3) samma lag vederlaget inräknat skatt.

I den mån nämnden ovan förklarat att skattskyldighet föreligger skall i beskattningsvärdet inräknas samtliga på faktura eller motsvarande handling upptagna kostnadsposter (arbetskraft, maskinhyra etc) av de slag sökandebolagen omnämnt.

Nämnden finner slutligen att, om något av sökandebolagen på sätt angivits ställer fordon med skylift samt förare till förfogande åt annat företag, bolaget därvid får anses uppträda i egenskap av underentreprenör till det förhyrande företaget. Frågan huruvida bolagets prestationer är skattepliktiga är beroende av karaktären av det förhyrande företagens prestation.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet att de tjänster som angavs i första, andra och tredje styckena av det meddelade förhandsbeskedet skulle förklaras inte omfattas av skatteplikt enligt mervärdeskattelagen.

I dom den 23 juli 1976 gjorde regeringsrätten ej ändring i riksskatteverkets förhandsbesked.

MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTEVERKET II 11 - 1975

Innehållsförteckning och sakregister till viktigare meddelanden 1969 - 1975 (RSN II, RSV II och RSV Im) 40 sidor

Pris kr 2:50 exkl moms o porto

Rekvireras hos:

SKATTENYTT - Expeditionen
Box 5 793 01 Leksand

Telefon 0247 - 104 30

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 5 1976 – Årg. 6

Uttalande den 30 augusti 1976

Beskattningsvärdets bestämmande vid försäljning i visst fall och vid uttag av fordon inom bilbranschen

**RSV Im
1976:18**

Tryckt den
30 november 1976

1 Inledning

I skrivelse till Motorbranschens Riksförbund har RSV lämnat svar på frågor inom de problemområden som följer nedan.

2 Försäljning av fordon när annat fordon tas emot som dellikvid

Inom branschen skiljer man mellan å ena sidan skatten försäljning av fordon, dvs något annat objekt (fordon o d) tas inte emot som dellikvid, och å andra sidan försäljning med bytesobjekt som dellikvid. Företagare inom branschen tillämpar härvid differentierade rabattsystem gentemot sina kunder. Storkunder hos en säljare torde som regel kunna få väsentligt större rabatter ("bättre priser") än andra kunder. Något enhetligt system på rabattområdet finns emellertid inte.

Det förekommer att hos företag vid försäljning av ny personbil, där mervärdeskatt skall utgå, försäljningspriset på den nya bilen och värdet av det inbytta objektet bestäms på ett sätt (låga belopp i båda fallen) som uppenbart inte är marknadsmässigt betingat. En jämförelse med motsvarande försäljningspris vid ren försäljning inom företaget ger belägg härför. Det förekommer även, när annat objekt tas som dellikvid, att ordersedlar skrivs ut som endast anger det belopp köparen har att erlagga utan att det av handlingen framgår vare sig den sålda bilens pris eller värdet av det inbytta objektet (sk mellanskillnadspris). Sådana ordersedlar kan givetvis inte godtas vid tillämpningen av lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML).

Enligt RSVs uppfattning bör det i mervärdeskattehänseende inte föreligga någon skillnad mellan fall då ny personbil säljs utan bytesobjekt (ren försäljning) och fall då sådan bil säljs med bytesobjekt som dellikvid (bytesförsäljning). Även i det senare fallet skall mervärdeskatten beräknas på försäljningsvärdet vid ren försäljning. Den nedsättning av försäljningspriset (rabatt) som eventuellt förekommer inom företaget vid ren försäljning bör därvid kunna användas även vid prissättning av ny personbil med bytesobjekt som dellikvid, allt under förutsättning att säljaren verkligen vill rabattera priset i det speciella fallet. Beskattningsvärdet vid nybilsförsäljningen i bytesfallet får alltså inte påverkas av det pris (värde) som åsätts bytesobjektet eller med andra ord nybilsförsäljningen är en omsättning som skall bedömas för sig.

RSV Im 1976:18

3 Uttag från säljarens lager av fordon att användas som inventarietillgång i hans rörelse eller för annat ändamål, som ej avser yrkesmässig återförsäljning eller uthyrning

RSV har i anvisning, RSV Im 1973:21, behandlat frågan *när* uttag skall anses föreligga. I detta sammanhang vill RSV även erinra om en av regeringsrätten beslutad dom i fråga om skattskyldighet vid försäljning av personbilar i leasingverksamhet. Domen är återgiven i meddelandeserien RSV Im 1975:12.

Vid uttag utgör beskattningsvärdet enligt 14 § ML saluvärdet inräknat skatt. Varans saluvärde bestäms enligt ortens pris efter samma grunder som föreskrivs i 42 § kommunalskattelagen (1928:370) med anvisningar, dvs när det gäller vara eller produkt från egen rörelse tas denna upp till belopp som det kan beräknas att den skattskyldige skulle ha erhållit vid försäljning under jämförbara förhållanden av motsvarande kvantiteter.

Enligt anvisningarna till 14 § ML avses med vederlag vid omsättning mot kontant betalning den erhållna likviden minskat med rabatt som *direkt* avgår från likviden och vid annan omsättning det pris som överenskommits vid avtalets ingående enligt då utfärdad faktura eller annan handling. Uttag jämställs i mervärdeskattehänseende med kontant betalning.

Inom bilbranschen förekommer en rad olika slags rabatt- och bonussystem. Någon enhetlig linje knuten till märke, region eller d finns, som nämnts, inte. Däremot är det vanligt att säljare gentemot kund, som vid ett och samma tillfälle köper flera fordon (s k storkund), lämnar en större rabatt på försäljningspriset än till annan köpare. Mot bakgrund härav anser RSV det skäligt att beskattningsvärdet vid sådant uttag, som här är ifråga, bör kunna bestämmas med ledning av den rabatt som lämnas "största kund" hos företaget. Specialpriser, betingade av säsongvariationer, utgående märken och årsmodeller eller andra speciella omständigheter, får dock inte tas med i denna bedömning. Kan företaget emellertid visa att ett visst fordon, som tagits ut, tillhör exempelvis ett utgående märke eller att andra sådana speciella omständigheter som nyss nämnts varit rådande vid uttaget, får beskattningsvärdet i det enskilda fallet bestämmas med utgångspunkt från åsatt specialpris. Säljarens räkenskaper bör ge besked om de rabatter som normalt lämnas med hänsyn till märke och andra liknande omständigheter.

I tveksamma fall bör säljaren vända sig till mervärdeskatteenheten vid länsstyrelsen i det egna länet för närmare upplysningar.

Information den 11 oktober 1976

Demonstrationsbilar inom bilbranschen

**RSV Im
1976:19**

Tryckt den
30 november 1976

1 Allmänt

Enligt punkt 2 andra stycket av anvisningarna till 2 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) förstås med omsättning bl a uttag av vara ur verksamhet för annat ändamål än för försäljning, när rätt till avdrag för ingående skatt föreligger enligt MLs bestämmelser. RSV har i anvisningen RSV Im 1973:21 behandlat frågan *när* uttag ur bilförsäljningsföretagets lager skall anses föreligga om ny personbil tas ut att användas som inventarietillgång i företagets rörelse eller för annat ändamål, som inte avser yrkesmässig återförsäljning eller uthyrning. Om uttag sker utgör beskattningsvärdet enligt 14 § ML bilens saluvärde inräknat skatt dvs ortens pris. RSV har i meddelandet RSV Im 1976:18 behandlat frågan om skatteberäkningen vid uttag av fordon inom bilbranschen.

2 Anskaffning av demonstrationsbilar

I information till sina medlemsföretag har Motorbranschens Riksförbund (MRF) meddelat bl a följande:

Normalt sett brukar anskaffning av erforderliga demonstrationsbilar ske genom uttag ur bilhandlarens eget lager. Mervärdeskatt för detta uttag skall då beräknas på bilens försäljningspris dvs ortens pris.

Det torde också vara möjligt att anskaffa *erforderligt* antal bilar för demonstrationsändamål direkt från huvudleverantören, varvid det av fakturan skall framgå att fordonet skall nyttjas som demonstrationsbil. Den skall då bokföras som inventarium. Om denna metod tillämpas får ingående mervärdeskatt ej avdragas. Bilen kan sedermera försäljas utan mervärdeskatt.

RSV har före publiceringen beretts möjlighet att lämna synpunkter på den tänkta informationen från MRF och därvid godtagit det materiella innehållet i den.

Uttalande den 31 augusti 1976

**RSV Im
1976:20**

Tryckt den
24 november 1976

Mervärdeskatt vid tillhandahållande av leasingbil till anställda m m

1 Allmänt

RSV har i meddelande RSV Im 1973:23 närmare behandlat tillämpningen av lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) vad gäller tillhandahållande av leasingbil till anställd.

I meddelandet redogjordes för RSVs svar på en förfrågan hur ett företags skattskyldighet borde bedömas i fall anställda hade rätt att för privat bruk nyttja företagets tjänstebilar. För det privata nyttjandet betalade den anställde 1:25 kr/mil, vilket i princip utgjorde ersättning för bensinkostnaderna.

I sitt svar meddelade RSV att i princip utgör uthyrning av personbil skattepliktig tjänst enligt 10 § 1 ML jämte anvisningarna till samma paragraf. I förevarande fall borde dock den ersättning den anställde utgett för privat nyttjande av tjänstebil i allt väsentligt utgöra ett mindre bidrag till driftskostnaderna än en verklig hyra av bil. Tillhandahållandet av bil åt anställda för privat nyttjande borde, enligt RSVs uppfattning, inte betraktas som yrkesmässig verksamhet och därför inte heller medföra skattskyldighet till mervärdeskatt. Slutligen framhöll RSV att det av företagets skrivelse inte framgick om tjänstebilarna utgjorde inventarietillgång eller om fråga var om leasade fordon. Om det sistnämnda var fallet borde skatt som utgått vid inhyrning inte kunna anses hänförlig till förvärv för verksamhet som medförde skattskyldighet till den del bilarna nyttjades av de anställda för privat bruk. För denna del av skatten förelåg alltså inte avdragsrätt.

Att företag hyr in (leasar) personbilar för användning i sin verksamhet har blivit allt vanligare. Fråga har uppkommit om beskattningsekvenserna i de fall bilarna även används för anställdas privata bruk, bl a mot bakgrund av vad RSV uttalat i sitt brevsvaret som publicerats i RSV Im 1973:23.

2 Skattskyldighet

RSV anser att tillhandahållande av leasingbil till anställd mot ersättning från den anställde i princip skall medföra skattskyldighet enligt ML för arbetsgivaren för uthyrning endast om den ersättning arbetsgivaren erhåller sammanlagt är större än både den ersättning arbetsgivaren själv betalar till ursprunglig uthyrare och övriga kostnader som arbetsgivaren har för leasingbilen, exempelvis drivmedelskostnaden. Skattskyldighet för arbetsgivaren bör m a o föreligga endast om erhållen ersättning från den anställde är större än företagets självkostnad för den körsträcka ersättningen avser.

3 Avdrag för ingående skatt

Enligt 17 § ML får skattskyldig – med vissa begränsningar som här inte

är i fråga – göra avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för verksamhet som medför skattskyldighet. Om skattskyldighet alltså inte föreligger för den ersättning arbetsgivaren erhåller, kan den mervärdeskatt som arbetsgivaren erlagt till uthyrningsföretaget och som avser den anställdes privata nyttjande av leasingbilen inte vara avdragsgill enligt 17 § eller annat stadgande i ML.

Om den anställde får nyttja leasingbilen för privat bruk utan att särskild ersättning härför erläggs anser RSV att inte heller sådant tillhandahållande kan medföra skattskyldighet för arbetsgivaren. Då – som nämnts – enligt ML avdrag för ingående skatt endast får ske för verksamhet som medför skattskyldighet, får inte heller i sådant fall avdrag göras för ingående skatt till den del denna skatt avser anställdes privata nyttjande av leasingbil.

Används leasingbil av fysisk person som driver enskild firma eller är delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi, får avdrag för ingående skatt på leasingbilen likaledes endast göras till den del bilen används i verksamhet som medför skattskyldighet enligt ML och alltså inte på privat nyttjande om sådant förekommer.

Om leasingbil används för privat bruk av delägare i kommanditbolag, annat handelsbolag, dödsbo eller konkursbo får bolaget (motsvarande) likaledes göra avdrag endast för ingående skatt som belöper på leasingbilens användning i verksamhet som medför skattskyldighet enligt ML och inte för den del som avser delägarens privata användning.

Anvisningar och föreskrifter den 14 oktober 1976

Restavgift enligt lagen om mervärdeskatt

Innehåll

1	Inledning	
2	Allmänt	
3	Grunder för påföring	
3.1	Deklarerad skatt	
3.2	Skatt fastställd i avsaknad av deklaration	
3.3	Höjning av deklarerad skatt	
4	Beräkningsgrunder i vissa fall	
4.1	Allmänt om avgiftsunderlaget	
4.2	Avgiftsunderlaget vid sammanställningsbeslut	
5	Befrielse och nedsättning	
5.1	Deklarerad skatt	
5.1.1	Betalning redovisad på uppbördslista 2	
5.1.2	Deklarationsblankett ej utsänd	
5.1.3	Sjukdom eller annan oförvållad omständighet	
5.2	Skatt fastställd i avsaknad av deklaration	
5.3	Höjning av deklarerad skatt	
5.3.1	Allmänt	
5.3.2	Komplicerade tolkningsfrågor	
5.3.3	Öppenbar felräkning eller misskrivning	
5.3.4	Frivillig rättelse	
5.4	Avkortning	
6	Ikraftträdande	

RSV Im 1976:20

RSV Im 1976:21

Tryckt den
30 november 1976

1 Inledning

RSV har den 20 april 1972 och den 10 december 1974 meddelat föreskrifter i fråga om befrielse från skyldighet att erlägga restavgift enligt uppbördslagen (1953:272), UBL. Föreskrifterna, som finns intagna i RSV Du 1972:8 resp 1974:17, har i tillämpliga delar gällt även i fråga om mervärdeskatt.

I lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) finns bestämmelser om restavgift i 47 §. I samband med att den nuvarande lydelsen av 47 § första stycket ML infördes anförde departementschefen i prop 1972:15 (s 56) att det ankom på RSV att vid behov utfärda föreskrifter i fråga om grunderna för befrielse från restavgift enligt ML. I detta meddelande lämnas sådana föreskrifter samt därutöver kommentarer och anvisningar beträffande tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 47 § ML.

2 Allmänt

Enligt 47 § ML gäller att restavgift skall tas ut på skatt som inte betalas i behörig ordning inom tid då deklaration för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket ML. Har anstånd med betalning av skatt enligt 45 § ML meddelats skall restavgift inte tas ut på skatt som betalats inom anståndstiden.

Restavgiften utgör 4 % av den obetalda eller för sent betalda skatten, dock minst 10 kr. Avrundning skall alltid ske uppåt till helt kronor. Bestämmelserna i 58 § 2 mom UBL om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt.

Kommentarer Den nuvarande lydelsen av 47 § första stycket ML infördes enligt förslag i prop 1972:15 (SFS 1972:82). Departementschefen anförde därvid bl a att restavgift – till skillnad mot då gällande bestämmelser – i princip borde tas ut så snart skatt inte betalades senast den 5 i andra månaden efter utgången av redovisningsperioden. Även i de fall då skatten genom särskilt beslut fastställts till högre belopp än som inbetalats, skulle restavgift tas ut. I vissa fall kunde den föreslagna ordningen enligt departementschefen te sig obillig, exempelvis när höjning av skatten skett efter avgörande av komplicerade tolkningsfrågor eller när den skattskyldige inte själv tagit ut någon skatt. I sådana fall kunde det enligt departementschefens mening finnas fog för att medge befrielse från eller nedsättning av restavgift. Befrielse borde enligt förslaget kunna medges ex officio i samband med fastställandet av skatten.

Den 1 januari 1972 infördes bestämmelser (SFS 1971:71) om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) bl a på mervärdeskattens område. Bestämmelserna finns intagna i 64 a–64 h §§ ML. I 64 h § ML stadgas att bestämmelserna i ML om skatt i tillämpliga delar gäller även avgift. Av specialmotiveringen till 64 h § ML (prop 1971:10) framgår att restavgift skall tas ut vid bristande betalning av särskilda avgifter. Detta innebär att restavgift skall tas ut om skattskyldig inte betalt särskild avgift inom den i beslutet om avgift utsatta tiden.

3 Grunder för påföring

I detta avsnitt behandlas de grundläggande förutsättningarna för att restavgift

skall kunna utgå. I vissa fall skall befrielse eller nedsättning beslutas ex officio, dvs utan att särskild ansökan härom gjorts (se avsnitt 5).

RSV anvisningar Betalning av skatt skall enligt 42 § andra stycket ML ske genom insättning på särskilt postgirokonto (88 88 01–8). Har betalning skett på annat sätt (t ex med check) har den inte skett i behörig ordning och till följd härav föreligger i princip förutsättning för att påföra restavgift (jfr dock avsnitt 5).

Av praktiska och administrativa skäl bör restavgift som understiger 50 kr normalt inte påföras

- då skatt enligt avlämnad deklARATION har inbetalts för sent och krav på skatt eller särskild avgift inte föreligger.
- då särskild avgift betalats efter den tid som utsatts i beslut om avgiften.

3.1 Deklarerad skatt

RSV anvisningar Enligt 42 § första stycket ML förfaller skatt för viss redovisningsperiod till betalning den dag då deklARATION senast skall lämnas, dvs i regel den 5 i andra månaden efter utgången av redovisningsperioden i fråga (förfallodag). I det ADB-mässiga förfarandet för uppbörd av mervärdeskatt registreras betalningar som gjorts inom 4 dagar efter förfallodagen på samma uppbördslista som de betalningar som gjorts inom den föreskrivna tiden. Restavgift skall i regel inte påföras vid sådana försenade betalningar. Sker betalning vid upprepade tillfällen för sent med utnyttjande av denna respektid, kan det dock finnas anledning att påföra restavgift.

3.2 Skatt fastställd i avsaknad av deklARATION

Har skatt fastställts med stöd av 30 § tredje stycket ML i avsaknad av deklARATION, utgår normalt restavgift på hela det skönsmässigt fastställda skattebeloppet. Om visst belopp har inbetalts i rätt tid utan att deklARATION har avlämnats, utgår dock restavgift endast på det fastställda skattebeloppet till den del det överstiger inbetalt belopp.

Det bör beaktas att restavgift på särskild avgift, som påförts i sådant beslut, skall utgå endast för det fall att avgiften inte betalats inom den i beslutet utsatta tiden.

3.3 Höjning av deklarerad skatt

Enligt 43 § första stycket ML bestämmer länsstyrelsen inom vilken tid skatt, som fastställts på annat sätt än i enlighet med deklARATION, skall betalas.

RSV anvisningar Det förhållandet att länsstyrelsen enligt 43 § utsätter ny betalningsdag innebär inte att den i 42 § ML föreskrivna förfallodagen förskjuts. Restavgift tas alltså ut även om betalning av skatt enligt nytt preliminärt beslut eller beslut om efterbeskattning betalas inom den i beslutet utsatta tiden. Det bör även i dessa fall beaktas att restavgift på särskild avgift skall utgå endast på avgift som inte har betalats inom den i beslutet om avgift utsatta tiden.

4 Beräkningsgrunder i vissa fall

4.1 Allmänt om avgiftsunderlaget

RSV anvisningar Restavgift kan tas ut endast på skatt som inte har betalats. Om avvikelse sker från deklARATION som utvisar skatt att återfå (s k negativ deklARATION) så att skatt att betala fastställs, beräknas således restavgift endast på det belopp som överstiger noll.

4.2 Avgiftsunderlaget vid sammanställningsbeslut

I 30 § ML föreskrivs att skatt skall fastställas för varje redovisningsperiod. Av praktiska skäl redovisas beslut som avser flera redovisningsperioder i regel i samma beslutshandling, s k sammanställningsbeslut.

RSV anvisningar I sammanställningsbeslut bör restavgift beräknas på summan av avgiftsunderlaget för samtliga i beslutet ingående redovisningsperioder. Regeln om att restavgift skall utgå med ett minsta belopp om 10 kr bör alltså inte tillämpas på enstaka perioder som ingår i beslutet.

Avgiftsunderlaget enligt sammanställningsbeslut bör inte minskas med negativa skattebelopp som kan uppkomma för viss period eller vissa perioder som ingår i beslutet. Detta gäller oberoende av om sådan period infaller före eller efter period med skatt att betala. Har däremot skatt för viss redovisningsperiod inbetalats med högre belopp än den i beslutet fastställda skatten för perioden, får avgiftsunderlaget för efterföljande period(er) minskas med det överskjutande beloppet. Om sammanställningsbeslut utfärdas samtidigt för mer än ett kalenderår (räkenskapsår), får sådan minskning ske även i beslut som avser efterföljande år. Detta gäller också vid avräkning enligt 39 § andra stycket ML.

5 Befrielse och nedsättning

Detta avsnitt innehåller förutom anvisningar även vissa föreskrifter med stöd av 47 § tredje stycket ML jämfört med 58 § 2 mom andra stycket UBL. Med befrielse avses i det följande att hela restavgiften bortfaller. Begreppet nedsättning används då befrielse skall medges för viss del av avgiften.

RSV anvisningar Beslut om befrielse eller nedsättning kan fattas antingen efter ansökan från den skattskyldige eller utan att sådan ansökan gjorts (ex officio). Det bör ankomma på länsstyrelsen att vid prövning av fråga om påföring av restavgift beakta omständighet som kan utgöra skäl för befrielse från eller nedsättning av avgiften. Under punkt 5.1.1 och 5.4 föreskrivs att nedsättning i där angivna fall skall ske ex officio.

Utöver de situationer som särskilt berörs under punkt 5.3 bör möjligheten att nedsätta restavgift alltid beaktas då sådana omständigheter som kan utgöra skäl för befrielse visserligen föreligger men dessa inte har ansetts tillräckliga för befrielse.

Nedsättning bör normalt ske till ett belopp motsvarande 1 % av avgiftsunderlaget. Avser restavgiften skattebelopp som överstiger 50 000 kr bör avgiften kunna nedsättas till det lägre belopp, som med hänsyn till omständigheterna anses skäligt, dock ej till lägre belopp än 500 kr. Om särskilda

skäl föranleder därtill, kan nedsättningen begränsas till 2 eller 3 %.

Anledning till nedsättning av restavgift till lägre belopp än 100 kr föreligger i regel inte. För nyregistrerad skattskyldig, som haft att avlämna sin första deklaration, bör dock nedsättning kunna ske till 50 kr.

Det bör beaktas att betalningsoförmåga (penningbrist) inte utgör skäl för befrielse från eller nedsättning av restavgift, om inte förutsättningarna för anstånd enligt 45 § ML är uppfyllda.

RSV föreskrifter Befrielse från restavgift skall alltid medges ex officio, om betalning skett i rätt tid men inte i behörig ordning, t ex med check eller postanvisning. Har den skattskyldige trots skriftligt påpekande gjort sig skyldig till upprepad försummelse bör dock restavgift påföras.

Befrielse skall också medges ex officio från restavgift som belöper på skatt som nedsatts genom nytt preliminärt beslut. Motsvarande gäller vid avräkning enligt 39 § andra stycket ML av skatt att återfå mot skatt att betala samt vid omräkning av skatt med anledning av beslut i skattedomstol.

5.1 Deklarerad skatt

5.1.1 Betalning redovisad på uppbördslista 2

RSV föreskrifter Har deklarerad skatt betalats för sent men inom sådan tid (i regel to m den 20 i redovisningsmånaden) att den redovisats på uppbördslista 2, skall nedsättning av restavgift till 1 % medges ex officio.

5.1.2 Deklarationsblankett ej utsänd

Utsändning av deklarationsblanketter till skattskyldiga påbörjas omkring den 25 i varje redovisningsperiods sista månad. Detta innebär att deklarationsblanketterna normalt tillställs de skattskyldiga i samband med utgången av redovisningsperioden.

RSV anvisningar Har deklarationsblankett inte kommit registrerad skattskyldig tillhanda vid utgången av redovisningsperioden, bör det ankomma på honom att underrätta länsstyrelsen härom. Enbart det förhållandet att den skattskyldige i efterhand påstår att han inte erhållit deklarationsblankett i tid, bör i regel inte anses utgöra tillräckligt skäl för befrielse från restavgift. Om det däremot framstår som sannolikt att förseningen beror på länsstyrelsens förbiseende, bör dock befrielse medges.

Med hänsyn till att nyregistrerade skattskyldiga får förutsättas sakna kännedom om möjligheterna att hos länsstyrelsen beställa deklarationsblankett, då sådan inte erhållits, bör befrielse medges utan särskild prövning, om sådan skattskyldig uppger att han inte erhållit deklarationsblankett och den skattskyldiges uppgift med hänsyn till registrerings- och distributionsrutiner framstår som sannolik.

5.1.3 Sjukdom eller annan oförevallad omständighet

Enligt bestämmelser i kungörelsen (1970:150) om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt kan skattskyldig få sådant anstånd, om han på grund av sjukdom eller annan oförevallad omständighet är förhindrad

RSV Im 1976:21

att lämna deklaration inom föreskriven tid. För skattskyldig som erhållit anstånd med att lämna deklaration flyttas förfallotidpunkten för betalning av skatt fram till den dag då deklaration skall lämnas enligt beslutet om anstånd. Härav följer att restavgift inte skall utgå på skatt som betalas inom anståndstiden.

En förutsättning för att anstånd med att lämna deklaration skall kunna prövas av länsstyrelsen är att ansökan har gjorts senast den dag då deklarationen senast skulle ha lämnats.

RSV anvisningar Om ansökan om anstånd med att lämna deklaration har kommit in för sent eller om ansökan inte kommit in men sådana omständigheter visats föreligga som skulle ha kunnat medföra anstånd, bör befrielse från restavgift medges efter ansökan härom.

Om sjukdom åberopas som skäl för befrielse, bör läkarintyg företes om det anses erforderligt för prövning av befrielsefrågan.

Det kan förekomma att sjukdom eller olyckshändelse som drabbat annan än den skattskyldige kan utgöra skäl för befrielse. Så kan vara fallet om anställd eller medhjälpare, som normalt svarar för redovisningen av mervärdeskatt, drabbas av sjukdom eller olyckshändelse vid sådan tidpunkt att redovisningen försenas. En förutsättning för befrielse i dessa fall är att skatteinbetalning sker så snart anledningen till dröjsmålet har upphört eller så snart företaget kan uppskatta skattebeloppet och göra en inbetalning a conto.

Exempel på annan oförvårdad omständighet som kan anses utgöra skäl för befrielse är tekniskt missöde i samband med datorbearbetning av skattskyldigs deklarationsunderlag. En grundläggande förutsättning för befrielse är även i sådana fall att betalning sker så snart detta är möjligt.

5.2 Skatt fastställd i avsaknad av deklaration

RSV anvisningar Vad som sagts om befrielse i punkterna 5.1.2 och 5.1.3 gäller i tillämpliga delar även restavgift som påförts i samband med uppskattning i avsaknad av deklaration.

5.3 Höjning av deklarerad skatt

5.3.1 Allmänt

RSV föreskrifter Om befrielse från eller nedsättning av restavgift medges ex officio i samband med nytt preliminärt beslut eller beslut om efterbeskattning, skall länsstyrelsen i beslutet ange som en förutsättning härför att skatten betalas inom den tid som föreskrivs i beslutet.

5.3.2 Komplicerade tolkningsfrågor

RSV anvisningar Av det i avsnitt 2 återgivna uttalandet av departementschefen i prop 1972:15 framgår att skäl för befrielse från eller nedsättning av restavgift kan föreligga då skatten höjs efter avgörande av komplicerade tolkningsfrågor eller då den skattskyldige inte själv tagit ut någon skatt. Prövning härav måste ske med utgångspunkt från omständigheterna i det enskilda fallet. Bedömningen bör i första hand ske enligt samma grunder som angetts i RSV anvisningar (RSV Im 1972:17) för påföring och eftergift

av skattetillägg på grund av oriktig uppgift. Bedömningen bör dessutom påverkas av de likviditets- eller räntemässiga fördelar som den skattskyldige kan ha erhållit.

Vid höjning av skatt efter avgörande av komplicerade tolkningsfrågor bör befrielse från restavgift regelmässigt medges, om skattetillägg inte påförts eller efter ansökan eftergetts och felaktigheten inneburit att den skattskyldige inte tagit ut utgående skatt eller tagit ut sådan skatt med för lågt belopp. Om däremot felaktigheten medfört att den skattskyldige kunnat förfoga över det för lågt redovisade skattebeloppet, t ex vid för högt avdragen ingående skatt, bör endast nedsättning av restavgiften komma ifråga. Nedsättning bör i sådana fall ske till en procentsats (1–3 %) så att den kvarstående restavgiften i stort motsvarar en avgift på 1 % per månad. Detta innebär att nedsättning endast bör ske om den skattskyldige har kunnat förfoga över skattebeloppet under högst tre månader efter förfallodagen.

5.3.3 Uppenbar felräkning eller misskrivning

RSV anvisningar Vid höjning av skatt, som beror på uppenbar felräkning eller misskrivning i deklaration, bör i regel nedsättning av restavgiften kunna ske till 1 %. Beroende på den tid som förlutit från förfallodagen kan dock nedsättning till annan procentsats komma ifråga. Härvid bör samma principer som angetts vid punkt 5.3.2 tillämpas.

5.3.4 Frivillig rättelse

RSV anvisningar Om skattskyldig frivilligt rättat felaktighet i tidigare avlämnad deklaration, bör, med hänsyn till den tid som den skattskyldige har förfogat över det för sent betalda skattebeloppet, nedsättning av restavgift ske efter samma grunder som angetts vid punkt 5.3.2.

Inkommer rättade uppgifter från två skattskyldiga avseende samma transaktion och medför uppgifterna att den ene skall betala ytterligare skatt och den andre skall återfå skatt bör den förstnämnde medges befrielse från restavgift.

5.4 Avkortning

RSV föreskrifter Innebär nytt preliminärt beslut eller beslut av skattedomstol att skatt som lämnats för indrivning har nedsatts, skall i samband med avkortningsbesked restavgiften undanröjas ex officio till den del avgiften belöper på belopp som skall avkortas.

6 Ikraftträdande

De nya föreskrifterna och anvisningarna m m i detta meddelande ersätter, såvitt gäller restavgift enligt ML, föreskrifterna i meddelandena RSV Du 1972:8 och 1974:17 och gäller beslut om påföring av eller befrielse från restavgift som meddelas fr o m den 1 januari 1977.

MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTEVERKET 1977

Meddelanden från Riksskatteverket serie I och II, varav serie I behandlar direkt skatt - taxering och serie II indirekt skatt - mervärdeskatt, ingår under särskild avdelning i SKATTENYTT och erhålles sålunda kostnadsfritt av varje prenumerant på tidskriften, vars prenumerationspris för år 1977 är kr 55:- inkl mervärdeskatt.

Abonnemang på särtryck av Meddelanden från Riksskatteverket I och II 1977 tillhandahålles till en kostnad av kr 24:- per år och serie inkl mervärdeskatt.

Särtryck av enstaka meddelanden säljes, i mån av tillgång, till en kostnad av kr 1:- - kr 3:50, beroende på sidantal. Porto och mervärdeskatt tillkommer.

SKATTENYTT
Expeditionen
Box 5
793 01 Leksand

Postgiro
37 29 45-6

Telefon
0 247-10 430

Bankgiro
241-5123